

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๕ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนที่ประชุมให้ทราบ

เรื่องแรก คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำปี ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๑๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้ว และ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และรับทราบรายงานกิจการ งบดุล บัญชีกำไรขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 6047
วันที่ 15 ก.ย. 2546
เวลา ๐๘-๐๐ น.

ส่ง สำนักงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๖๔๗

๑๖ กันยายน ๒๕๔๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 679 / 46 วันที่ 15 / 9 / ๒๕๔๖

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปี ๒๕๔๕ เวลา 10.30 น. ส่ง ส.ส.ค.

สำนักงานการประชุม

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบ รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำปี ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๑๐ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปรีศนันทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

ไม่งานยุติ

ที่ ๑๗๑ / ๒๕๔๖

ที่ ๕ / กย. / ๔๖

๑๐.๔๐ น.

สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา

รับที่ 3๐7 / 2546

วันที่ ๒๒ / ๙ / ๔๖

เวลา 13.20 น.

สำนักงานประชุม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ 6048
 วันที่ 15 ก.ย. 2546
 เวลา 09:00 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔ / ๙๖๕๐

ส่ง สำนักงานการโรซาม
 สภาผู้แทนราษฎร
 ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กันยายน ๒๕๔๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

เรื่อง รายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕

รับที่ 680 / 46 วันที่ 15 / 9 / 46

เวลา 10:30 น. ส่ง สผ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สำนักงานประชุม

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ แล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาการแทน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานนิติคดี
 รับที่ ๑๗๖ / ๒๕๔๖
 วันที่ ๑๕ / ก.ย. / ๔๖
 เวลา ๑๐:๔๐ น.
 สำนักงานประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา

รับที่ 308 / 2546

วันที่ ๑๑ / ก.ย. / ๔๖

เวลา 13:25 น.

LIRIT
 Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ... 6066
 วันที่... 15 ก.ย. 2546
 เวลา... 14.00 น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๙๖ ๕๕

ส่ง สำนักงานการประชุม
 สภาผู้แทนราษฎร
 ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง รายงานกิจการ งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๔ และประจำปี ๒๕๔๕

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบรายงานกิจการ งบดุล บัญชีกำไรและขาดทุนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๔๔ และประจำปี ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(Signature)

(นายสมศักดิ์ ปรีศنوانินทกุล)

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง รักษาราชการแทน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๕
 ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๖

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ 685/46 วันที่ 15/9/46
 เวลา 16.00 น. ส่ง ส.ค.ส.
 สำนักงานประชุม

กลุ่มงานนิติ
 รับที่ ๑๗๓ / ๒๕๔๖
 วันที่ ๑๕ / ก.ย. / ๔๖
 เวลา ๑๖.๐๐ น.
 สำนักงานประชุม

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา
 รับที่ 306 / 2546
 วันที่ 22 / ก.ย. / 46
 เวลา 13.15 น.
 สำนักงานประชุม

ประธานวุฒิสภา : จึงเรียนให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องต่อไป ด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการการเคหะสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า ตำบลคลองนา อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ตำบลหนองตื้นนกอำเภอบ้านโพธิ์ และตำบลบางผึ้ง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. และได้มอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปพิจารณาดำเนินการแล้ว จึงแจ้งให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

เรื่องต่อไป ด้วยคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ได้ทำการศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ และเสนอผลการพิจารณาศึกษามาให้สมาชิกวุฒิสภาทุกท่านทราบ ตามที่เอกสารได้แจ้งไปแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ..... 6380
 วันที่ 25 08 2546
 เวลา 08.00 น.
 ส่ง สำนักการประชุม

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๖๓๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า ตำบลคลองนา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ตำบล
 หนองดินนก อำเภอบ้านโพธิ์ และตำบลบางผึ้ง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๓๖๗๙
 ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๖

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสาวชะโงก อำเภอบางคล้า ตำบลคลองนา อำเภอเมือง
 ฉะเชิงเทรา ตำบลหนองดินนก อำเภอบ้านโพธิ์ และตำบลบางผึ้ง อำเภอบางปะกง จังหวัด
 ฉะเชิงเทรา พ.ศ. ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ รับทราบข้อสังเกตของ
 คณะกรรมการดังกล่าว และมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับไปพิจารณาดำเนินการ
 แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

155 (๑๕๖๓๖) / ๑๕๖๓๖
 - ๐๐๐๗/๓๖๗๙

(Signature)

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(R181/D/บัญชีเลขงาน/ช)

กลุ่มงานการบรรเทาภัย

รับที่ 718 / 2546 วันที่ 25 / ก.ย. / 2546

เวลา 11.10 น. ส่ง พ.ศ.บ.

สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๖๕ / ๕๖

วันที่ ๒๕ / ก.ย. / ๕๖

เวลา ๑๐.๕๐ น.

สำนักการประชุม

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการยุติธรรม

และสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา

พิจารณาศึกษา

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว 0010/(ร 37)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. 10300

14 สิงหาคม 2546

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาการศึกษาของคณะกรรมการ จำนวน 1 ฉบับ

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ 3 มิถุนายน 2545 ได้พิจารณาญาติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

1. นายคำนวน ขโลปลัดมภ์	ประธานคณะกรรมการ
2. นายถวิล จันทรประสงค์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. นายระวี กิ่งคำวงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
5. นายเสรี สุวรรณภานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
6. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
7. นายแคล้ว นรปติ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
8. นายพิชัย ข้าเพชร	โฆษกคณะกรรมการ
9. นางสาวบุษรินทร์ ดิยะไพรัช	โฆษกคณะกรรมการ
10. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	เลขานุการคณะกรรมการ
11. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	
12. นายทองใบ ทองเปาด์	
13. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสรกิจ	

LIRT

14. นายลัก กอแสงเรือง

15. นายสุนทร จินดาอินทร์

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พร้อมทั้งได้จัดทำเป็นรายงานการพิจารณาศึกษา และข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุม วุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) คำนวน ชโลปถัมภ์

(นายคำนวน ชโลปถัมภ์)

ประธานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวชลธิชา มีแสง)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

สำนักกรรมการ 2

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. 0 2244 1573 0 2244 1671

โทรสาร 0 2244 1573

สุริยาพร พิมพ์

ยุพิน/อนรรฆวี ทาน

LIART

สารบัญ

เนื้อเรื่อง	หน้า
รายงานการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน	1
วิธีการพิจารณาศึกษา	1
วิธีการดำเนินการ	3
ความเป็นมาและสภาพปัญหา	5
ผลการพิจารณาศึกษา	5
1. ข้อมูลทางสถิติ	6
2. สรุปความเห็นจากผู้เสนอญัตติ	9
3. สรุปความเห็นจากผู้มาชี้แจง	10
4. ผลการสำรวจความคิดเห็นจากสวนดุสิตโพล	14
5. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ	18
ภาคผนวก	
เอกสารหมายเลข 1	(1)
เอกสารหมายเลข 2	(9)
เอกสารหมายเลข 3	(13)
เอกสารหมายเลข 4	(29)

รายงานการพิจารณาศึกษา
พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
ของ
คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 27 (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ 3 มิถุนายน 2545 ได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา เป็นผู้เสนอ) แล้วลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ภายในระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติมอบหมาย ซึ่งต่อมาประธานวุฒิสภาได้อนุมัติให้ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว ออกไปอีก 6 เดือน นับแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2545 และที่ประชุมวุฒิสภาได้อนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษา เรื่องดังกล่าวไปอีก 6 เดือน นับแต่วันที่ 3 มิถุนายน 2546 ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2544 ข้อ 92

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2544 ข้อ 90

อนึ่ง ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางสาวชลธิชา มีแสง ผู้อำนวยการกลุ่มงาน คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สำนักกรรมการ 2 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2544 ข้อ 82 วรรคสาม

สำหรับรายละเอียดวิธีการพิจารณาศึกษา ผลการพิจารณาศึกษาและข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการ ปรากฏตามรายงานต่อไปนี้

วิธีการพิจารณาศึกษา

ในการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน นั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการ ดังนี้

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

1. คณะกรรมาธิการได้ตั้งคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ประกอบด้วย

1.1	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน	ประธานคณะอนุกรรมาธิการ
1.2	พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล	รองประธานคณะอนุกรรมาธิการ
1.3	พลตำรวจโท บุญเพ็ญ บำเพ็ญบุญ	อนุกรรมาธิการ
1.4	พลตำรวจโท อุกฤษฏ์ ปัจฉิมสวัสดิ์	อนุกรรมาธิการ
1.5	นายพลศักดิ์ ประณูทนรพาล	อนุกรรมาธิการ
1.6	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชุม เฉลยทรัพย์	อนุกรรมาธิการ
1.7	ผู้บังคับการกองทะเบียน	อนุกรรมาธิการ
1.8	ผู้อำนวยการสำนักทะเบียน	อนุกรรมาธิการ
1.9	พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา	เลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ
1.10	พันตำรวจเอก วิชัย รัตนยศ	รองเลขานุการคณะอนุกรรมาธิการ

2. คณะกรรมาธิการได้ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมาธิการ ประกอบด้วย

- 2.1 นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
- 2.2 นายไพฑูรย์ เนติโพธิ์
- 2.3 นายวิชัย ธรรมชอบ
- 2.4 นายอุฤทธิ์ บุนนาค
- 2.5 พลตำรวจโท ธีรวุฒิ นุตรศรีภูมิ

3. คณะกรรมาธิการได้เชิญบุคคลจากหน่วยงานต่าง ๆ มาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ ซึ่งปรากฏรายชื่อ ดังนี้

3.1 กองทัพบก

1) พันเอก ยวง จันทร์สว่าง	ฝ่ายเสนาธิการประจำกรมยุทธการทหารบก
2) พันเอก สุขสันต์ สิงหนเดช	รองผู้อำนวยการกองพระธรรมนูญกรมสรรพาวุธทหารบก
3) พันโท วรการ วงสังข์	หัวหน้าแผนและควบคุมงานกองคลังยุทธโปกรณ์สรรพาวุธกรมสรรพาวุธทหารบก

4) พันโท ดำรง สุทธิชาญบัญชา

หัวหน้าแผนควบคุมและตรวจสอบ
กองควบคุมสิ่งอุปภรณ์
กรมสรรพาวุธทหารบก

5) พันตรี อาวุธ ศรีมณี

นายทหารพระธรรมนูญผู้ช่วย
กรมส่งกำลังบำรุงทหารบก

3.2 สภาพความมั่นคงแห่งชาติ

1) นายถวิล เปลี่ยนศรี

ผู้เชี่ยวชาญด้านความมั่นคง
ระหว่างประเทศ

2) นายประยงค์ บัตรสมบุญ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 8 ว
กองความมั่นคงด้านกิจการพิเศษ

3) นายอรรถพร จรจำรัส

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว
กองความมั่นคงด้านการเมือง

4) ว่าที่ร้อยตรี ประสิทธิ์พร บุญยานันทน์

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 5
กองความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ

4. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และสถิติต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. คณะกรรมาธิการได้รับความร่วมมือจาก "สวนดุสิตโพล" สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ในการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็นของประชาชน กรณี : กฎหมาย "อาวุธปืน" ในทัศนะของประชาชน

วิธีการดำเนินการ

ในการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน นั้น คณะกรรมาธิการได้แบ่งการพิจารณาศึกษาออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลทางสถิติ
2. สรุปความเห็นของผู้เสนอญัตติ
3. สรุปความเห็นจากผู้มาชี้แจง
4. ผลการสำรวจความคิดเห็นจากสวนดุสิตโพล
5. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ

LIART

คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา ขอเสนอรายงานผลการพิจารณา
ศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พร้อมทั้ง
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตามรายงานทำยนี้ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภา
ให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณาศึกษารวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว ขอได้โปรดแจ้ง
ไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ
และประชาชนสืบไป

(นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการ

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

เนื่องจากสถานการณ์ด้านความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญยังเกิดขึ้นตลอดเวลาไม่ได้ลดลงแต่กลับมีแนวโน้มจะสูงและรุนแรงขึ้น นอกจากนี้ผู้มีอิทธิพลจำนวนมากก็ยังคงความเป็นผู้มีอิทธิพลอยู่โดยมีมือปืนเป็นบริวาร รัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินต่างก็มีนโยบายด้านการรักษาความสงบ แต่ไม่สามารถควบคุมอาชญากรรมรวมถึงผู้มีอิทธิพลได้ อุปกรณ์สำคัญที่ใช้ในการประกอบอาชญากรรมดังกล่าว และเป็นเครื่องมือของผู้มีอิทธิพล คือ อาวุธปืน ทั้งที่เป็นอาวุธปืนถูกกฎหมายและอาวุธปืนผิดกฎหมาย

แนวทางที่จะหยุดยั้งหรือลดปัญหาอาชญากรรมดังกล่าว และปัญหาผู้มีอิทธิพลสมควรที่จะต้องพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ว่าบทบัญญัติต่าง ๆ ในพระราชบัญญัตินั้นมีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบันหรือไม่ สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ดังนั้น วุฒิสภาจึงมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พิจารณาศึกษาปัญหาดังกล่าว คณะกรรมการจึงมีมติแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษามาตรการการควบคุม การมี และการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ข้อดีข้อเสียของการห้ามพกพาอาวุธปืน เพื่อนำมาสรุปผลการพิจารณาศึกษาว่าควรห้ามมิให้มีและใช้อาวุธปืน และห้ามมิให้มีการพกพาอาวุธปืนหรือไม่

จากสภาพปัญหาดังกล่าว คณะกรรมการได้หาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะมายังหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยได้กำหนดกรอบในการพิจารณาศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลทางสถิติ
2. สรุปความเห็นของผู้เสนอญัตติ
3. สรุปความเห็นจากผู้มาชี้แจง
4. ผลการสำรวจความคิดเห็นจากสวนดุสิตโพล
5. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้ศึกษามาตรการการควบคุมการมีและการใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยรับฟังความคิดเห็นจากผู้มาชี้แจงเพื่อรวบรวมถึงผลดี ผลเสียของการอนุญาตให้มีอาวุธปืน และการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน รวมทั้งได้ประมวลความคิดเห็นว่าควรอนุญาตให้มีอาวุธปืน และควรอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนหรือไม่ โดยสรุปผลการพิจารณาศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อมูลทางสถิติ

คณะกรรมการการได้พิจารณาข้อมูลทางสถิติของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง และกองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพิจารณาศึกษาว่าได้มีการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน การอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนไปแล้วจำนวนเท่าใด รวมทั้งศึกษา ข้อมูลเปรียบเทียบการเกิดเหตุระหว่างอาวุธปืนที่มีทะเบียนและอาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียนว่าอาวุธปืน ชนิดใดก่อให้เกิดอาชญากรรมมากกว่ากัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (เอกสารหมายเลข 1)

1.1 การอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืน แบบ ป.4

- ในเขตจังหวัด 75 จังหวัด จำนวน 3,118,187 ราย
(ตั้งแต่ พ.ศ. 2490-2544)
- ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 223,551 ราย
(ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2544)

1.2 การอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนติดตัว แบบ ป.12 ปี พ.ศ. 2544

- (ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต)
- ในเขตจังหวัด 75 จังหวัด จำนวน 5,373 ราย
 - ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2,204 ราย

2. ข้อมูลจากกองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (เอกสารหมายเลข 2)

2.1 สถิติอาวุธปืนในเขตกรุงเทพมหานครย้อนหลัง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - ปัจจุบัน

กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รวบรวมข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับจำนวน อาวุธปืนในเขตกรุงเทพมหานคร ย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - ปัจจุบัน รวมการออกใบอนุญาต ป. 4 ไปแล้ว 234,887 กระบอก เป็นดังนี้

- ปี พ.ศ. 2535	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	31,700	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2536	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	24,700	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2537	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	33,700	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2538	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	22,700	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2539	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	32,314	กระบอก

- ปี พ.ศ. 2540	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	26,310	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2541	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	15,089	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2542	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	13,824	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2543	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	12,890	กระบอก
- ปี พ.ศ. 2544	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	12,848	กระบอก
- ม.ค. – ก.ย. 2545	อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแบบ ป.4	จำนวน	8,812	กระบอก

2.2 สถิติการขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว แบบ ป.12 ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2541 - 2445 เป็นดังนี้

- ปี พ.ศ. 2541 ผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว จำนวน 2,948 ราย
- ปี พ.ศ. 2542 ผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว จำนวน 2,512 ราย
- ปี พ.ศ. 2543 ผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว จำนวน 4,587 ราย
- ปี พ.ศ. 2544 ผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว จำนวน 2,254 ราย
- ปี พ.ศ. 2545 ผู้ได้รับอนุญาตให้มีใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว จำนวน 1,932 ราย

2.3 ข้อมูลร้านค้าที่จำหน่ายอาวุธปืนได้มีการจำกัดจำนวนร้านค้า กำหนดจำนวน ชนิด และขนาดอาวุธปืนที่นำเข้าในการสั่งซื้อต่อปีว่าเป็นจำนวนเท่าใด และมีการควบคุมไม่ให้มีร้านค้าเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีร้านค้าจำหน่ายอาวุธปืน จำนวน 245 ร้าน จังหวัดอื่น ๆ มีร้านค้าจำหน่ายอาวุธปืนรวมทั้งหมด จำนวน 86 ร้าน การตรวจสอบปริมาณการนำเข้าสามารถตรวจสอบได้ที่กรมศุลกากร

2.4 สถิติคดีอาญาซึ่งกระทำความผิดโดยการใช้อาวุธปืน (เอกสารหมายเลข 3)

ข้อมูลสถิติคดีอาญาซึ่งกระทำคามผิดโดยการใช้อาวุธปืน

คดีอาญา	ปี พ.ศ. 2539			ปี พ.ศ. 2540			ปี พ.ศ. 2541		
	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	184	226	2,377	169	227	2,055	201	208	2,250
คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	367	401	3,372	328	398	2,876	363	415	3,165
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	25	62	777	17	65	670	24	50	581
คดีที่นำสนใจ	-	-	8	1	-	-	-	-	8
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,034	895	857	660	750	439	843	911	613

๘

คดีอาญา	ปี พ.ศ. 2542			ปี พ.ศ. 2543			ปี พ.ศ. 2544		
	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่ทราบชนิด
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	162	151	2,021	150	146	1,894	98	133	1,530
คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	334	321	3,157	305	308	2,972	202	273	2,479
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	21	33	503	18	26	430	13	27	245
คดีที่นำสนใจ	-	1	3	-	-	2	-	2	4
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	821	746	771	778	901	832	510	730	542

2. สรุปความเห็นจากผู้เสนอญัตติ

ผู้เสนอญัตติได้เสนอเหตุผลในการเสนอญัตติว่าเนื่องจากรัฐบาลทุกรัฐบาลต่างก็มีนโยบายในด้านการรักษาความสงบ แต่อาชญากรรมทุกประเภทโดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ก็ยังคงเกิดขึ้นตลอดมาไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลงแต่ประการใด ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ใช้ในการก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมที่รุนแรงคือ อาวุธปืน ซึ่งมีทั้งอาวุธปืนที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย แนวทางที่จะลดอาชญากรรมลงได้แนวทางหนึ่งคือ การพิจารณาทบทวนพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนว่าพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังคงมีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศในปัจจุบันหรือไม่ ซึ่งผู้เสนอญัตติเห็นว่าการที่พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนยังคงอนุญาตให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองนั้น น่าจะไม่เหมาะสมเพราะจะมีผลเสียมากกว่าผลดีโดยมีเหตุผลประกอบ ดังนี้

1. การรักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องจัดเจ้าหน้าที่ดำเนินการอยู่แล้ว จึงไม่ควรให้ประชาชนทั่วไปมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของตนอีก และในข้อเท็จจริงผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถคุ้มครองตนเองได้
2. อาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตให้มีโดยชอบด้วยกฎหมาย มีจำนวนไม่น้อยที่ถูกนำไปใช้ในการกระทำความผิด
3. อาวุธปืนหากเก็บรักษาไม่ดี หรือผู้ใช้ไม่มีความรู้ ได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วจำนวนมาก
4. ผู้มีอาวุธปืนและพกพาติดตัว เมื่อเกิดความมีนเมา หรือมีความมึนเมา หรือมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นก็มีโอกาสใช้อาวุธปืนได้ง่าย
5. เป็นเครื่องมือในการเสริมความน่ายำเกรงแก่ผู้มีอิทธิพล เพราะผู้มีอิทธิพลจะทรงความมีอิทธิพลอยู่ได้ก็ต้องมีบุคคลที่เป็นมือปืนไว้คอยรับใช้
6. การอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองได้ ย่อมเป็นการยากในการปราบปรามอาวุธปืนผิดกฎหมาย
7. หลักเกณฑ์การอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืน ทำให้เกิดความไม่น่าเป็นธรรมในสังคม กล่าวคือโดยสิทธิขั้นพื้นฐานต้องถือว่าทุกชีวิตย่อมมีค่าเท่าเทียมกัน ซึ่งรัฐธรรมนูญก็ได้รับรองไว้ว่าบุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นทุกคนก็ต้องมีสิทธิที่จะป้องกันชีวิตของตนเองโดยเท่าเทียมกัน บุคคลที่มีความประพฤติไม่เรียบร้อย ย่อมมีโอกาที่จะถูกทำร้ายมากกว่าบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อย จึงสมควรที่จะมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันตัวได้เหมือนบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อยด้วย
8. อาวุธปืนทุกกระบอกต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ทำให้เสียดุลการค้า

3. สรุปความเห็นจากผู้มาชี้แจง

ผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมได้ชี้แจงข้อมูลและแสดงความคิดเห็นสรุปความคิดเห็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ชี้แจงในประเด็นเรื่องการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน

1. ความเห็นของผู้แทนจากกองทัพบก

1.1 ในปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาไปมาก เจ้าหน้าที่ของทางราชการมีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยให้แก่ประชาชน การป้องกันประเทศยึดถือระบบยุทธศาสตร์การต่อสู้แบบเบ็ดเสร็จ ในด้านการทหารต้องการประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศซึ่งประชาชนสามารถได้รับการฝึก ดังนั้น จะมีประชาชนจำนวนมากที่จะต้องให้มีอาวุธ แต่ในทางกลับกัน ถ้าไม่สามารถควบคุมได้ปัญหาอาชญากรรมจะเกิดมากขึ้น และรุนแรงขึ้น ดังนั้น ถ้ามองในแง่ของการป้องกันประเทศ การให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองก็ยังคงมีความจำเป็น

1.2 ควรเปรียบเทียบระหว่างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน กับปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นว่าอย่างใดจะมีน้ำหนักมากกว่ากัน ซึ่งในกรณีนี้ก็ขึ้นอยู่กับทางราชการด้วย ถ้าหน่วยงานราชการมีมาตรการด้านความปลอดภัยให้ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครอง ส่วนประเด็นเรื่องผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศชาตินั้น มีความเห็นว่าประชาชนมีความสำคัญในการป้องกันประเทศถ้าให้ประชาชนมีอาวุธปืนก็จะเป็นผลดีต่อการป้องกันประเทศ แต่ถ้าอาวุธอยู่ในมือของบุคคลบางกลุ่มที่เป็นอันตรายประเทศชาติก็อาจเป็นอันตรายได้เช่นกัน

1.3 การให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองนั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ซึ่งถ้าพิจารณาเหตุการณ์ตามภาพข่าว การก่ออาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากอาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียน ดังนั้น ถ้าประชาชนได้รับความคุ้มครองจากภาครัฐให้ได้รับความปลอดภัยได้ก็ไม่จำเป็นต้องมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครอง แต่ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐดูแลยังไม่ทั่วถึงจึงเห็นว่าการให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองก็ยังคงมีความจำเป็นอยู่

1.4 การให้มีและให้ใช้อาวุธปืนเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมไปถึงการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนนั้นควรให้มีการพิจารณาเป็นรายบุคคลไป

1.5 การให้ประชาชนมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองเห็นว่ายังมีความจำเป็น เพื่อความอบอุ่นใจของประชาชน ส่วนการพกพานั้นเห็นว่าควรอนุญาตให้มีการพกพาได้ แต่ควรกำหนดมาตรการในการอนุญาตพกพาให้เข้มงวดขึ้น

1.6 ควรดูความจำเป็นของแต่ละบุคคลซึ่งในสภาวะการณ์ปัจจุบันบ้านเมืองยังสงบ ประชาชนอยู่ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญเดียวกัน จึงเห็นว่าควรพิจารณาเป็นรายบุคคลว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องใด และเห็นว่าประชาชน 70% มีวินัยในตนเองถ้าไม่ให้อาวุธปืนป้องกันตนเอง แต่ให้วิธีการต่อสู้ก็ไม่เกิดการเสียชีวิต ถ้าให้อาวุธปืนจะเกิดปัญหารุนแรงมากขึ้น การหาข้อยุติทำได้ยาก จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีอาวุธไว้ทุกคน

2. ความเห็นของผู้แทนจากสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

2.1 เห็นว่าปัจจุบันอาชญากรรมที่เกิดจากการใช้อาวุธปืนที่อยู่ในความครอบครองที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายนั้นมีน้อย ซึ่งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการครอบครองการพกพา และการใช้อาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียน และอาวุธสงครามที่ไม่ได้รับอนุญาตซึ่งเป็นอาวุธนอกระบบ ดังนั้นควรที่จะดำเนินการพิจารณาในเรื่องของการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองให้ละเอียดรอบคอบอีกครั้ง โดยในเบื้องต้นอาจกำหนดให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นเขตปลอดอาวุธปืน เช่น พักยา ภูเก็ต เป็นต้น

2.2 อาวุธปืนของทางราชการมีหลายประเภท อาทิ อาวุธปืนสงคราม อาวุธปืนไม่มีทะเบียน อาวุธปืนที่มีทะเบียน และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งอาวุธปืนที่ไม่มีทะเบียนก่อให้เกิดอาชญากรรมมากกว่า ดังนั้นควรจะมีการควบคุมการใช้อาวุธปืนโดยใช้อำนาจทางกฎหมาย และนิรโทษกรรม ซึ่งมีข้อดี คือ การควบคุมโดยใช้อำนาจทางกฎหมายจะทำให้อาวุธปืนอยู่นอกระบบมาอยู่ในระบบมากยิ่งขึ้น ผลเสียผู้ที่ครอบครองอาวุธปืนนอกระบบอยู่แล้วนั้นจะไม่ยอมนำปืนนอกระบบมาขึ้นทะเบียน

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธในกรอบของ UN ที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้มาให้ข้อมูล ปัญหาการแพร่ขยายและการได้มาซึ่งอาวุธขนาดเล็กและอาวุธเบา รวมทั้งอาวุธสงครามเกิดจากการค้าและการลักลอบขนส่งอาวุธดังกล่าวอย่างผิดกฎหมาย เป็นปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติและความปลอดภัยในชีวิต เป็นประเด็นปัญหาที่องค์การสหประชาชาติและนานาชาติ เห็นว่าเป็นปัญหาที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก โดยมีสถิติผู้เสียชีวิตจากอาวุธดังกล่าวมากกว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจากอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง นอกจากนี้ยังเป็นปัญหาที่ประเทศไทยถูกประเทศในแถบเอเชีย อาทิ อินโดนีเซีย ศรีลังกา อินเดีย โจมตีว่าเป็น

แหล่งการค้า และส่งผ่านอาวุธให้กับกลุ่มต่อต้าน/กลุ่มก่อการร้ายในประเทศของตน และเป็นเครื่องมือก่อให้เกิดอาชญากรรมทุกรูปแบบ อาทิ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ ปัญหาโสเภณี ตลอดจนเป็นสินค้าที่สร้างกำไรมหาศาลแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและเป็นการช่วยผู้ให้เพิ่มอำนาจต่อรองกับรัฐบาลเจ้าของประเทศ

การนำอาวุธสงครามและวัตถุระเบิดมากระทำความผิดส่งผลให้เกิดความเสียหาย ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และสร้างความหวาดระแวงแก่ประชาชน ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการปราบปรามอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีการใช้อาวุธสงครามกระทำความผิด และมีการลักลอบซื้อขายอาวุธสงคราม โดยมีการนำอาวุธสงครามผ่านเข้ามาในไทยจากประเทศที่มีเขตแดนติดต่อกับประเทศไทย คือ กัมพูชา พม่า นอกจากนี้ยังมีการรั่วไหลของอาวุธสงครามและวัตถุระเบิดทั้งจากส่วนราชการและเอกชนที่ได้รับอนุญาตจากทางราชการด้วย เป็นผลให้เกิดคดีอาญาเพิ่มมากขึ้นจนเป็นการยากที่จะปราบปราม

สาเหตุของปัญหาที่มีอาวุธสงครามแพร่ระบาดในประเทศไทยเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. การทำสงครามในประเทศเพื่อนบ้านและการก่อการร้ายภายในประเทศ
2. การได้มาโดยวิธีอื่น เช่น การสั่งซื้อโดยผิดกฎหมาย หรือได้มาจากการ

โจรกรรม ตลอดจนความต้องการจากกลุ่มผู้มีอิทธิพลและอำนาจมืดภายในประเทศ เพื่อคุ้มครองธุรกิจที่ผิดกฎหมาย สร้างอิทธิพลเพื่อทำลายล้างคู่แข่งทั้งทางการเมือง การค้า สร้างระบบผูกขาด ตัดตอน ตลอดจนความต้องการของกลุ่มต่อต้านและชนกลุ่มน้อยเพื่อต่อต้านรัฐบาล ค้ายาเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ จากภายนอกประเทศ

3. ความต้องการค้าอาวุธสงคราม เป็นสินค้าที่สร้างกำไรมหาศาลแก่กลุ่มที่ค้าและผู้มีอิทธิพลทั้งในและนอกเครื่องแบบมีพ่อค้าตามแนวชายแดนดำเนินการรวบรวมอาวุธสงครามจากทหารกัมพูชา พลเรือนชาวกัมพูชา ซึ่งครอบครองอาวุธสงครามและมีความอดอยาก และทำการซื้อขายอาวุธสงครามโดยไม่เกรงต่อกฎหมายเพราะได้กำไรสูง คุ่มค่ากับการเสี่ยง

2.4 การพิจารณาว่าจะไม่ให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองโดยมีเหตุผล

เป็นการลดจำนวนอาชญากรรม โดยการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศที่ไม่อนุญาตให้มีอาวุธปืน กับประเทศที่อนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองว่าจำนวนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันอย่างไรนั้น เห็นควรที่คณะอนุกรรมการควรพิจารณาจากความเป็นอยู่ของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน อาทิ ประเทศมาเลเซียประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนที่มิวินัยในตัวเองประกอบกับรัฐบาลให้ความคุ้มครองในเรื่องต่างๆ อย่างเต็มที่แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยแล้วเห็นว่าจากประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนานคนไทยส่วนใหญ่รักอิสระ

ไม่ชอบถูกควบคุมมากเกินไปจึงเกิดประเด็นที่ต้องนำมาซึ่งน้ำหนักในเรื่องของการควบคุมไม่ให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองกับความปลอดภัยของประชาชนว่าอย่างไรจะมีผลดีมากกว่า และถ้าไม่อนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองแล้วจะมีหลักประกันอย่างไรให้แก่ประชาชนได้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อสังเกต

1. ถ้าไม่อนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองแล้วจะมีการนำเครื่องมือเครื่องใช้เข้ามาใช้ในการกระทำความผิดหรือไม่
2. ถ้าอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองแล้ว โดยมีเหตุผลเพื่อใช้ป้องกันตนเองและทรัพย์สินเป็นการสมควรแก่เหตุหรือไม่
3. ควรกำหนดเป็นกฎหมายว่าจะให้มีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองได้หรือไม่ จำนวนเท่าใด ให้พกพาหรือไม่ ซึ่งกฎหมายที่ดีต้องให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมด้วย

4. ผลการสำรวจความคิดเห็นจากสวนดุสิตโพล

คณะกรรมการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน ร่วมกับ “สวนดุสิตโพล” สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพ จำนวนทั้งสิ้น 2,232 คน กรณี “กฎหมายอาวุธปืนในทัศนะของประชาชน” โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 - 10 มีนาคม 2546 แล้วดำเนินการประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป QPS (Questionnaire Processing System) วิเคราะห์ในรูปแบบของ “การวิจัยเชิงสำรวจ” (Survey Research) (เอกสารหมายเลข 4)สรุปผลได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่เสี่ยงภัยต่อการถูกระบุชร้ายต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สิน

มากที่สุด	4.03 %
มาก	7.17 %
ปานกลาง	24.24 %
น้อย	40.77 %
ไม่มีเลย	22.76 %
2. กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับสมาชิกในครอบครัว

<u>อันดับที่ 1</u> อยู่กับครอบครัว	80.02 %
<u>อันดับที่ 2</u> อยู่คนเดียวเพื่อการศึกษา/ทำงาน	
แต่มีครอบครัวในภูมิลำเนาของตน	10.66 %
<u>อันดับที่ 3</u> อยู่คนเดียว	8.96 %
3. กลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองหรือไม่

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่ได้รับอนุญาต	81.90 %
<u>อันดับที่ 2</u> ได้รับอนุญาต	13.62 %
4. กลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวหรือไม่

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่ได้รับอนุญาต	55.26 %
<u>อันดับที่ 2</u> ได้รับอนุญาต	44.74 %
5. บุคคลในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองหรือไม่

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่ได้รับอนุญาต	81.00 %
<u>อันดับที่ 2</u> ได้รับอนุญาต	13.22 %

6. บุคคลในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวหรือไม่

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่ได้รับอนุญาต	52.88 %
<u>อันดับที่ 2</u> ได้รับอนุญาต	42.71 %

7. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่กับการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง

ตามกฎหมาย

<u>อันดับที่ 1</u> เห็นด้วย	62.75 %
- ใช้ป้องกันตัว	41.10 %
- ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	13.74 %
- ใช้ในการกีฬา	3.61 %
<u>อันดับที่ 2</u> ไม่เห็นด้วย	36.11 %
- ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	21.00 %
- ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย	7.34 %
- ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	4.22 %

8. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่กับการอนุญาตให้มีพกพาอาวุธปืนติดตัว

<u>อันดับที่ 1</u> เห็นด้วย	44.43 %
- ใช้ป้องกันตัวเพราะอันตรายเกิดขึ้น	
ได้ตลอดเวลา	21.44 %
- ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	6.41 %
- ใช้ป้องกันทรัพย์สิน	5.78 %
<u>อันดับที่ 2</u> ไม่เห็นด้วย	28.02 %
- ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย/	
เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้ใกล้ชิด	7.71 %
- ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ง่าย	6.07 %
- คนบางคนอาจควบคุมตนเองไม่ได้	41.10 %

9. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่กับการยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้มีอาวุธปืน

ในครอบครองและพกพาได้

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่ควรยกเลิก	41.51 %
- มีประโยชน์ไว้ป้องกันตัว	12.03 %
- มีประโยชน์ในการป้องกันทรัพย์สิน	3.01 %
- บุคคลแต่ละคนย่อมมีความจำเป็นต่างกัน	2.92 %

<u>อันดับที่ 2</u> ควรยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้พกพา แต่อนุญาตให้มีในครอบครองได้	33.71 %
- ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	5.51 %
- ปัญหาสังคมลดลง/ไม่เกิดปัญหาตามมา	4.53 %
- ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หวาดกลัว	3.39 %

<u>อันดับที่ 3</u> ควรยกเลิกกฎหมายอนุญาตทั้งให้พกพา และอนุญาตให้ครอบครองได้	14.49 %
- เพื่อความปลอดภัยเพราะเป็นอาวุธอันตราย	3.30 %
- ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	2.24 %
- ปัญหาสังคมลดลงไม่เกิดปัญหาตามมา	0.80 %

10. ถ้ายกเลิกกฎหมายอนุญาตที่เกี่ยวกับอาวุธปืน กลุ่มตัวอย่างจะเกิดผลกระทบหรือไม่ อย่างไร

<u>อันดับที่ 1</u> ไม่มีผลกระทบ	65.21 %
- ไม่มีความจำเป็นต้องใช้	21.97 %
- ไม่มีอาวุธปืนในครอบครอง	8.58 %
- ปัญหาส่วนใหญ่เกิดมาจากการมีอาวุธในครอบครอง	0.63 %

<u>อันดับที่ 2</u> มีผลกระทบ	18.00 %
- ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8.53 %
- มีความจำเป็นต้องใช้	1.56 %
- ทำให้อาวุธเถื่อนมีมากขึ้น	0.49 %

11. ถ้าจะคงกฎหมายอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนไว้ กลุ่มตัวอย่างคิดว่า

ควรมีมาตรการการควบคุมอย่างไร

<u>อันดับที่ 1</u> ควรตรวจสอบทุกระยะและควบคุมอาวุธอย่างรัดกุม	25.58 %
<u>อันดับที่ 2</u> มีในครอบครองแต่ห้ามนำออกนอกบ้าน	23.17 %
<u>อันดับที่ 3</u> มีกฎหมายที่กำหนดโทษมากขึ้น	22.64 %
<u>อันดับที่ 4</u> ควรสืบประวัติและทดสอบสุขภาพจิต ของผู้ที่ขออนุญาตก่อน	15.51 %
<u>อันดับที่ 5</u> ควรกำหนดอาชีพของผู้สามารถพกพาได้	4.90 %

12. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

<u>อันดับที่ 1</u> กฎหมายที่ใช้ควบคุมต้องรัดกุม	45.58 %
<u>อันดับที่ 2</u> ควรมีใบอนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพกพาได้	16.25 %
<u>อันดับที่ 3</u> อนุญาตให้ครอบครองได้เป็นกรณีไป	13.43 %
<u>อันดับที่ 4</u> ควรใช้ให้เหมาะสม เพราะมีทั้งคุณและโทษ	9.19 %
<u>อันดับที่ 5</u> ควรยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้มีอาวุธปืน	7.42 %

5. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสิทธิการ

จากการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ประกอบกับการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพ โดยทำการวิจัยเชิงสำรวจปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนยังคงมีความจำเป็นอยู่แต่อาจกำหนดมาตรการในการอนุญาตให้มีอาวุธปืนอย่างเคร่งครัดมากยิ่งขึ้น ส่วนการอนุญาตให้พกพานั้น เห็นควรไม่ให้มีการอนุญาตพกพาอาวุธปืน ดังนั้น คณะกรรมการจึงได้จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1. ไม่ควรอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนโดยเด็ดขาด โดยตำรวจและทหารให้พกพาได้เฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ในเครื่องแบบ กรณีนอกเครื่องแบบให้ยกเว้นเฉพาะตำรวจสันติบาล และเมื่อใช้ในหน้าที่ราชการเสร็จแล้วต้องมีส่งคืนตามระเบียบทันที ทั้งนี้โดยจะต้องกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนให้รุนแรงจนอาจถึงขั้นโทษประหารชีวิต

2. ควรจำกัดจำนวนร้านค้าที่จำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไม่ให้มีเพิ่มมากขึ้น และผู้ที่ซื้อกระสุนปืนจะต้องได้รับอนุญาตด้วย และการพิจารณาอนุญาตต้องเป็นไปโดยเข้มงวด เช่น เจ้าของปืนที่มาซื้อจะต้องมีหลักฐานหรือมีเหตุผลว่ากระสุนเดิมที่มีอยู่ได้ใช้ไปในเรื่องใด เพราะอะไร หรือต้องมีหลักฐานว่ากระสุนเดิมเสื่อมอายุ รวมทั้งควรกำหนดมาตรการการควบคุมกระสุนปืนที่ใช้สำหรับการซ้อมยิงให้ใช้ได้เฉพาะในสนามซ้อมยิงปืนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

3. ควรจัดให้มีศูนย์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนโดยให้นายทะเบียนกลางทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติ และจัดระบบการรวบรวมข้อมูลทางสถิติ

4. การกำหนดมาตรการการควบคุม

4.1 ควรกำหนดมาตรการการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนโดยเคร่งครัด และเข้มงวด โดยทำการตรวจสอบความจำเป็นอย่างยิ่งของแต่ละบุคคล ตลอดจนพิจารณาจากกระแสการหมุนเวียนทางการเงิน อาชีพที่มั่นคง มีบุคคลรับรองประวัติความประพฤติ และสถานะทางการเงิน

4.2 กรณีเจ้าของอาวุธปืนเปลี่ยนที่อยู่หรือเปลี่ยนภูมิลำเนา จะต้องมีการแจ้งย้ายอาวุธปืนติดตามไปด้วย

LIRT

4.3 ผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนควรต้องพิจารณาการควบคุมอาวุธปืนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการกำหนดจำนวนการอนุญาตให้มีอาวุธปืนต่อคนให้เหมาะสม รวมทั้งหามาตรการในการควบคุมอาวุธปืนที่หมดสภาพแล้วว่าจะมีการดำเนินการอย่างไร

4.4 ให้มีการแยกประเภทอาวุธปืนให้เป็นระบบ เช่น อาวุธปืนที่ชำรุด อาวุธปืนที่ควรเก็บรักษา อาวุธปืนสวยงาม และอาวุธปืนที่ใช้ในการกีฬา เป็นต้น

5. ควรกำหนดให้มีการนำอาวุธปืนมาตรวจสอบทุกระยะ 3 ปี หรือ 5 ปี

6. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองในเรื่องกฎแห่งความปลอดภัย รวมทั้งให้มีการทดสอบหลังจากฝึกอบรมเช่นเดียวกับการขอใบอนุญาตขับซีรี่ย์นต์

7. อาวุธปืนทุกกระบอกจะต้องทำการยิงเพื่อเก็บหลักฐานไว้ที่กองทะเบียนประวัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

8. ควรหามาตรการควบคุมเกี่ยวกับอาวุธอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอาจมีขึ้นในอนาคตด้วย

เอกสารหมายเลข 1

(1)

ข้อมูลสถิติการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.4)

และ

สถิติใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.12)

ลำดับที่	ใบอนุญาต	ในเขตจังหวัด (ราย)	ในเขต กทม. (ราย)	หมายเหตุ
1.	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. 4)	3,118,187	223,551	ในเขตจังหวัดตั้งแต่ พ.ศ. 2490 - 2544 ในเขตกรุงเทพฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 - 2544 - สถิติปี 2544
2.	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป. 12)	5,373	2,204	- ใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

สถิติการออกใบอนุญาตให้และใช้อาวุธปืน (ป.4)
ในส่วนบุคคล (เว้นกรุงเทพมหานคร)

ถึงปี พ.ศ.	ประเภทอาวุธปืน/กระบอก		
	อาวุธปืนสั้น	อาวุธปืนยาว	รวม
2528	926,931	1,124,620	2,051,551
2529	959,478	1,166,148	2,125,626
2530	981,877	1,180,222	2,162,099
2531	1,014,092	1,196,970	2,211,062
2532	1,052,219	1,214,330	2,266,549
2533	1,094,933	1,256,846	2,351,779
2534	1,142,257	1,272,867	2,415,124
2535	1,188,694	1,287,215	2,475,909
2536	1,232,635	1,302,482	2,535,177
2537	1,278,987	1,317,898	2,596,885
2538	1,324,619	1,334,526	2,659,145
2539	1,405,159	1,353,369	2,758,528
2540	1,475,748	1,374,804	2,850,552
2541	1,530,287	1,394,280	2,924,567
2542	1,579,946	1,411,714	2,991,660
2543	1,625,812	1,428,058	3,053,870
2544	1,672,102	1,446,085	3,118,187

สถิติการออกใบอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนติดตัว (ป. 12)

ลำดับที่	จังหวัด	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.
		2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2543	2544
1.	กรุงเทพมหานคร	-	-	-	6,212	76,497	69,741	2,601	4,769	6,027	2,191	1,878	5,005	2,204
2.	กระบี่	70	64	21	105	77	49	49	26	3	33	31	77	0
3.	กาญจนบุรี	31	49	0	22	32	0	0	37	19	26	62	235	51
4.	กาฬสินธุ์	23	28	6	26	19	39	31	15	11	1	0	6	37
5.	กำแพงเพชร	30	10	11	17	14	7	10	20	44	11	34	485	18
6.	ขอนแก่น	144	113	39	68	93	82	113	89	74	8	49	167	10
7.	จันทบุรี	429	632	79	505	376	366	100	147	62	88	152	179	279
8.	ฉะเชิงเทรา	156	197	42	92	62	176	116	71	51	29	7	510	9
9.	ชลบุรี	309	214	70	228	400	152	152	132	152	146	0	223	579
10.	ชัยนาท	168	56	29	48	25	10	2	0	4	0	3	11	28
11.	ชัยภูมิ	109	27	6	15	7	4	4	21	25	33	20	0	10
12.	ชุมพร	217	237	11	110	34	30	24	42	69	3	37	110	36
13.	เชียงราย	79	152	30	54	7	9	20	6	24	18	39	307	41
14.	เชียงใหม่	150	214	71	259	155	208	197	205	192	17	70	414	1,927
15.	ศรีสะเกษ	93	72	75	57	37	70	49	77	140	77	169	83	193
16.	สุราษฎร์ธานี	67	138	24	65	33	3	39	30	15	6	8	4	1
17.	ตาก	31	50	17	73	22	39	43	30	12	11	30	91	10
18.	นครนายก	116	93	19	14	2	0	10	29	6	0	0	0	0
19.	นครปฐม	104	131	24	69	91	142	49	62	38	0	0	2,556	129
20.	นครพนม	15	13	4	13	16	7	21	8	13	6	0	105	1
21.	นครราชสีมา	412	148	30	115	140	183	129	126	98	2	147	840	70
22.	นครศรีธรรมราช	23	26	19	95	95	109	178	143	77	92	288	258	329
23.	นครสวรรค์	102	213	103	86	41	67	59	47	40	13	19	873	0
24.	นนทบุรี	128	179	53	75	36	42	33	32	46	42	113	1,390	13
25.	นราธิวาส	59	120	27	94	84	46	76	50	22	42	0	132	8
26.	น่าน	128	158	51	108	72	76	9	2	1	0	0	5	10
27.	หนองคาย	67	56	24	55	38	2	7	4	11	1	9	188	16

ลำดับที่	จังหวัด	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.
		2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2543	2544
28.	หนองบัวลำภู	-	-	-	-	-	-	0	2	2	0	0	32	0
29.	บุรีรัมย์	54	73	16	50	36	37	67	94	64	2	31	54	55
30.	ปทุมธานี	71	76	7	10	18	48	33	47	16	10	8	588	5
31.	ประจวบคีรีขันธ์	53	113	30	33	28	34	45	13	42	19	18	90	68
32.	ปราจีนบุรี	255	248	47	370	228	155	76	24	29	13	0	58	48
33.	บึงกาฬ	20	55	19	107	39	28	27	21	14	0	0	31	44
34.	พระนครศรีอยุธยา	100	137	101	161	90	76	63	56	36	16	8	363	2
35.	พะเยา	37	50	31	64	58	22	32	0	0	19	0	33	41
36.	พังงา	34	24	11	16	14	11	4	2	3	1	3	13	4
37.	พัทลุง	72	55	33	250	131	18	3	17	9	14	14	78	37
38.	พิจิตร	91	79	43	84	49	24	10	31	31	11	16	52	44
39.	พิษณุโลก	148	148	48	173	90	40	34	12	39	11	34	301	28
40.	เพชรบุรี	257	185	76	172	173	102	51	49	64	18	1	315	30
41.	เพชรบูรณ์	116	128	31	110	84	21	27	20	41	7	35	73	61
42.	แพร่	106	82	18	66	177	167	24	239	92	150	107	154	73
43.	ภูเก็ต	46	44	22	69	65	53	49	43	35	14	0	58	0
44.	มุกดาหาร	17	20	0	12	0	3	8	7	10	4	3	0	2
45.	แม่ฮ่องสอน	18	8	5	21	24	19	18	21	18	17	1	8	34
46.	มหาสารคาม	2	4	1	1	1	0	0	1	0	0	0	147	3
47.	ยะลา	38	88	27	96	58	92	67	48	48	24	0	58	49
48.	ยโสธร	6	9	1	5	12	7	8	5	0	1	1	12	5
49.	ร้อยเอ็ด	20	16	3	14	13	14	18	0	0	0	0	12	0
50.	ระนอง	38	15	6	23	0	2	1	14	5	1	1	12	5
51.	ระยอง	115	204	79	257	199	170	128	127	72	50	74	274	44
52.	ราชบุรี	127	458	56	300	35	45	28	83	27	36	6	103	0
53.	ลพบุรี	301	246	26	114	193	122	190	150	74	101	1	179	170
54.	ลำปาง	120	109	51	4	70	75	93	74	121	84	135	322	264
55.	ลำพูน	39	45	5	98	68	52	46	36	52	28	40	48	48
56.	เลย	68	29	19	0	48	1	0	0	0	0	0	156	12

ลำดับที่	จังหวัด	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.	พ.ศ.
		2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2543	2544
57.	ศรีสะเกษ	23	14	5	9	12	7	1	4	0	0	19	377	0
58.	สกลนคร	22	23	11	29	1	30	15	6	1	0	0	63	1
59.	สงขลา	375	273	10	46	160	121	16	52	63	78	89	69	17
60.	สตูล	56	56	11	45	9	11	9	3	3	3	2	36	21
61.	สมุทรปราการ	119	128	40	136	85	59	40	24	18	0	0	912	64
62.	สมุทรสงคราม	17	13	7	17	10	14	1	2	1	2	1	0	0
63.	สมุทรสาคร	38	65	5	15	10	32	15	28	11	7	14	32	4
64.	สระแก้ว	-	-	-	-	-	-	30	-	76	48	0	0	51
65.	สระบุรี	97	144	30	46	24	31	16	0	27	123	0	40	28
66.	สิงห์บุรี	69	104	33	22	21	32	16	6	13	0	0	4	0
67.	สุโขทัย	32	54	30	23	28	20	6	0	4	0	6	34	39
68.	สุพรรณบุรี	258	313	74	142	81	161	77	35	32	12	5	19	21
69.	สุราษฎร์ธานี	18	73	12	233	166	248	165	124	475	356	317	352	122
70.	สุรินทร์	54	76	17	89	7	10	16	21	36	13	9	43	3
71.	อ่างทอง	16	13	7	22	19	14	7	14	12	11	37	47	30
72.	อำนาจเจริญ	-	-	-	-	-	-	5	4	8	6	11	51	6
73.	อุตรธานี	136	85	19	84	38	0	0	0	0	0	0	196	5
74.	อุตรดิตถ์	44	54	21	7	61	21	0	0	0	0	1	1	0
75.	อุทัยธานี	35	82	26	55	12	6	8	2	1	0	1	3	2
76.	อุบลราชธานี	88	84	40	91	76	81	48	46	66	16	0	655	29
	รวม	7,125	7,792	2,105	12,471	81,280	73,995	5,762	7,903	9,044	4,174	4,229	20,681	7,577

หมายเหตุ ในเขตกรุงเทพมหานคร และหัวเวียงอาณาจักร ออกโดยอธิบดีกรมตำรวจ (ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ)
ไม่เขตจังหวัด ออกโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(นายสมภพ แผ้วความค)
๒๗ ส.ค. ๒๕๔๕

เอกสารหมายเลข 2

สถิติอาวุธปืนในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นหลัง ปี 2535- ปัจจุบัน

การทำเครื่องหมายปืน				การออกใบอนุญาต ป.4			
ปี พ.ศ.	สั้น	ยาว	รวม	โอนร้าน	โอนบุคคล	จดบุคคล	รวม
2535	20,113	6,384	26,497	7,000	12,800	11,900	31,700
2536	13,763	5,978	19,741	6,500	10,800	7,400	24,700
2537	18,826	8,574	27,400	7,000	13,200	13,500	33,700
2538	25,704	10,394	36,098	3,700	9,600	9,400	22,700
2539	76,247	14,349	90,596	5,514	9,800	17,000	32,314
2540	22,837	6,631	29,468	5,494	11,350	9,466	26,310
2541	10,864	5,803	16,667	5,262	7,787	2,040	15,089
2542	11,717	3,844	15,561	6,131	6,700	993	13,824
2543	29,213	5,251	34,464	4,981	6,501	1,408	12,890
2544	15,133	5,096	20,229	4,613	7,119	1,116	12,848
ม.ค.-ก.ย.2545	6,681	4,771	11,452	ไม่แยกประเภท			8,812
รวม	251,098	77,075	328,173				234,887

สถิติการขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว
ของ งาน 2 (ใบอนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว) กก.1 ท.

ลักษณะงาน	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544	ปี 2545
	ม.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-ธ.ค.	ม.ค.-11 ต.ค.
1. ยื่นขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว	6,318	3,809	6,021	3,624	2,861
1.1 ข้าราชการ	4,889	2,649	3,778	2,164	1,724
1.2 ประชาชน	1,429	1,160	2,243	1,460	1,087
2. ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	2,948	2,512	4,587	2,254	1,932
2.1 ข้าราชการ	2,204	1,727	3,025	1,466	1,255
2.2 ประชาชน	744	785	1,562	788	677
3. ไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	3,370	1,297	1,434	135	585
3.1 ข้าราชการ	2,685	922	753	85	294
3.2 ประชาชน	685	375	681	50	291
4. อยู่ระหว่างดำเนินการ					1,884
4.1 ข้าราชการ					1,006
4.2 ประชาชน					878

เอกสารหมายเลข 3

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานบริหารงานทั่วไป
 สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 รับที่ ๑๓๖๔ / ๒๕๕๕
 วันที่ ๕ / ๑๑ / ๕๕
 ถึง.....ดำเนินการ

ที่ ศษ 0007.523/ ๕๕๖ ๕

สำนักงานแผนงานและงบประมาณ
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แขวงวังใหม่
 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ข้อมูลสถิติคดีอาญาซึ่งกระทำความผิดโดยการใช้อาวุธปืน
 เรียน ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ
 อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุดที่ 5214/2545 ลง 11 ตุลาคม 2545 เรื่อง ขอบความ
 อนุเคราะห์ข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษา
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อมูลสถิติคดีอาญาซึ่งกระทำความผิดโดยการใช้อาวุธปืน จำนวน 12 แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง วุฒิสมาชิกมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการยุติธรรม
 และสิทธิมนุษยชน วุฒิสภา พิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ เพื่อให้การพิจารณา
 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จภายในเวลาดำหนด จึงมีมติตั้งคณะอนุกรรมการขึ้น
 มาเพื่อศึกษาเรื่องดังกล่าว และได้ประสานขอข้อมูลสถิติคดีอาญาซึ่งกระทำความผิดโดยการ
 ใช้อาวุธปืน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ความละเอียดแจ้ง
 แล้วนั้น

สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอเรียนว่า กรณี
 ดังกล่าวข้างต้นได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้แนบเอกสารมาพร้อมนี้
 จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจตรี

(พีระ พุ่มพิเชษฐ)

ผู้ช่วยผู้บัญชาการฯ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการสำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ โทร. 0-2205-1179

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

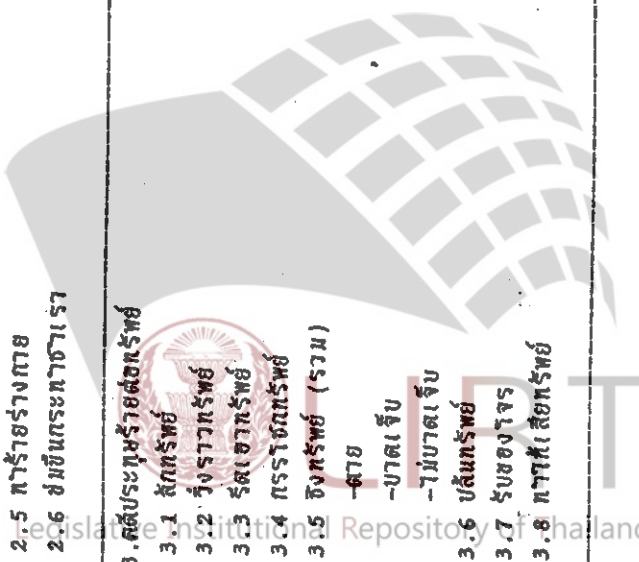
(sup9)

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
 สกสค.สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
 รายงานอายุการใช้งานที่เกิดเหตุ 5 ประเภท ของ สำนักงานตรวจลงตรา
 ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2539

หน้า

16/10/02

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	รวมทะเบียน	รวมขออายุ	อายุสงคราม	ยุติระเบียบ
1.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	184	226	2377	86	11	
1.1 มาชู้ชื่อนาคอ(เจตนา)	167	171	1647	66	6	
1.2 ปล้นทรัพย์	5	27	354	10	1	
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	12	27	375	9	3	
1.4 ลักพาเรือสินค้า	-	-	-	-	-	
1.5 วางเพลิง	-	1	1	1	1	
2.คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	367	401	3972	106	40	
2.1 มาชู้ชื่อนาคอ(เจตนา)	167	171	1647	66	6	
2.2 มาชู้ชื่อนาคอ(ไม่เจตนา)	1	1	8	1	-	
2.3 ฆ่าที่ตายโดยประมาท	11	13	45	2	1	
2.4 พยายามฆ่า	161	199	1544	35	30	
2.5 ฆ่าร้ายร่างกาย	24	17	107	1	3	
2.6 ช่มชู้นกระทำความผิด	3	-	21	1	-	
3.คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	25	62	777	28	18	
3.1 ลักทรัพย์	2	2	12	-	1	
3.2 ชิงทรัพย์	-	3	5	-	-	
3.3 รัต(ขอทรัพย์)	-	-	-	-	-	
3.4 กระชากทรัพย์	3	1	4	5	1	
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)	12	27	375	9	3	
-ตาย	-	-	4	-	1	
-บาดเจ็บ	-	-	5	-	-	
-ไม่บาดเจ็บ	12	27	366	49	2	
3.6 ปล้นทรัพย์	5	27	354	10	1	
3.7 รับของโจร	-	-	-	1	-	
3.8 ฆ่าที่เสียชีวิต	3	2	27	3	12	

(sup9)

รายงานตารางค่าจ้างที่ภาคเลข 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2539

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
สถิติศาสตร์อาชญากรรม ศ. ราชนาถ

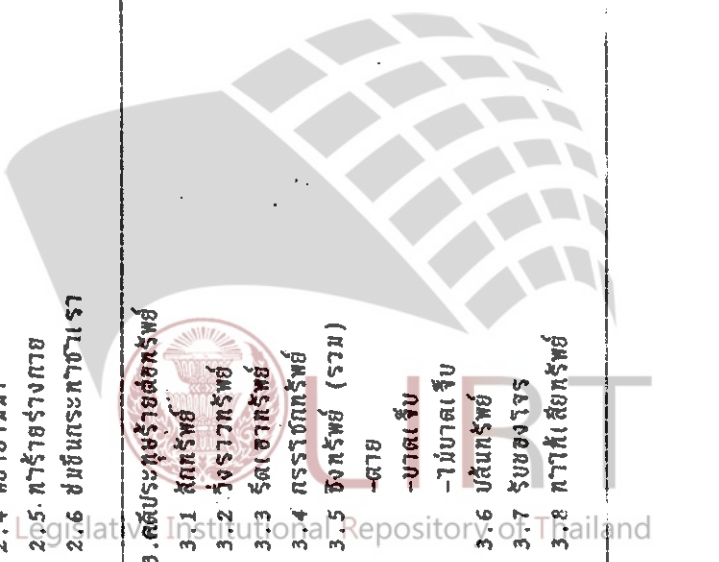
หน้า 2

16/10/02

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่มีอาชญากรรม	อาชญากรรม	โทษระบุเบ็ด
4. คดีที่นำสืบ	-	-	-	-	-
4.1 ทุจริตมรดกอาชญากรรม	-	-	8	-	-
4.2 ทุจริตมรดกอาชญากรรม	-	-	2	-	-
4.3 ทุจริตมรดก - กระบือ	-	-	-	-	-
4.4 ทุจริตมรดกเครื่องมือเกษตร	-	-	-	-	-
4.5 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	1	-	-
4.6 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	5	-	-
4.7 ช่มชู้และฆ่า	-	-	-	-	-
4.8 ลักพาตัว	-	-	-	-	-
4.9 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
4.10 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1034	895	857	36	56
5.1 อาชญากรรม	1029	892	843	36	56
- อาชญากรรมธรรมดา	1029	891	842	29	8
- อาชญากรรมสงคราม	-	1	1	7	48
5.2 การพนัน	-	-	1	-	-
- การพนันที่ง่าย	-	-	-	-	-
- การพนันสถานบันเทิง	-	-	1	-	-
5.3 ยาเสพติด	5	3	13	-	-
5.4 การค้าประเวณี	-	-	-	-	-
5.5 ภัยและเหตุพิสดาร	-	-	-	-	-

ข้อ	มีคะแนน	มีคะแนน	มีคะแนน	มีคะแนน	มีคะแนน	มีคะแนน
1. สถิติการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์	169	227	2055	86	10	
1.1 ทำหน้าที่โดยเจตนา	154	169	1424	74	8	
1.2 ปฏิบัติหน้าที่	7	22	304	6	-	
1.3 ซื่อสัตย์ (รวม)	7	36	327	6	-	
1.4 สักวา (รวม)	1	-	-	-	-	
1.5 ว่างเปล่า	-	-	-	-	2	
2. สถิติการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์	328	398	2876	119	44	
2.1 ทำหน้าที่โดยเจตนา	154	169	1424	74	8	
2.2 ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เจตนา	2	2	6	-	-	
2.3 ทำหน้าที่โดยชอบ	9	19	35	-	-	
2.4 พยากรณ์	149	191	1327	44	35	
2.5. การรายงานการปฏิบัติงาน	13	15	76	1	-	
2.6. ข้าราชการประจำ	1	2	8	-	1	
3. สถิติการปฏิบัติงานและผลสัมฤทธิ์	17	65	670	18	5	
3.1 สักวา	-	-	8	1	1	
3.2 ว่างราชการ	-	3	2	-	-	
3.3 ว่างราชการ	-	-	-	-	-	
3.4 การปฏิบัติงาน	2	-	8	2	1	
3.5 ซื่อสัตย์ (รวม)	7	36	327	6	-	
-ว่าง	-	1	4	-	-	
-ขาดเงิน	-	1	9	-	-	
-ไม่ขาดเงิน	7	34	314	6	-	
3.6 ปฏิบัติหน้าที่	7	22	304	6	-	
3.7 ว่างราชการ	-	-	-	-	-	
3.8 ทำหน้าที่โดยชอบ	1	4	21	3	3	

(สรุป)

รายงานตารางที่ 5 ประเภท 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2540

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ

หน้า 2

16/10/02

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่พบอาชญากรรม	อาชญากรรม	วัตถุประสงค์
4. คดีที่นำส่ง	1	-	2	-	-
4.1 ทุจริตการปกครอง	-	-	-	-	-
4.2 ทุจริตการปกครอง	-	-	-	-	-
4.3 ทุจริตการปกครอง - กระบี่	-	-	-	-	-
4.4 ทุจริตการปกครอง - กระบี่	-	-	-	-	-
4.5 ปล้น - ซิงรถโดยสาร	-	-	-	-	-
4.6 ปล้น - ซิงรถยนต์ที่	-	-	2	-	-
4.7 ปล้นและฆ่า	-	-	-	-	-
4.8 ลักพาตัว	1	-	-	-	-
4.9 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
4.10 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	660	750	439	19	38
5.1 ฆาตกรรม	657	733	434	17	38
- ฆาตกรรมธรรมดา	657	732	433	10	5
- ฆาตกรรมสงคราม	-	1	1	7	33
5.2 การพนัน	-	-	-	1	-
- การพนันทั่วไป	-	-	-	-	-
- การพนันสลากกินรวบ	-	-	-	1	-
5.3 ยาเสพติด	3	17	5	1	-
5.4 ปรากฏการร้ายแรง	-	-	-	-	-
5.5 ทัศนคติแพรวพราว	-	-	-	-	-

(sup9)

รายงานการดำเนินงานในภาค 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2541

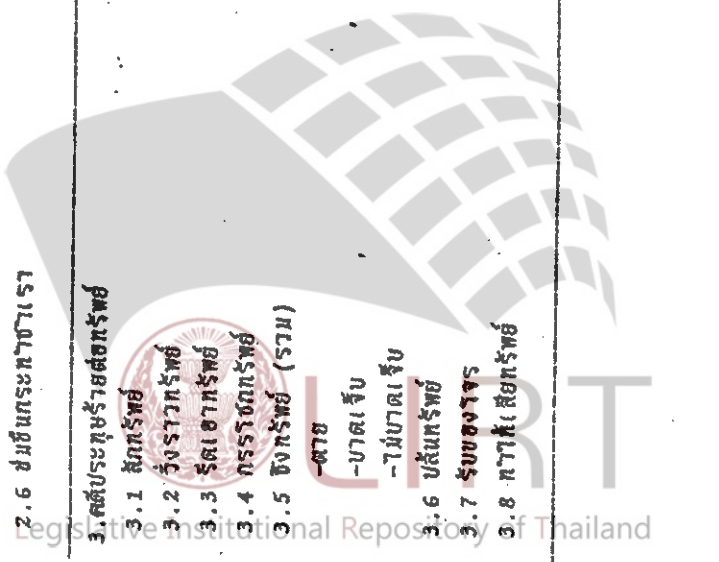
ศูนย์ข้อมูลอาชญากรรม

สถิติอาชญากรรม คดีที่น่ากลัว

หน้า 1

16/10/01

ชื่อคดี	มีทะเบียน	ไม่ทะเบียน	ไม่พบอาวุธ	อาวุธสงคราม	อาวุธปืน
1.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ					
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	201	208	2250	79	5
1.2 ปล้นทรัพย์	180	163	1719	66	4
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	4	14	247	9	-
1.4 ลักพาตัว/เรียกค่าไถ่	17	31	284	3	1
1.5 ฆาตกรรม	-	-	-	1	-
1.5 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
2.คดีฆาตกรรม และแพศยา					
2.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	363	415	3165	114	28
2.2 ฆ่าผู้อื่นโดยมิเจตนา	180	163	1719	66	4
2.3 ฆาตกรรมโดยประมาท	-	1	5	-	-
2.4 พยายามฆ่า	13	17	37	1	-
2.5 ฆาตกรรมร้ายกาจ	153	219	1316	44	22
2.5 ฆาตกรรมร้ายกาจ	16	12	79	3	2
2.6 ฆาตกรรมฆาตกรรม	1	3	9	-	-
3.คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์					
3.1 ลักทรัพย์	24	50	581	15	3
3.2 ชิงทรัพย์	2	1	17	-	-
3.3 ลักทรัพย์	-	1	4	-	-
3.4 ทรัพย์สินสูญหาย	-	-	-	-	-
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)	17	31	284	2	1
-อาชญากรรม	-	2	4	-	-
-อาชญากรรม	1	-	9	-	-
-อาชญากรรม	16	29	271	3	1
3.6 ปล้นทรัพย์	4	14	247	9	-
3.7 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
3.8 ฆาตกรรม	1	3	22	1	2

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
สถิติคดีอาชญากรรม คดีที่นำสำเนา

หน้า 2

16/10/02

(สรุป)
รายงานอาชญากรรมที่ฐานที่เกิดเหตุ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2541

ชื่อย่อ	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่พบอาชญากรรม	อาชญากรรม	วัตถุประสงค์
4.คดีที่นำสำเนา	-	-	8	1	-
4.1 ทุจริตกรรมกรักฐานยอนต์	-	-	2	-	-
4.2 ทุจริตกรรมกรอนต์	-	-	3	-	-
4.3 ทุจริตกรรมกร - กระบือ	-	-	1	-	-
4.4 ทุจริตกรรมกรเครื่องมือเกษตร	-	-	-	-	-
4.5 ปล้น - ซิงรถโดยสาร	-	-	-	-	-
4.6 ปล้น - ซิงรถโดยสารเล็ก	-	-	1	-	-
4.7 ช่มขืนและฆ่า	-	-	-	-	-
4.8 สักพาราเรือกลไฟ	-	-	-	1	-
4.9 ช้อกรัก	-	-	-	-	-
4.10 ช้อกออก	-	-	1	-	-
5.คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	843	911	613	34	29
5.1 ชาวญี่ปุ่น	832	889	597	33	29
-อาชญากรรมธรรมดา	831	888	595	26	2
-อาชญากรรมสงคราม	1	1	2	7	27
5.2 การพนัน	-	1	-	-	-
-การพนันทั่วไป	-	-	-	-	-
-การพนันสถานบันเทิง	-	1	-	-	-
5.3 ยาเสพติด	11	21	16	1	-
5.4 ปรามการค้าประเวณี	-	-	-	-	-
5.5 มีและเผยแพร่วัตถุลามก	-	-	-	-	-

(sup9)

ศูนย์ข้อมูลข้อสน
สถิติศาสตร์ทางกรรม ศาสตร์ที่น่าสนใจ

รายงานข่าวที่ข่าวที่แก้ไขเกิดเหตุ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2542

16/10/02

ข้อหา	โทษ(เดือน)	จำคุก(เดือน)	จำคุก(วัน)	จำคุก(ชั่วโมง)	จำคุก(วัน)	จำคุก(ชั่วโมง)
1.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ						
1.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	162	151	2021	92	12	
1.2 ปล้นทรัพย์	150	123	1567	82	9	
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	5	14	198	6	1	
1.4 ลักพาตัวหรือค้าตัว	7	13	253	3	-	
1.5 วางเพลิง	-	-	1	-	-	
	-	1	2	1	2	
2.คดีขี้ขลาด รังกาย และเพศ						
2.1 ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	334	321	3157	134	32	
2.2 ฆ่าผู้อื่นโดยมิเจตนา	150	123	1567	82	9	
2.3 ฆ่าที่ตายโดยประมาณ	-	1	6	-	-	
2.4 พยายามฆ่า	16	15	35	1	2	
2.5 ทารุณร่างกาย	151	161	1447	48	20	
2.6 ข่มขืนกระทำชำเรา	14	17	89	3	1	
	3	4	13	-	-	
3.คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์						
3.1 ลักทรัพย์	21	33	503	13	5	
3.2 ฉ้อโกงทรัพย์	6	1	7	-	-	
3.3 ยึดเอาทรัพย์	-	1	3	-	-	
3.4 กระทำความผิด	-	-	-	-	-	
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)	1	2	9	1	1	
-ตาย	7	13	253	3	-	
-บาดเจ็บ	-	-	3	-	-	
-บาดเจ็บ(เจ็บ)	-	-	5	-	-	
3.6 ปล้นทรัพย์	7	13	245	3	-	
3.7 รับของโจร	5	14	198	6	1	
3.8 ฆ่าที่เสียทรัพย์	-	-	-	-	-	
	2	2	33	3	3	

(sup9)
 รายงานอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขต 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2542

ศูนย์ข้อมูลคอมพิวเตอร์
 สภ.นครราชสีมา นครราชสีมา

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่พบอาชญากรรม	อาชญากรรม	วัตถุประสงค์
4.คดีที่น่าสนใจ	-	-	-	-	-
4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์	-	1	3	-	-
4.2 โจรกรรมรถยนต์	-	-	1	-	-
4.3 โจรกรรมวัตถุ - กระบี่	-	-	-	-	-
4.4 โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	-	-	1	-	-
4.5 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	-	-	-
4.6 ปล้น - ชิงรถยนต์แท็กซี่	-	-	-	-	-
4.7 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
4.8 ลักพาตัว	-	1	-	-	-
4.9 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
4.10 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-
5.คดีร้ายแรงที่เสียชีวิต	821	746	771	28	32
5.1 อาชญากรรม	808	736	749	27	32
-อาชญากรรมธรรมดา	807	736	749	24	1
-อาชญากรรมสงคราม	1	-	-	3	31
5.2 การพนัน	-	-	2	-	-
-การพนันทั่วไป	-	-	1	-	-
-การพนันสลากกินรวบ	-	-	1	-	-
5.3 ยาเสพติด	13	10	20	1	-
5.4 ปรากฏการณ์ประหลาด	-	-	-	-	-
5.5 ภัยพิบัติ	-	-	-	-	-

(sup9) ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 รายงานตารางที่ฐานที่เก็บเลขที่ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2543

ข้อก	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	พิมพ์ตาราง	ตารางสงครม	วัตถุประสงค์
1.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ					
1.1 มาผู้ยื่นโดยเจตนา	150	146	1894	53	3
1.2 ปล้นทรัพย์	142	123	1521	44	2
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	4	11	174	6	-
1.4 ลักพา(เรียกค่าไถ่)	4	12	198	2	1
1.5 วางเพลิง	-	-	-	1	-
	-	-	1	-	-
2.คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	305	308	2972	78	26
2.1 มาผู้ยื่นโดยเจตนา	142	123	1521	44	2
2.2 มาผู้ยื่นโดยไม่เจตนา	4	1	3	-	-
2.3 ทว่าที่ตายโดยประมาณ	8	9	23	2	1
2.4 พยายามฆ่า	134	161	1330	30	20
2.5 ตำรวจร้ายกาย	16	14	88	2	3
2.6 ช่มชู้นกระตวยาเจา	1	-	7	-	-
3.คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	18	26	430	10	2
3.1 ลักทรัพย์	2	1	15	-	-
3.2 ชิงทรัพย์	2	-	5	-	-
3.3 รัต(ฮากทรัพย์)	-	-	-	-	-
3.4 ทรัพย์สินทรัพย์	1	-	6	-	-
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)	4	12	198	2	1
-ตาย	-	-	1	-	-
-บาดเจ็บ	-	-	6	-	-
-ทุพพลภาพ	4	12	191	2	1
3.6 ปล้นทรัพย์	4	11	174	6	-
3.7 รับของโจร	-	-	-	-	-
3.8 ทว่าที่(ลักทรัพย์)	5	2	32	2	1

(sup9)

รายงานข่าวประชาสัมพันธ์ที่เผยแพร่ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม- ธันวาคม 2543

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร
สถิติอาชญากรรม คดีที่น่าสนใจ

16/10/02

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่พบอาชญากรรม	อาชญากรรม	วัตถุประสงค์
4.คดีที่น่าสนใจ	-	-	2	1	-
4.1 วิจารณ์กรมตำรวจ	-	-	1	-	-
4.2 วิจารณ์กรมตำรวจ	-	-	-	-	-
4.3 วิจารณ์กรมตำรวจ - กระบี่	-	-	-	-	-
4.4 วิจารณ์กรมตำรวจ - เครื่องมือ	-	-	-	-	-
4.5 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	-	-	-
4.6 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	-	-	-
4.7 ปล้นชิงทรัพย์	-	-	-	-	-
4.8 ลักพาตัว	-	-	-	1	-
4.9 ฆ่า	-	-	1	-	-
4.10 ยักยอก	-	-	-	-	-
5.คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	778	901	832	40	24
5.1 อาชญากรรม	769	873	810	39	24
- อาชญากรรม	769	873	809	34	3
- อาชญากรรม	-	-	1	5	21
5.2 การพนัน	-	1	2	-	-
- การพนัน	-	1	1	-	-
- การพนัน	-	-	1	-	-
5.3 ยาเสพติด	9	27	20	1	-
5.4 การค้าประเวณี	-	-	-	-	-
5.5 ฆาตกรรม	-	-	-	-	-

(sup9)

รายงานข่าวที่ขึ้นที่เกิดเหตุ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม-ธันวาคม 2544

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
สถิติคดีอาชญากรรม คดีที่ป่าสนา

16/10/02

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ทั้งหมด	อาวุธสงคราม	วัตถุระเบิด
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	98	133	1530	76	5
1.1 มาผู้ต้องหาโดยเจตนา	91	113	1320	69	5
1.2 ปล้นทรัพย์	3	6	74	6	-
1.3 ชิงทรัพย์ (รวม)	4	14	133	1	-
1.4 ลักพาหรือค้าฟัก	-	-	1	-	-
1.5 วางเพลิง	-	-	2	-	2
2. คดีวิวาทร่างกาย และเพศ	202	273	2479	96	31
2.1 มาผู้ต้องหาโดยเจตนา	91	113	1320	69	5
2.2 มาผู้ต้องหาโดยไม่เจตนา	-	1	1	-	-
2.3 ท้าทายโดยประมาณ	5	11	25	1	4
2.4 พยายามฆ่า	97	134	1063	26	20
2.5 ฆาตรังแก	9	13	65	-	2
2.6 ช่มชู้กระทำความผิด	-	1	5	-	-
3. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต	13	27	245	8	2
3.1 ลักทรัพย์	5	2	9	-	-
3.2 ชิงทรัพย์	-	-	2	-	-
3.3 รัศเฆาะทรัพย์	-	-	-	-	-
3.4 ฆาตรังแก	-	-	3	-	-
3.5 ชิงทรัพย์ (รวม)	4	14	133	1	-
-ตาย	-	-	1	-	-
-บาดเจ็บ	-	-	3	-	-
-ทุพพลภาพ	4	14	129	14	-
3.6 ปล้นทรัพย์	3	6	74	6	-
3.7 ฆาตรังแก	-	1	-	-	-
3.8 ท้าทายโดยประมาณ	1	4	24	1	2

ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
สถิติคดีอาชญากรรม คดีที่นำเสนอ

16/10/02

(sup9)

รายงานอาชญากรรมที่เข้าที่เกิดเหตุ 5 ประเภท ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ของเดือน มกราคม- ธันวาคม 2544

ข้อหา	มีทะเบียน	ไม่มีทะเบียน	ไม่พบอาชญากรรม	อาชญากรรม	ข้อสรุป
4.คดีที่นำเสนอ	-	2	4	-	-
4.1 โจรกรรมรถจักรยานยนต์	-	1	-	-	-
4.2 โจรกรรมรถยนต์	-	-	-	-	-
4.3 โจรกรรมรถ - กระบี่	-	-	-	-	-
4.4 โจรกรรมเครื่องมือเกษตร	-	-	-	-	-
4.5 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	-	-	-	-
4.6 ปล้น - ชิงทรัพย์	-	1	2	-	-
4.7 ช่มชู้และฆ่า	-	-	-	-	-
4.8 ลักพาตัว	-	-	1	-	-
4.9 หนีจาก	-	-	-	-	-
4.10 ฆาตกรรม	-	-	1	-	-
5.คดีร้ายแรงที่เสียภาษี	510	730	542	22	27
5.1 อาชญากรรม	497	696	508	20	27
- อาชญากรรมธรรมดา	496	696	506	17	2
- อาชญากรรมสงคราม	1	-	2	3	25
5.2 การพนัน	-	-	5	-	-
- การพนันทั่วไป	-	-	4	-	-
- การพนันสลากกินกรวย	-	-	1	-	-
5.3 ยาเสพติด	13	34	29	2	-
5.4 ปริมาณการค้าประเวณี	-	-	-	-	-
5.5 คุ้มครองทรัพย์สิน	-	-	-	-	-

เอกสารหมายเลข 4

คณะกรรมการการ
พิจารณาเลือกพระราชาคณะผู้ใหญ่อาวุโส

ร่วมกับ

สวนดุสิตโพล

กฎหมาย “อาวุโสปีน” ในทัศนะของประชาชน

ผู้รับผิดชอบ

ลักษณะงาน

กลุ่มเป้าหมาย

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

การประมวลผล

ช่วงเวลาในการสำรวจ

1. คณะอนุกรรมการพิจารณาเลือกพระราชาคณะผู้ใหญ่อาวุโสปีน วุฒิสภา

2. “สวนดุสิตโพล” สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชาชนทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 2,232 ตัวอย่าง

แบบสอบถามที่ได้รับการพัฒนาจาก กรรมการพิจารณาเลือกพระราชาคณะผู้ใหญ่อาวุโสปีน วุฒิสภา

ร่วมกับ สวนดุสิตโพล

ประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป QPS (Questionnaire Processing System)

1 - 10 มีนาคม 2546

กฎหมาย “อาวุธปืน” ในทัศนะของประชาชน

คณะอนุกรรมการพิจารณาการศึกษาพระราชบัญญัติอาวุธปืน ร่วมกับ “สวนดุสิตโพล” สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของประชาชนทุกสาขาอาชีพ จำนวนทั้งสิ้น 2,232 คน กรณี “กฎหมายอาวุธปืนในทัศนะของประชาชน” โดยเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 – 10 มีนาคม 2546 แล้วดำเนินการประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป QPS (Questionnaire Processing System) วิเคราะห์ในรูปแบบของ “การวิจัยเชิงสำรวจ” (Survey Research) สรุปผลได้ดังนี้

1. บังคับกลุ่มตัวอย่างเสี่ยงภัยต่อการถูกรายด้วยวิธีใด ร่างกายหรือทรัพย์สินเพียงใด ?

- มากที่สุด 4.03%
- มาก 7.17%
- ปานกลาง 24.24%
- น้อย 40.77%
- ไม่มีเลย 22.76%

2. กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับสมาชิกในครอบครัวจำนวนกี่คน ?

อันดับที่ 1	อยู่กับครอบครัว	80.02%
อันดับที่ 2	อยู่คนเดียว เพื่อการศึกษาทำงาน แต่มีครอบครัวในภูมิลำเนาของตน	10.66%
อันดับที่ 3	อยู่คนเดียว	8.96%

3.กลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองหรือไม่?

อันดับที่ 1 ไม่ได้รับอนุญาต

อันดับที่ 2 ได้รับอนุญาต

จำนวนที่ได้รับอนุญาต

- 1 กระบอก	11.47%	(127 คน)
- 2 กระบอก	1.34%	(60 คน)
- 3 กระบอก	0.22%	(15 คน)
*ไม่ระบุ	0.58%	(14 คน)
-38 มม.	41.50%	(13 คน)
-9 มม.	19.61%	(12 คน)
-.357 มม.	4.90%	(10 คน)
-.45 มม.	4.58%	(13 คน)
-อโต้	4.25%	(12 คน)
-ลูกซองยาว/ไรเฟิล	4.25%	(10 คน)
-11 มม.	3.92%	(4 คน)
-22 มม.	3.27%	(3 คน)
-ลูกไม่	3.27%	(3 คน)
-Baretta	1.31%	(3 คน)
-.32 มม.	0.98%	(3 คน)
-ปืนลูกซอง	0.98%	(2 คน)
-ปืนพกสั้น	0.98%	(1 คน)
-M 16	0.65%	
-HK	0.33%	

ชนิดของปืนที่ได้รับอนุญาต

4. กลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวหรือไม่? (ตอบเฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครัว)

อันดับที่ 1	ไม่ได้รับอนุญาต	55.26%
อันดับที่ 2	ได้รับอนุญาต	44.74%

5. บุคคลในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองหรือไม่?

อันดับที่ 1	ไม่ได้รับอนุญาต	81.00%
อันดับที่ 2	ได้รับอนุญาต	13.22%
<u>จำนวนที่ได้รับอนุญาต</u>		
- 1 กระบอก	9.86%	(59 คน)
- 2 กระบอก	1.43%	(23 คน)
- 3 กระบอก	0.36%	(19 คน)
- 38 มม.	30.10%	(17 คน)
- 9 มม.	11.73%	(14 คน)
- ลูกซองยาว/ไรเฟิล	9.69%	(12 คน)
- 11 มม.	8.67%	(11 คน)
- ปืนลูกซอง	7.14%	(8 คน)
- .357 มม.	6.12%	(7 คน)
- ปืนพกสั้น	5.61%	(6 คน)
- 22 มม.	4.08%	(3 คน)
- ลูกไม่	3.57%	(3 คน)
- .32 มม.	3.06%	(3 คน)
- Barretta	1.53%	(2 คน)
- ออโต้	1.53%	(1 คน)
- HK	1.02%	(1 คน)
- .45 มม.	0.51%	(1 คน)
- M 16		

ชนิดของปืนที่ได้รับอนุญาต

6.บุคคลในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวหรือไม่? (ตอบเฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครอง)

อันดับที่ 1	ไม่ได้รับอนุญาต	52.88%
อันดับที่ 2	ได้รับอนุญาต	42.71%

7.กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่? กับการอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองตามกฎหมาย

อันดับที่ 1	เห็นด้วย	62.75%
	- ใช้ป้องกันตัว	41.10%
	- ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	13.74%
	- ใช้ในการกีฬา	3.61%
อันดับที่ 2	ไม่เห็นด้วย	36.11%
	- ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	21.00%
	- ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย	7.34%
	- ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	4.22%

8.กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่? กับการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัว

อันดับที่ 1	เห็นด้วย	44.43%
	- ใช้ป้องกันตัวเพราะอันตรายเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา	21.44%
	- ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	6.41%
	- ใช้ป้องกันทรัพย์สิน	5.78%
อันดับที่ 2	ไม่เห็นด้วย	28.02%
	- ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย/เป็นอันตรายต่อตัวเองและผู้ใกล้ชิด	7.71%
	- ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ง่าย	6.07%
	- คนบางคนอาจควบคุมตนเองไม่ได้	3.22%

9. กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่? กับการยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองและพกพาได้ (Base: All Respondents)

อันดับที่ 1	ไม่ควรมยกเลิก	41.51%
	- มีประโยชน์ในการป้องกันตัว	12.03%
	- มีประโยชน์ในการป้องกันทรัพย์สิน	3.01%
	- บุคคลแต่ละคนย่อมมีความจำเป็นต่างกัน	2.92%
อันดับที่ 2	ควรมยกเลิกแต่กฎหมายอนุญาตให้พกพา แต่อนุญาตให้มีในครอบครองได้	33.71%
	- ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	5.51%
	- ปัญหาสังคมลดลง/ไม่เกิดปัญหาตามมา	4.53%
	- ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หวาดกลัว	3.39%
อันดับที่ 3	ควรมยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้พกพาและอนุญาตให้ครอบครอง	14.49%
	- เพื่อความปลอดภัยเพราะเป็นอาวุธอันตราย	3.30%
	- ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	2.24%
	- ปัญหาสังคมลดลงไม่เกิดปัญหาตามมา	0.80%

9.1 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยหรือไม่? กับการยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครองและพกพาได้ (Base: All Gun Possessing)

อันดับที่ 1	ไม่ควรมยกเลิก	58.45%
	- มีประโยชน์ในการป้องกันตัว	16.33%
	- มีประโยชน์ในการป้องกันทรัพย์สิน	8.60%
	- บุคคลแต่ละคนย่อมมีความจำเป็นต่างกัน	3.72%
อันดับที่ 2	ควรมยกเลิกแต่กฎหมายอนุญาตให้พกพา แต่อนุญาตให้มีในครอบครองได้	26.36%
	- ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หวาดกลัว	7.45%
	- ปัญหาสังคมลดลง/ไม่เกิดปัญหาตามมา	4.01%
	- ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	2.01%

<u>อันดับที่ 3</u>	ควรมกเลิกกฎหมายอนุญาตให้พกพาและอนุญาตให้ครอบครอง	2.29%
	- เพื่อความปลอดภัยเพราะเป็นอาวุธอันตราย	0.29%
	- ปัญหาสังคมลดลงไม่เกิดปัญหาตามมา	0.29%

10. ถ้ายกเลิกกฎหมายอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน กลุ่มตัวอย่างจะเกิดผลกระทบหรือไม่? อย่างไร? (Base: All Respondents)

<u>อันดับที่ 1</u>	ไม่มีผลกระทบ	65.21%
	- ไม่มีควมจำเป็นต้งใช้	21.97%
	- ไม่มีอาวุธปืนในครอบครอง	8.58%
	- ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการมีอาวุธในครอบครอง	0.63%
<u>อันดับที่ 2</u>	มีผลกระทบ	18.00%
	- ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	8.53%
	- มีความจำเป็นต้งใช้	1.56%
	- ทำให้อาวุธเกือมมีมากขึ้น	0.49%

10.1 ถ้ายกเลิกกฎหมายอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน กลุ่มตัวอย่างจะเกิดผลกระทบหรือไม่? อย่างไร? (Base: All Gun Possessing)

<u>อันดับที่ 1</u>	มีผลกระทบ	45.07%
	- ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	22.70%
	- มีความจำเป็นต้งใช้	7.57%
<u>อันดับที่ 2</u>	ไม่มีผลกระทบ	26.32%
	- ไม่มีควมจำเป็นต้งใช้	5.59%
	- เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต้งพกปืน	2.30%
	- ไม่ได้รับอนุญาตให้พกพา	0.33%

11. ถ้าจะคงกฎหมายอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืนไว้ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีมาตรการควบคุมอย่างไร ?

<u>อันดับที่ 1</u>	ควรตรวจสอบทุกระยะและควบคุมอาวุธอย่างรัดกุม	25.58%
<u>อันดับที่ 2</u>	มีในครอบครองแต่ห้ามนำออกนอกบ้าน	23.17%
<u>อันดับที่ 3</u>	มีกฎหมายที่กำหนดยุติโทษมากขึ้น	22.64%
<u>อันดับที่ 4</u>	ควรสืบประวัติและทดสอบสุขภาพจิตของผู้ที่ขออนุญาตก่อน	15.51%
<u>อันดับที่ 5</u>	ควรกำหนดอาชีพของผู้สามารถพกพาได้	4.90%

12. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

<u>อันดับที่ 1</u>	กฎหมายที่ใช้ควบคุมต้องรัดกุม	45.58%
<u>อันดับที่ 2</u>	ควรมีใบอนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพกพาได้	16.25%
<u>อันดับที่ 3</u>	อนุญาตให้ครอบครองได้เป็นกรณีไป	13.43%
<u>อันดับที่ 4</u>	ควรใช้ให้เหมาะสม เพราะมีทั้งคนและโทษ	9.19%
<u>อันดับที่ 5</u>	ควรยกเลิกกฎหมายอนุญาตให้มีอาวุธปืน	7.42%

สถานภาพกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 2,232 ตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาย	1,246	55.82	รับจ้าง	275	12.32
หญิง	986	44.18	ว่างงาน	18	0.81
อายุ	397	17.79	ต่ำกว่า 5,000 บาท	685	30.69
ต่ำกว่า 20 ปี	797	35.71	5,001 - 10,000 บาท	752	33.69
21 - 30 ปี	583	26.12	10,001 - 20,000 บาท	442	19.80
31 - 40 ปี	321	14.38	20,001 - 30,000 บาท	123	5.51
41 - 50 ปี	113	5.06	30,001 - 40,000 บาท	41	1.84
มากกว่า 50 ปี	21	0.94	มากกว่า 40,000 บาท	18	0.81
*ไม่ระบุ	124	5.56	*ไม่ระบุ	171	7.66
ระดับการศึกษา	502	22.49	พุทธ	2,010	90.05
ประถมศึกษา	609	27.28	อิสลาม	67	3.00
มัธยมศึกษา	797	35.71	คริสต์	57	2.55
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	44	1.97	*ไม่ระบุ	98	4.39
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	156	6.99	เทศบาลนคร	343	15.37
สูงกว่าปริญญาตรี	131	5.87	เทศบาลเมือง	565	25.31
*ไม่ระบุ	257	11.51	เทศบาลตำบล	488	21.86
เกษตรกร/ประมง	299	13.40	อบต.	436	19.53
ทหาร/ตำรวจ	129	5.78	กรุงเทพมหานคร/พัทยา	400	17.92
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	8	0.36	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	400	17.92
อาจารย์/นักวิชาการ	10	0.45	ภาคกลาง	600	26.88
สื่อมวลชน	311	13.93	ภาคเหนือ	400	17.92
นักการเมือง	340	15.23	ภาคอีสาน	403	18.06
พนักงานบริษัทเอกชน	112	5.02	ภาคใต้	429	19.22
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	342	15.32			
พ่อบ้าน/แม่บ้าน					
นักเรียน/นักศึกษา					

(37)

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย (X) การเสี่ยงภัยต่อการประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายหรือทรัพย์สินของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการเสี่ยงภัย	ภาพรวม		เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา		
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวส./ปวช.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
มากที่สุด	4.03	4.90	2.94	4.14	5.66	2.49	-	1.61	4.98	3.61	4.14	6.82	3.21	4.52	4.52	3.25	2.44	-	4.13	5.97	1.75	
มาก	7.17	6.42	8.11	7.28	5.49	7.48	3.54	1.61	9.36	7.22	6.52	9.09	7.01	7.45	6.56	4.07	17.07	16.67	7.01	4.48	14.04	
ปานกลาง	24.24	24.48	23.94	29.49	24.70	19.94	14.16	12.10	21.31	21.51	29.61	13.64	24.67	22.40	19.51	14.63	16.67	16.67	23.93	32.84	14.04	
น้อย	40.77	42.22	38.95	37.28	43.74	47.04	28.32	25.00	38.45	44.17	42.53	36.36	36.35	45.70	52.85	43.90	22.22	22.22	41.14	37.31	43.86	
น้อยที่สุด	22.76	21.19	24.75	18.82	18.70	21.81	53.98	55.65	25.50	22.66	16.81	34.09	27.01	18.62	20.33	21.95	44.44	44.44	22.99	19.40	24.56	
ไม่ระบุ	1.03	0.80	1.32	0.88	1.72	1.25	-	4.03	0.40	0.82	0.38	-	1.75	0.53	1.13	-	-	-	0.80	-	1.75	
ค่าเฉลี่ย (X)	2.28	2.31	2.25	2.38	2.35	2.21	1.67	1.63	2.30	2.24	2.38	2.18	2.22	2.36	2.30	2.17	2.34	2.06	2.28	2.40	2.40	2.23

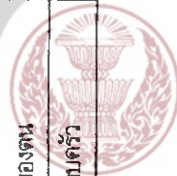
ระดับการเสี่ยงภัย	อาชีพ													เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดสำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ช่าง/รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พนักงาน	พวง.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้า/แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พหุยา	กทม.กลาง	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออก	ภาคใต้					
มากที่สุด	3.05	15.18	3.01	3.10	-	-	1.29	2.35	1.79	3.80	2.55	-	4.96	3.48	5.05	1.50	1.50	7.17	7.25	1.99	0.93						
มาก	3.82	11.67	7.69	3.10	25.00	-	7.40	6.18	2.68	8.19	6.55	16.67	9.04	6.56	5.73	6.50	6.50	10.50	7.44	3.96							
ปานกลาง	23.66	33.46	21.74	24.81	37.50	30.00	27.01	23.53	14.29	19.88	24.73	27.78	15.45	28.67	24.18	19.95	30.25	30.83	14.00	20.84	22.14						
น้อย	33.59	31.91	53.18	37.98	-	40.00	43.41	45.59	38.39	38.89	37.09	22.22	30.90	40.35	46.93	47.94	34.50	36.00	32.50	41.44	60.37						
น้อยที่สุด	32.82	6.61	14.38	30.23	25.00	30.00	20.26	21.76	41.07	28.65	26.91	33.33	38.48	17.52	16.80	20.64	26.25	17.33	34.75	26.80	12.12						
ไม่ระบุ	3.05	1.17	-	0.78	12.50	-	0.64	0.59	1.79	0.58	2.18	-	1.17	0.35	2.05	0.69	1.00	1.17	1.00	1.49	0.47						
ค่าเฉลี่ย (X)	2.08	2.97	2.32	2.10	2.71	2.00	2.26	2.21	1.84	2.19	2.19	2.28	2.10	2.42	2.32	2.26	2.22	2.51	2.22	2.15	2.21	2.21					

กำหนดให้คะแนนเต็ม 5 คะแนน มากที่สุด=5 คะแนน มาก=4 คะแนน ปานกลาง=3คะแนน น้อย=2 คะแนน น้อยที่สุด=1 คะแนน

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงค่าร้อยละการพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะการพักอาศัย	ภาพรวม	เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา				
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวส./ปวช.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000บ.-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
อยู่คนเดียว	8.96	9.71	8.01	3.02	13.55	10.81	2.18	8.85	4.84	7.17	10.02	10.79	6.82	4.67	11.84	12.67	5.69	4.88	16.67	8.86	7.46	12.28
อยู่คนเดียวแต่มีครอบครัวใน ภูมิลำเนาของตน	10.66	10.91	10.34	6.80	16.44	7.89	9.03	3.54	4.84	7.77	11.49	13.43	2.27	10.07	11.44	10.63	7.32	12.20	-	10.80	7.46	5.26
อยู่กับครอบครัว	80.02	78.73	81.64	90.18	69.39	81.13	88.16	87.61	89.52	84.46	78.16	75.53	90.91	84.96	76.73	76.70	86.99	82.93	83.33	80.00	85.07	82.46

ลักษณะการพักอาศัย	อาชีพ												เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนก/รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ/ค้าขาย	พจน.เอกชน	พนักงานเมือง	นักเรียน	สื่อมวลชน	อ/นักวิชาการ	อิสระ	ไม่ทราบ	ว่างงาน	รับจ้าง	เทศบาลเมือง	เทศบาลนคร	เทศบาลตำบล	เทศบาล อบต.	กทพ./พทท	กทพ./พทท	กทพ./พทท	กทพ./พทท	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้	
อยู่คนเดียว	7.63	11.67	6.02	6.20	37.50	10.00	17.36	8.53	3.57	2.63	10.55	27.78	16.62	9.73	6.56	4.82	8.75	8.75	8.75	8.75	16.00	7.17	10.67	3.50		
อยู่คนเดียวแต่มีครอบครัวใน ภูมิลำเนาของตน	11.45	17.12	11.04	12.40	12.50	30.00	14.47	5.29	2.68	5.26	13.45	27.78	13.41	10.62	11.89	9.63	8.00	8.00	8.00	8.00	14.50	9.33	10.42	11.66		
อยู่กับครอบครัว	79.39	70.82	82.94	81.40	50.00	60.00	68.17	86.18	93.75	92.11	75.64	22.22	69.68	79.47	80.74	85.09	83.25	83.25	83.25	83.25	69.25	83.33	77.67	84.62		

ตารางที่ 2.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย (X) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา		
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถมศึกษา ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ ปวส.	ปวศ./ เทียบเท่า ปวศ.	สูงกว่า ปวศ.	ต่ำกว่า 5,000บ. 10,000บ.	5,000- 10,000บ.	10,001- 20,000บ.	20,001- 30,000บ.	30,001- 40,000บ.	40,001บ. ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์
2 คน	0.58	0.56	0.61	0.25	0.75	0.34	0.62	0.88	0.81	0.60	0.82	0.38	-	0.73	0.53	0.90	-	-	0.65	-	-
3 คน	2.20	2.09	2.33	1.01	3.14	1.89	2.18	1.77	1.61	1.79	1.64	3.01	-	1.61	2.39	3.17	0.81	-	2.29	-	3.51
4 คน	3.00	2.57	3.55	1.51	4.89	1.89	3.43	-	0.81	1.39	4.27	3.64	-	2.77	3.06	4.30	1.63	4.88	2.94	1.49	-
5 คน	1.75	2.33	1.01	2.27	2.01	2.06	0.62	-	0.81	1.59	2.13	2.01	-	1.61	2.53	1.36	0.81	-	1.84	-	1.75
6-9 คน	1.97	2.33	1.52	0.50	3.64	1.20	1.87	-	0.81	1.59	0.99	3.51	2.27	1.75	2.13	0.90	4.07	7.32	1.94	2.99	-
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	0.13	0.24	-	-	0.13	0.17	-	0.88	-	-	-	0.25	-	-	0.13	-	-	-	0.15	-	-
*ไม่ระบุ	1.03	0.80	1.32	1.26	1.88	0.34	0.31	-	-	0.80	1.64	0.63	-	1.61	0.66	-	-	-	1.00	2.99	-
จำนวนเฉลี่ย	4.47	4.68	4.17	4.36	4.55	4.45	4.25	5.00	3.83	4.40	4.10	4.75	7.00	4.38	4.53	3.89	5.56	5.40	4.44	6.67	3.67

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	อาชีพ													เขตเมืองที่พำนักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ชนก/รัฐ วิสาหกิจ	อ./นัก วิชาการ	สื่อ มวลชน	นักการ เมือง	พณ. เอกชน	ธุรกิจ/ ค้าขาย	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	กทพ./ พัทยา	กทพ. กลาง	ภาค เหนือ	ภาค กลาง	ภาค ใต้				
2 คน	0.76	0.78	-	-	-	-	1.61	0.59	-	1.09	-	0.29	1.42	0.82	-	-	0.83	0.25	1.49	0.23				
3 คน	2.29	3.11	2.34	3.10	-	30.00	2.57	-	2.68	3.27	11.11	3.50	1.95	2.25	1.83	1.75	4.00	1.74	2.80					
4 คน	2.29	4.67	4.35	3.10	-	-	5.47	1.47	-	3.27	-	5.54	2.48	2.66	2.52	2.50	5.50	1.49	2.33					
5 คน	0.76	2.72	1.67	0.78	12.50	-	1.61	2.06	-	2.18	-	3.21	1.42	1.84	1.15	1.50	3.25	2.23	1.40					
6-9 คน	1.53	3.89	1.67	4.65	-	-	2.57	1.18	-	2.55	-	0.58	2.65	2.25	1.61	2.25	0.75	1.99	3.73					
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	-	-	-	-	-	-	0.32	-	-	-	11.11	0.29	-	0.41	-	-	-	0.74	-					
*ไม่ระบุ	3.82	1.95	1.00	0.78	-	-	0.32	-	-	1.09	5.56	-	0.71	1.64	2.52	-	2.00	0.74	1.17					
จำนวนเฉลี่ย	4.00	4.56	4.30	5.27	5.00	3.00	4.30	4.72	3.00	4.26	7.00	4.24	4.45	4.62	4.39	4.69	4.02	4.74	4.78					

ตารางที่ 2.2 : ตารางแสดงค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย (X) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา				รายได้						ศาสนา			
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส./เทียบเท่า	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,000-20,000บ.	20,000-30,000บ.	30,000-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์ อิสลาม
2 คน	4.97	5.22	4.67	4.52	5.32	6.23	4.42	4.03	6.18	3.51	4.55	3.50	6.52	6.11	2.44	4.88	-	5.07	5.97	5.26
3 คน	15.01	14.61	15.52	12.42	18.87	16.82	7.96	12.90	17.53	13.93	20.45	15.18	15.03	14.71	14.63	19.51	11.11	15.12	10.45	12.28
4 คน	24.87	25.52	24.04	20.58	24.53	31.15	33.63	26.61	23.51	25.72	29.55	25.55	21.68	26.02	32.52	34.15	16.67	24.88	22.39	22.81
5 คน	18.06	16.21	20.39	16.69	14.07	18.69	17.70	18.55	21.51	16.31	20.45	21.17	15.82	17.19	18.70	9.76	5.56	17.91	16.42	22.81
6-9 คน	14.87	14.93	14.81	13.55	15.27	14.33	19.47	25.81	12.55	14.81	13.64	17.66	14.76	11.54	17.07	9.76	44.44	14.83	23.88	15.79
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	1.16	1.20	1.12	1.26	1.89	0.62	1.77	0.81	1.79	0.63	-	0.88	1.33	0.68	0.81	4.88	5.56	1.04	4.48	3.51
*ไม่ระบุ	1.08	1.04	1.12	0.88	1.20	0.31	2.65	0.81	1.39	0.63	2.27	1.02	1.60	0.45	0.81	-	-	1.14	1.49	-
จำนวนเฉลี่ย	4.53	4.53	4.62	4.55	4.53	4.33	4.76	4.80	4.44	4.52	4.31	4.62	4.50	4.34	4.53	4.47	6.27	4.51	5.13	4.85

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	อาชีพ										เขตท้องที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนกร/รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พวง.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	พหุ.กทท.	พหุ.กทท.	พหุ.กทท.	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้		
2 คน	2.29	5.45	6.35	4.65	-	-	3.53	3.57	4.97	6.18	-	6.71	5.84	5.94	4.59	1.50	1.50	6.33	6.50	6.95	3.03			
3 คน	15.27	19.46	15.72	12.40	-	-	15.88	25.89	15.20	10.55	-	14.58	16.11	17.21	13.99	12.25	12.25	19.33	16.25	14.14	11.19			
4 คน	22.14	24.12	23.08	34.88	-	20.00	27.35	28.57	25.73	22.91	11.11	20.70	21.42	29.51	23.85	28.75	28.75	24.17	21.25	22.33	27.97			
5 คน	16.03	12.06	19.73	16.28	25.00	30.00	17.65	16.07	26.32	17.82	5.56	14.87	18.58	14.75	19.72	22.25	22.25	14.83	14.00	18.36	22.14			
6-9 คน	19.08	8.95	15.72	11.63	25.00	10.00	17.06	17.86	16.96	17.45	-	11.37	15.22	10.04	20.87	16.75	16.75	15.17	9.25	14.14	18.65			
มากกว่า 10 คนขึ้นไป	1.53	0.78	1.67	-	-	-	2.35	1.79	1.17	0.36	5.56	0.87	1.77	0.41	1.15	1.50	1.50	2.33	0.25	0.74	0.47			
*ไม่ระบุ	3.05	-	0.67	1.55	-	-	2.35	-	1.75	0.36	-	0.58	0.53	2.87	0.92	0.25	0.25	1.17	1.75	0.99	1.17			
จำนวนเฉลี่ย	4.73	4.16	4.58	4.31	5.75	4.83	4.67	4.43	4.60	4.63	6.25	4.41	4.54	4.22	4.74	4.73	4.73	4.51	4.15	4.52	4.67			

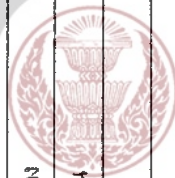
ตารางที่ 3 : ตารางแสดงค่าร้อยละการได้รับอนุญาตให้มีอาชญากรรมในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับอนุญาตให้มีอาชญากรรมในครอบครัว	ภาพรวม	เพศ		อายุ							ระดับการศึกษา							รายได้							ศาสนา	
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวส./ปวช.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000บ.-10,000บ.	10,000บ.-20,000บ.	20,000บ.-30,000บ.	30,000บ.-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม				
ได้รับอนุญาต	13.62	22.47	2.43	4.28	4.52	24.70	24.92	23.01	2.42	12.75	14.29	14.55	20.45	2.92	15.03	27.38	21.95	19.51	27.78	13.58	14.93	14.04				
1 กระบอก	11.47	19.58	1.22	2.02	3.89	21.61	20.87	20.35	1.61	9.76	11.82	13.30	18.18	1.61	13.16	23.76	17.89	17.07	27.78	11.39	13.43	14.04				
2 กระบอก	1.34	2.17	0.30	0.50	0.25	2.06	4.05	0.88	-	2.19	1.64	0.75	2.27	0.44	1.33	2.49	4.07	2.44	-	1.34	-	-				
3 กระบอก	0.22	0.24	0.20	0.50	-	0.34	-	0.88	-	0.40	0.33	-	-	-	0.13	0.23	-	-	-	0.20	1.49	-				
*ไม่ระบุ	0.58	0.48	0.71	1.26	0.38	0.69	-	0.88	0.81	0.40	0.49	0.50	-	0.88	0.40	0.90	-	-	-	0.65	-	-				
ไม่ได้รับอนุญาต	81.90	73.35	92.70	92.70	91.22	69.98	71.03	69.03	85.48	81.87	81.44	82.81	79.55	90.95	80.98	70.14	76.42	78.05	72.22	82.09	85.07	84.21				
*ไม่ระบุ	43.48	4.17	4.87	3.02	4.27	5.32	4.05	7.96	12.10	5.38	4.27	2.63	-	6.13	3.99	2.49	1.63	2.44	-	4.33	-	1.75				

การได้รับอนุญาตให้มีอาชญากรรมในครอบครัว	อาชีพ												เขตของที่พักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนบท/วิสาหกิจ	อ.ม/นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พหน.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้า/แม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้		
ได้รับอนุญาต	5.34	58.37	17.39	8.53	-	20.00	2.89	14.41	2.68	3.22	3.64	-	13.70	14.34	17.42	17.89	3.25	21.50	14.50	6.20	18.41		
1 กระบอก	4.58	49.03	15.05	8.53	-	20.00	2.57	12.65	2.68	1.75	2.18	-	11.66	11.15	15.98	14.22	3.25	17.00	12.25	4.47	17.25		
2 กระบอก	-	7.78	2.01	-	-	-	-	0.88	-	-	0.36	-	1.75	2.48	0.61	1.61	-	3.00	1.25	0.74	0.93		
3 กระบอก	-	0.78	-	-	-	-	-	0.29	-	0.58	-	-	-	0.18	-	0.92	-	0.50	0.50	-	-		
*ไม่ระบุ	0.76	0.78	0.33	-	-	-	0.32	0.59	-	0.88	1.09	-	0.29	0.53	0.82	1.15	-	1.00	0.50	0.99	0.23		
ไม่ได้รับอนุญาต	83.97	39.30	79.26	89.92	100.00	80.00	94.21	80.29	92.86	94.15	87.27	88.89	78.13	81.42	75.41	79.13	96.75	73.67	83.00	81.39	79.02		
*ไม่ระบุ	10.69	2.33	3.34	1.55	-	-	2.89	5.29	4.46	2.63	9.09	11.11	8.16	4.25	7.17	2.98	-	4.83	2.50	12.41	2.56		

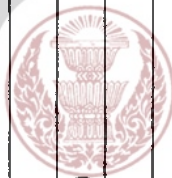
ตารางที่ 3.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละชนิดปืนในครอบครองของกลุ่มตัวอย่าง

ชนิดของอาวุธปืน	ภาพรวม	เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา				รายได้						ศาลา				
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000บ.-10,000บ.	10,000บ.-20,000บ.	20,000บ.-30,000บ.	30,000บ.-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
.38 มม.	41.50	40.83	52.94	52.94	16.13	38.46	50.55	47.83	-	49.25	40.43	39.62	50.00	40.00	31.48	48.80	40.00	66.67	80.00	41.54	33.33	50.00
9 มม.	19.51	20.07	11.76	-	41.94	23.78	12.09	8.70	50.00	16.42	17.02	23.58	30.00	13.33	25.93	18.40	16.67	-	20.00	19.85	25.00	25.00
.357 มม.	4.90	5.19	-	-	-	4.20	6.59	13.04	-	4.48	4.26	6.60	-	-	3.70	5.60	10.00	-	-	4.78	-	-
.45 มม.	4.58	4.84	-	-	3.23	6.99	2.20	4.35	-	4.48	3.19	6.60	-	-	5.56	6.40	-	-	-	4.78	-	-
อโต้	4.25	4.50	-	-	6.45	2.80	7.69	-	-	2.99	8.51	-	-	-	7.41	3.20	-	11.11	-	4.78	-	-
ลูกซองยาว/ไรเฟิล	4.25	4.15	5.88	5.88	6.45	5.59	1.10	4.35	50.00	8.96	2.13	2.83	-	6.67	3.70	4.00	3.33	11.11	-	4.04	16.67	-
11 มม.	3.92	3.11	17.65	17.65	3.23	4.20	2.20	-	-	1.49	7.45	1.89	-	13.33	3.70	1.60	6.67	-	-	4.04	-	-
22 มม.	3.27	3.46	-	-	-	3.50	4.40	4.35	-	1.49	3.19	3.77	-	13.33	-	4.00	6.67	-	-	1.84	8.33	25.00
ลูกซอง	3.27	3.46	-	-	3.23	0.70	8.79	-	-	2.99	3.19	1.89	10.00	-	4.63	2.40	3.33	11.11	-	3.68	-	-
Barretta	1.31	1.38	-	-	-	-	17.39	-	-	-	-	3.77	-	-	-	1.60	6.67	-	-	1.47	-	-
.32 มม.	0.98	1.04	-	-	3.23	1.40	-	-	-	-	2.13	0.94	-	-	2.78	-	-	-	-	1.10	-	-
ปืนลูกซอง	0.98	0.35	11.76	11.76	-	0.70	-	-	-	1.49	2.13	-	-	0.93	-	-	-	-	-	1.10	-	-
ปืนพกสั้น	0.98	1.04	-	11.76	-	0.70	-	-	-	-	3.19	-	-	0.93	-	-	-	-	-	0.37	16.67	-
M 16	0.65	0.69	-	-	3.23	0.70	-	-	-	-	-	0.94	10.00	-	0.93	-	3.33	-	-	0.74	-	-
HK	0.33	0.35	-	-	-	0.70	-	-	-	-	-	-	-	0.93	-	-	-	-	-	0.37	-	-
*อื่น ๆ	5.23	5.54	-	-	12.90	5.59	4.40	-	-	5.97	3.19	7.55	-	13.33	7.41	4.00	3.33	-	-	5.51	-	-

ตารางที่ 3.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละชนิดป็นในนครอบครของกล่มตัวอย่าง (ต่อ)

ชนิดของอาวุธปืน	อาชีพ											เขตของที่พักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	อาชีพ/รัฐ วิสาหกิจ	อาชีพ/รัฐ อ./นัก วิชาการ	สื่อ มวลชน	นักการ เมือง	พนม. เอกชน	ธุรกิจ/ ค้าขาย	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	อาชีพ/นร./นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	กทม./ พัทยา	กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค อีสาน	ภาค ใต้	
.38 มม.	16.67	35.44	56.86	45.45	-	50.00	33.33	46.94	33.33	41.67	50.00	-	48.89	36.47	40.74	40.24	61.54	61.54	30.66	42.11	50.00	54.32	
9 มม.	50.00	20.89	19.61	-	-	-	16.67	26.53	-	-	-	-	26.67	12.94	27.16	18.29	-	-	28.57	17.54	16.67	9.88	
.357 มม.	-	8.86	-	-	-	-	16.67	-	-	-	-	-	-	5.88	4.94	7.32	-	-	8.76	3.51	5.56	-	
.45 มม.	-	8.23	-	-	-	-	-	2.04	-	-	-	-	6.67	9.41	1.23	2.44	-	-	7.30	5.26	-	1.23	
อลโต้	-	4.43	1.96	9.09	-	-	-	6.12	-	-	12.50	-	-	5.88	6.17	3.66	-	-	1.46	3.51	-	11.11	
ลูกซองยาว/ไรเฟิล	16.67	1.27	3.92	9.09	-	50.00	16.67	6.12	33.33	8.33	-	-	-	3.53	1.23	9.76	7.69	7.69	4.38	1.75	5.56	4.94	
11 มม.	-	1.27	1.96	-	-	-	16.67	8.16	33.33	16.67	12.50	-	-	9.41	-	4.88	-	-	2.19	5.26	11.11	4.94	
22 มม.	-	1.90	7.84	9.09	-	-	-	-	-	-	25.00	-	6.67	3.53	4.94	-	-	-	4.38	1.75	11.11	1.23	
ลูกซอง	-	3.16	-	27.27	-	-	-	4.08	-	-	-	-	2.22	2.35	6.17	2.44	-	-	1.46	1.75	-	8.64	
Baretta	-	1.27	3.92	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	30.77	30.77	-	-	-	-	8.64	
.32 มม.	-	1.27	1.96	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.73	3.51	-	-	
ปืนลูกซอง	-	-	1.96	-	-	-	-	-	16.67	-	-	-	-	-	-	3.66	-	-	1.46	1.75	-	-	
ปืนพกสั้น	-	0.63	-	-	-	-	-	-	16.67	-	-	-	-	1.18	2.47	-	-	-	1.46	-	-	1.23	
M 16	-	1.27	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.35	-	-	-	-	3.51	-	-	
HK	-	0.63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1.22	-	-	-	1.75	-	-	
*อื่น ๆ	16.67	9.49	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8.89	7.06	1.23	6.10	-	-	7.30	7.02	-	2.47	

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงค่าร้อยละการได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวของกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับอนุญาตให้ พกพาอาวุธปืนติดตัว	ภาพรวม	เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา			
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000- 10,000บ.	10,000- 20,000บ.	20,000- 30,000บ.	30,000- 40,000บ.	40,000บ. ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์
ได้รับอนุญาต	6.09	9.63	1.62	3.53	2.76	10.29	4.42	1.61	7.37	5.58	6.27	4.55	2.19	8.38	9.05	4.07	12.20	5.56	5.82	10.45	8.77
ไม่ได้รับอนุญาต	7.53	12.84	0.81	0.76	1.76	41.14	18.58	0.81	5.38	8.70	8.28	15.91	0.73	6.65	18.33	17.89	7.32	22.22	7.76	4.48	5.26

การได้รับอนุญาตให้ พกพาอาวุธปืนติดตัว	เพศ/ชาย/ตรวจ ตำรวจ	ชนกลุ่ม ชาติ	อาชีพ	เขตของที่พักอาศัย													จังหวัดที่สำรวจ							
				ทหาร/ตำรวจ	อาชีพ	นักเรียน	นักศึกษา	พนักงาน	รับจ้าง	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	พ่อค้า/ค้าขาย	ธุรกิจ/ค้าขาย	ทนาย	เกษตรกร	พนักงาน	ช่าง	อิสระ	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัฒนา	กทม.
ได้รับอนุญาต	1.53	36.19	4.01	1.55	-	10.00	0.96	2.65	-	2.34	2.18	-	7.00	5.66	8.40	8.49	0.50	10.33	0.50	10.75	3.47	3.50		
ไม่ได้รับอนุญาต	3.82	22.18	13.38	6.98	-	10.00	1.93	11.76	2.68	0.88	1.45	-	6.71	8.67	9.02	9.40	2.75	11.17	2.75	3.75	2.73	14.92		

LIART

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงค่าร้อยละการได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครัวของสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครัว	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา				
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	มากกว่าประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	
ได้รับอนุญาต	13.22	12.04	14.71	19.40	13.55	12.52	10.59	2.65	3.23	11.75	12.15	16.56	25.00	12.41	12.10	12.90	22.76	9.76	11.11	13.43	13.43	14.04
1 กระบอก	9.86	8.75	11.26	12.85	9.79	9.95	9.66	1.77	1.61	8.17	9.03	12.67	22.73	9.05	8.91	11.31	18.70	9.76	5.56	10.20	8.96	8.77
2 กระบอก	1.43	1.44	1.42	3.02	1.63	1.03	0.31	-	-	1.79	0.99	1.88	-	1.90	1.20	0.45	1.63	-	-	1.39	2.99	3.51
3 กระบอก	0.36	0.40	0.30	0.76	0.13	0.51	0.31	-	-	-	0.66	0.25	2.27	0.15	0.53	0.23	-	-	0.40	-	-	-
4 กระบอกหรือมากกว่า	0.22	0.40	-	0.50	0.38	-	-	-	-	0.20	0.16	0.38	-	-	0.53	-	-	-	5.56	0.15	-	1.75
*ไม่ระบุ	1.34	1.04	1.72	2.27	1.63	1.03	0.31	0.88	1.61	1.59	1.31	1.38	-	1.31	0.93	0.90	2.44	-	-	1.29	1.49	-
ไม่ได้รับอนุญาต	81.00	82.18	79.51	77.58	80.68	81.30	83.80	84.07	84.68	82.76	80.18	75.00	81.46	82.05	83.26	73.98	85.37	77.78	80.90	85.07	82.46	82.46
*ไม่ระบุ	5.78	5.78	5.78	3.02	5.77	6.17	5.61	13.27	12.10	8.76	5.09	3.26	-	6.13	5.85	3.85	4.88	11.11	5.67	1.49	1.49	3.51

การได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนในครอบครัว	อาชีพ										เขตท้องที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชน./รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พ.น.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้า/แม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทท./พืษยา	กทม./กลาง	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้
ได้รับอนุญาต	8.40	15.56	16.05	12.40	25.00	30.00	11.90	11.18	3.57	20.76	8.73	5.56	16.91	12.16	12.16	19.75	15.00	14.75	8.93	7.23	14.75	15.00	8.93	7.23	
1 กระบอก	6.11	10.89	14.05	6.98	25.00	20.00	10.93	8.24	1.79	13.74	6.55	-	12.24	9.40	9.40	16.50	10.83	11.00	6.45	4.43	11.00	10.83	6.45	4.43	
2 กระบอก	-	2.72	0.67	1.55	-	-	0.96	1.18	-	2.92	1.45	-	2.92	1.06	1.15	2.00	2.00	1.50	0.99	0.47	1.50	2.00	0.99	0.47	
3 กระบอก	0.76	0.78	-	0.78	-	10.00	-	-	-	0.88	-	-	-	0.61	1.15	-	-	0.50	0.25	0.23	0.50	0.67	0.25	0.23	
4 กระบอกหรือมากกว่า	-	0.78	-	-	-	-	0.29	-	-	0.58	-	-	0.53	-	-	0.50	0.50	-	-	-	-	0.50	-	-	
*ไม่ระบุ	1.53	0.39	1.34	3.10	-	-	1.47	1.79	1.79	2.63	0.73	5.56	1.75	1.84	0.49	0.75	0.75	1.75	1.24	2.10	1.75	1.00	1.24	2.10	
ไม่ได้รับอนุญาต	80.15	77.82	80.60	86.05	75.00	70.00	81.67	82.06	89.29	77.19	82.18	83.33	75.22	85.13	82.57	80.25	80.25	81.25	75.43	89.04	81.25	79.33	75.43	89.04	
*ไม่ระบุ	11.45	6.61	3.34	1.55	-	-	6.43	6.76	7.14	2.05	9.09	11.11	7.87	9.02	5.28	-	4.00	5.67	15.63	3.73	4.00	5.67	15.63	3.73	

ตารางที่ 5.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละชนิดปีในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

ชนิดของอากรภิน	ภาพรวม		เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา		
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000ย.	5,000-10,000ย.	10,000-20,000ย.	20,000-30,000ย.	30,000-40,000ย.	40,000ย.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
.38 มม.	30.10	27.34	35.29	34.69	22.22	34.00	43.75	-	-	39.29	22.64	29.21	44.44	25.93	44.83	30.77	100.00	-	31.07	25.00	16.67
9 มม.	11.73	15.63	4.41	4.08	12.35	18.00	12.50	-	-	14.29	3.77	13.48	11.11	7.41	13.79	7.69	-	16.67	10.73	75.00	8.33
ลูกซองยาว/ไรเฟิล	9.69	7.03	14.71	4.08	12.35	8.00	18.75	-	-	10.71	9.43	11.24	-	11.11	17.24	-	-	-	10.73	-	-
11 มม.	8.67	7.81	10.29	12.24	9.88	4.00	6.25	-	-	-	13.21	7.87	-	9.26	7.25	-	-	16.7	8.47	-	8.33
ปืนลูกซอง	7.14	7.81	5.88	8.16	9.88	2.00	6.25	-	-	-	13.21	7.87	-	7.41	5.80	-	-	16.67	7.34	-	8.33
.357 มม.	6.12	5.47	7.35	12.24	4.94	4.00	-	-	-	5.66	6.74	11.11	5.56	4.35	3.45	7.69	-	16.67	-	-	8.33
ปืนพกสั้น	5.61	2.34	11.76	10.20	4.94	4.00	-	-	-	7.14	7.87	-	11.11	1.45	10.34	-	-	6.21	-	-	-
22 มม.	4.08	4.69	2.94	2.04	2.47	8.00	6.25	-	-	-	5.66	2.25	11.11	7.41	4.35	3.45	-	-	3.39	-	16.67
ลูกไม่	3.57	5.47	-	4.08	6.17	-	-	-	-	-	1.89	6.74	-	7.41	4.35	-	-	-	3.95	-	-
32 มม.	3.06	3.91	1.47	2.04	4.94	-	6.25	-	-	7.14	7.55	-	-	1.85	5.80	-	-	16.67	2.82	-	8.33
Bareta	1.53	0.78	2.94	-	1.23	4.00	-	-	-	-	-	1.12	22.22	-	1.45	-	-	-	1.69	-	-
ฮอโต้	1.53	2.34	-	-	2.47	2.00	-	-	-	3.57	-	2.25	-	-	1.45	6.90	-	-	1.69	-	-
HK	1.53	1.56	1.47	-	1.23	4.00	-	-	-	-	5.66	-	-	-	2.90	-	-	-	1.69	-	-
M 16	1.02	1.56	-	-	-	4.00	-	-	-	-	-	-	-	-	1.45	-	-	-	1.13	-	-
45 มม.	0.51	0.78	-	-	1.23	-	-	-	-	-	-	1.12	-	-	1.45	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	4.08	5.47	1.47	6.12	3.70	4.00	-	-	-	7.14	7.55	1.12	-	5.56	2.90	-	-	2.82	-	-	25.00

ตารางที่ 5.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละชนิดเป็นในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ชนิดของอาวุธปืน	อัตรา													จังหวัดที่สำรวจ							
	เพศชาย/หญิง	ทหาร/ตำรวจ	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	ชนกลุ่มน้อย	
38 มม.	10.00	26.83	30.43	21.43	-	20.00	40.91	34.78	-	34.09	28.57	-	33.33	30.95	30.56	20.41	38.46	28.77	26.47	48.15	4.35
9 มม.	20.00	17.07	30.43	-	-	20.00	13.64	4.35	-	4.55	-	-	20.00	11.90	8.33	12.24	7.69	13.70	11.76	11.11	13.04
ลูกซองยาว/ไรเฟิล	-	14.63	8.70	14.29	-	20.00	9.09	17.39	-	4.55	-	-	6.67	7.14	11.11	18.37	7.69	2.74	11.76	18.52	21.74
11 มม.	-	2.44	-	7.14	-	20.00	18.18	17.39	-	11.36	7.14	-	6.67	16.67	8.33	10.20	-	15.07	2.94	3.70	17.39
ปืนลูกซอง	40.00	9.76	-	-	-	20.00	-	4.35	-	6.82	7.14	-	6.67	2.38	8.33	16.33	-	10.96	5.88	-	17.39
.357 มม.	-	2.44	4.35	14.29	-	-	4.55	4.35	-	13.64	-	-	10.00	4.76	5.56	6.12	5.13	5.48	8.82	7.41	4.35
ปืนพกสั้น	-	-	13.04	7.14	-	-	4.55	-	-	11.36	7.14	-	-	7.14	5.56	-	15.38	4.11	5.88	-	-
22 มม.	10.00	2.44	4.35	7.14	-	-	-	-	-	2.27	21.43	-	6.67	2.38	11.11	2.04	-	4.11	8.82	3.70	4.35
ลูกซอง	-	4.88	-	14.29	-	-	-	-	-	4.55	7.14	-	6.67	-	-	-	12.82	-	-	-	8.70
.32 มม.	10.00	4.88	-	-	-	-	4.55	4.35	-	-	7.14	-	-	2.38	5.56	6.12	-	4.11	2.94	7.41	-
Baretta	-	-	8.70	7.14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7.69	-	-	-	-
ออดี้	-	4.88	-	7.14	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.38	-	4.08	-	2.74	2.94	-	-
HK	-	-	-	-	-	-	-	4.35	-	-	14.29	-	10.00	-	-	-	-	-	8.82	-	-
M 16	-	2.44	-	-	-	-	-	4.35	-	-	-	-	-	4.76	-	-	-	1.37	2.94	-	-
.45 มม.	-	2.44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2.38	-	-	-	1.37	-	-	-
*อื่น ๆ	10.00	4.88	-	-	-	-	4.55	4.35	-	6.82	-	-	-	4.76	5.56	4.08	5.13	5.48	-	-	8.70

ตารางที่ 6 : ตารางแสดงค่าร้อยละการได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวของกลุ่มตัวอย่าง

การได้รับอนุญาตให้ พกพาอาวุธปืนติดตัว	ภาพรวม		เพศ		อายุ						ระดับการศึกษา						รายได้						ศาสนา		
	5.65	4.90	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ ต่ำกว่า	มัธยม ปวส./ ปวช./ ป.ตรี/ เทียบเท่า ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000- 10,000บ.	10,001- 20,000บ.	20,001- 30,000บ.	30,001- 40,000บ.	40,000บ. ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม					
																					ชาย	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี
ได้รับอนุญาต	6.99	7.10	6.59	8.56	5.77	5.49	4.05	0.88	1.61	3.78	6.40	7.15	4.55	5.55	4.30	12.20	4.88	5.56	8.96	5.26					
ไม่ได้รับอนุญาต	0.58	0.24	1.01	0.76	1.00	0.34	-	-	-	1.00	0.16	0.63	4.55	0.44	0.13	4.88	-	0.65	-	-					

พรรคการเมือง	อาชีพ														เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดสำรวจ				
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ราชการ/ วิสาหกิจ	อ.แม่/ วิชาการ	สื่อ มวลชน	นักการ เมือง	พณ. เอกชน	ธุรกิจ/ ค้าขาย	พ่อค้า/ แม่บ้าน	รับจ้าง รับเหมา/นร./นศ.	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	กทม./ พัทยา	กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค อีสาน	ภาคใต้								
																						ค่าจ้าง	พ่อบ้าน/นร./นศ.	พ่อค้า/ แม่บ้าน	รับจ้าง รับเหมา/นร./นศ.	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล
ได้รับอนุญาต	1.53	5.06	5.69	4.65	-	20.00	5.47	6.18	2.68	9.36	4.73	8.75	4.25	5.12	5.28	6.00	6.50	6.50	5.46	3.50									
ไม่ได้รับอนุญาต	6.11	10.12	10.37	7.75	25.00	10.00	4.50	5.00	0.89	10.53	3.64	8.16	4.07	6.15	6.65	11.50	8.17	8.00	3.23	3.73									
*ไม่ระบุ	0.76	0.39	-	-	-	-	1.93	-	-	0.88	0.36	-	0.35	0.20	0.23	2.25	0.33	0.25	0.25	-									

ตารางที่ 7 : ตารางแสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการอนุญาตให้มีอายุเป็นไว้ในครอบครัวของตามกฎหมาย

ความคิดเห็น	ภาพรวม		เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000บ.-10,000บ.	10,000บ.-20,000บ.	20,000บ.-30,000บ.	30,000บ.-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
เห็นด้วย	62.75	55.29	64.79	59.38	66.47	63.83	58.14	46.04	68.15	62.00	63.65	60.00	60.40	62.98	65.43	69.06	86.05	66.67	62.91	55.29	73.85
ไม่เห็นด้วย	36.11	43.43	34.13	39.13	33.24	34.84	38.76	51.80	30.99	36.14	35.92	40.00	38.22	35.65	34.57	30.94	13.95	33.33	35.99	43.53	26.15
*ไม่ระบุ	1.14	1.03	1.08	1.48	0.29	1.33	3.10	2.16	0.86	1.86	0.72	-	1.38	1.37	-	-	-	1.10	1.18	-	-

ความคิดเห็น	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	รับจ้าง	วิสาหกิจ	รัฐ	อ.นัก	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พนักงาน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้า/แม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พิทย	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้	
เห็นด้วย	59.49	76.23	70.19	60.74	56.98	65.95	49.61	65.99	46.67	60.87	64.00	65.30	63.52	63.52	63.52	63.52	63.52	63.52	65.86	53.63	56.52	71.86		
ไม่เห็นด้วย	37.97	22.84	28.97	39.26	44.44	33.51	49.61	32.75	51.52	42.20	35.88	33.33	36.26	36.26	36.26	36.26	36.26	36.26	33.33	45.27	41.41	26.52		
*ไม่ระบุ	2.53	0.93	0.84	-	1.71	0.54	0.78	1.26	1.82	-	0.72	1.36	0.22	0.22	0.22	0.22	0.22	0.22	0.81	1.10	2.07	1.62		

ตารางที่ 7.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่เห็นด้วย

เหตุผล	ภาพรวม		เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้							ศาสนา		
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ปวช./ปวศ.	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	10,001-20,000 บาท	20,001-30,000 บาท	30,001-40,000 บาท	40,001-50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท	พุทธ	คริสต์	อิสลาม			
ใช้ป้องกันตัว	41.10	36.86	43.63	39.02	42.49	43.09	33.33	26.62	43.84	42.29	40.99	40.00	39.64	45.72	41.01	72.09	28.57	41.45	34.12	44.62				
ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	13.74	14.77	12.53	13.36	15.17	13.03	17.05	11.51	15.92	12.00	14.49	16.36	14.79	11.71	20.86	9.30	23.81	13.97	9.41	18.46				
ใช้เมารถเมา	3.61	3.57	4.54	4.14	3.32	2.66	1.55	3.60	2.91	2.86	4.35	1.82	4.26	3.35	0.72	-	9.52	3.26	7.06	7.69				
รักษาป้องกันทรัพย์สิน	1.41	2.27	0.34	0.95	1.73	1.60	4.65	0.72	2.40	1.00	1.04	1.82	0.75	2.23	2.88	-	4.76	1.52	-	-				
ใช้แทนที่การงาน	0.53	0.76	-	0.11	1.45	0.53	0.78	-	0.51	1.00	0.41	-	-	1.03	0.93	-	-	0.59	-	-				
*อื่นๆ	0.95	1.10	1.08	0.64	1.45	1.06	-	-	1.54	0.86	1.04	-	0.75	0.74	2.88	-	-	1.06	-	-				
*ไม่ระบุ	1.41	1.79	2.59	1.17	0.87	1.86	0.78	3.60	1.03	2.00	1.04	-	1.75	0.74	4.65	-	1.06	4.71	3.08	-				

เหตุผล	อาชีพ										เขตครองที่พักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ธนากร/วิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พ.น.เกษตร	พ.น.ค้าขาย	ธุรกิจ/พ่อค้า/แม่ค้า	บ้าน/นร./นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
ใช้ป้องกันตัว	36.08	47.84	47.08	38.65	22.22	46.67	38.18	46.49	31.01	44.58	29.09	34.78	33.25	42.07	41.39	43.08	43.74	41.03	31.65	33.75	54.66	
ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	15.19	14.81	14.76	15.34	22.22	26.67	12.25	14.05	12.40	12.85	11.52	21.74	15.35	13.83	13.39	13.65	12.75	13.09	15.16	16.77	11.34	
ใช้เมารถเมา	6.96	1.85	3.06	5.52	11.11	13.33	4.27	2.43	1.55	4.79	3.03	-	2.81	4.32	3.13	3.51	4.05	4.05	2.86	1.66	5.26	
รักษาป้องกันทรัพย์สิน	1.27	4.94	1.11	-	-	6.67	0.28	1.89	0.78	0.25	1.21	-	0.77	0.58	2.43	2.92	0.22	2.97	0.66	2.07	0.20	
ใช้แทนที่การงาน	-	3.70	-	-	-	-	-	-	1.55	-	-	-	0.77	1.15	0.35	0.19	-	0.94	1.54	-	-	
*อื่นๆ	-	2.16	2.23	0.61	-	-	0.28	0.54	-	1.26	0.30	-	1.28	0.58	1.04	0.58	1.54	1.89	0.22	0.62	-	
*ไม่ระบุ	-	0.93	1.95	0.61	-	-	1.71	0.54	2.33	2.27	1.52	4.35	1.28	0.86	2.26	1.36	1.32	1.89	1.54	1.66	0.40	

ตารางที่ 7.2: ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย

เหตุผล	ภาพรวม		เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	มัธยม/ต่ำกว่า	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000฿	5,000-10,000฿	10,001-20,000฿	20,001-30,000฿	30,001-40,000฿	40,001฿ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	21.00	17.10	25.85	18.14	22.38	20.38	22.07	20.93	27.34	18.15	20.00	21.43	23.64	21.80	21.56	17.99	6.98	19.05	20.75	25.88	23.08
ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย	7.34	6.32	8.62	7.13	8.59	6.94	5.59	6.98	7.91	4.45	8.71	8.49	12.73	8.15	7.25	10.07	2.33	9.52	7.45	9.41	1.54
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	4.22	3.64	4.95	4.32	4.24	3.18	3.99	8.53	9.35	4.97	3.86	3.62	3.64	4.26	3.90	1.44	2.33	-	4.28	8.24	-
หากขาดสื่ออาจเกิดการสูญเสีย	0.46	0.62	0.26	1.08	0.53	-	0.53	-	-	-	0.57	0.41	-	0.38	0.34	-	-	-	0.51	-	-
อาจเกิดการขโมยเงินและนำไปใช้ในทางที่ผิด	0.34	0.48	0.17	0.22	0.53	0.29	-	0.78	-	-	0.43	0.52	-	0.25	0.34	0.19	0.72	-	0.34	-	1.54
*อื่นๆ	0.38	0.34	0.43	0.43	0.64	0.14	0.27	-	0.72	0.34	0.71	0.21	-	0.50	0.46	-	2.33	-	0.38	-	-
*ไม่ระบุ	2.36	1.72	3.16	2.81	2.23	2.31	1.55	6.47	3.08	1.86	1.24	-	-	2.88	2.73	1.12	0.72	4.76	2.29	-	-

เหตุผล	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	วิสาหกิจ	รับจ้าง	อิสระ	นักเรียน	พนักงาน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้า/แม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้			
ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	24.66	13.27	16.43	22.09	22.22	6.67	27.07	20.27	27.91	16.62	29.09	17.39	27.11	18.59	21.04	18.91	17.81	30.55	23.60	13.77				
ทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย	6.33	6.79	6.96	9.20	11.11	-	6.27	5.41	9.30	7.05	10.91	6.70	8.44	6.77	5.91	7.99	7.56	9.23	4.97	6.68				
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	4.43	1.54	4.18	4.91	-	-	3.42	3.24	6.98	4.28	6.97	13.04	3.84	5.48	4.00	3.12	3.64	2.64	6.63	4.25				
หากขาดสื่ออาจเกิดการสูญเสีย	-	0.31	-	1.23	-	-	0.85	0.27	-	1.26	-	-	-	1.59	0.17	-	0.54	0.66	0.41	0.61				
อาจเกิดการขโมยเงินและนำไปใช้ในทางที่ผิด	-	-	0.28	-	-	-	1.42	0.27	-	0.25	0.30	-	0.26	0.29	0.52	0.58	0.40	-	1.24	-				
*อื่นๆ	-	-	-	1.23	-	-	0.57	0.54	-	0.50	0.61	-	-	0.14	0.70	0.78	0.22	0.22	0.21	-				
*ไม่ระบุ	2.53	0.93	1.11	0.61	11.11	-	1.71	3.51	5.43	2.77	3.64	-	2.56	3.03	2.26	1.95	2.43	1.98	4.35	1.21				

ตารางที่ 8 : ตารางแสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการอนุญาตให้พกพาอาวุธปืนติดตัวได้

ความคิดเห็น	ภาพรวม		เพศ		อายุ						ระดับการศึกษา						รายได้						ศาสนา			
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ต่ำกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	เทียบเท่า ปวช.	ป.ตรี/ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,000-20,000บ.	20,000-30,000บ.	30,000-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	10,001-20,001	20,001-30,001	30,001-40,001	40,001บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์
เห็นด้วย	44.43	49.14	38.37	36.81	50.87	54.35	34.45	32.31	50.38	46.46	42.35	31.11	40.28	44.17	51.42	45.32	70.59	47.37	45.29	29.85	36.21					
ไม่เห็นด้วย	28.02	26.28	30.24	35.44	22.03	20.38	36.13	29.23	26.42	26.40	30.94	42.22	29.93	23.84	26.52	37.41	23.53	42.11	27.26	43.28	39.66					
*ไม่ระบุ	27.55	24.57	31.39	20.87	27.10	25.27	29.41	38.46	23.21	27.15	26.71	26.67	29.79	31.99	22.06	17.27	5.88	10.53	27.45	26.87	24.14					

ความคิดเห็น	อาชีพ												เขตครองที่พักอาศัย												จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนก./รัฐวิสาหกิจ	อ.นักวิชาการ	อ.นักสื่อสารมวลชน	น.ก.เมือง	น.ก.ชนบท	น.ก.ธุรกิจ/ค้าขาย	พ.ม.บ้าน/แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	กม.ม./พืชยา	กม.ม.	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้							
เห็นด้วย	41.84	62.19	56.05	43.28	40.00	31.03	46.51	29.51	45.10	34.98	22.22	35.16	51.91	45.01	51.93	31.82	34.23	47.16	33.09	68.62										
ไม่เห็นด้วย	26.24	17.67	25.07	23.88	50.00	30.09	26.88	36.07	36.13	26.86	55.56	30.84	22.13	24.86	15.89	52.39	28.12	21.77	33.33	11.50										
*ไม่ระบุ	31.91	20.14	18.88	32.84	10.00	38.87	26.61	34.43	18.77	38.16	22.22	34.01	25.96	30.13	32.18	15.79	37.65	31.07	33.57	19.88										

ตารางที่ 8.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่เห็นด้วย

เหตุผล	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา				
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000บ.-10,000บ.	10,000บ.-20,000บ.	20,000บ.-30,000บ.	30,000บ.-40,000บ.	40,000บ.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	
																							ค่า
ใช้ป้องกันตัวเพราะอันตรายเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา	21.44	22.78	19.71	23.06	18.23	26.15	21.20	14.29	11.54	22.64	24.28	21.88	6.67	20.28	19.57	27.13	21.58	27.45	21.05	21.86	10.45	22.41	
ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	6.41	6.78	5.93	6.31	7.31	3.80	7.61	10.08	5.38	7.74	4.98	6.59	15.56	7.13	7.15	3.24	5.76	11.76	15.79	6.28	4.48	6.90	
ใช้ป้องกันทรัพย์สิน	5.78	7.82	3.16	1.21	2.04	8.72	14.13	5.04	8.46	4.34	7.99	3.76	4.44	1.82	6.02	10.32	8.63	19.61	10.53	6.10	2.99	3.45	
ไว้ใช้ในอนาคตเป็นฉุกเฉิน	1.84	1.12	2.78	3.64	2.04	0.79	1.90	-	-	3.02	1.36	2.12	-	2.66	1.25	1.42	2.88	3.92	-	1.85	-	1.72	
บางคนจำเป็นต้องใช้	1.47	2.46	0.19	0.49	0.60	3.33	1.90	-	-	2.08	1.51	1.41	-	0.84	2.13	1.21	2.88	3.92	-	1.57	-	-	
ถ้ามีแล้วเก็บไว้ที่บ้านก็ไม่คุ้มค่า	0.59	0.60	0.57	0.97	0.48	0.63	0.27	0.84	1.54	1.13	-	0.59	-	0.70	0.38	0.40	1.44	-	-	0.65	-	-	
บุคคลที่ได้รับการอนุญาตแล้ว	0.59	0.52	0.67	0.49	0.60	0.32	1.36	-	-	0.75	0.45	0.71	-	0.28	0.88	0.81	0.72	-	-	0.55	2.99	-	
ผ่านการพิจารณาแล้ว																							
*อื่นๆ	0.29	0.45	0.10	-	0.48	0.48	-	-	-	0.57	-	0.35	-	0.14	0.75	-	-	-	-	0.28	1.49	-	-
*ไม่ระบุ	6.03	6.63	5.26	7.52	5.04	6.66	5.98	4.20	5.38	8.11	5.88	4.94	4.44	6.43	6.02	6.88	1.44	3.92	-	6.15	7.46	1.72	1.72

LIART

Library Institutional Repository of Thailand

ตารางที่ 8.1 : ตารางแสดงคำร้อยละเหตุผลที่เห็นด้วย (ต่อ)

เหตุผล	อาชีพ												เขตของที่พักอาศัย						จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ชนก./รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พนักงานเอกชน	พวง. เภสัช	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	นร./นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทท./พญา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้	
ใช้ป้องกันตัวเพราะอันตรายเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา	20.57	26.86	28.02	12.69	20.00	-	16.93	22.04	14.75	24.65	17.31	11.11	14.12	23.96	22.22	25.87	17.70	17.70	21.92	14.43	15.94	33.92		
ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย	2.13	8.83	7.08	16.42	-	10.00	4.70	6.45	4.92	5.60	4.24	5.56	4.32	8.15	7.16	6.92	4.07	4.07	5.99	3.42	6.52	11.11		
ใช้ป้องกันทรัพย์สิน	7.80	8.48	10.91	4.48	10.00	10.00	1.88	9.14	6.56	1.40	1.77	-	2.88	5.16	7.72	10.59	0.96	0.96	4.42	1.71	2.42	17.35		
ไว้ใช้เฝ้าบ้าน	-	0.71	1.77	2.24	-	-	1.88	1.61	-	4.20	2.12	-	0.58	2.83	1.32	1.02	3.11	3.11	2.37	0.98	1.21	1.36		
บางคนจำเป็นต้องใช้	-	8.13	0.59	1.49	-	-	0.31	1.08	-	0.56	0.35	-	1.15	2.33	0.94	0.61	2.15	2.15	3.31	0.98	0.24	-		
ถ้ามีแล้วเก็บไว้ที่บ้านก็ไม่คุ้มค่า	0.71	0.71	0.59	0.75	-	-	-	-	-	1.12	1.06	5.56	0.29	0.67	0.56	1.22	-	-	1.42	0.49	0.48	0.19		
บุคคลที่ได้รับการอนุญาตยอมผ่านการพิจารณาแล้ว	-	1.41	1.18	0.75	-	-	0.31	-	-	0.56	0.71	-	0.86	0.17	0.19	0.41	1.67	1.67	0.47	0.49	0.24	0.19		
*อื่นๆ	0.71	-	1.18	-	-	-	-	-	-	-	0.71	-	0.86	0.17	-	0.61	-	-	0.63	0.49	-	0.19		
*ไม่ระบุ	9.93	7.07	4.72	4.48	10.00	-	5.02	6.18	3.28	7.00	6.71	-	10.09	8.49	4.90	4.68	2.15	2.15	6.62	11.25	6.04	4.29		

LIRIT

ตารางที่ 8.2 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย

เหตุผล	ภาพรวม	เพศ		อายุ				ระดับการศึกษา				รายได้						ศาสนา				
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000ย.	5,000-10,000ย.	10,000-20,000ย.	20,000-30,000ย.	30,000-40,000ย.	40,000ย.ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย/เป็นอันตรายต่อตัวเองและผู้ใกล้ชิด	7.71	7.07	8.52	12.38	9.23	3.80	5.16	9.24	6.92	6.79	6.49	8.71	11.11	9.23	6.90	7.09	5.04	-	10.53	7.67	7.46	12.07
ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมได้ง่าย	6.07	5.29	7.08	5.34	6.00	5.23	7.07	10.92	4.62	5.47	4.98	7.29	26.67	6.57	4.39	6.07	12.95	13.73	21.05	6.24	5.79	8.62
คนบางคนอาจควบคุมตนเองไม่ได้	3.22	3.50	2.87	3.88	3.84	2.85	0.82	6.72	2.31	2.83	2.71	4.59	-	3.78	2.51	3.44	-	7.84	5.26	3.10	4.48	8.62
อาจนำไปใช้ในทางที่ผิด	0.84	0.97	0.67	1.70	0.60	0.63	1.09	-	-	0.57	1.51	0.47	2.22	0.84	0.38	0.61	2.16	-	-	0.79	2.99	-
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	0.71	0.60	0.86	0.73	0.60	0.95	0.54	0.84	0.77	0.38	1.06	0.71	-	0.56	0.75	0.81	-	5.26	0.69	0.69	-	3.45
พกใช้บ้างพอ	0.25	0.45	-	-	0.12	0.79	-	-	-	0.19	0.30	0.35	-	0.14	0.13	0.20	2.16	-	-	0.28	-	-
ดูน่ามองเปลี่ยน ไม่มีระเบียบ	0.13	0.07	0.19	-	0.12	0.16	0.27	-	0.77	-	0.15	0.12	-	0.14	-	0.40	-	-	-	0.14	-	-
*อื่นๆ	0.25	0.30	0.19	-	0.36	0.32	0.27	-	-	0.38	0.30	0.24	-	0.28	0.25	0.20	0.72	-	-	0.23	1.49	-
ไม่ถนัด	0.96	1.34	0.48	1.21	1.08	0.79	1.09	-	-	1.89	0.45	0.82	-	0.84	1.38	1.01	0.72	-	-	0.97	2.99	-
*ไม่ระบุ	7.87	6.70	9.38	10.19	9.47	6.50	4.08	8.40	13.85	7.92	8.45	7.65	2.22	7.55	7.15	6.68	13.67	1.96	-	7.16	17.91	6.90

ตารางที่ 8.2 : ตารางแสดงคำร้อยละเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย (ต่อ)

เหตุผล	อาชีพ											เขตของที่พักอาศัย						จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	บริหาร/ วิสาหกิจ	อ.ง.น.ก	สื่อ มวลชน	นักการ เมือง	พณ. เอกชน	ธุรกิจ/ ค้าขาย	พอม้าน/ แม่บ้าน	บ้าน/นร.ส.ศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทท./ พญา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้	
ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย/เป็นอันตรายต่อตัวเองและผู้ใกล้ชิด	7.09	2.47	7.67	10.45	10.00	20.00	5.96	6.99	9.84	11.76	7.77	6.34	7.49	6.03	3.67	16.03	16.03	3.94	7.33	10.39	3.70		
ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพกรรมได้ง่าย	7.09	3.89	6.49	4.48	20.00	-	8.46	6.72	10.66	5.60	2.83	2.02	2.66	4.71	4.68	17.70	17.70	3.63	1.71	7.00	2.34		
คนบางคนอาจควบคุมตนเองไม่ได้	2.13	2.47	3.24	1.49	-	20.00	4.39	2.96	1.64	3.36	3.53	2.88	2.16	3.39	2.04	6.22	6.22	3.31	1.96	3.14	1.75		
อาจนำไปใช้ในทางที่ผิด	0.71	1.41	0.88	-	-	-	0.63	0.54	-	1.96	0.35	0.29	1.33	0.56	0.61	1.20	1.20	1.58	0.73	0.24	0.19		
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	-	0.35	-	1.49	-	-	0.94	1.08	1.64	0.84	0.71	0.58	0.33	0.56	0.41	1.91	1.91	0.16	-	1.45	0.39		
ทำให้บ้านที่พอ	-	0.71	-	-	-	-	0.31	0.81	-	-	-	0.58	-	0.38	-	0.48	0.48	-	-	0.72	0.19		
ดูบ้านเหมือนป่าเถื่อน ไม่มีระเบียบ	-	-	-	-	10.00	-	0.31	-	-	-	0.35	0.29	0.17	-	-	0.24	0.24	0.16	-	0.24	-		
"อื่น ๆ"	0.71	-	0.88	-	-	-	0.31	-	-	-	0.35	0.29	-	0.19	0.61	0.24	0.24	0.16	-	0.48	0.39		
ไม่จำเป็น	0.71	2.83	0.29	-	-	-	-	1.88	-	1.40	0.35	0.29	1.16	1.88	1.02	-	-	1.58	0.73	1.93	0.39		
ไม่ระบุ	7.80	3.53	5.60	5.97	10.00	10.00	8.78	5.91	12.30	11.20	10.60	17.29	6.82	7.16	2.85	8.37	8.37	7.26	15.65	7.73	2.14		

ตารางที่ 9 : ตารางแสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของกลุ่มตัวต่อการยกเลิกกฎหมายหมายเพื่อให้มีอายุสั้นในครอบครัวและพหุภพชาติ

ความคิดเห็น	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา			
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถมศึกษา	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,001-50,000บ.	พุทธ	คริสต์	อิสลาม
ไม่ครบยกเลิก	41.51	45.20	36.71	48.76	37.15	45.10	40.70	30.25	26.36	49.05	42.61	38.44	42.86	41.41	41.27	40.95	37.50	63.27	50.00	41.60	40.85	42.37
ควรยกเลิกแต่กฎหมายให้พหุภพชาติอนุญาตให้มีครอบครัวได้	33.71	32.76	34.96	32.67	38.00	29.39	28.78	42.86	28.68	27.27	33.13	38.56	34.69	33.80	30.83	35.39	43.38	28.57	33.33	33.96	35.21	40.68
ควรยกเลิกกฎหมายให้อนุญาตให้พหุภพชาติและครอบครัว	14.49	11.09	18.89	9.90	15.20	16.33	14.24	18.49	27.91	13.83	13.53	13.92	18.37	16.20	15.80	13.58	13.24	2.04	11.11	14.21	19.72	11.86
*ไม่ระบุ	10.29	10.94	9.44	8.66	9.65	9.18	16.28	8.40	17.05	9.85	10.73	9.08	4.08	8.59	12.10	10.08	5.88	6.12	5.56	10.23	4.23	5.08

ความคิดเห็น	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชน./รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	ค้าปลีก/ค้าส่ง	พนักงาน	ธุรกิจ/บริการ	พ่อค้า/แม่ค้า	รับจ้าง	ช่างเทคนิค	พนักงาน	เกษตรกร	เมือง	ตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม.กลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้				
ไม่ครบยกเลิก	43.80	46.81	43.47	45.55	50.00	31.03	42.90	26.27	49.71	37.14	36.84	29.66	46.03	44.57	47.88	33.98	33.98	44.18	33.25	39.23	53.29				
ควรยกเลิกแต่กฎหมายให้พหุภพชาติอนุญาตให้มีครอบครัวได้	32.85	35.82	33.13	28.26	37.50	41.38	32.71	28.81	32.76	30.36	36.84	36.72	34.11	29.46	24.58	46.27	46.27	34.43	33.00	35.41	21.19				
ควรยกเลิกกฎหมายให้อนุญาตให้พหุภพชาติและครอบครัว	13.87	8.16	11.85	16.67	12.50	16.93	12.06	33.05	9.48	22.86	5.26	24.58	8.77	12.60	13.35	17.83	17.83	10.85	26.35	9.57	10.70				
*ไม่ระบุ	9.49	9.22	11.55	9.42	-	10.66	12.33	11.86	8.05	9.64	21.05	9.04	11.09	13.37	14.19	1.93	1.93	10.53	7.39	15.79	14.81				

ตารางที่ 9.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่ควรรยกเลิก

เหตุผล	ภาพรวม		เพศ		อายุ							ระดับการศึกษา							รายได้							ศาสนา	
	เพศชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	ต่ำกว่า 21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ต่ำกว่า ประถม/ มัธยม	ปวช./ ปวส.	ป.ตรี/ เทียบเท่า ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000 บ.	5,000 บ. - 10,000 บ.	10,000 บ. - 20,000 บ.	20,000 บ. - 30,000 บ.	30,000 บ. - 40,000 บ.	40,000 บ. ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม							
																					ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	ต่ำกว่า 21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
มีประโยชน์ไม่ก่อให้เกิด	12.03	12.82	11.00	17.08	9.77	14.62	9.01	3.36	4.65	13.83	11.98	12.03	14.29	12.39	9.68	14.61	12.50	22.45	11.11	11.87	8.45	20.34					
มีประโยชน์ในการป้องกันทรัพย์สิน	3.01	3.90	1.85	0.50	1.45	6.69	3.78	0.84	2.33	2.65	3.73	2.71	4.08	1.27	6.17	6.62	8.16	-	3.14	2.82	3.39						
บุคคลแต่ละคนยอมรับมีความจำเป็นต่างกัน	2.92	3.52	2.14	0.99	2.65	2.02	5.81	6.72	2.33	2.46	2.80	2.59	4.08	2.39	2.67	2.21	16.33	-	3.00	1.41	-						
รู้สึกปลอดภัย	2.75	3.00	2.43	3.22	3.50	2.02	1.45	4.20	2.33	2.84	1.71	2.95	10.20	3.10	1.65	0.74	8.16	-	2.77	4.23	1.69						
จำเป็นต้องใช้เงินที่ทำงาน	1.99	2.55	1.27	0.99	0.72	3.73	2.62	3.36	0.78	3.60	2.18	1.06	2.04	0.56	2.26	0.74	-	-	2.11	-	1.69						

เหตุผล	อาชีพ													เขตท้องที่พักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ			
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ธุรกิจ/ วิชาเทคโน	อ./ โน	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พจน. เอกชน	ธุรกิจ/ ค้าขาย	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต. พักยา	กทม./ กทม.	ภาค กลาง	ภาค เหนือ	ภาค อีสาน	ภาค ใต้				
																					เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ธุรกิจ/ วิชาเทคโน	อ./ โน
มีประโยชน์ไม่ก่อให้เกิดทรัพย์สิน	8.03	7.45	13.37	16.67	12.50	30.00	9.09	15.01	4.24	11.79	5.26	5.65	12.25	11.43	13.77	15.90	6.40	10.05	17.49					
มีประโยชน์ในการป้องกันทรัพย์สิน	2.19	2.84	5.47	0.72	-	-	1.88	6.70	4.24	1.07	5.26	0.85	3.97	3.68	4.45	0.96	0.25	2.39	9.26					
บุคคลแต่ละคนยอมรับมีความจำเป็นต่างกัน	3.65	3.90	1.52	3.62	-	10.00	1.88	5.63	3.39	1.15	-	1.41	3.81	2.71	4.03	1.93	0.25	3.59	7.20					
รู้สึกปลอดภัย	5.84	3.19	2.43	18.70	25.00	-	1.88	0.54	1.69	1.43	5.26	3.39	2.48	1.94	3.60	2.65	0.99	4.78	3.50					
จำเป็นต้องใช้เงินที่ทำงาน	0.73	9.93	0.91	-	-	-	0.94	1.07	1.69	0.71	-	2.54	2.48	2.33	-	4.09	2.46	2.15	0.41					

ตารางที่ 9.2 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ควรยกเลิกกฎหมายให้พักพา แต่อนุญาตให้มีในครอบครัวได้

เหตุผล	ภาพรวม		อายุ						ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา		
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	วรส./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,001-50,000บ.	พุทธ	คริสต์
ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	5.51	4.87	6.93	7.12	3.42	3.20	5.88	0.78	3.79	5.29	6.96	10.20	6.62	5.86	2.88	6.62	2.04	16.67	5.39	4.23	15.25
ปัญหาสังคมลดลง/ไม่เกิดปัญหาตามมา	4.53	4.87	3.47	5.43	3.73	3.78	8.40	3.88	3.41	2.02	6.72	6.12	5.07	3.95	5.35	5.15	2.04	5.56	4.50	7.04	3.39
ก่อให้เกิดความหวาดเสียวหวาดกลัว	3.39	5.10	1.17	0.99	3.27	5.23	12.61	6.98	5.30	1.40	3.07	2.04	2.68	3.31	4.94	3.68	-	-	3.52	5.63	-
เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ไม่สมควร	2.75	2.02	3.70	2.48	4.20	1.45	1.68	0.78	0.95	3.89	2.83	16.33	1.55	1.78	3.50	6.62	12.24	5.56	2.81	-	5.08
เพื่อความปลอดภัยเพราะเป็นอาชญากรรมร้าย	2.37	2.55	2.14	2.72	3.14	2.91	0.84	-	1.70	1.24	4.25	-	3.10	1.53	3.29	0.74	6.12	-	2.44	1.41	5.08

เหตุผล	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย					จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนก./รัฐวิสาหกิจ	อ.นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักร้อง	พ.น.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อบ้านแม่บ้าน	นร./นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	4.38	3.90	4.56	6.52	-	20.00	5.64	7.77	5.08	6.32	3.93	5.26	3.11	8.28	3.68	1.48	10.36	3.46	1.48	5.74	7.20
ปัญหาสังคมลดลง/ไม่เกิดปัญหาตามมา	3.65	7.09	6.08	5.07	-	-	502	2.95	3.39	4.02	2.50	15.79	3.11	5.63	3.68	5.93	3.61	5.50	2.96	5.02	4.94
ก่อให้เกิดความหวาดเสียวหวาดกลัว	3.65	9.93	4.86	1.45	-	-	1.57	3.49	4.24	0.86	1.07	-	2.54	3.15	5.23	4.03	1.45	5.50	1.97	3.35	3.50
เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ไม่สมควร	1.46	0.71	3.34	2.17	25.00	-	6.27	3.49	-	2.01	1.43	5.26	2.54	1.32	1.55	2.12	7.23	2.99	1.72	2.15	-
เพื่อความปลอดภัยเพราะเป็นอาชญากรรมร้าย	4.38	1.77	2.74	2.17	-	-	3.76	0.80	0.85	3.16	2.14	-	0.85	1.82	1.16	1.69	6.75	2.20	0.99	0.96	1.23

ตารางที่ 9.3 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ควรยกเลิกกฎหมายทั้งอนุญาติให้พหุภาคและครอบครัวของ

เหตุผล	ภาพรวม	เพศ		อายุ						ระดับการศึกษา						รายได้						ศาสนา					
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20ปี	21-30ปี	31-40ปี	41-50ปี	มากกว่า 50ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวส./ปวช.	ปวช./ปวศ.	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	ต่ำกว่า 5,000บ.	5,000-10,000บ.	10,001-20,000บ.	20,001-30,000บ.	30,001-40,000บ.	40,001-50,000บ.	50,001-100,000บ.	100,001-200,000บ.	200,001-300,000บ.	300,001-400,000บ.	400,001-500,000บ.	พุทธ	คริสต์
เพื่อความลดข้อกีดกัน	3.30	2.62	4.19	3.22	3.38	2.95	3.78	4.20	6.98	3.41	2.64	3.18	4.08	3.52	2.93	3.70	2.21	-	-	-	-	-	-	-	3.38	1.41	1.69
อาชญากรรม																											
ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	2.24	2.25	2.24	1.49	2.17	2.33	1.74	6.72	6.98	0.76	1.87	2.48	2.04	2.68	1.78	1.85	2.94	-	-	-	-	-	-	11.11	2.25	1.41	-
ปัญหาสังคมลดลงไม่เกิดปัญหาตามมา	0.80	0.82	0.78	0.25	0.36	1.40	1.16	1.68	1.55	1.70	0.78	0.24	-	0.70	1.27	0.82	-	-	-	-	-	-	-	0.70	5.63	-	-
ถ้าขาดสติอาจเกิดปัญหาตามมา	0.59	0.22	1.07	-	1.09	0.78	-	-	0.78	0.38	0.47	0.47	4.08	0.99	0.38	0.41	1.47	-	-	-	-	-	-	0.66	-	-	-
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	0.30	0.22	0.39	-	0.36	0.16	0.58	0.84	0.78	0.19	0.16	0.47	-	0.42	-	0.41	0.147	-	-	-	-	-	-	0.23	2.82	-	-

เหตุผล	อาชีพ													เขตตรงที่พิกัด						จังหวัดสำรวจ					
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนบท/วิสาหกิจ	รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พนักงน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้าแม่ค้า	บ้าน/นร./นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทท./พัทยา	กทม./กลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้			
เพื่อความลดข้อกีดกัน	2.92	2.13	2.13	3.62	-	-	3.76	2.41	10.17	2.87	4.64	-	2.26	2.65	3.29	2.33	6.27	6.27	0.94	2.96	4.07	3.50			
อาชญากรรม																									
ช่วยลดอาชญากรรมลงได้	3.65	1.77	1.82	1.45	-	-	2.19	1.34	4.24	1.72	4.29	-	0.85	1.32	2.33	2.33	4.58	4.58	1.57	0.49	1.44	3.29			
ปัญหาสังคมลดลงไม่เกิดปัญหาตามมา	1.46	0.71	0.61	-	-	-	0.63	0.80	2.54	0.29	1.43	-	0.56	0.50	1.74	1.06	-	-	1.26	1.23	0.48	0.82			
ถ้าขาดสติอาจเกิดปัญหาตามมา	0.73	-	0.91	1.45	-	-	0.94	-	1.69	-	1.07	-	0.28	-	0.78	0.64	1.45	1.45	0.47	0.49	0.24	0.41			
ก่อให้เกิดความหวาดเสียว	-	-	0.61	1.45	-	-	0.31	-	0.85	-	0.36	-	-	0.33	-	0.21	0.96	0.96	0.16	-	-	0.41			

ตารางที่ 10 : ตารางแสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อผลการกระทบด้านกฎหมายเกี่ยวกับอาวุธปืน

ความคิดเห็น	ภาพรวม		เพศ		อายุ						ระดับการศึกษา						รายได้						ศาสนา	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000 บ.	5,000-10,000 บ.	10,000-20,000 บ.	20,000-30,000 บ.	30,000-40,000 บ.	40,000 บ. ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม				
																					รวม	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี
มีผลกระทบ	18.00	23.62	10.91	19.75	14.88	17.12	23.68	20.35	12.10	25.05	15.85	16.52	22.73	16.57	20.40	16.52	13.01	19.51	27.78	18.15	20.90	17.54		
ไม่มีผลกระทบ	65.21	57.97	74.34	71.75	72.88	60.27	49.84	59.29	53.23	62.23	63.07	70.59	68.18	70.93	62.38	60.86	68.29	60.98	66.67	64.90	73.13	71.93		
*ไม่ระบุ	16.79	18.41	14.75	8.50	12.25	22.60	26.48	20.35	34.68	12.72	21.08	12.89	9.09	12.50	17.22	22.62	18.70	19.51	5.56	16.96	5.97	10.53		

ความคิดเห็น	อาชีพ														เขตเมืองที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ช่าง/รัฐวิสาหกิจ	อ.นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พจน.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม.กลาง	กทม.เหนือ	กทม.ภาคใต้	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้							
																								รวม	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี
มีผลกระทบ	17.56	44.75	16.00	15.50	37.50	20.00	7.37	17.06	7.14	19.13	11.55	27.78	16.03	20.11	21.84	21.51	8.21	8.21	23.47	16.25	17.37	21.68								
ไม่มีผลกระทบ	61.83	43.58	61.00	69.77	50.00	80.00	79.17	57.94	67.86	73.33	72.20	50.00	72.89	61.55	56.53	50.80	90.05	90.05	62.98	74.75	64.76	36.60								
*ไม่ระบุ	20.61	11.67	23.00	14.73	12.50	-	13.46	25.00	25.00	7.54	16.25	22.22	11.08	18.34	21.63	27.69	1.74	1.74	13.55	9.00	17.87	41.72								

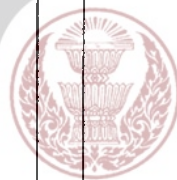
ตารางที่ 10.1 : ตารางแสดงค่าร้อยละผลกระทบของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผล	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้							ศาสนา						
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ต่ำกว่า ประถม/ มัธยม	ปวช./ ปวส.	ปวช./ ปวศ.	สูงกว่า ปวศ.	ต่ำกว่า 5,000	5,000- 10,000	10,000- 20,000	20,000- 30,000	30,000- 40,000	40,000- 50,000	50,000- 100,000	100,000- 200,000	200,000- 300,000	300,000- 400,000	400,000- 500,000	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	
ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	8.53	11.05	5.35	8.50	7.63	8.90	9.97	10.62	2.42	14.31	4.90	9.14	11.36	7.70	8.14	8.94	12.20	16.67	8.68	10.45	7.02						
มีความจำเป็นต้องใช้และทรัพย์สิน	1.56	2.08	0.91	1.25	0.75	2.57	2.80	-	-	2.39	1.31	1.38	-	1.02	1.58	1.63	2.44	5.56	1.69	-	1.75						
ทำให้รู้สึกเดือนมืดมากขึ้น	0.49	0.24	0.81	0.75	0.25	0.34	0.31	0.88	-	0.80	0.49	0.38	2.27	0.73	-	-	2.44	-	0.55	-	-						
ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	0.40	0.40	0.40	-	0.88	0.17	0.31	-	-	0.40	-	0.88	-	0.15	-	1.63	-	-	0.45	-	-						
*อื่นๆ	0.27	0.40	0.10	-	0.25	-	0.62	1.77	0.81	-	-	0.50	-	0.15	0.68	-	-	-	0.30	-	-						
*ไม่ระบุ	6.74	9.45	3.33	9.25	5.13	5.14	9.66	7.06	8.87	7.16	9.15	4.26	9.09	6.83	6.11	0.81	2.44	5.56	6.49	10.45	8.77						

เหตุผล	อาชีพ													เขตของที่พักอาศัย							จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ชนบท/ วิสาหกิจ	รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักร้อง/ ศิลปิน	พนักงาน	พจนานุกรม	ครู/ อาจารย์	พ่อค้า/ แม่ค้า	บ้าน/ บ้านเช่า	นร./ นศ.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาล นคร	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	กทม./ พัทยา	กทม./ กลาง	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้
ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	6.87	24.51	7.33	6.98	-	6.98	20.00	3.85	7.94	0.89	0.89	9.28	4.33	11.11	8.45	9.88	9.39	9.84	4.23	4.23	12.07	6.50	10.17	7.93	
มีความจำเป็นต้องใช้และทรัพย์สิน	-	8.56	0.33	-	-	-	-	-	1.18	1.79	1.45	0.36	-	-	2.62	1.41	1.63	0.92	1.49	2.64	2.50	0.50	0.50	0.23	
ทำให้รู้สึกเดือนมืดมากขึ้น	-	0.39	-	1.55	-	0.64	-	-	0.29	0.89	0.87	0.36	-	-	0.29	0.88	0.61	0.46	-	0.83	0.25	0.50	0.70		
ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม	-	0.39	1.00	0.78	-	-	-	-	1.18	-	-	-	-	-	0.29	0.71	0.61	-	0.25	0.17	0.75	0.25	0.70		
*อื่นๆ	-	-	1.00	0.78	-	-	-	-	0.29	0.89	-	-	-	-	-	0.35	0.41	-	0.50	0.17	-	0.50	0.23		
*ไม่ระบุ	10.69	10.89	6.33	5.43	37.50	2.88	-	2.88	6.18	2.68	7.54	6.50	16.67	4.37	6.88	9.18	10.30	10.30	1.74	7.60	6.25	5.46	11.89		

ตารางที่ 10.2 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่มีผลกระทบบ

เหตุผล	ภาพรวม		เพศ		อายุ						ระดับการศึกษา						รายได้						ศาสนา	
	ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวช./ปวส.	ปวช./เทียบเท่า ปวส.	สูงกว่า ปวส.	ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000-10,000 บาท	10,000-20,000 บาท	20,000-30,000 บาท	30,000-40,000 บาท	40,000 บาทขึ้นไป	พุทธ	คริสต์	อิสลาม			
ไม่มีความจำเป็นต่อใช้	21.97	21.62	22.42	23.50	27.13	16.61	17.45	21.24	16.94	16.70	19.61	27.53	38.64	24.71	20.79	15.84	26.02	41.46	38.89	22.16	16.42	36.84		
ไม่ถืออาชีพในครอบครัว	8.58	7.13	10.40	11.25	12.25	6.16	3.43	0.88	3.23	7.55	7.52	10.64	4.55	11.48	7.02	7.01	8.13	4.88	5.56	8.43	7.46	8.77		
ปัญหาส่วนใหญ่เกิดมาจาก การมีอายุชั้ในครอบครัว	0.63	0.88	0.30	0.75	0.17	-	3.54	0.81	0.40	0.65	0.50	-	0.87	0.93	-	-	-	-	0.64	1.49	-	-		
ไม่ได้รับการอนุญาตให้พกพา	0.45	0.24	0.71	1.00	0.50	0.34	-	-	0.60	-	0.63	-	0.44	0.66	-	-	-	-	0.40	2.99	-	-		
เป็นสิทธิ์ของบุคคลที่สามกรณี พกปืนได้	0.40	0.64	0.10	-	0.13	0.34	1.25	1.77	-	0.40	0.38	-	0.29	0.40	0.90	-	-	-	0.45	-	-	-		
บ้านเมืองมีกฎหมายคุ้มครอง อยู่แล้ว	0.13	0.16	0.10	-	0.13	-	0.62	-	-	0.40	0.13	-	0.29	-	0.23	-	-	-	0.15	-	-	-		
*อื่นๆ	0.31	0.48	0.10	0.25	0.38	0.34	-	0.88	0.81	0.60	0.33	0.13	-	0.44	0.13	0.45	-	5.56	0.20	-	-	3.51		
*ไม่ระบุ	32.74	26.82	40.20	35.00	31.63	36.30	27.10	30.97	31.45	35.59	34.48	30.66	25.00	32.41	32.45	36.43	34.15	14.63	16.67	32.47	44.78	22.81		

LIRT

National Institutional Repository of Thailand

ตารางที่ 10.2 : ตารางแสดงค่าร้อยละเหตุผลที่ไม่มีผลการทบท (ต่อ)

เหตุผล	อาชีพ											เขตของที่พักอาศัย					จังหวัดที่สำรวจ				
	เกษตร/ ประมง	ทหาร/ ตำรวจ	ชนก/รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	สื่อ	นักการเมือง	พน.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้าแม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทท./พญา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน
ไม่มีความจำเป็นต่อใช้	17.56	15.56	21.67	27.91	25.00	20.00	26.92	23.82	16.07	21.74	23.10	11.11	9.33	24.69	14.90	16.48	43.53	18.84	9.00	22.83	17.48
ไม่มีอาชีพในครอบครัว	9.92	3.11	7.33	12.40	-	20.00	11.86	5.29	4.46	11.59	10.11	16.67	4.08	8.47	6.53	5.95	17.91	8.10	4.25	8.68	4.43
ปัญหาส่วนใหญ่เกิดมาจาก	-	0.39	0.67	-	-	-	0.32	0.88	0.89	0.87	1.08	-	0.58	0.88	0.41	1.14	-	0.50	0.25	1.74	0.70
การมีอาชีพในครอบครัว	-	0.78	0.33	0.78	-	-	0.64	-	-	1.16	-	-	0.58	0.35	-	0.23	1.24	0.33	-	0.50	0.23
ไม่ได้รับการอนุญาตให้พักอาศัย	0.76	2.72	-	-	-	-	-	-	-	-	0.36	-	-	0.71	0.61	0.46	-	0.83	0.50	0.50	-
เป็นสิทธิ์ของบุคคลที่สามกรทพกไม่ได้	-	0.39	0.33	-	-	-	-	-	0.89	-	-	-	-	0.18	0.20	0.23	-	0.17	-	0.25	0.23
บ้านเมืองมีกฎหมายคุ้มครองอยู่แล้ว	1.53	0.39	0.33	-	-	-	-	0.59	-	-	0.36	-	0.29	0.18	0.41	0.69	-	0.99	0.25	-	-
*อื่นๆ	32.06	20.23	30.33	28.68	25.00	40.00	39.42	27.35	45.54	37.97	37.18	22.22	58.02	26.10	33.47	25.63	27.36	33.22	60.50	30.27	13.52

ตารางที่ 11 : ตารางแสดงค่าร้อยละมาตรการควบคุมที่ควรมี ถ้าคงกฎหมายอนุญาตเกี่ยวกับอาวรณ์ไว้

มาตรการควบคุม	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา			
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	ต่ำกว่า 10 ปี	ต่ำกว่า 15 ปี	ต่ำกว่า 20 ปี	ต่ำกว่า 25 ปี	ต่ำกว่า 30 ปี	ต่ำกว่า 35 ปี	ต่ำกว่า 40 ปี	ต่ำกว่า 45 ปี	ต่ำกว่า 50 ปี	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	
มีการตรวจสอบทุกระยะและควบคุมอาวรณ์อย่างรัดกุม	25.58	24.68	26.72	28.80	20.41	28.90	29.71	25.00	11.11	34.63	23.13	22.79	25.00	23.12	28.86	29.10	22.73	17.24	35.71	25.44	18.52	33.33
มีในครอบครัวแต่ห้ามส่งออกนอกบ้าน	23.17	21.82	24.90	30.98	29.71	16.28	9.42	18.75	18.52	20.78	22.39	24.36	28.57	30.93	20.99	17.62	10.23	17.24	21.43	23.00	25.93	23.08
มีกฎหมายที่กำหนดโทษมากขึ้น	22.64	22.29	23.08	17.39	18.59	30.90	23.91	22.92	48.15	14.72	32.09	19.84	14.29	22.82	17.78	27.87	31.82	27.59	7.14	22.71	18.52	25.64
ควรรีบประวัตติและทดสอบสุขภาพจิตของผู้ที่ขออนุญาตก่อน	15.51	15.61	15.38	8.70	17.23	13.95	20.29	22.92	3.70	12.55	13.06	18.86	25.00	9.61	16.91	19.26	23.86	27.59	-	15.79	11.11	12.82
ควรรกำหนดอาชีพของผู้สามารถพกพาได้	4.90	5.41	4.25	7.07	3.63	5.32	7.25	-	11.11	6.06	4.48	4.72	3.57	4.50	6.71	0.82	4.55	3.45	21.43	4.78	11.11	5.13

มาตรการควบคุม	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย					จังหวัดที่สำรวจ					
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชน./รัฐวิสาหกิจ	อ./นักวิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พนักงานเอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้าแม่ค้า	นร./นส.	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	กทม./พัทยา	กทม./กลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้
มีการตรวจสอบทุกระยะและควบคุมอาวรณ์อย่างรัดกุม	11.76	31.85	23.08	21.13	66.67	37.50	24.16	24.71	35.14	29.45	23.76	10.00	43.01	26.62	28.83	21.43	20.06	32.50	40.63	41.86	8.24
มีในครอบครัวแต่ห้ามส่งออกนอกบ้าน	35.29	18.47	13.61	23.94	33.33	12.50	29.78	18.39	10.81	31.90	23.76	60.00	17.20	29.14	20.72	15.24	26.65	18.93	12.50	21.51	28.63
มีกฎหมายที่กำหนดโทษมากขึ้น	25.49	15.29	27.22	33.80	-	25.00	14.04	31.61	32.43	18.40	22.77	-	12.90	20.86	24.77	37.14	15.99	18.21	20.83	8.14	46.27
ควรรีบประวัตติและทดสอบสุขภาพจิตของผู้ที่ขออนุญาตก่อน	9.80	17.20	24.85	12.68	-	-	23.03	9.77	8.11	6.75	17.82	10.00	12.90	11.87	12.61	14.76	21.94	18.21	19.79	12.21	5.10
ควรรกำหนดอาชีพของผู้สามารถพกพาได้	7.84	4.46	4.14	1.41	-	25.00	1.12	7.47	10.81	6.75	2.97	10.00	5.38	3.60	3.60	1.90	8.78	4.64	2.08	5.81	0.78

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงคำร้อยละข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะ	ภาพรวม	เพศ		อายุ					ระดับการศึกษา					รายได้					ศาสนา		
		ชาย	หญิง	ต่ำกว่า 20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี	มากกว่า ประถม/ต่ำกว่า	มัธยม	ปวส./ปวช.	ป.ตรี/เทียบเท่า	สูงกว่า ป.ตรี	ต่ำกว่า 5,000	5,000-10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	40,001 ขึ้นไป	พุทธ	คริสต์
กฎหมายที่ให้ความคุ้มครองคุ้มครอง	45.58	42.63	51.61	39.29	49.00	38.20	45.65	73.68	-	42.42	54.55	47.97	45.45	43.42	38.16	67.86	40.00	50.00	46.80	50.00	23.08
ควรมีใบอนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	16.25	17.37	13.98	17.86	9.00	24.72	19.57	5.26	14.29	18.18	16.36	15.45	27.27	7.89	27.63	10.71	40.00	16.67	15.60	16.67	38.46
ข้อพิพาทได้																					
อนุญาตให้ครอบครัวร้องได้เป็นกรณีไป	13.43	15.26	9.68	10.71	12.00	13.48	19.57	5.26	14.29	10.61	14.55	12.20	9.09	9.21	13.89	18.42	10.71	-	14.40	8.33	-
ควรรู้ให้เหมาะสม เพราะมีทั้งคุณและโทษ	9.19	7.37	12.90	14.29	11.00	12.36	-	-	57.14	10.61	7.27	6.50	-	23.68	2.63	7.14	-	-	8.80	-	23.08
ควรรักษาสิทธิกฎหมายอนุญาตให้มีอาชญากรรม	7.42	6.84	8.60	10.71	7.00	5.62	10.87	5.26	-	6.06	5.45	8.94	18.18	3.95	9.21	3.57	-	33.33	6.40	25.00	15.38

ข้อเสนอแนะ	อาชีพ										เขตของที่พักอาศัย										จังหวัดที่สำรวจ		
	เกษตร/ประมง	ทหาร/ตำรวจ	ชนก./รัฐวิสาหกิจ	อ.แม่/วิชาการ	สื่อมวลชน	นักการเมือง	พจน.เอกชน	ธุรกิจ/ค้าขาย	พ่อค้าแม่ค้า	รับจ้าง	ว่างงาน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	ทพท./พญา	กทม.	ภาคกลาง	ภาคเหนือ	ภาคอีสาน	ภาคใต้		
กฎหมายที่ให้ความคุ้มครองคุ้มครอง	46.67	51.79	29.09	92.31	-	-	38.89	41.86	50.00	56.67	66.67	44.12	58.36	39.44	50.00	38.18	59.34	57.14	42.11	26.92			
ควรมีใบอนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	-	14.29	21.82	7.69	-	-	19.44	20.93	37.50	3.33	-	8.82	9.09	18.31	16.18	25.45	7.69	7.14	7.02	36.54			
ข้อพิพาทได้																							
อนุญาตให้ครอบครัวร้องได้เป็นกรณีไป	13.33	12.50	23.64	-	-	-	8.33	16.28	-	12.50	33.33	20.59	16.36	18.31	11.76	1.82	9.89	17.86	21.05	21.15			
ควรรู้ให้เหมาะสม เพราะมีทั้งคุณและโทษ	26.67	3.57	3.64	-	-	-	16.67	4.65	-	16.67	20.00	-	7.27	11.27	7.35	16.36	10.99	7.14	7.02	1.92			
ควรรักษาสิทธิกฎหมายอนุญาตให้มีอาชญากรรม	6.67	3.57	10.91	-	-	-	16.67	6.98	-	10.00	-	8.82	3.64	2.82	5.88	18.18	3.30	-	8.77	5.77			

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีเรื่องที่เราเรียนให้ทราบเพิ่มเติม คือ เนื่องจากจะมีวันหยุดในวันศุกร์ที่ ๑๗ เป็นต้นไป อนุสนธิจากการประชุมเอเปก (APEC) ของรัฐบาลกับนานาชาติ เพราะฉะนั้นอาจจะมีกรปรับการทำงานของที่ประชุมสภา คือ อาจจะมีกระตุ้ในวันจันทร์หรือวันอังคาร เพื่อการเตรียมตัวของสมาชิกฯ ก่อน แล้ว รายละเอียดที่ปฏิบัติจริงจะกราบเรียนให้ทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นวาระเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ซึ่งเป็นเรื่องที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุมัติเห็นชอบแล้ว แต่ก่อนพิจารณาเรียนเชิญท่านประธานนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง เนื่องจากว่า ตามระเบียบวาระการประชุมที่ท่านประธานฯ ได้กำหนดไว้ในวันแรก ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. แต่ในระเบียบวาระที่ ๕ เกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และ วัตถุระเบิดที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมาอบให้แก่ทางราชการ เป็นเรื่องที่ค้างพิจารณาอยู่ แล้วก็มีเพียง ๔ มาตรา และมีสาระสำคัญเพียงมาตราเดียว ที่จะต้องพิจารณา ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้รับการประสานมานะครับว่า ถ้าสามารถพิจารณาได้ไฉน จะเป็นประโยชน์ในการที่จะควบคุมการดูแลความปลอดภัยที่มีความสำคัญยิ่ง แล้ว โดยเฉพาะในช่วงจังหวัดดังกล่าวเวลานี้ด้วย เพราะฉะนั้นผมจึงขอเสนอที่จะใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๓๘ (๒) ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมจากระเบียบวาระที่ ๕ ขึ้นมาพิจารณา ก่อนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ผมขอที่ประชุมเอาเรื่องด่วนที่ ๕ นะครับ
เรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่
ทางราชการ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ..... 41
 วันที่ 19 ก.ย. 2546
 เวลา 13.00 น.

ส่ง สำนักการประชุม

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๕๐๓

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิด
ทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออก
ใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ
ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ 7๐๐ / 2546

วันที่ 19 ก.ย. 46 เวลา 13.31 น.

ส่ง พระราชบัญญัติ ดำเนินการ

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๒๖ / ๕๖

วันที่ 19 ก.ย. 46

เวลา ๑๓.๓๑ น.

สำนักการประชุม

Legislative Institute of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต
มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบ
ให้แก่ทางราชการ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิด
ทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมาย
ห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
และนายสุรสิทธิ์ นิติวัดวิวัฒน์ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณา
เสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๖

(นายสมพล วนิพกพันธ์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต
มามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้ครอบครองอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต และมีการนำอาวุธดังกล่าวไปใช้ในทาง
ผิดกฎหมาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยและป้องกันระงับการประกอบ
อาชญากรรมทั้งภายในประเทศและอาชญากรรมข้ามชาติ สมควรให้ผู้ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต นำอาวุธดังกล่าวมามอบ
ให้แก่ทางราชการภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยกำหนดยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่บุคคลนั้น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มาส่งมอบให้แก่ทางราชการ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้ครอบครองอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต และมีการนำอาวุธดังกล่าวไปใช้ก่ออาชญากรรม ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัยและป้องกันระงับการก่ออาชญากรรมทั้งภายในประเทศและอาชญากรรมข้ามชาติ จึงสมควรให้ผู้ที่มียาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตนำอาวุธดังกล่าวมามอบให้แก่ทางราชการภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยกำหนดให้ยกเว้นความผิดอาญาให้แก่บุคคลนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิรัช เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบ
ให้แก่ทางราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติ
ให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญา
ให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออก
ใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือ
ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าว
มามอบให้แก่ชายทะเลเบียนท้องที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้ผู้นั้นได้รับยกเว้นจากความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

การส่งมอบและการรับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
ยุทธภัณฑ์ ที่ถูกจับกุมหรือตกเป็นผู้ต้องหา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในระหว่างการ
สอบสวน หรือระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่นำมาส่งมอบตามวรรคหนึ่ง ทางราชการ
ไม่จำเป็นต้องชดใช้ราคาและให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : สำหรับเรื่องนี้วุฒิสภาได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ จะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาถึง ๔๖ วัน แต่เนื่องจากมีความจำเป็นของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการประชุมเอเปก ขอเชิญเลขาธิการดำเนินการครับ ที่นี้ก่อนเลขาธิการดำเนินการนะครับ ผมจะขอที่ประชุมคือเรื่องนี้ได้ให้คณะกรรมการได้พิจารณาตามข้อบังคับฯ ซึ่งจะได้สรุปให้ที่ประชุมฟังนะครับ เอาแบบย่อ ๆ สั้น ๆ เชิญท่าน พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไผ่นวล ครับ

พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไผ่นวล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไผ่นวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ ในฐานะคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้รับมอบจากคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาทำการศึกษาร่าง พ.ร.บ. ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ ซึ่งคณะกรรมการการยุติธรรมฯ ได้ตั้งคณะทำงานขึ้น ซึ่งทั้งหมดผมจะขอกล่าวเพียงย่อ ๆ เพราะเอกสารปรากฏตามที่แจกจ่ายแล้วนะครับ สาระสำคัญก็คือว่าในหลักการของร่าง พ.ร.บ. ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการนั้น นั้นเป็นหลักการแต่เหตุผลก็คือปัจจุบันมีผู้ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดจำนวนมากและนำไปใช้ในการประกอบการกระทำความผิดทางอาญา นั่นคือสาเหตุหลัก แล้วรัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ นั่นคือหลักการ เหตุผลที่ปรากฏในร่าง พ.ร.บ. นี้ จากการศึกษาของคณะกรรมการได้สรุปเห็นมีสาระในมาตรา ๓ เท่านั้นที่ยกเว้นความผิดให้แก่ผู้ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด ซึ่งนำมามอบให้ทางราชการ โดยมอบให้กับนายทะเบียนภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แล้วจะได้รับการยกเว้นความผิดตาม พ.ร.บ. อาวุธปืน และ พ.ร.บ. ควบคุมยุทธภัณฑ์ หลักการมีเท่านี้ครับ ซึ่งก็เห็นว่ามิใช่ประโยชน์ คณะกรรมการนั้นเห็นด้วยที่ควรจะรับไว้พิจารณาแล้วก็พิจารณาได้อย่างรวดเร็ว

มีข้อสังเกตอย่างนี้ครับปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๓ ขอให้ท่านประธานฯ ได้ดูรับ
ก็คือร่างเดิมนั้นกำหนดให้นำมาอภิปรายกับทางราชการภายในกำหนด ๓๐ วัน สภาผู้แทนฯ
ได้ขยายเวลาไปเป็น ๖๐ วัน ซึ่งคณะกรรมการก็เห็นด้วย เพราะวาระระยะเวลา ๓๐ วัน
นั้นกระชั้นชิด เนื่องจาก พ.ร.บ. อาวุธปืนนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการ ส่วน พ.ร.บ. ควบคุมยุทธภัณฑ์นั้น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการ เพราะฉะนั้นในการประกาศกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประกาศของกระทรวงทั้ง ๒ กระทรวงนั้นจะต้องใช้
เวลาและจะต้องมีเวลาเตรียมการ เพราะฉะนั้นก็เป็นหลักการที่มีเหตุผล นั้นเป็น
ข้อสังเกตที่สภาผู้แทนฯ ได้แก้ไข ผมจึงนำมาเสนอให้ท่านประธานฯ ได้ทราบ

ข้อที่ ๒ ในการรับมอบอาวุธปืนนั้น ไม่ควรจำกัดต้องมอบให้กับนายทะเบียนเท่านั้น ควรให้หน่วยงานอื่นรับมอบอาวุธปืนได้ด้วย เช่น สถานีตำรวจต่าง ๆ ผู้ใหญ่บ้านกำนัน ทั้งในเขต กทม. และต่างจังหวัด ปรากฏตามเอกสารนะครับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการจูงใจ และเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดไว้ในครอบครอง ถ้าหากมอบให้กับนายทะเบียนโดยตรงจะมีปัญหาอันนี้ แต่ไม่จำเป็นต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ เพราะในมาตรา ๓ นั้นเอง ได้กำหนดวิธีการแล้วโดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขตามประกาศของกระทรวง ซึ่งอาจจะมอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สถานีตำรวจรับมอบแทนแล้วส่งมอบนายทะเบียนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องแก้ไขในร่าง พ.ร.บ. นี้

ข้อต่อไปครับ การเตรียมความพร้อมในประกาศกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงกลาโหมนั้นต้องร่วมกันประกาศให้เร็ว เพราะอาจล่าช้าขึ้นได้

ข้อต่อไปครับ รัฐต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจว่า ผู้ที่นำอาวุธปืนมามอบให้กับทางราชการเท่านั้นที่จะได้รับยกเว้นความผิด ส่วนที่เจ้าหน้าที่ไปตรวจค้นพบหรือไปใช้ในการกระทำผิดต่าง ๆ นั้นจะไม่ได้รับการยกเว้นความผิดแต่อย่างใด

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งครับ อาวุธปืนที่นำมามอบนั้น บางกระบอกอาจจะเคยกระทำผิดมาแล้ว ซึ่งหากไปทำการตรวจสอบก็จะไม่ได้รับความร่วมมือ เพราะจะไม่มีคนนำมามอบให้ แต่ถ้าไม่ตรวจสอบก็จะมีผลเสียหาย เพราะอาชญากรรมที่ยังไม่ทราบตัวผู้กระทำผิดที่ใช้อาวุธปืนไปทำการฆ่าหรือพยายามฆ่าผู้อื่นนั้น ก็จะไม่สามารถตรวจสอบได้ อันนี้ก็แล้วแต่ฝ่ายบริหารจะไปพิจารณา ขอให้ที่ประชุมนี้ได้นำไปพิจารณาในประเด็นเหล่านี้ สรุปแล้วคณะกรรมการได้เห็น ว่า ควรจะรับร่างนี้ไว้พิจารณาครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

LIRT

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต
มามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมามอบให้แก่
ทางราชการ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้ครอบครองอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต และมีการนำอาวุธ
ดังกล่าวไปใช้ในทางผิดกฎหมาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาความปลอดภัย
และป้องกันระงับการประกอบอาชญากรรมทั้งภายในประเทศและอาชญากรรมข้ามชาติ
สมควรให้ผู้ที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาต
หรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต นำอาวุธดังกล่าวมามอบให้แก่ทางราชการภายใน
ระยะเวลาที่กำหนด โดยกำหนดยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่บุคคลนั้น จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้”

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมบูรณ์ ทองนุรณ ครับ

LI RT

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 คือตามหลักการและเหตุผลผมเห็นด้วย แต่กระผมเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปถึง
 ท่านรัฐมนตรีว่า มีบางอย่างถ้าราษฎรอ่านแล้วก็ไม่เข้าใจท่านประธานฯ กระผมมาจาก
 จังหวัดเมืองบั้งไฟพะเนาะครับท่านประธานฯ ครับ ถามว่ากรณีดอกไม้เพลิง อยากให้อธิบาย
 ชีครับว่าคืออะไรกันแน่ครับ ที่เด็กไปจุดเวลาออกพรรษา เวลาเข้าพรรษา ผิดไหมครับท่าน
 ตรงนั้น

แล้วประการที่ ๒ ท่านประธานฯ คำว่า “สิ่งเทียมอาวุธปืน” คืออะไรครับ
 อยากให้อธิบายตรงนี้

แล้วประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ ท่านบอกว่า ถ้าราษฎรมีอาวุธปืน
 มีกระสุนปืนอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ต้องคืนให้รัฐภายใน ๖๐ วัน ท่านประธานฯ ครับ กระผมว่า
 คือยอมรับปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ก็จริงท่านประธานฯ ครับ แต่อย่าลืมว่าจนกว่า
 ท่านนายอำเภอจะได้รับคำสั่งจากท่านผู้ว่าฯ ผู้ว่าฯ จะได้รับหนังสือจากทางรัฐมนตรี
 มหาดไทย ท่านประธานฯ ครับ กำนั้นจะไปอธิบายให้ผู้ใหญ่บ้านเข้าใจได้ ผู้ใหญ่บ้านจะไป
 อธิบายบอกต่อราษฎรครับให้เข้าใจว่าอาวุธปืนคืออะไร ต้องคืนภายใน ๖๐ วัน กระผมว่า
 ไม่น่าจะเป็นไปได้ท่านประธานฯ ถ้ายึดไปสัก ๕๐ วัน ยังพออนุโลมได้ ถ้าท่านรัฐมนตรี
 บอกว่าปัจจุบันนี้ถนนหนทางเรียบร้อยหมดแล้ว โทรศัพท์มีหมดแล้ว ท่านประธานฯ ครับ
 แต่โทรศัพท์มีเฉพาะในกรุงเทพฯ ชัยภูมิของท่านรองประธานฯ สุชนก็ไม่ครบ เพราะฉะนั้น
 กระผมว่าเรื่อง ๖๐ วัน ไม่น่าจะเป็นไปได้ จะทำให้ราษฎรอยู่ดี ๆ เจตนาเพิ่งทราบเมื่อ ๓ วัน
 ก่อนนี่เองว่าผู้ใหญ่บ้านบอกว่าเอาปืนไปคืนนะ กำลังจะปรึกษากับภรรยาอยู่พอดีครับ
 หมดอายุแล้วท่านประธานฯ ก็เลยคืนไม่ได้ กระผมว่าถ้า ๖๐ วัน เลื่อนไป ๕๐ วัน น่าจะเป็น
 ประโยชน์ต่อประชาชนหรือประโยชน์ต่อแผ่นดินด้วย ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมเห็นว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะในประเทศไทยของเราได้ละเลย

เกี่ยวกับเรื่องการควบคุมอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานในช่วงที่มีสงครามเย็น ปรากฏว่าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ได้มีผู้ลักลอบออกมาจำหน่ายในพื้นที่ในตลาดมากมาย และในปัจจุบันนี้อาวุธเหล่านั้นทางราชการก็ยังไม่สามารถที่จะเก็บรวบรวมได้ทั้งหมด การค้าขายอาวุธให้แก่กลุ่มที่ก่อการร้ายก็ยังคงปรากฏอยู่ เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลจะต้องควบคุมเรื่องนี้ให้ชัดเจนเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดไปใช้ในการก่อการร้ายต่าง ๆ

อีกประการหนึ่งในการควบคุมเกี่ยวกับเรื่องอาวุธปืนของทางราชการของเราก็ไม่ค่อยเคร่งครัด เพราะฉะนั้นจึงมีปืนเถื่อนซึ่งค้าขายกันในตลาดซึ่งควบคุมไม่ได้อีกจำนวนมาก แล้วนอกจากนั้นทางราชการเองก็ยังไม่สามารถควบคุมผู้ที่ผลิตปืนเถื่อนในท้องตลาด หรือจะเป็นเครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดอีกจำนวนมาก เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ (เชิงราย) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม วิสิษฐ์ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ~~ครับ~~ X
ในหลักการและเหตุผลตามที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอมาก็เป็นสิ่งที่จำเป็น ผมเห็นด้วยในการที่ทางรัฐบาลนั้นมีมาตรการที่จะเป็นการถือว่าอภัยโทษผู้ที่มีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง คืออาวุธปืนแล้วก็เครื่องกระสุนปืน แต่ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตว่า มาตรการนี้ต้องยอมรับว่ารัฐบาลนั้นเคยทำมาหลายครั้ง แต่ปัญหาเหล่านั้นก็ไม่หมดไป เมื่อเป็นดังนั้นแล้วร่าง พ.ร.บ. อภัยโทษอาวุธปืนก็ต้องทำกันเป็นระยะ ๆ อย่างนั้นที่เดียวหรือครับ ตรงนี้อยากตั้งเป็นข้อสังเกตว่ารัฐบาลจะต้องศึกษาและหาวิธีการว่าการที่ออก พ.ร.บ. อภัยโทษเป็นระยะ ๆ อย่างนี้ตรงวัตถุประสงค์ใหม่ จะแก้ปัญหานั้นได้ไหม เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว การทำเช่นนี้แล้วผมก็เลยคิดว่าจะทำให้เกิดความเคยชินในหมู่ราษฎร คิดว่ามีไว้ก็ระยะหนึ่งรัฐบาลก็จะอภัยโทษให้เอาไปคืนได้ ก็จะมีซ้ำ ๆ ซาก ๆ วนเวียนอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าหลังจากร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ออกไปแล้ว รัฐบาลต้อง

ไปศึกษาครับ ศึกษาว่าเดินมาถูกทางไหมในการแก้ไขเรื่องปัญหาอาวุธปืนเถื่อนหรือว่า
วัตถุที่เป็นเครื่องกระสุนปืนที่ไม่ถูกกฎหมาย เราจะแก้ปัญหาให้ถูกจุดครับ ผมฝากใน
ประเด็นนี้ไว้ นะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา กราบ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก่อนที่จะอภิปรายในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้โดยตรง กระผมขออนุญาตกล่าวไปถึงแนวคิดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่แล้มาสักนิดหนึ่งครับ ก็คงไม่ใช่จะเป็นการนอกเรื่องเสียทีเดียว คงจะเอามาเชื่อมโยงกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ จากแนวคิดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งได้เสนอแนวความคิดมาเมื่อไม่นานมานี้จะให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปลอดจากอาวุธที่อยู่ในความครอบครองของประชาชน และยังพูดต่อไปว่า ร้านค้าอาวุธปืนต่าง ๆ ก็ควรจะเตรียมหาอาชีพใหม่ได้แล้ว เมื่อกระผมได้ยื่นแนวความคิด อันนั้น กระผมก็มีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะกระผมได้เคยเสนออดีตในสภานี้ให้ศึกษาเรื่องร่าง พ.ร.บ. อาวุธปืน โดยกระผมมีแนวความคิดอยู่ว่า ประเทศของเราพยายามที่จะก้าวไปสู่ประเทศพัฒนานั้นก็ไม่สมควรที่จะให้ประชาชนได้มีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง เพื่อใช้การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนั้นก็ควรจะเป็นหน้าที่ของฝ่ายรัฐบาล ที่จะดูแลความร่มเย็นเป็นสุขของประชาชน เมื่อ ฯพณฯ ได้เสนอแนวคิดนี้ออกมา ปรากฏว่า ได้มีทั้งเสียงตอบรับและเสียงคัดค้าน ซึ่งในความเป็นจริงนั้นจะเห็นว่า เสียงคัดค้านนั้น อาจจะมีมากกว่าเสียงที่ตอบรับ ฝ่ายที่คัดค้านจะเห็นว่าคัดค้านอยู่ใน ๒ เรื่อง คือ

เรื่องแรก ที่บอกว่าอาวุธปืนที่มีอยู่ในความถูกต้องที่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ส่วนมากจะไม่ได้ใช้ในการกระทำความผิด อาวุธปืนที่ใช้กระทำความผิดส่วนมากจะเป็นอาวุธปืนเถื่อนหรืออาวุธปืนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งในข้อเท็จจริงอันนั้นกระผมมีข้อมูล แต่วันนี้ไม่ได้คิดมาด้วย ความจริงแล้วอาวุธปืนที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น อาวุธที่ผิดกฎหมายกับที่ถูกกฎหมายนั้นมีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายอาจจะมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าเล็กน้อย แต่ว่ามีอาวุธปืนอยู่ส่วนหนึ่ง คืออาวุธปืนในคดีที่ไม่สามารถยึดอาวุธปืนมาได้ อันนั้นไม่สามารถที่จะบอกได้ว่าผิดหรือถูกกฎหมาย

ในประเด็นที่ ๒ ฝ่ายที่อ้างก็คือในสิทธิป้องกันตนบอกว่า ประชาชน ควรจะมีสิทธิป้องกันตน อันนี้ส่วนมากจะเป็นคำกล่าวอ้างของผู้ที่ไปขออนุญาตมีอาวุธปืน ได้ง่ายก็บอกว่า เป็นสิทธิของประชาชนควรมีอาวุธปืนไว้ป้องกันตนเอง ด้วยสิทธิอันนี้

กระหมวกก็ใคร่เรียนเสนอว่า ในสิทธิป้องกันตนเองนั้นทุก ๆ คนมีสิทธิป้องกันชีวิตของตนเองได้เสมอกันทุกคน คนที่เพิ่งออกจากเรือนจำมาเมื่อวานนี้ก็คงจะมีสิทธิป้องกันตนเองได้เท่ากับผู้ที่ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดถึงสิทธิป้องกันตัวเองก็แจกจ่ายอาวุธปืนให้ทุกคนไปเลยไว้ป้องกันตนเอง

ต่อไปก็มาเข้าถึงเรื่อง ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ กระหมวกคิดว่า เรามีกฎหมายอยู่เป็นจำนวนมากที่มีอยู่แล้ว ไม่ค่อยจะได้บังคับใช้หรือบังคับใช้ไม่ค่อยได้ผล ในเรื่องของหลักการตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้กระหมวกก็คิดว่า ตามหลักการนั้นฟังดูผิวเผินก็เป็นไปได้จะเป็นอย่างนั้น แต่ในทางปฏิบัติเมื่อกฎหมายออกมาใช้บังคับแล้วกระหมวกเกรงว่าไม่น่าจะได้สัมฤทธิ์ผลตามมาตรา ๓ ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เพราะว่าคนที่มีอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายอยู่นั้น คือเขามีไว้ก็เพื่อความมุ่งหมายที่จะใช้ในธุรกิจที่ผิดกฎหมายหรือใช้เพื่อกระทำความผิด เพราะฉะนั้นกระหมวกคิดว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดไปแล้ว เพราะฉะนั้นก็คงจะไม่กล้ามอมอบ หรือคนที่มีแล้วยังไม่เคยใช้ในการกระทำความผิดก็เช่นเดียวกันก็น่าจะไม่กล้านำมามอมอบ เพราะใครจะถืออาวุธปืนสงครามมาถึงมอมอบ จะเป็นภาพของตัวเองที่แสดงออกมาในทางไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ทันที เพราะฉะนั้นกระหมวกคิดว่าคนที่มีอาวุธปืนอยู่ถ้าเขาไม่ต้องการจะมีต่อหรือจะมอมอบก็มีวิธีจะมอมอบได้หลายวิธี โดยการปิดบังตัวเอง คงจะไม่มีใครนำมามอมอบส่วนนี้ -----

แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ก็เชื่อมโยงกับเรื่องที่กระผมอภิปรายถึงแนวความคิดของ ฯพณฯ นายกฯ เมื่อสักครู่ กระผมคิดว่า ฯพณฯ นายกฯ คงจะคิดหนักไว้หลายชั้น คงไม่ใช่ออกร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มาเพื่อที่จะดำเนินการเรื่องนี้เรื่องเดียว เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็ใคร่อยากทราบ เหตุผลว่า เมื่อออกร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มาแล้วใช้บังคับไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทางรัฐบาล มีแนวโน้มที่จะทำอะไร เรื่องอาวุธปืนต่อหรือไม่ ถ้าเพียงแต่ออกร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มา ฉบับเดียว ทำเสร็จแล้วก็จบ ไม่มีอะไรต่อเนื่อง กระผมคิดว่า กระผมคงไม่สามารถจะรับ กฎหมายฉบับนี้ไว้ให้กรงรังของปัญหากฎหมายที่ออกมาอีกฉบับหนึ่ง ก็ไม่สามารถไป ใช้บังคับได้เช่นเดิม แต่ว่าถ้าท่านมีอะไรที่จะทำต่อเนื่องจากนี้ กระผมก็ยินดีที่จะสนับสนุน ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานีครับ ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ กระผมก็เห็นด้วยนะครับ แต่อยากจะฝากข้อสังเกต ครั้งหนึ่งในอดีตนะครับ สมัย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ เมื่อปี ๒๕๑๘ ก็เคย ทำอย่างนี้ ให้ค้นอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายขึ้นทะเบียน พอขึ้นแล้วนะครับสุดท้ายก็หมุนเวียน อย่างนี้นะครับ ก็ไม่จบสักที กระผมฝากอยู่ ๒ ประการ

๑. โทษครับ เวลานี้คนทำความผิด คนพกปืนกลายเป็นคนร้าย แล้วเขากล้า พกปืน เขาไม่กลัว คนดี ๆ ไม่กล้าพก บางครั้งไปขออนุญาตก็ขอยาก ขออนุญาตครับ แต่คนที่กล้าทำความผิดพวกนี้ไม่กลัว เพราะ ๑. อาจจะบอกว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถจับกุม เขาได้ หรือ ๒. เขาอาจจะบอกเจ้าหน้าที่นั้นบกร่อง รัฐไม่แข็งแรง ฉะนั้นอยากจะฝาก ว่า ทำอย่างไรครับ กระผมยกตัวอย่างท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมว่ากฎหมายนี้ต้อง เด็ดขาดครับ กระผมกลับมาจากประเทศเวียดนามกับคณะแปรรูปฯ เมื่อ ๒ เดือนที่แล้วครับ เด็ดวัยรุ่นหรือไม่วัยรุ่นก็ตาม แข่งรถเก่งครับท่านครับ กฎหมายยึดรถเลขนะครับ แล้วติดคุก ด้วย พวกซึ่งทั้งหลาย เขาจับเลขนะครับ แล้วเงิบก็ไม่กล้า เขาจับเลขครับและก็ยึดรถเลข รถเก่ง รถเบนซ์ก็มี เขายึดเลขครับ ไม่ปล่อยแล้วเขาก็ติดคุก ติดคุกด้วยนะครับ กระผมว่าต้อง เด็ดขาดอย่างนี้ครับ รถที่แข่ง ๆ กันทั้งหลาย อันตรายต่อคนอื่นเขาหนวกหูเขานะครับ

ไม่ปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สินคนอื่นเขา แล้วเขาไม่กลัวกฎหมายครับ ๑. ไม่กลัวว่าเจ้าหน้าที่ไม่กล้าเอา หรือ ๒. ลูกของผู้หลักผู้ใหญ่ ตรงนี้ขอฝากรัฐบาล ขอเป็นรัฐบาลแรกที่จัดการเรื่องนี้ทีเถอะครับ รถที่แข่งกันทั้งหลายบนท้องถนนอันตรายกับประชาชนมาก เรื่องป็นเหมือนกันครับท่าน ขอวกเรื่องป็นนินิดหนึ่งว่า กระทบกลัวอย่างเดียวครับว่า คนที่เป็นคนร้ายก็ยังไม่มอบและหลบหลีกอยู่อย่างนี้ครับไปทำความผิด ฉะนั้นโทษต้องให้หนักครับทำไมประเทศมาเลเซียเขาทำได้ อาจจะการเมืองต่างกันก็ได้ แต่เขาก็ทำดี เมื่อคนไม่กล้าพกผิดหนัก ๆ ทุกคนก็ต้องระวังตัว แต่ถ้ากฎหมายนี้ออกมาระยะแรกอาจจะได้ครับ แต่กระทบกลัวคนที่ยังคือแพ่งอยู่นั้น ก็ยังเลียงอยู่อย่างนั้นเอง เราจะต้องทำอะไร ต่อเนื่องให้เด็ดขาดว่า เมื่อคุณไม่ถึงตรงนั้นแล้วคุณต้องเค็ดร้อน ท่านต้องเค็ดร้อนแน่ แต่ขอภาครฐฐนนั้นช่วยประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจถ่องแท้ตั้งแต่จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน ให้เขาเข้าใจให้เวลาเขา ถ้าหลังจากนั้นแล้วถือว่า คุณไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย คุณต้องมีปัญหานะครับถ้าอย่างนั้นขอฝากตรงนี้

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จันทบุรีครับ ท่านครับ การตอบกฎหมายฉบับนี้นั้นะครับ เหมือนกับการออกบทเฉพาะกาลที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าคูสิ๊กในรายละเอียดในมาตรา ๓ ให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าว มามอบให้แก่ชายทะเบียนท้องที่ ภายในกำหนด ๖๐ วันนับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นได้รับการยกเว้นความผิดทางอาญา กฎหมายนี้จะสามารถบังคับใช้แค่ ๖๐ วัน เท่านั้น หลังจากนั้นก็ต้องกลับไปใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอีก โดยเคร่งครัด หรืออาจจะมีมาตรการอย่างอื่นของรัฐบาลออกมา ผมไม่เห็นจำเป็นจะต้องมาอภิปรายกันมากเลยครับ เพราะว่ากฎหมายนี้จะใช้แค่ ๖๐ วัน หลังจากนั้นก็ใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องตามปกติครับท่านครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า สาระสำคัญอยู่ตรงนี้ต่างหากครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านพันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล สรุปลีกครั้ง แล้วเดี๋ยวผมจะขอมติในวาระหนึ่งว่าจะรับร่างไว้พิจารณาหรือไม่รับครับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ ผม พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมขอชี้แจงอีกครั้งหนึ่งครับ การยกเว้นตามร่าง พ.ร.บ. นี้ยกเว้นเฉพาะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดเท่านั้น ส่วนสิ่งเทียมอาวุธปืน ดอกไม้เพลิงนั้นยังเป็นไปตามกฎหมายทุกประการ ผมขอชี้แจงเพียงเท่านี้ในประเด็นนี้

ส่วนประเด็นที่ ๒ ครับ เรื่องของการมอบอาวุธปืนนั้นจะปราบปรามอาชญากรรมได้เพียงใดหรือไม่นั้น ขอเรียนให้ดูจากเอกสารหมายเลข ๑ หมายเลข ๒ ครับ รัฐได้เคยกระทำการให้มีการมอบอาวุธปืนมาแล้ว ๖ ครั้งด้วยกัน ตั้งแต่มีการใช้ พ.ร.บ. อาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นต้นมา ซึ่งมีการยกเว้นโทษ ไม่มีการชดใช้ราคาและยกเว้นความผิดและไม่มีการชดใช้ราคาตามเอกสาร ส่วนที่มีการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมตามหน้าที่นั้น เอกสารหมายเลข ๒ ข้อ ๓.๓ จะเห็นชัดว่า เจ้าหน้าที่ได้ทำการปราบปรามจับกุมผู้ที่มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดที่ได้รับอนุญาตและไม่ได้รับอนุญาตนั้นจำนวนเท่าไร ในปี ๒๕๔๔ นั้นจับอาวุธปืนธรรมดา ๒๒,๐๐๐ รายนะครับ ปี ๒๕๔๕ ๑๕,๐๘๗ ราย ในจำนวนนี้เป็นอาวุธปืนสงครามนะครับ ๔๔๓ ราย และ ๔๗๕ ราย ตามลำดับ นั่นคือสถิติที่น่าเสนอให้ท่านประธานฯ ได้ทราบ ส่วนมาตรการในการมอบอาวุธปืนนั้นเป็นส่วนหนึ่งครับ ไม่ได้หมายความว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะละเว้นไม่ทำการจับกุมปราบปราม อันนี้ละเว้นให้เฉพาะผู้ที่นำมามอบให้เท่านั้น ส่วนผู้ที่ยังไม่ได้นำมามอบให้เจ้าหน้าที่สืบทราบก็ทำการตรวจค้นปราบปรามจับกุมได้ตามปกติครับ ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกฯ ครับ เราก็คงทราบในวาระแรกมาพอสมควร ผมจะขอมตินะครับ ท่านจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาหรือไม่รับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่ควรรับร่างนี้ไว้พิจารณาให้กดปุ่มไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดมีปัญหาเรื่องการลงคะแนนไหมครับ

มีท่านใดไม่เรียบร้อยยกมือ เรียบร้อยแล้วนะครับ ผมปิดการลงคะแนนและขอเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนครับ

นายห้อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญท่านห้องครับ

นายห้อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ห้อง เล่งอี กรุงเทพมหานคร เห็นด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๒๓ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๑
รวมผู้ไม่ได้ลงคะแนนจากท่านห้องเป็น ๑๒๔ นะครับ ก็เป็นอันว่า วุฒิสภารับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณานะครับ ต่อไปที่ประชุมจะให้คณะกรรมการกฤษฎีกา
พิจารณาคำขึ้นครับ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้มีมาตราน้อยมาก ผมจึงขออนุญาตท่านประธานฯ เสนอให้ที่ประชุมใช้ข้อบังคับฯ
 ข้อ ๑๑๒ พิจารณาเป็น ๓ วาระในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓ ขอผู้รับรองด้วยครับ
 (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นที่จะตั้ง
 กรรมการใหม่ครับ ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณา
 โดยคณะกรรมการเต็มสภาคือ สมาชิกฯ เพราะท่านเป็นกรรมการทุกท่าน
 นะครับ เชิญท่านเลขานุฯ ดำเนินการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“ร่าง

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
 ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

LIART

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายขกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นได้รับขกเว้นจากความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์”

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๓ มีท่านขออภิปราย มีท่านสมบรูณ์
ทองบูรณ ท่านสันติภาพ และท่านสุนทร และท่านสงวน นะครับ เชิญท่านสมบรูณ์
ทองบูรณ ก่อนครับ ถ้ามีการขอแก้ไขให้บอกด้วยนะครับ

นายสมบรูณ์ ทองบูรณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบรูณ์ ทองบูรณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ มาตรา ๓ นี้
กระผมเห็นข้อความที่ไม่น่าจะปฏิบัติเป็นจริงได้ตรงที่ว่าถ้าราษฎรคนใดที่มีอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดนี้ครับ ต้องมาคืนให้ทางราชการตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้
มีผลบังคับใช้ภายใน ๖๐ วัน กระผมว่า ท่านประธานฯ ครับ พรรคพวกเราก็ผิดกฎหมาย
อยู่แล้ว ท่านรัฐมนตรีครับ อาวุธปืนเหล่านั้น ไม่ได้มาฟรี ๆ นะท่านประธานฯ ซ้อมมาด้วย
ใช้ใหม่ครับ อย่างอาก้าจะซ้อมมา ๕,๐๐๐ บาท อย่างนี้ใช้ใหม่ครับ หรือปืนตราดาวของ
จีนแคงนี้ซ้อมมา ๑,๕๐๐ บาท ท่านองนี้ ซ้อมมาแล้วท่านประธานฯ แต่ยังคงคิดว่าคนที่มียี่ปี่น
ไม่ต้องเป็นอาชญากรรมเสมอไปนะครับ ก็ซื้อไว้เผื่ออะไรครับ เพื่อว่าอนาคตนี้เพื่อรัฐบาล
จะมีเมตตาปราณีบอกมาแล้วต่อกันนะ ใครมีอาวุธสงครามมาขึ้นทะเบียนใหม่ ซึ่งรัฐบาล
ผ่าน ๆ มาเคยทำมาแล้วท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้ก็ต้องขังใจก่อน ภายใน
๖๐ วัน เพิ่งรับทราบจากท่านผู้ใหญ่บ้าน ๕ วันพอดี กำลังจะปรึกษากับลูกชายคนโตว่า
จะเอาไปคืนให้ท่านดีหรือไม่คืนดีครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ไม่ใช่ว่าประกาศนี้
ราษฎรแห่กันมาไม่มีทางหรอกครับ ท่านประธานฯ เคยเห็นไหมครั้งหนึ่ง ไม่ทราบว่า
จังหวัดไหนครับ บอกว่าถ้าราษฎรมียี่ปี่นเก็บ เพื่อเป็นการเลิก ละลด ไม่ต้อง ไปยิงสัตว์
อีกแล้วนะครับ ผู้ว่าฯ ก็ให้ใบประกาศท่านประธานฯ ใครมีปืนยาวปืนเก็บมาคืนให้ ผู้ว่าฯ
ออกใบประกาศให้ เทียวนี้ก็ถามรัฐมนตรีว่าถ้าราษฎรคืนให้มีใบประกาศให้เขาบ้างไหม
ผมว่าคืนให้เขาเถอะครับ ใบประกาศสักใบหนึ่ง บอกว่าคุณทำดีแล้วนะ ท่านประธานฯ
ครับ อยู่ดี ๆ จะขอคืนฟรี ๆ ยากอยู่หรอก ผมจะให้ทางรัฐบาล โฆษณาด้วยครับว่า ผลดี
ผลเสียของการมีปืนเป็นอย่างไร ถ้าคืนให้แล้วก็ออกใบประกาศให้เขาไม่ดีหรือครับว่า
คุณทำดีนะคืนปืนให้ก็จะเข้าทำท่านประธานฯ ครับ ส่วนพวกอาชญากรเขาไม่คืนก็อีก

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

เรื่องหนึ่ง รัฐมนตรีไปตามจับเอา ผมก็เลยจะขอเลื่อนจาก ๖๐ วันครับ แปรญัตติครับว่า จาก ๖๐ วันเป็น ๙๐ วันเถอะครับ จะได้เกิดประโยชน์และสมประโยชน์ต่อราษฎรทุกคนทั่วหน้าครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

- ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นของท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ขอให้ผู้ที่มิอาจ
ป็นตามมาตรา ๓ มามอบให้แก่นายทะเบียน ซึ่งร่างเดิมเป็น ๖๐ วัน ท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ
ขอแก้เป็น ๕๐ วัน ไขใหม่ครับ เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในถ้อยคำของ
มาตรา ๓ ผมเรียนท่านประธานฯ มีต้องแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากกรณีการพิจารณาของ
กฎหมายฉบับนี้ใช้กรณีการเต็มสภา เพราะฉะนั้นปัญหาข้อเท็จจริงเกิดขึ้นจริง ๆ ในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับท่านประธานฯ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ในส่วนแรกที่ผมอยากจะมอบ
ให้แก่นายทะเบียนท้องที่ภายใน ๖๐ วัน คำว่า “นายทะเบียนท้องที่” ผมอยากกราบเรียน
อย่างนี้ท่านประธานฯ ว่าก็จะเป็นภาระแก่ราษฎรหรือคนที่มีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง
ยกตัวอย่างในกรณีถ้ามอบให้แก่ส่วนราชการ ท่านกำหนดเอาเองซิครับว่าส่วนราชการ
ตรงไหน เพื่อจะได้สอดคล้องกับมาตราหนึ่งที่ยกกว่า กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต
มามอบให้แก่ทางราชการ ในเมื่อเป็นส่วนนี้เป็นป็นที่นายทะเบียนไม่สามารถออกใบอนุญาต
ให้ได้ เป็นผลตามมาก็คือว่าต้องมามอบให้แก่ส่วนราชการ ถ้านายทะเบียนภายในท้องที่จะมี
ปัญหาว่ากว้าง ขอบเขตแคไหน สมมติว่าในหมู่บ้านหนึ่งเขาบอกว่ามอบราชการ เคี้ยวจะไป
สอดคล้องกับเงื่อนไขที่ท่านสมบูรณ์ขอ ๖๐ วัน เป็น ๕๐ วัน ซึ่งผมจะลำดับให้เห็น
ท่านประธานฯ ตรงนี้ว่า ถ้าในข้อเท็จจริงหลังจากที่ไปตามลำดับประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาต่อไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด เรียกประชุมนายอำเภอไปถึงกำนัน
ผู้ใหญ่บ้านนั้นะครับ ถ้าเขานำปืนซึ่งทุกคนมีมามอบให้กับผู้ใหญ่บ้าน ในกฎกระทรวง
ท่านว่ามีวิธีการมอบอย่างไร น่าจะสะดวกกว่าเขา ท่านไปเชิญชวนรณรงค์ให้เขามามอบ
ไม่เชื่อ ไม่มีทางหรอกครับ ชาวบ้านอยู่บนดอยบนเขาห่างไป ๒๐๐ - ๓๐๐ กิโลเมตร
ไม่รู้เรื่องหรอกครับ ท่านรัฐมนตรีนั่งตรงนี้ท่านฟังนิดหนึ่งนะครับ ผมฝากท่านให้เป็น
การบ้านก็คือว่า ไม่มีโอกาสที่จะได้รับรู้ส่วนราชการข่าวสารนี้ไม่ถึงแน่ แต่พอท่านเชิญ
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมาประชุมที่อำเภอ บอกว่าคุณมีปืนนะ ๕๐ วันเขาให้อำนาจนะ ต่อไปเป็น
ระเบียบทางราชการไม่ต้องถูกจำคุก ไม่ต้องถูกการตรวจค้นอะไรไป ท่านพอถึงผู้ใหญ่บ้าน
รู้ปั๊บขอให้เขาแบกมาให้ผู้ใหญ่บ้าน ในกฎกระทรวงท่านว่าเอาเองว่า ผู้ใหญ่บ้านจะไปมอบ

ให้กำนันหรือมอบให้นายอำเภอเป็นเรื่องระเบียบว่ากัน แต่ผมบอกว่าคุณให้นายทะเบียน
 ท้องที่นี้ นะครับ เมื่อสักครู่นี้ก็มีคำตอบว่า นายทะเบียนท้องที่จริง ๆ ก็คือ เจ้าพนักงาน
 ผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตให้ ก็อาจจะเป็นนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
 แต่ในส่วนนั้นหมายถึงว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องในเมื่อกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ภายใต้การดูแลของ
 ส่วนราชการอำเภอแล้ว ไม่ต้องล่อไปหาอำเภอประมาณ ๖๐ - ๗๐ กิโลเมตร นี่นะครับ
 ผมว่ามอบให้กับผู้ใหญ่บ้าน ส่วนราชการท่านกำหนดเอาเอง แต่ผมอยากใช้คำว่า แก๊จก
 ของเดิมนายทะเบียนท้องที่ ให้กับส่วนราชการ ท่านกำหนดตรงไหนท่านว่าเอา
 แต่ในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ครับ สมมติว่าท่านบอกให้นายทะเบียนท้องที่ ต้องวิ่งไป
 หาทางจังหวัดหรืออำเภอ ยกตัวอย่างในกรณีเป็นยาว เอชเค เอ็ม ๑๖ หรืออาก้าอะไร
 ก็แล้วแต่ พวกตั้งใจนี้จะนำไปมอบแก่ทางราชการ ไปฝากคนอื่นไม่ได้ครับ ๖๐ กิโลเมตร
 ยังเชิญไปเจอด่านชวชนักเข้าไปใหญ่ ในขณะที่จะเอาไปมอบนี่นะครับ นี่ถ้าจะแก้ปัญหา
 อย่างนี้ ผมนั่งคิดเมื่อสักครู่นี้ นั่งฟังปัญหานี้ว่า อยู่ในป่าในเขาพอถึงเวลานี้บ่าวดีปีนไว้ก็มี
 ปัญหา ไม่ใช่ประโยชน์เอามอบให้ทางราชการเอาใส่กระเป๋าไป ไปถึงเจอด่านแทนที่จะทำ
 ประโยชน์ ช่วย เพราะต้อง ๖๐ กิโลเมตร แต่ถ้ามอบให้ผู้ใหญ่บ้านช่วยรับไปหน่อยนะ
 แยกจากบ้านไป ๓ หลัง ไปมอบให้ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านก็ทำทะเบียนไว้ ผมว่าตรงนี้
 น่าจะใกล้กว่า-----

เพราะฉะนั้นผมถึงเห็นว่าให้นายทะเบียนท้องถิ่นนี้ะครับ ถ้าท่านกำหนดว่าในขณะที่กฎหมายนี้ประกาศบังคับใช้นั้นะครับ ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นนายทะเบียนส่วนท้องถิ่น ท่านไปว่าเอาเอง สิ่งที่ผมเป็นห่วงอยู่ที่ท่านประธานฯ ก็คือว่า เมื่อเขาจะแบกอวรุบขึ้น ซึ่งไม่สามารถอนุญาตออกให้ได้นี้นะครับ จะเป็น เอ็ม ๑๖ อาก้า เอชเค หรืออะไรก็แล้วแต่ มันเป็นภาระกับเขารับ ผมเชื่อว่าชายแดนนี้มีมาก เป็นภาระกับเขาท่านทำอะไร และก็ไปเจอค่าที่ผมเรียนท่านประธานฯ ก็ช่วยหนักเข้าไปใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้ามอบให้ใกล้ ๆ นี้นะครับ นั่นคือแนวคิดที่ผมเรียน ผมบอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็มอบให้ส่วนราชการ แต่ในส่วน ๖๐ วันนี้นะครับ ขอแก้เป็น ๕๐ วัน ซึ่งจริง ๆ ถ้าแปรญัตติก็ต้องแปรฯ อย่างนี้ท่านประธานฯ ว่า ในเมื่อระบบราชการล่าช้า แล้วต่อไปสมมุติว่าเราให้โอกาสท่านแล้ว ท่านมี ๖๐ วันนี้นะครับ การประชาสัมพันธ์ไปตามส่วนราชการวิทยุ โทรทัศน์ ก็แล้วแต่ เป็นโอกาสที่จะให้คนได้รู้ เมื่อคนรู้เสร็จเขาจะไม่มีข้ออ้างว่า ฉันไม่รู้ เพราะฉะนั้นต่อไปเหมือนกับที่ท่านประเกียรติบอก กระบวนการที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดที่ไม่ยอมมอบอาวุธปืนให้กับทางราชการนี้นะครับ จะได้ชัดเจน จะได้ไม่มีข้ออ้าง ฉันให้เธอตั้ง ๕๐ วันแล้วนะ อ้างไม่รู้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านจะกำหนดโทษหนักขึ้น หรือจะกำหนดโทษผู้ใดมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองอาวุธสงครามนี้นะครับ จำคุกตลอดชีวิต ประหารชีวิต ท่านว่าไปให้ร้ายแรง ไม่มีใครว่าครับ แต่ต้องเปิดโอกาสให้เขาได้นำมามอบให้เงื่อนไขเวลาเขา เพราะฉะนั้นที่ผมขอเห็นว่า ส่วนราชการกับกำหนดภายใน ๖๐ วัน เป็น ๕๐ วันนี่ ผมก็ยังมี ๒ ประเด็นที่คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณากฎหมาย ในการที่กรมการจะพิจารณาเต็มสภากรับขอขอบุคคลท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบุคคลท่านสมาชิกฯ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับต่อไปเป็นท่านสุนทร จินดาอินทร์ นะครับ แต่ผมขอเรียนปรึกษาที่ประชุมอย่างนี้นะครับ เนื่องจากมาตรา ๓ นี้มีอยู่ ๔ วรรค แต่ทั้ง ๔ วรรคนี้ วรรคหนึ่งก็ประเด็นเรื่อง ๕๐ วัน หรือ ๖๐ วัน เป็นเรื่องของเงื่อนไขเวลา นะครับ วรรคหนึ่งเป็นเงื่อนไขเวลา วรรคสองเป็นเรื่องการส่งมอบและรับมอบโดยประกาศกระทรวง วรรคสาม การบังคับใช้มิให้บังคับใช้แก่ผู้ที่กำลังเป็นจำเลยอยู่ และวรรคสี่ รัฐบาลไม่ต้องไปขอใช้ผู้ที่เอาปืนมาคืน เพราะฉะนั้นมีอยู่ ๔ ประเด็น ผมขอความกรุณาพิจารณาทีละประเด็นนี้นะครับ เพราะฉะนั้น

กำลังพิจารณาขณะนี้ขอพิจารณาวรรคหนึ่ง ประเด็นจำนวนวันนะครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนอื่นท่านประธานฯ ครับ
 ถ้าวรรคหนึ่งของผมนี้จะไม่เกี่ยวกับเรื่องวันนะครับ คืออยากจะเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรี
 นะครับว่า ที่วรรคหนึ่งกำหนดว่าให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ไปมอบให้แก่
 นายทะเบียนท้องถิ่นภายในกำหนด ๖๐ วัน อย่างนี้หมายความว่าตั้งแต่กฎหมายประกาศใช้
 เป็นต้นไปนี้จะไม่มีการค้นอาวุธปืน วัตถุระเบิด หรือเครื่องกระสุนปืนที่ผิดกฎหมาย อย่างนี้
 ใช่หรือไม่ ซึ่งภายใน ๖๐ วันนี้มีสิทธิที่จะนำมามอบ หลังจากประกาศใช้แล้วนี่นะครับ
 ราษฎรมีสิทธิที่จะนำสิ่งเหล่านี้มามอบให้กับทางราชการ เพราะฉะนั้นในระยะ ๖๐ วัน
 จะไม่มีการตรวจจับอาวุธปืน วัตถุระเบิด หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน
 อย่างนี้ถูกต้องไหมครับ อันที่ ๒ ครับ ที่บอกว่า ให้มอบแก่นายทะเบียนนี้ ผมเห็นด้วยกับ
 ท่านสันติภาพ ซึ่งอภิปรายไปเมื่อสักครู่ นะครับว่า ถ้าการบอกว่าจะไปมอบให้กับ
 นายทะเบียนนั้นจะเป็นการลำบากต่อประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ท่านสุรพงษ์ได้กรุณาให้ทำ
 เรื่องในเบื้องต้นตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ นี่นะครับว่า ให้มอบให้กับผู้แทนนายทะเบียนก็ได้
 ผมคิดว่าทางด้านกฎหมายบัญญัติไว้ว่า ให้มอบแก่นายทะเบียนนี้ ถ้าเราแก้อย่างที่
 ท่านสันติภาพว่า ให้มอบแก่ทางราชการ ในทางราชการจะเป็นใครบ้างนี่ ท่านก็ไปออก
 เป็นประกาศกระทรวงตามวรรคสองน่าจะสะดวกกว่า ผมขออนุญาตที่จะแก้ไขตรงนี้
 นะครับว่า ให้มอบให้แก่ทางราชการ แล้วก็ไปแก้วรรคสองนะครับว่า ทางราชการที่ว่านั้น
 คือใคร ก็จะหมายถึงตัวแทนนายทะเบียนได้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นอาจารย์แก้วสรรนะครับ ประเด็นใน
วรรคหนึ่งมีแค่ ๒ ประเด็นแล้วนะครับ ประเด็นผู้รับมอบจากนายทะเบียนท้องที่เป็น
ทางราชการ ซึ่งมีท่านสันติภาพกับท่านสุนทร จินดาอินทร์ และก็ภายในกำหนด
๖๐ วันของร่างเดิมเป็น ๕๐ วัน เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา กฎหมายนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งของเรา
ที่จะนิรโทษ ถ้าใครเอาปืนเถื่อนมามอบ เพราะฉะนั้นวิธีอภิปรายก็ดี หรือคู่ต่อสู้ทำอะไร
ต่าง ๆ ก็ดี ผมได้ลองพยายามศึกษาข้อมูลจากท่านที่ครอบครองอยู่นี้ครับ ถ้อยคำก็
ไม่แตกต่างอะไรกับกรณีการนิรโทษในปี ๒๕๓๕ แล้วหลักก็ตรงกับปี ๒๕๓๕ คือ
เขาถือ ๖๐ วัน หมายความว่าไม่มีการชดใช้ราคา และก็มอบให้แก่นายทะเบียนท้องที่
คือนายอำเภอ ที่นี้ปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นเรื่องทางปฏิบัติ ซึ่งเฉพาะเรื่องการมอบ
ปืน ถ้าผมจะเดินทางไปอำเภอ ๑๕ กิโลเมตร ทำอย่างไรผมจะไม่ถูกตำรวจจับหรือค้น
ตรงนี้ก็เป็นเรื่องวิธีปฏิบัติที่เขาจะไปร่างระเบียบมา ซึ่งผมก็ได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่
ที่เขารับผิดชอบ เขาก็บอกว่า เขาออกระเบียบไปแล้ว เขาระเบียบให้ผมดู เขาก็มีระเบียบ
รองรับว่าให้แจ้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือข้าราชการในพื้นที่เพื่อเป็นสักขีพยาน และก็
ไปเองก็ได้ หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะไปด้วยก็ได้ ก็นัดหมายกัน ก็แก้ปัญหาได้นะครับ
แต่ในแง่ทางกฎหมายแล้วต้องมีคนรับที่ชัดเจน รับปืนมาแล้ว รับจากใคร อย่างไร
เสร็จแล้วต้องส่งไปตรวจสอบทำบัญชีอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าโดยทางกฎหมาย
ก็เขียนไว้ให้เป็นนายทะเบียนท้องที่ ยืนอยู่หนึ่งก็ถูกแล้วครับ ข้อมูลจะได้ไม่กระจาย
อำเภอเดี๋ยวนี้เดินทางแฉับเดี๋ยวก็ถึง แต่ระหว่างทางกลัวตำรวจค้น ก็บอกกำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน เขาก็เป็นพยานให้หรือเดินมาด้วยก็หมดเรื่อง เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว
ถ้าจะ ๓ วาระ แล้วก็ก็เป็นกฎหมายซึ่งมีอยู่แล้วในอดีต ถ้อยคำก็ไม่ได้แตกต่างจากเดิม
หลักการก็ไม่ได้แตกต่างจากเดิม ผมขออภิปรายว่า ถ้อยคำทั้งหมดนี้ แล้วก็หลักการ
หมดปัญหาอะไร ผมเห็นด้วยทั้งหมดนะครับ ไม่ควรจะไปแก้ไขอะไรอีกครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสงวน นันทชาติ ก่อนครับ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
สงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ผมคิดว่า ท่านสมบูรณ์ ท่านสุนทร

ท่านสันติภาพ ก็พูดตรงกัน เพื่อจะไม่ให้เสียเวลานะครับ ก็ถือว่าท่านทั้ง ๓ มีการอภิปราย
ที่ตรงกับใจผม แล้วก็เป็นหลักเป็นเกณฑ์ที่ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าการที่มี
อาวุธปืนอยู่ในมือนี้เป็นความผิด และเวลามอบก็จะมอบอย่างลำบาก ผมว่าไม่ค่อยถูก
ถ้ามอบอย่างง่าย ๆ น่าจะง่ายขึ้น เช่น เราอยู่กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในหมู่บ้านหนึ่ง
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็รู้จักลูกบ้านทุกคน รู้ทุกคนเลยว่าใครมีปืนยี่ห้อไหน กระบอกไหน
ใครมีปืนเถื่อน ใครมีพฤติการณ์อย่างไร ผู้ใหญ่บ้านจะรู้หมดเลย เพราะฉะนั้นความ
สนิทสนมส่วนตัวทำให้การมอบปืนหรือว่าการทำงานจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าที่จะ
ไปมอบทางการอำเภอ ซึ่งโดยหลักแล้วคนก็ไม่อยากมอบอยู่แล้ว และไปมอบยาก
ก็มีปัญหา เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับท่านทั้งหลายที่อภิปรายมานะครับ และก็ขอ
ชมเชยรัฐบาลว่า มีเจตนาดีที่จะให้สังคมสงบสุข เพราะว่าคนที่ถูกฆ่าทุกวันนั้นก็มาจาก
อาวุธปืน ส่วนใหญ่สถิติก็เป็นอาวุธปืนเถื่อน ซึ่งความไม่ปลอดภัยชีวิต ทรัพย์สินของ
ผู้คนเราก็มีจำนวนมาก ในหน้าหนังสือพิมพ์มีอยู่เกือบทุกวัน ถ้าเราไปเปรียบเทียบกับ
ประเทศที่เขาไม่มีอาวุธปืน สวัสดิภาพของประชาชนเขาจะปลอดภัยกว่านะครับ
ผมเห็นด้วยกับท่านที่อภิปรายมาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรอง เล่งอี้ ครับ

นายรอง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม รอง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นขอเรียนว่าเป็นไมตรี
ครับ อาวุธปืนเป็นของไม่ดี ถ้ามนุษย์ไม่มีไว้แล้วโลกจะสงบ ที่นี้บังเอิญถล่มถล่มมาจน
กลายเป็นปืนเถื่อนมากมายอย่างนี้ ก็คงจะต้องออกกฎหมาย ผมเห็นด้วยอยู่แล้วนะครับ
ที่นี้ผมอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรี ผมคิดใจในประเด็น ๖๐ วัน กำลังชั่งน้ำหนัก
อยู่ว่า ระหว่าง ๖๐ วันกับ ๙๐ วัน อันไหนจะดีกว่า อยากจะเรียนถามท่านว่า ขณะนี้
ท่านมีปืนอยู่ทั่วประเทศ ประเภทปืนเถื่อนอะไรนะครับ ใช้ภาษาอย่างนี้ ที่จำเป็นจะต้อง
ให้เขามาแจ้งขอขึ้นทะเบียนให้เรียบร้อย เพื่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง ท่านมี
ตัวเลขว่ามีปืนอยู่ทั่วประเทศสักเท่าไร แล้วจำนวนสักกี่ราย ที่ประชาชนมีอยู่ในลักษณะนี้

● ประการที่ ๒ การกำหนด ๖๐ วันนั้น ท่านใช้หลักอะไรมาเป็นเครื่องกำหนดว่าใน ๖๐ วันนี้จะสามารถทำให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเมื่อออกไปแล้วได้ทันการณั้ทันเวลาอย่างนั้นหรือ ท่านมีวิธีการในการที่จะปฏิบัติเรื่องนี้อย่างไรบ้าง เพื่อให้สมาชิกได้เห็นว่ถ้าให้ ๖๐ วันไปแล้วมีเหตุผลและสามารถปฏิบัติได้ ผมเกรงว่าให้ไปแล้วแต่ทำไม่ได้ เรื่องเวลาในการที่จะเกี่ยวข้องกับประชาชนนั้นค่อนข้างจะเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แล้วก็เป็่เรื่องที่ยุ่ยากพอสมควร เพราะว่ประชาชนนั้นมีที่อยู่ไม่เหมือนกัน บางพวกอยู่บนภูเขา อยู่ห่างไกลเป็นที่ทุ่กันดาร โทรศัพท์ก็ยังไม่ถึง ระบบสาธารณูปโภคก็ยังไม่ถึง ถ้าไปคำนึงถึงประชาชนประเภทนี้คิดว่า ๖๐ วันอาจจะทำให้เกิดปัญหาต่อการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของท่าน ก็อยากจะฟังครึ่บว่ท่านจะให้ความมั่นใจกับพวกเราได้มากแค่ไหน ว่า ๖๐ วันนี้จะดีที่่สุด ขอขอบคุณครึ่บ

● ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลเอก วัฒนา ครึ่บ ขณะนี้เรากำลังพิจารณา มาตรา ๓ วรรคหนึ่งนะครึ่บ มีผู้ขอแก้ไขอยู่ ๒ ท่านแล้วนะครึ่บ คือเรื่องสถานที่มอบหรือการมอบให้เป็นทางราชการ ส่วนจำนวนวันก็อย่างว่ที่ทราบ จากร่างเดิม ๖๐ วัน เป็น ๕๐ วัน เชิญท่าน พลเอก วัฒนา ครึ่บ

● พลเอก วัฒนา สรรพานิช (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครึ่บ ผมพูดสั้นนึ่ดเดีวครึ่บ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ให้ได้รับทราบว่ อาวุธนอกระบบที่อยู่ตามหน่วยทหารก็ดีหรือหน่วยที่ใช้อาวุธก็ดี อยากจะฝากไปยังรัฐบาลว่ให้ตรวจสอบและควบคุมอันนี้ไว้ก่อน อาวุธ วัตถุประสงค์และกระสุน และอาวุธกระสุน วัตถุประสงค์นอกระบบมักจะออกมานอกหน่วย แล้วก็นำเอาไปทำการต่าง ๆ ที่ไม่สุจริต อันนี้ต้องเร่งทำก่อนครึ่บ ถ้าทำอย่างนี้แล้วทำได้ทันทีเพราะอยู่ในหน่วยที่ใช้อาวุธ ผมขอฝากไปยังรัฐบาลเพียงแค่นี้ครึ่บ ขอพระคุณครึ่บ

● ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน วิสิษฐ เตชะธีราวัฒน์ ครึ่บ

● นายวิสิษฐ เตชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครึ่บ ผม วิสิษฐ เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ในมาตรา ๓ นี้ ท่านประธานฯ ครึ่บ มีประเด็นผู้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องผู้รับมอบ ตามร่างเดิมนั้นได้ระบุให้นายทะเบียนท้องที่เป็นผู้รับมอบเท่านั้น แต่ว่มีผู้ได้ขอแก้ไขเป็นว่มอบให้แก่ทางราชการ ปัญหา

- ก็เพราะเกรงว่าในการปฏิบัตินั้นจะลำบากในการมาส่งมอบต่าง ๆ ผมเห็นว่าเรื่อง พ.ร.บ. อาวุธปืน อย่างไรก็ตามก็ต้องให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบคือนายทะเบียนท้องที่ เพราะว่า นายทะเบียนท้องที่เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ทั้งหมด แต่ว่าปัญหานี้จะแก้ได้นะครับ ผมเสนอว่าให้แก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปว่า “มอบให้แก่ นายทะเบียนท้องที่หรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมาย” ที่ผมเสนออย่างนี้เพราะว่าจะแก้ไข ปัญหาในเรื่องการมอบได้ดีขึ้น ยกตัวอย่างเช่น นายทะเบียนอาจจะมอบให้เจ้าหน้าที่ ในอำเภอเป็นผู้ไปรับมอบก็ได้ หรือว่าอาจจะมอบให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านหรือบุคคลใด บุคคลหนึ่งไปรับในพื้นที่ก็จะง่ายขึ้นในการปฏิบัติ และก็จะตัดปัญหาในประเด็นเรื่อง การปฏิบัติว่า ระหว่างที่จะนำมามอบถ้าเกิดถูกจับกุมแล้วจะถือว่าเป็นการหลีกเลี่ยง กฎหมายหรือไม่ เพราะว่าถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว ๖๐ วันนี่จะมีการพกอาวุธปืนโดยอ้างว่า จะนำไปมอบให้แก่ นายทะเบียน ตรงนี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอเป็นแก้ไขเพิ่มเติม ไปว่าให้แก้ไขเพิ่มเติมหลังจากว่า “นายทะเบียนท้องที่หรือผู้ที่นายทะเบียนมอบหมาย”
- ขอบคุณครับท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ เชิญครับ
- นายประชา มาลินนทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประชา มาลินนทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โคร่ขอชี้แจงรายละเอียด เกี่ยวกับการปฏิบัติในการมอบอาวุธปืนที่ทางกระทรวงมหาดไทยได้เตรียมการไว้

เรื่องแรกก็คือ สถานที่ที่จะทำการรับมอบอาวุธปืนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดให้มอบได้ที่กองทะเบียน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนในส่วนภูมิภาคนั้น ให้มอบได้ที่ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ ส่วนระยะเวลา ในการมอบนั้นได้กำหนดไว้ ๓๐ วัน ซึ่งทางกระทรวงมหาดไทยคิดว่าน่าจะเพียงพอ

เนื่องจากทางกระทรวงมหาดไทยคิดว่าน่าจะเพียงพอ เนื่องจากทางกระทรวงมหาดไทย
ได้มีการเตรียมการทุกอย่างไว้เรียบร้อยแล้ว ประการสำคัญคือได้จัดเตรียมแผนการ
ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึง โดยจะมีการประชาสัมพันธ์
ผ่านข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อชี้แจงแนวทางปฏิบัติ
และมีการถ่ายทอดข่าวสารให้ประชาชนถึงตำบลและหมู่บ้าน-----

จะมีการประชาสัมพันธ์ตามสื่อโทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์ หอกระจายข่าว
 อย่างแพร่หลาย และจะมีการจัดชุดเฉพาะกิจออกประชาสัมพันธ์ในระดับตำบลและหมู่บ้าน
 กรณีที่ผู้จะมาขออาวุธปืนไม่สะดวกต่อการเดินทางมาขอให้กับนายอำเภอ นายทะเบียน
 ท้องที่นั้นครับ ก็สามารที่จะแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ไปรับมอบที่บ้านได้ และหากมี
 ความประสงค์ที่จะไม่ให้ระบุชื่อ สกุล หรือว่าที่อยู่ ก็สามารถให้นายทะเบียนท้องที่
 ดำเนินการให้ได้ครับ และกรณีที่ให้นำอาวุธปืนมาขอด้วยตัวเอง ทางกระทรวงมหาดไทย
 ก็แนะนำว่า ควรแจ้งให้กับทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือข้าราชการ
 ในพื้นที่รับทราบเพื่อเป็นพยาน เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดของเจ้าหน้าที่ตำรวจนะครับ
 และในกรณีที่เตรียมนำอาวุธปืนมาขอให้กับทางราชการ ก็มีแนวทางให้ประชาชนทั่วไป
 ดำเนินการดังนี้ คือกรณีอาวุธปืนให้นำมาอย่างมิดชิด โดยใส่กระเป๋าหรือถุงให้เป็นที่
 เรียบร้อย ห้ามพกติดตัวมาโดยเด็ดขาด และห้ามบรรจุกระสุนปืนโดยเด็ดขาด โดยให้แยก
 เครื่องกระสุนปืนออกไว้ต่างหาก กรณีเครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดให้นำมาโดยมิดชิด
 โดยการใส่กระเป๋าให้เป็นที่เรียบร้อย โดยเฉพาะวัตถุระเบิดควรแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่
 ไปรับก็จะเกิดการปลอดภัยกว่า ซึ่งทั้งนี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้มีการเตรียมแนวทาง
 ไว้ และคาดว่า กรณีของระยะเวลา ๖๐ วันนั้น น่าที่จะเพียงพอครับ จึงเรียนท่านสมาชิกฯ
 มาเพื่อโปรดทราบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๓ ได้แบ่งการพิจารณาไว้เป็น ๓ วรรค
 วรรคหนึ่งนั้น ได้มีสมาชิกฯ อภิปรายในประเด็นให้คงไว้ตามร่างเดิม และท่านสมาชิกฯ
 ได้ขอแปรญัตตินะครับ ในประเด็นของการมอบอาวุธปืนให้แก่ นายทะเบียน ตามร่างเดิม
 แต่มีผู้ขอแปรญัตติคือ ท่านสุนทร กับท่านสันติภาพ ขอแปรญัตติว่า ให้มอบแก่ทางราชการ
 ผมจะขอมติในประเด็นนี้ก่อนนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใด เห็นให้มีการแก้ไข คือแก้ไข
 จากทะเบียน เป็น ให้ราชการ กด เห็นด้วย แต่ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงร่างเดิมกด
 ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ในประเด็นที่ ๑ ในมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง
 คือ สมาชิกฯ ขอแก้ไข หรือขอแปรญัตติว่า ให้มอบให้ทางราชการ จากร่างเดิมนั้น
 มอบให้ฝ่ายทะเบียนนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นให้มีการแก้ไขกด เห็นด้วย

๓๒

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๑๗/๒

ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วย ก็คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย นะครับ
ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย คือแก้ไข เสียงข้างน้อยนั้น ๒๖ เสียง ไม่เห็นด้วย
ให้คงตามร่างเดิม ๕๕ เสียง นะครับ งคออกเสียง ๑ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้คงตามร่างเดิม
ต่อไปในประเด็นที่ ๒ ประเด็น ๖๐ วัน นะครับ มีท่านสมาชิกฯ ที่ขอแก้ไขจาก ๖๐ วัน
เป็น ๕๐ วัน คือ คุณสมบูรณ์ ทองบุราณ ผมจะขอมติในประเด็นนี้นะครับ หรือท่านสมบูรณ์
จะถอนครับ ไม่นะครับ ผมจะถามว่า ถ้าเห็นตามผู้สงวน คือ เปลี่ยนจาก ๖๐ วัน
เป็น ๕๐ วัน กค เห็นด้วย แต่ถ้าเห็นคงตามร่างเดิมว่า ๖๐ วัน กค ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ถ้าเห็นด้วยตามผู้สงวนความเห็น คือ ๕๐ วัน กค เห็นด้วย
ถ้าเห็นตามร่างเดิม ๖๐ วัน กค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ชัดเจนนะครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๒๖ ไม่เห็นด้วย ๑๐๗ ครับ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติ
คงตามร่างเดิมนะครับ ต่อไปมาตรา ๓ วรรคสอง มีผู้สงวนความเห็นใหม่ครับ
เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านก่อนครับ วรรคสองครับ

- ๑๔/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“การส่งมอบและการรับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศ
กระทรวง”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่าน
ประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ
ท่านประธานฯ ในวรรคสองดังกล่าวนี้ จริง ๆ แล้วก็เหมือนกับไม่มีอะไรมาก
เนื่องจากว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขจะต้องไปประกาศในกฎกระทรวง แต่พอฟัง
ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงสักครู่นี้ก็เกิดความกังวลใจนะครับว่า ในวรรคสองดังกล่าวบอกว่า
การส่งมอบ และการรับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามวรรคหนึ่ง
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ท่านรัฐมนตรีก็
อธิบายว่า การจะส่งอาวุธปืนนั้นให้ห่อมา แล้วก็มามอบให้นายทะเบียนหรือจะให้
นายทะเบียนไปรับ ผมก็เลยเกิดความกังวลใจว่า แม้กระทั่งวัตถุระเบิดเองเป็นอาวุธ
ร้ายแรง แล้วก็ก็มีโอกาสที่จะระเบิดได้ไม่ยาก แต่มาตรการของทางรัฐบาลบอกว่าให้ห่อมา
แล้วก็มามอบ ตรงนี้ครับผมคิดว่ามาตรการดังกล่าวนี้ต้องชัดเจนกว่านี้ครับ เพราะว่า
จับพลัดจับผลู เกิดห่อมาแล้วก็เอามามอบระหว่างเดินทางเกิดระเบิดมา คนอื่นเสียชีวิต
แล้วทำอย่างไรครับ ผมว่าถ้าปืนกับเครื่องกระสุนปืนนี้แยกกันยังพอฟังได้ แต่พอวัตถุ
ระเบิดนี้ผมคิดว่าทางท่านรัฐมนตรีเองน่าจะกำหนดให้มีมาตรการที่รักษาความ
ปลอดภัยให้กับผู้อื่นด้วย ต้องคำนึงไปให้ไกลกว่าครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครับ
ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตทราบรายละเอียดว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวงนั้นท่านเตรียมไว้ในลักษณะใด มีรายละเอียดพอที่จะอธิบาย
ให้สภาแห่งนี้ได้ทราบล่วงหน้าบ้างหรือไม่ เพราะกฎหมายพอประกาศปั๊บมีผลใช้บังคับ

ขอทราบความพร้อมในเรื่องนี้ด้วยครับ แล้วก็ขอให้อธิบายเรื่องการส่งมอบวัดถูระเบิด ให้ชัดเจนอีกทีครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ

ผม ปรีชา ปิตานนท์ ส.ว. จังหวัดจันทบุรี กรรมการ ท่านครับการที่มีวัดถูระเบิด

ผมขอพูดคำว่า วัดถูระเบิด และอาวุธปืนที่ผิดกฎหมาย อยู่ในมือนี้ะครับ อย่างไร ๆ

มันก็ผิด แล้วผิดรุนแรงด้วย โดยเฉพาะที่เป็นระเบิด ส่วนใหญ่จะเป็นอาวุธสงคราม

ผมเองโดนระเบิดมาแล้ว เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องพูด -----

แล้วก็คำพูดของ ขออนุญาตเอ่ยนาม ของ พลเอก วัฒนา นั้นจำเป็นจะต้องตรวจสอบทันที ในหน่วยของราชการ ไม่ว่าจะเป็นทหาร ตำรวจชายแดน หรือของตำรวจเองที่อยู่นอกระบบ แต่ว่าเมื่อทางราชการหรือทางรัฐบาลได้เปิดโอกาสให้คนกระทำผิดแล้วก็จะอภัยโทษให้ จะต้องกังวลอะไรนักหนา คนที่มีระเบิดอยู่ในมือ คนที่มีอาวุธปืนอยู่ในมือนั่นคือผู้เชี่ยวชาญ ในการใช้ระเบิดหรือใช้อาวุธปืน เพราะฉะนั้นไม่ต้องไปหวังว่าเขาจะมาทำระเบิด กลางทางให้คนอื่นเสียหาย ไม่ต้องเป็นห่วงเลยครับ เขารู้ เพราะฉะนั้นทำอย่างไรก็ตาม ให้เขาเอามามอบให้ได้ ให้เขาพ้นผิดไป และเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ถูกต้องนะครับ ไม่ต้อง เป็นห่วงหรอกครับว่าเขาไม่รู้จักวิธีใช้ไม่รู้จักวิธีเก็บ ในเมื่อเขานำไปส่งเขารู้แล้ว ยกเว้น เอาไว้ที่บ้านเขาโดยที่เด็กที่ไม่รู้ไปตั้งสลักระเบิดขึ้นอะไรนั่นแหละคือปัญหาถ้าอยู่ที่บ้าน แต่เอาเดินทางไปมอบให้กับทางราชการหรือทางนายทะเบียนนั่นปัญหาไม่น่าจะเกิดครับ ท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ในฐานะกรรมการ ผมเรียน ท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมอยากฟังแนวคิดของรัฐมนตรีและคนรับผิดชอบก็คือว่า ที่ท่านบอกว่าวิธีการส่งมอบและรับมอบนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง เพราะฉะนั้นในฐานะที่รัฐมนตรีต้องบังคับบัญชาและจะต้องออก ระเบียบตรงนี้ อย่างน้อยที่สุดเจ้ากระทรวงกับคนรับผิดชอบเองปรึกษากันว่าถ้าเขามอบ จะทำอย่างไร ผมไม่ค่อยกังวลเท่าไรครับ เหมือนท่านปรีชาพูนนั้นส่วนหนึ่ง สำหรับ มืออาชีพเขาไม่ทำให้ระเบิดแน่ คงไปถึงที่หมายอาจจะระเบิดถึงที่หมายกับนายทะเบียนก็ได้ แต่นั่นในส่วนหนึ่งก็คือคนที่เขามิไว้ สมมุติว่าไปตรงไหนก็แล้วแต่ก็เก็บไว้เฉย ๆ ถึงเวลา อาจจะไปฝังไว้ในสวนหรือตรงไหนก็แล้วแต่ซึ่งเยอะ แต่พอถึงเวลากลับเขาจะไปค้นเจอ บังเอิญมีรถไฟที่นั่นรถไฟไป หรือมีรถเมล์ที่นั่นรถเมล์ไป ผู้โดยสาร ๕๐ คนถ้าเกิดคุมขึ้นมา ครับ นั่นคือสิ่งที่เราเป็นห่วง คนเป็นแน่นอน ไม่มีปัญหาหรอกครับ ประเภทที่ไม่เป็น แต่มี แดวชายแดนมากมายถึงเวลามาปีบก็มามอบแล้วเก็บไว้ ไม่รู้ทำอะไร เพราะว่าไม่รู้จะเอา

ไปไหน เอาไปมอบก็ติดคุก สู้อไปเก็บในสวนไม่มีใครรู้ แต่พอถึงเวลาจะช่วยชาติบ้านเมือง แต่มีผลขึ้นมาบ้าง ท่านต้องบอกว่าห่อไปให้แล้ววิธีการส่งมอบ เป็นแนวคิด ถ้าถึงเวลาบอกว่า บ้านฉันวันนั้นเจอมา เข้ามาอยู่ในสวนนี้ใครมาเอาที่เออะครับ ทำบันทึกส่งมอบ แต่ให้ เจ้าหน้าที่คนที่รู้เรื่องมาเอา หรือจะให้หอบไปแล้วนั่งรถเมล์ไปครับ ๔๐ คน ๕๐ คน ตูมขึ้นมาก็ช่วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราคิดนี้เราอยากจะทราบว่ามีวิธีการและหลักเกณฑ์ในกรณี ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นเหมือนที่ผมยกตัวอย่างนี้ท่านจะอย่างไร นี่คืออยากจะถามเพื่อจะตอบ ให้ชัดเจน นี่คือการจะช่วยกัน แน่แน่นอนว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องอาวุธปืน ซึ่งรัฐบาลเองพยายามแก้ปัญหาเรื่องชีวิตและทรัพย์สิน แต่แนวคิดของคนรับผิดชอบท่านจะอย่างไรปัญหาตรงนี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ ท่านประธาน มาลินนท์ ครับ

นายประธาน มาลินนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ อย่างที่กระผมได้ชี้แจง ไปในขั้นต้นนะครับ กรณีของเครื่องกระสุนปืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุระเบิดนี้ทางกระทรวง มหาดไทยก็ได้แนะนำว่าควรที่จะแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่เป็นผู้ไปรับจะปลอดภัยกว่าที่จะ นำามอบให้ด้วยตัวเองครับ อันนี้เราจะมีการประชุมสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในประเด็นนี้ เราได้คำนึงถึงประเด็นนี้เช่นเดียวกันครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านกรรมาธิการไม่สนใจนะครับ ต่อไปพรรคสาม เชิญท่าน เลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ วุฒิสภา) :

“ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมาย

๓๗

วนิดา ๑๕/๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

- ว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่ถูกจับกุมหรือตกเป็นผู้ต้องหา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ หรือกรรมการจะแปรญัตติไหมครับ ไม่มีนะครับ
 ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการพรรคสี่ครับ

- นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่นำมาส่งมอบตามวรรคหนึ่งทางราชการไม่จำเป็นต้องชดใช้ราคา และให้ตกเป็นของแผ่นดิน”

- ๑๖/๑

๓๘

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วรณช ๑๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบวรรคสี่นี้ครับ เชิญท่านเลขาธิการมาตรา ๔ ครับ
 นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) :

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกประกาศกระทรวง
 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
 ประกาศกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นการพิจารณาจบวาระที่ ๒ เรียงมาตรานะครับ ต่อไปผมจะให้
 ท่านสมาชิกฯ ได้พิจารณาว่าจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ มีไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไขถ้อยคำ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาวาระที่ ๓ ผมจะถามที่ประชุม
 ว่าที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยกับร่างสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นชอบด้วย
 กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นชอบด้วยกับร่างกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ
 ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ท่านพลตรี สากร
 บัตรเสีหหรือครับ

พลตรี สากร กิจวิริยะ (ตราด) : ผมกดผิดครับ ผมเห็นด้วยครับ
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓ คะแนน)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยก็เป็น ๑๓๑ ไม่เห็นด้วย ๓ ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ให้เกียรติมาชี้แจงนะครับ ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ในฐานะกรรมการเต็มสภาทุกท่านครับ จบระเบียบวาระ เรื่องด่วนที่ ๑ นะครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 46
วันที่..... 26 ก.ย. 2546.....
เวลา..... 11.00..... น.

ส่ง สำนักงานการประชุม

ที่ สผ ๐๐๑๔/ ๑๐ ก ๒๒

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๘

๐ ๒๒๔๔ ๒๐๙๙

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักงานการประชุม

รับที่ 424 / 2546

วันที่ 26 / ๑๐ / 46 เวลา 11.15.น.

ส่ง..... นน. ดำเนินการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ 424 / 2546

วันที่ 26 / ๑๐ / 46

เวลา 11.15.น.

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอารีเทัญ อุดรสินธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ และนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสมศักดิ์ คุณเงิน
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล และนางกอบกุล นพอมรบดี เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งเจ็ดฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖

(นายสมพล วณิศพันธ์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกภาพของประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และวิธีการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑ และเพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคหก และยกเลิกมาตรา ๘๐ วรรคสาม)

(๒) ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ยกเลิกมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๕/๓ มาตรา ๓๕/๔ มาตรา ๓๕/๕ มาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ และมาตรา ๔๔/๓)

(๓) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (เพิ่มมาตรา ๔๕/๑)

(๔) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร่างข้อบัญญัติ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และการกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนให้มีความคล่องตัว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ วรรคสอง มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ และเพิ่มมาตรา ๕๕/๑)

(๕) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๘)

เหตุผล

เนื่องจากเป็นการสมควรกำหนดให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ประกอบกับบทบัญญัติบางมาตราตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และไม่เหมาะสมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายสมศักดิ์ คุณเงิน กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติมาตรา ๗๖ ไว้ในหมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ความว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๒๘๕ ที่กำหนดให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงรูปแบบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัดจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นรูปแบบที่กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่นโดยตรง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายอาร์เพ็ญ อุตระสินธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ และนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๒๘๕ กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง ทั้งนี้ โดยส่วนหนึ่งของเจตนารมณ์กำหนดให้ที่มาของสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน จึงสมควรปรับปรุงรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มิได้กำหนดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง ประกอบกับบทบัญญัติบางมาตรายังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และไม่เหมาะสมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล และนางกอบกุล นพอมรบดี เป็นผู้เสนอ)

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว จะต้องไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ถือเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัดตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง จังหวัดใดมีราษฎรไม่เกินห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ยี่สิบสี่คน จังหวัดใดมีราษฎรเกินห้าแสนคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านคนแต่ไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สามสิบหกคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินหนึ่งล้านห้าแสนคนแต่ไม่เกินสองล้านคน ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบสองคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินสองล้านคนขึ้นไป ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้สี่สิบแปดคน

ในอำเภอหนึ่งให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หนึ่งคน เมื่อรวมจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากแต่ละอำเภอแล้ว จำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ตามวรรคสาม ให้ดำเนินการดังนี้ เอาจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะพึงมีได้ไปหารจำนวนราษฎรทั้งจังหวัด ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้ถือเป็นเกณฑ์สำหรับคำนวณสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้น โดยอำเภอใดมีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้อาเภอนั้นมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน แล้วให้อาผลลัพธ์ดังกล่าวหักออกจากจำนวนราษฎรของอำเภอนั้น เหลือเท่าใดให้ถือเป็นจำนวนราษฎรของอำเภอนั้นในการพิจารณาเพิ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ยังขาดจำนวนอยู่ และให้กระทำดังนี้ต่อ ๆ ไปจนได้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครบจำนวน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ วรรคสอง

(๗) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่ามี ความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหายหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติ

(๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใด สิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดตาม (๘) พร้อมกันทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIBRT
(โปรดพลิก)

"มาตรา ๑๔ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลง เพราะถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจากถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) ลี้ลาสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๙

(๔) สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่าจะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณา และมีมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติ

ในกรณีตามวรรคสอง ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับเลือกใหม่อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ซึ่งตนแทน

ผู้ซึ่งรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตาม (๓) จะดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกไม่ได้ตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มาประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามกำหนดเวลาในวรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ การประชุมตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ให้ที่ประชุมเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญขององค์การบริหารส่วนจังหวัด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๕/๓ มาตรา ๓๕/๔ และมาตรา ๓๕/๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๓๕/๑ บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
- (๓) ไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๓๕/๒ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลาสี่ปีก็ให้ถือว่าเป็นหนึ่งวาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันแล้วจะดำรงตำแหน่งได้อีกเมื่อพ้นระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๓๕/๓ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามที่นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมายได้ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสี่สิบแปดคน ให้แต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ไม่เกินสี่คน

(๒) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามสิบหกคนหรือสี่สิบสองคน ให้แต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ไม่เกินสามคน

(๓) ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยี่สิบสี่คนหรือสามสิบคน ให้แต่งตั้งรองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ไม่เกินสองคน

นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจแต่งตั้งเลขานุการนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดและที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จำนวนรวมกันไม่เกินห้าคน

รองนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑

มาตรา ๓๕/๔ ก่อนนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยไม่มี การลงมติ ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งนายองค์การบริหารส่วนจังหวัด

กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดถูกยุบตามมาตรา ๒๒ วรรคหก หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ เมื่อได้มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดแถลงนโยบายโดยไม่มี การลงมติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

การประชุมเพื่อแถลงนโยบายของนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้กระทำโดยเปิดเผย โดยนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องจัดทำนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรแจกให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคนที่มาประชุมด้วย

LIART

หากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สามารถแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำนโยบายแจ้งเป็นหนังสือส่งให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกคนภายในเจ็ดวัน โดยให้นำวิธีการแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้ว

ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นประจำทุกปี

คำแถลงนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย ให้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วยมาตรา ๓๕/๕ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ และนโยบาย
- (๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
- (๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระ
- (๒) ตาย
- (๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑
- (๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔/๓ (๑) หรือ (๒)
- (๖) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๔/๓ (๓) มาตรา ๕๕ วรรคห้า

หรือมาตรา ๗๙

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๘) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียงเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลงตาม (๔) หรือ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ในระหว่างที่ไม่มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราว จนถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๓๗ รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง
- (๒) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑
- (๖) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔/๓
- (๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๘) รัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๗๙

ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับกับกรณีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๓๗/๑ เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง
- (๒) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ตาย

(๔) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด

(๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔/๓

(๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับกับกรณีเลขานุการนายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๙ ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมและรับผิดชอบในการ
บริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและ
ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้าง
องค์การบริหารส่วนจังหวัด รองจากนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแล
ราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบาย และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่
กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น"

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

"มาตรา ๓๙/๑ อำนาจหน้าที่ในการสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ในกรณีที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนาย
กองค้การบริหารส่วนจังหวัดตามลำดับที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดจัดไว้เป็นผู้รักษาราชการแทน
ถ้าไม่มีรองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ปลัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน

LIRT

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่งใด แต่งตั้ง
ให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการ
แทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในระหว่าง
รักษาราชการแทนด้วย

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ หรือการปฏิบัติราชการที่นายกองค้การ
บริหารส่วนจังหวัดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ
หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ
หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ไม่ได้กำหนดในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น
นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองนายกองค้การบริหาร
ส่วนจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดก็ได้ แต่ถ้ามอบให้ปลัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดหรือรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติราชการแทน ให้ทำเป็นคำสั่งและ
ประกาศให้ประชาชนทราบ

การปฏิบัติราชการแทนนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดตามวรรคสี่ต้องกระทำภายใต้
การกำกับดูแลและกรอบนโยบายที่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดไว้"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ และมาตรา ๔๔/๓
แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

"มาตรา ๔๔/๑ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
หรือผู้ซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย มีสิทธิเข้าประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริง ตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มี
สิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๔๔/๒ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม
ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิด
อภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดโดยไม่มีการลงมติ

LIPT
(โปรดพลิก)

ญัตติตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดวันสำหรับการอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าห้าวันและไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับญัตติ แล้วแจ้งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบ

การขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๓๕ จะทำได้ครั้งเดียวในสมัยประชุมสามัญหนึ่ง มาตรา ๔๔/๓ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- (๒) รับเงินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ นอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ
- (๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นผู้สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นหรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งได้รับเบี้ยหวัด บำเหน็จบำนาญ เงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันและมีให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งรับเงินตอบแทนค่าเบี้ยประชุมหรือเงินอื่นใด เนื่องจากการดำรงตำแหน่ง กรรมการธิการของรัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาท้องถิ่นอื่น หรือกรรมการที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นโดยตำแหน่ง”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

“มาตรา ๔๕/๑ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

LIART

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้มีมติเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติใด ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้เสร็จและส่งคืนประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัตินั้น ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัตินั้น

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงนามใช้บังคับเป็นข้อบัญญัติต่อไป แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยให้ส่งร่างข้อบัญญัตินั้นพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อพิจารณาใหม่ ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติยืนยันตามร่างข้อบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัตินั้นให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงนามใช้บังคับเป็นข้อบัญญัติและแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบต่อไป แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติหรือยืนยันร่างข้อบัญญัติเดิมด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสาม ให้ร่างข้อบัญญัตินั้นตกไป"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ในกรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการจำนวนสิบห้าคนเพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งโดยแก้ไข ปรับปรุง หรือยืนยันสาระสำคัญในร่างข้อบัญญัตินั้น ทั้งนี้ ให้ยึดถือหลักเกณฑ์ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประโยชน์ของท้องถิ่นและประชาชนเป็นสำคัญ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอจำนวนเจ็ดคน และบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสนอจำนวนเจ็ดคน โดยให้ตั้งภายใน

LIPT
(โปรดพลิก)

เจ็ดวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมติไม่รับหลักการ และให้กรรมการทั้งสิบสี่คนร่วมกัน
ปรึกษาและเสนอบุคคลซึ่งมิได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีได้
เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการดังกล่าวภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันที่กรรมการครบจำนวนสิบสี่คน

ในกรณีที่ไม่สามารถเสนอบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นกรรมการหรือประธานกรรมการได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือกรรมการหรือประธานกรรมการไม่ปฏิบัติหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งบุคคลซึ่งมิได้เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด และมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทำหน้าที่กรรมการหรือประธาน
กรรมการดังกล่าวให้ครบตามจำนวน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณาร่างข้อบัญญัติให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน
นับตั้งแต่วันที่ได้ตั้งประธานกรรมการในคราวแรก แล้วรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่คณะ
กรรมการไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ประธานกรรมการรวบรวมผล
การพิจารณาแล้ววินิจฉัยชี้ขาดโดยเร็ว แล้วรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดส่งร่างข้อบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการ
หรือประธานกรรมการในวรรคสี่ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเร็ว แล้วให้นายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเสนอร่างข้อบัญญัติดังกล่าวต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๕๒
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด หากนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดไม่เสนอร่างข้อบัญญัตินั้นต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในเวลาที่กำหนด
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพ้นจากตำแหน่ง"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

"มาตรา ๕๕/๑ ให้สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายตามมาตรา ๕๔ วรรคห้า ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบัญญัติจาก
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หากสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน
กำหนดหรือมีมติไม่เห็นชอบให้ตราข้อบัญญัตินั้น ให้ร่างข้อบัญญัตินั้นตกไป และให้ใช้ข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณปีที่แล้วไปพลางก่อน ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
เสนอรัฐมนตรีมีคำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด การเสนอ การแปรรูปหรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมีส่วนร่วมไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปิดประกาศข้อบัญญัติที่ประกาศใช้บังคับแล้วไว้ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ทันท่วงที่มีได้ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจออกข้อบัญญัติชั่วคราวที่มีใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ สามีญประจำสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุง องค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินลิตรละสิบสตางค์ สำหรับน้ำมัน และกิโลกรัมละไม่เกินสิบสตางค์สำหรับก๊าซปิโตรเลียม

(๒) ยาสูบ โดยจัดเก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินมวนละสิบสตางค์

ราคาจำหน่ายที่เพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการ กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด"

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIERT
(โปรดพลิก)

“มาตรา ๗๕ เงินเดือนและค่าตอบแทนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๙ ในกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ละเลยไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือประพฤติดินฉ้อฉล
ต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำเนินการสอบสวนก็ได้

ถ้าหากผลการสอบสวนปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด มีพฤติการณ์เช่นนั้นจริง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอให้รัฐมนตรีใช้ดุลพินิจสั่งให้นายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ้นจากตำแหน่ง คำสั่งของรัฐมนตรี
ให้เป็นที่สิ้นสุด”

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๓๒ บรรดาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด และรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือมี
การยุบสภา

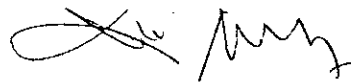
ในกรณีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๘ มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๕/๓ มาตรา ๓๕/๔ มาตรา ๓๕/๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗

มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ มาตรา ๔๔/๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๕/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับจนกว่าจะครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและมีการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำบทบัญญัติเดิมก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทนในระหว่างเวลาดังกล่าว

มาตรา ๓๓ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับ ที่กำหนดการจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรรมการสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการจ่ายเงินค่าเบี้ยประชุมให้แก่กรรมการที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งขึ้น ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ต่อไปจนกว่าจะได้มีการออกระเบียบตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาของเราได้รับร่างเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ ซึ่งจะต้อง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วันนะครับ ซึ่งขณะนี้ยังเหลือเวลาอยู่อีก ๕๓ วัน
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร
ท้องถิ่น และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกภาพของประธานสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และวิธีการประชุมสภาองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕
วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๑ และเพิ่ม
มาตรา ๒๒ วรรคหก และยกเลิกมาตรา ๘๐ วรรคสาม)

- ๑๓/๑

LIRT

(๒) ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ยกเลิกมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และเพิ่มมาตรา ๓๕/๑ มาตรา ๓๕/๒ มาตรา ๓๕/๓ มาตรา ๓๕/๔ มาตรา ๓๕/๕ มาตรา ๓๘/๑ มาตรา ๔๔/๑ มาตรา ๔๔/๒ และ มาตรา ๔๔/๓)

(๓) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (เพิ่มมาตรา ๔๕/๑)

(๔) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร่างข้อบัญญัติ ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และการกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนให้มีความคล่องตัว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ วรรคสอง มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ และเพิ่มมาตรา ๕๕/๑)

(๕) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕)

เหตุผล

เนื่องจากการสมควรกำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ประกอบกับบทบัญญัติบางมาตราตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และไม่เหมาะสมกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากทางคณะกรรมการการปกครองได้รับมอบหมายให้ศึกษาเรื่องนี้ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๐๕ เชิญท่านประธานคณะกรรมการการปกครอง ท่านอูธร ตันติสุนทร ครับ

นายอูธร ตันติสุนทร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กรรมการการปกครองของวุฒิสภาได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ก็มีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง กระทบอยากจะทำเรียนสั้น ๆ ๒ - ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกก็คือ การที่จะให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรงนั้น เป็นการสกัดการ พูดย่าง ๆ คือการคอร์รัปชันระหว่างองค์กรท้องถิ่นทั้งหลาย แต่เดิมมา การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกสภาท้องถิ่น การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันของทางองค์กรท้องถิ่น แต่เดิมมาที่กระทบกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ว่า ผู้ที่จะเป็นผู้บริหารท้องถิ่น เช่น นายก อบจ. นายกเทศมนตรี หรือ นายก อบจ. ก็ตามแต่ เขาก็ล็อบบี้ (Lobby) สมาชิกซึ่งมีไม่กี่คนนะครับ เป็นการเอาใจสมาชิกเท่านั้น และก็จะได้เป็นผู้บริหาร ก็ปรากฏว่าที่แล้มา ขอประธานโทษที่ต้องใช้คำที่ภาษาชาวบ้าน คือเรียกว่า กินกันเป็นทีม บางแห่งนายกเทศมนตรีก็เปลี่ยนกันเป็นคนละ ๒ ปี คนละปี อบจ. ก็เช่นเดียวกัน อบต. ก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นตรงนี้การที่แก้ไขปัญหาดังนี้ให้ลุล่วงไปได้ จำเป็นจะต้องให้เลือกนายก อบจ. โดยตรง อันนี้พูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนนะครับ การที่เราจะมีการเลือกนายก อบจ. โดยตรง ที่บังเกิดผลดีก็คือว่านายก อบจ. ต่อไปนี้ถ้าใครอยากจะเป็นหรือต้องการจะเป็นนายก อบจ. ท่านจะต้องไปปราศรัยพบกับราษฎรในอำเภอต่าง ๆ ทุกอำเภอ และก็ประกาศนโยบายชัดเจนว่าท่านจะบริหารจังหวัดของท่านอย่างไร มีปัญหาเรื่องอะไร มีปัญหาเรื่องการศึกษา มีปัญหาเรื่องอะไร ท่านชี้แจงประชาชนให้ได้เข้าใจ และเมื่อประชาชนเลือกท่านมาแล้ว ท่านก็มีอำนาจในการบริหาร ๔ ปี โดยสภาไม่สามารถที่จะเอาท่านออกได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่กระทบคิดว่าวันนี้รัฐบาลมีนโยบายในการปราบคอร์รัปชัน องค์กรท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐ องค์กรหนึ่งซึ่งมีความสำคัญ และงบประมาณแต่ละปีก็ประมาณ ๒ แสนล้านบาท -----

เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องซึ่งทางคณะกรรมการการปกครองได้ศึกษาแล้วมีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งและอยากจะกราบเรียนท่านว่านอกจากนั้นก็ยังมีประเด็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องข้อปลีกย่อย สำหรับสาระสำคัญก็คือ การเลือกนายกฯ โดยตรง ผู้บริหารโดยตรง ถ้ากฎหมายฉบับนี้จะได้ผ่านวุฒิสภาแล้ว ผมคิดว่าก็จะเป็นคุณประโยชน์ต่อบ้านเมืองในการที่จะสนองตอบนโยบายของรัฐบาลในการปราบคอร์รัปชัน ได้อย่างดียิ่ง

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะขอกราบเรียนเป็นข้อเสนอก็คือว่า ร่างของสภาผู้แทนราษฎรนั้น เขาได้พิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบแล้ว เพราะฉะนั้นอยากจะขอความกรุณาท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลาย ถ้าจะมีการแปรญัตติก็ขอเป็นเพียงแปรญัตติแต่น้อย ไม่ใช่หลักสาระสำคัญเป็นข้อปลีกย่อยเล็ก ๆ น้อย ๆ ถ้าเมื่อสภาของเราได้กระทำอย่างนี้แล้วร่างนี้จะกลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่ง เมื่อทางสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่ามีภารกิจเล็กน้อยก็จะสามารถที่จะผ่านไปได้โดยไม่ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เรื่องนี้เป็นวิธีการที่สำคัญซึ่งผมอยากจะกราบเรียนเป็นข้อพิจารณาว่า ถ้าหากว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านใดที่จะขอแปรญัตติขอความกรุณาแปรญัตติแต่น้อยเพื่อจะให้กฎหมายฉบับนี้ได้คลอดออกมาโดยเร็วเพื่อบังคับใช้ให้ทันแก่การเลือกตั้งนายก อบจ. ในต้นปีหน้าคือเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นวาระที่สำคัญที่ผมคิดว่าเราคงจะต้องช่วยกันพิจารณา ผมขอกราบเรียนหลักการ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ท่านสมาชิกฯ ได้ยื่นความจำนงหรือว่ายกมือที่จะอภิปราย ๑๐ กว่าท่าน ซึ่งผมได้เรียงลำดับตามที่ท่านยกมือไว้แล้ว ขอปรึกษาท่านว่าแต่ละท่านอภิปรายอย่าให้เกิน ๑๕ นาที นะครับ เพราะจะได้แบ่งเวลาให้กับท่านสมาชิกฯ ท่านอื่น ๆ ด้วย ผมจะตามลำดับที่ท่านยกมือนะครับ เชิญท่านอนันต์ ผลอำนวนย เชิญครับ

นายอนันต์ ผลอำนวนย (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายอนันต์ ผลอำนวนย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร จะขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เข้ามาสู่สภาในวันนี้ ผมคิดว่าวันนี้เป็น

นิมิตหมายที่ดีของการเมือง การปกครองของบ้านเรา กระบวนการทางประชาธิปไตยจะได้ลงไปสู่ถึงรากหญ้าและเป็นพื้นฐานของคนจริง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามหลักการและเหตุผลที่ท่านเลขาธิการได้กล่าวไปแล้ว ๓ - ๔ ประเด็นนั้น ผมคิดว่าเป็นข้อดีและกำลังจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาในระบอบประชาธิปไตยที่บ้านเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงนั้นจะมีข้อดีอยู่ ๓ - ๔ ประเด็นด้วยกัน แต่สิ่งแรกที่เรเห็นก็คือ การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงนั้นจะทำให้ตัวนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีเสถียรภาพ สามารถทำงานได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๒ ถ้าบุคคลที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงนั้น อย่างน้อยบุคคลเหล่านั้นจะได้มีโอกาสไปสัมผัสกับประชาชนทั้งจังหวัดแล้วได้มีโอกาสไปนำเสนอนโยบายของตนเองในการบริหารจัดการจังหวัดของตัวเอง แต่ที่สำคัญก็คือคนที่เข้ามาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น โดยที่เป็นประชาชนในจังหวัดนั้น สามารถรับรู้และก็เข้าใจปัญหาของพื้นที่จังหวัดตัวเองได้ดี ถ้าเราไปเทียบกับในอดีตที่ใช้ในการปกครองโดยส่วนราชการหรือรัฐบาลนั้น คนที่เข้าไปเป็นผู้นำจังหวัด เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นนายอำเภอ ก็ดี พอเข้าไปถึงแล้วกว่าจะไปเรียนรู้พื้นที่ของตัวเองต้องใช้เวลา ๓ เดือน ๕ เดือน ๖ เดือน แต่วันนี้คนที่มาเป็นตัวแทนของภาคประชาชนจริง ๆ พอเข้าไปแล้วเขาสามารถจะไปบริหารจัดการด้วยตัวเองได้เลยทันที ในประการที่ ๒ นั้นผมคิดว่าในเรื่องของการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นบทสะท้อนของความเป็นจริงในสังคมบ้านเราว่า คนที่จะเข้าไปเป็นนายกฯ นั้น อย่างน้อยบุคคลเหล่านี้ก็จะ ได้มีโอกาสได้รู้และสัมผัสในเรื่องที่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่-

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เข้าไปนั้น ต้องสร้างคุณงามความดี แล้วก็เป็นที่รู้จัก เป็นที่
 พึงพอใจของประชาชน ประชาชนเขาถึงจะเลือก ซึ่งยิ่งถ้าบุคคลเหล่านี้ยิ่งใกล้จะหมดวาระ
 บุคคลเหล่านี้ยิ่งจะเร่งสร้างคุณงามความดี ทำให้คนนี่สามารถจะเลือกต่อไปได้ หรือว่า
 สามารถจะทำให้คนนี่ยอมรับได้ ถ้าไปเปรียบเทียบกับระบบราชการเดิมในอดีตนี้
 เห็นไหมครับ พอคนใกล้จะหมดวาระก็วิ่งหาจังหวัด หาอำเภอดี ๆ อยู่ ใกล้จะเกษียณ
 ก็กลัวไม่กล้าเซ็นอะไรมากมาย เพราะเซ็นไปแล้วเดี๋ยวกลัวไม่ได้บำเหน็จบำนาญ แต่คน
 ที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงนี้ พอเข้าไปแล้วนี่อย่างน้อยก็กลัวจะไม่ได้รับเลือกต่อ
 กลัวจะไม่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน ก็ต้องเร่งสร้างคุณงามความดี เราจะเห็นข้อดี
 ของการเลือกตั้งนายกฯ โดยตรง

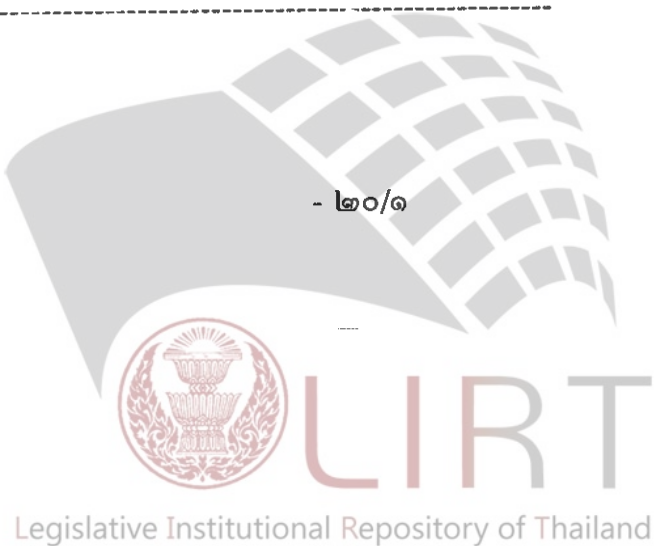
แล้วอีกประการหนึ่งนั้น ผมคิดว่าวันนี้กระบวนการเลือกตั้งในรอบอบ
 ประชาธิปไตยนั้นเป็นการปราบผู้มีอิทธิพลโดยทางอ้อม พวกนักเลงที่มีคนเดินไป สักคนหาม
 สามคนแห่ เดินไปตามทางทั้งหลายนี้จะได้ไม่กล้าไปร่ากับประชาชน ต้องไปยกมือไหว้
 ประชาชนบ้าง ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวประชาชนเขาไม่เลือกถ้าขึ้นกร่าง ๆ ไป เป็นการปราบผู้มี
 อิทธิพลโดยอ้อมโน้มนำดี เพราะคนพวกนี้ต้องอ่อนน้อมถ่อมตน จะต้องออกไปทำให้ประชาชน
 เขาเลือกให้ได้ ก็เป็นการปราบผู้มีอิทธิพลนี้ผมคิดว่า เป็นการปราบที่ตัวอย่างหนึ่งในการ
 ทางประชาธิปไตยนี้ แล้วสิ่งสำคัญคือเรื่องของการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ผมคิดว่าเห็นด้วยกับการที่จะให้ไปนับคะแนนรวม
 ที่หน่วย วันนี้บรรดาผู้นำองค์กรต่าง ๆ ผู้นำท้องถิ่นต่าง ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.
 ผู้นำองค์กรมวลชนต่าง ๆ นี้ก็จะได้สบายอกสบายใจเสียที เอาไปเทกองนับรวมเหมือนกับ
 ส.ส. เสีย เพราะพวกนี้จะได้ชื่อไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้ เพราะในอดีตนี้ กำนันหลายคน
 ผู้ใหญ่บ้านหลายคน ผู้นำท้องถิ่นนะตายครับ ตายเพราะว่าคนไทยนี้มีมนุษยสัมพันธ์ดี
 พอใครไปขอคะแนน ช่วยเลือกหน่อย ทุกคนก็รับปาก พอคะแนนออกมา คะแนนไม่มี
 บอกหาว่าเบี้ยว หาว่าทรยศ แต่ว่าต่อไปนี้ถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว กระบวนการ
 คนที่เป็นผู้นำองค์กรทั้งหลายนั้นก็สบายใจได้ แล้วอีกประการหนึ่งก็คือ ประชาชนนี้มีสิทธิ
 มีอิสระในการที่จะเลือกใครก็ได้ โดยที่ไม่ต้องอยู่ภายใต้อาณัติของผู้มีอิทธิพลทั้งหลาย นี่คือ
 ข้อดีของกฎหมายเลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดในฉบับที่เข้ามาสู่วุฒิสภาในครั้งนี้

ซึ่งผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายก็คงจะต้องให้การสนับสนุนในร่างฉบับนี้ แล้วอย่างน้อย
 สิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นฐานรากของการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตย ทำให้บ้านเมืองนี้
 สามารถพัฒนาไปได้ ก็ขอว่า ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจิโรจน์ โชติพันธุ์ ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ผมเองก็ขอสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น
 ผมคิดว่าทุกท่านก็คงทราบแล้วว่า ประเทศไทยเรานั้นได้มีหน่วยองค์กรปกครองท้องถิ่น
 นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๖ ที่เรามีสุขาภิบาลท่าลอม และก็มีผู้บริหรงานนั้นก็เป็นข้าราชการ
 เป็นนายอำเภอ ยกตัวอย่าง แล้วตอนหลังเราก็ได้มีการเลือกตั้งขึ้นมา มีตัวแทนราษฎร
 เป็นหัวหน้าส่วนบริหาร แต่ว่าท่านประธานฯ ครับ ก็ยังเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม
 คือหมายความว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งเป็นตัวแทนราษฎรเลือกตั้งขึ้นมา ทั้งที่ฝ่ายหัวหน้า
 บริหารแต่ละราชการนั้นก็ยังเป็นฝ่ายบริหาร แต่คราวนี้ท่านประธานฯ ครับ เป็นการเลือกตั้ง
 โดยตรงจากประชาชน นับว่าเป็นประวัติศาสตร์ของการปกครองแห่งบ้านเมืองของเรา
 ท่านครับ ก็เป็นที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะนับว่าปีนี้ พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ร้อยปีพอดีท่านครับ
 ผมดีใจเหลือเกินที่รัฐบาลชุดนี้ รวมทั้งท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านครับ ที่ได้
 เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ผมก็ได้พยายามอ่าน พยายามศึกษาแล้วก็รู้สึกว่าจะ เป็นผลดี
 แก่บ้านเมืองเราอย่างยิ่ง -----

นอกจากจะมีการเลือกตั้งโดยตรงแล้วท่านประธานฯ ครับ ยังมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร คือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จบปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี อันนี้ดีครับ สมควรแล้วที่จะต้องเอาผู้ที่คุณวุฒิสูง ขึ้นมาบริหารบ้านเมืองที่มีความสำคัญ ซึ่งหลายท่านได้กล่าวไปแล้วเราจะได้ มีประสิทธิภาพในการบริหารบ้านเมือง อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ นอกจากนั้นแล้วก็มี หลายจุดที่รู้สึกว่าคุณหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานฯ ครับ ในการแถลงนโยบายของหัวหน้าฝ่ายบริหารหรือนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ไม่มีการลงมติ อันนี้ดีมากครับท่านครับ เป็นกฎหมายที่พยายามแก้ไขปัญหาของเรา ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายจังหวัดหลายแห่งที่มีปัญหามาถึงกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าผู้ที่เป็นหัวหน้าบริหารนั้นมีเสียงส่วนน้อย ทำให้บริหารงานไม่ได้ ไม่ว่าเฉพาะ องค์การฯ นะครับ เทศบาลเช่นเดียวกันมีปัญหา อันนี้กฎหมายฉบับนี้เขาแก้ไขแล้ว ท่านครับ แก่ดีมาก คือว่าแถลงนโยบายเสร็จไม่มีการลงมติ อันนี้ก็แสดงว่าหัวหน้า ฝ่ายบริหารเราก็สามารถที่จะบริหารงานต่อไปได้ เมื่อก่อนเป็นการบริหารงาน ที่พวกมากลากไป สร้างปัญหายุ่งยากแก่บ้านเมือง กฎหมายฉบับนี้แก้ไขแล้วผมเห็นข้อดี ข้อหนึ่งเหมือนกันครับ และที่สำคัญนั้นท่านครับ ผมพยายามอ่านดูแล้วอีกอันหนึ่ง ที่ต้องขอชมเชยที่มีก็คือการลงมติรับร่างข้อบัญญัติงบประมาณ อันนี้ก็ดีท่านครับ คือหมายความว่าข้อบัญญัติงบประมาณสมัยก่อนนั้นบางทีนายกฯ หรือบางทีหัวหน้า ฝ่ายบริหารมีเสียงน้อย สมาชิกฯ ไม่รับรองเกิดปัญหา กระทรวงมหาดไทยปวดหัว อันนี้แก้ไขได้ครับ หมายความว่า ถ้าสมมุติว่าเสียงส่วนใหญ่ไม่รับรองแล้วก็สามารถ แต่งตั้งกรรมการพิจารณา ๑๔ คน ที่เป็นสมาชิกสภาฯ ๗ คน คราวที่ไม่ใช่ เป็นสมาชิกสภาฯ ๗ คน แล้วมาพิจารณาใหม่เสนอไปยังผู้ว่าฯ แล้วกรรมการชุดนี้ ที่เอาคนนอกเข้ามาจะช่วยแก้ปัญหานี้ได้อย่างมากเลยครับ แบ่งเบาภารกิจ ของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยจะได้สบาย อันนี้ก็ปัญหาที่ผมเห็นว่า ดีมากเหลือเกินเป็นการแก้ปัญหามาอย่างดี นอกจากนั้นท่านครับ กฎหมายฉบับนี้ ยังเปิดโอกาสให้ผู้นำฝ่ายบริหารสามารถแต่งตั้งผู้ช่วยแต่งตั้งอะไรได้ คนภายนอกครับ

เข้ามา แต่งตั้งได้ อันนี้เป็นการร่วม มีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน ผมดูแลกฎหมายฉบับนี้ผมพยายามหาที่ติ แต่ติไม่ได้ ผมดีใจที่กฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีท่านประชา มาลินนท์ รัฐมนตรีช่วยมหาดไทยมานั่งอยู่ตรงนี้ ตอบปัญหาพวกเรา ผมก็ดีใจจริง ๆ ที่ท่านทำอย่างนี้ รอบคอบ จะแก้ปัญหาของการปกครองท้องถิ่นเราให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนกฎหมายร่าง พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่งท่านครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านจิโรจน์ครับ ที่ไม่ต้องยาวมากนักนะคะครับ ต่อไปท่านนันทนา สงฆ์ประชา ครับ

นางนันทนา สงฆ์ประชา (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน นันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยนาท ก่อนอื่นดิฉันต้องกราบขอพระคุณรัฐบาล กราบขอบคุณผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่านที่มีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาท้องถิ่นก็เลยเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา กราบขอบคุณเป็นอย่างสูงค่ะ เพราะภารกิจที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ อบจ. จะได้รับการถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่การปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ในการจัดระบบบริหารสาธารณะตั้งแต่ห้องสมุดอำเภอ ห้องสมุดจังหวัด สนามกีฬาจังหวัด ถนนของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งเราได้ผ่านพระราชบัญญัติปฏิรูประบบราชการ เราก็ทราบว่าถนนและสะพานนี้จะต้องโอนมาที่ อบจ. ทั้งหมด -----

แม้แต่การจดทะเบียนของพาณิชย์ ตั้งแต่การจดห้าง จดบริษัท ต่อไปต้องโอนมาให้ อบจ. ทั้งหมด การจดทะเบียนรถ ต่อทะเบียนรถของกรมขนส่งฯ นี้ก็ต้องโอนมาให้ อบจ. แม้แต่เครื่องสูบน้ำของกรมชลประทานซึ่ง~~เวลา~~ ^{เมื่อ}พี่น้องประชาชน เกษตรกร~~แต่ก่อน~~ ^{นี้}จะต้องไปขอความร่วมมือจากกรมชลประทาน เครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ทั้งหมดจะต้องถูกมาบริหารจัดการ โดย อบจ. และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ต่อไปองค์กรต่าง ๆ แม้แต่เงินที่จะช่วยเหลือผู้สูงอายุก็จะต้อง อบจ. บริหาร ต่อไปไม่แน่เรื่องการศึกษา โดยเฉพาะสมัยก่อนที่~~ดิฉัน~~ ^{ดิฉัน}เคยดำรงตำแหน่งเป็นประธานสภา เป็นนายก อบจ. ก่อนปี ๒๕๒๓ ^{นี้}ก็จะจำกัด~~การ~~ ^{การ}ศึกษาประชาชนที่เป็นประณมในปัจจุบัน~~นี้~~ ^{นี้}ข้าราชการบำนาญ~~ที่~~ ^{ที่}ก็ยังมีรับเงินกับทาง อบจ. อยู่ สิ่ง~~ที่~~ ^{ที่}ดิฉันพูดมาทั้งหมดนี้~~ดิฉัน~~ ^{ดิฉัน}อยากจะให้สภาแห่งนี้ได้เข้าใจ อยากจะชี้แจงว่าต่อไป~~นี้~~ ^{นี้}องค์กรบริหารส่วนจังหวัด~~ที่~~ ^{ที่}จะต้องเป็นผู้~~ที่~~ ^{ที่}จะต้องดูแลพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิดที่สุด ภารกิจต่าง ๆ ที่ดิฉันได้กล่าวมาแล้ว~~นี้~~ ^{นี้}ที่จะสำเร็จได้จะต้องได้รับการบริหารที่มีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวและก็ต้องมีประสิทธิภาพ มีการตัดสินใจ สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ต่อสมาชิกฯ ณ ห้องนี้ว่าปัจจุบันนายก อบจ. จะขึ้นสู่การเป็นนายก อบจ. ~~นี้~~ ^{นี้}จะต้องได้รับเสียงสนับสนุนจากสมาชิกอย่างที่เราทราบอยู่และก็เป็นเพียงตัวแทนของอำเภอเท่านั้น ถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านนั้นหมายถึงว่านายก อบจ. จะต้องได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนทั้งจังหวัด แต่ดิฉันอยากจะกราบเรียนเพื่อย้ำเตือนสมาชิกฯ ว่าต่อไปวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ที่จะถึงนี้ อีกประมาณ ๔ เดือน ส.จ. หรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้จะครบวาระทั้งประเทศและจะต้องมีการเลือกตั้งให้ได้ภายใน ๔๕ วัน ดิฉันเป็นห่วงเหลือเกินว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าผ่านไม่ทันใช้ไม่ทัน คนที่เป็นนายก อบจ. นี้จะไม่ได้เป็นตัวแทนของอำเภอในปัจจุบัน กลายเป็นของตำบลด้วยซ้ำไป เพราะอำเภอจะต้องแบ่งเป็นเขตย่อย บางอำเภอแบ่งเป็น ๕ เขต บางอำเภอแบ่งเป็น ๔ เขต ตามกฎหมายพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น แทนที่จะซ้ำร้ายไปกว่าเดิมอีก ดิฉันกราบเรียนอย่างนี้ และดิฉันอยากจะกราบเรียนจากประสบการณ์จริง การที่เราไม่มีความเป็นอิสระในการที่เราเป็นนายก อบจ. ดิฉันมีคติประจำใจเลยว่าเป็นนายกฯ เหมือนมีนรกอยู่ในใจ ดิฉันหมายถึงอย่างไรรู้ไหมคะ เวลาเราจะผ่านงบประมาณในแต่ละงบประมาณ เพราะว่าไม่ใช่เพียงปีหนึ่งมีงบประมาณเพียงครั้งเดียว จะต้องมี

ข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่จะต้องใช้เสียงสมาชิกสนับสนุน สมาชิกต่าง ๆ นี้เวลาเราจะทำ
งบประมาณที่เราคุยร่วมกัน เราคิดร่วมกันว่าพี่น้องประชาชนตรงไหนในเขตอำเภอไหนมี
ความเดือดร้อน ไม่ว่าจะถนนหนทาง สาธารณูปโภคทุกอย่างเราคิดร่วมกัน แต่เวลาจะผ่าน
งบประมาณไม่ยกมือสนับสนุนในงบประมาณของตัวเองที่เสนอเข้ามา-----

- ๒๒/๑

ด้วยเหตุผลเพราะว่า ก็คงจะทราบกันโดยทั่วไปว่าต้องการผลประโยชน์ส่วนตัว ถูกความ
 กดดันเป็นที่สุด แล้วทำที่สุดแล้วการบริหารงานตรงนั้นอีกอึดจริง ๆ และอึดอีกมาก คิดฉัน
 อยากจะกราบเรียนว่าการที่ได้รับผลตอบแทนส่วนตัว~~จะ~~หมดไป แต่มีบางท่านก็สงสัยว่า X
 อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด~~ที่~~ในกรณีที่เป็นซีอีโอ (CEO) ในปัจจุบันนี้จะมีส่วน X
 เกี่ยวข้องกับทาง อบจ. อย่างไรในกฎหมายฉบับนี้ คิดฉันอยากจะกราบเรียนว่าดิฉันกราบเรียน
 ไปแล้วว่างบประมาณนี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากสมาชิก แต่ในฉบับใหม่ร่างใหม่นี้
 ว่างบประมาณไม่ผ่าน ทางนายกฯ ตั้งมา ๗ คน ทางสมาชิกตั้งอีก ๗ คน ผู้ว่าฯ ตั้งมา
 ๑ ก็เกลียดงบประมาณกันใหม่และก็เข้าสภา ถ้าไม่ผ่านนี้นายกฯ ไม่หลุด เพียงแต่สมาชิกต้อง
 ถูกขยุบลงไป ฉะนั้นกราบเรียนว่าไม่มีอะไรที่จะมาครอบงำ มีความเป็นอิสระอย่างที่สุด
 ถ้ามีการเลือกตั้งโดยตรง และดิฉันคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาในห้องนี้เรา ๒๐๐ คนตระหนักดีว่า
 เราสนับสนุนแน่เลือกตั้งนายกฯ โดยตรง แต่ดิฉันเป็นห่วงว่าจะไม่ทัน เพราะโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเราจะปิดสมัยประชุมนี้ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน และเราก็จะเปิดใหม่ในวันที่ ๔
 กุมภาพันธ์ ซึ่งจะเป็วันเลือกตั้งพอดี ดิฉันขอฝากไว้ด้วยว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ถ้าไม่ทัน เราจะ
 ต้องไปใช้ในอีก ๔ ปีข้างหน้า จะสายไปไหมคะ ดิฉันขอฝากให้เราทุกคน ณ ~~ที่นี้~~ X
 พิจารณาด้วยว่าพวกเรา~~ที่~~ทำงานเพียงวันนี้เพียงไม่กี่ชั่วโมง~~ที่~~ทำเพื่อพี่น้องประชาชนทั้ง X
 ๗๖ จังหวัด~~ที่~~ก็ไม่แน่ว่าจะเหนือกว่าแรง กราบขอบพระคุณค่ะ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก กระผมขอสนับสนุนร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ก็เนื่องจากการที่ได้ติดตามการทำงานของสมาชิกองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดมาเป็นระยะเวลายาวนานเห็นว่าไม่มีประสิทธิภาพ การบริหารไม่ราบรื่น ทั้งนี้
 ก็เนื่องจากการบริหารของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของ
 กลุ่มของพวกของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วบางครั้งก็ไม่สามารถจะตกลงใน
 เรื่องงบประมาณเป็นระยะเวลาเป็นปี ๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อการทำงานของพัฒนาของ
 ประเทศเป็นอย่างยิ่ง เดิมทีเดิวนั้นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีบทบาทอะไร

๕๒

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สรยุทธ ๒๒/๒

• มากนัก ก็มีหน้าที่ในการที่จะควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการ แต่ในปัจจุบันนี้นั้น ~~ปรากฏว่า~~ ปรากฏว่าองค์กรบริหารส่วนจังหวัดได้รับงบประมาณมาเป็นจำนวนมากจากงบสนับสนุนจากงบของภาษีที่เก็บได้ในท้องถิ่นมากมาย แต่ละจังหวัดก็จะมีประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท ๓๐๐ ล้านบาท บางจังหวัดก็มากกว่านั้น ซึ่งเงินจำนวนนี้เท่าที่สังเกตปรากฏว่าองค์กรบริหารส่วนจังหวัดทั่วไป ~~จะไม่ค่อยคุ้มค่า~~ จะใช้ไม่คุ้มคุ้มค่า จากเงิน ๒ แสนล้านบาททั่วประเทศนี้ผมคิดว่าใช้จริง ๆ ~~ที่จะถึงครึ่งหรือเปล่า~~ เพราะที่ใช้ไปในเรื่องการโฆษณา หาเสียงตัวเอง สำหรับโฆษณาไปลงในพื้นที่ที่ตนเห็นว่าเป็นพรรคพวกของตนเอง อะไรต่าง ๆ ทำนองนี้ ไม่มีแผนงานในการใช้งบประมาณอย่างถูกต้อง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดที่จะต้องมีการแก้ไข และนอกจากนั้นนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเองก็ไม่เข้าใจปัญหาของพี่น้องประชาชนทั้งจังหวัด คือไม่ทราบว่า จะดำเนินอะไรเป็นลำดับก่อนหลังในการพัฒนา หรือก็ไม่สามารถที่จะเชื่อมโยงความต้องการของพี่น้องระหว่างตำบล ระหว่างอำเภอต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาของประเทศของผู้ว่าราชการจังหวัด สิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าถ้าปล่อยให้ ~~นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดในปัจจุบันนี้~~ ได้บริหารในลักษณะนี้ต่อไปโดยไม่ได้กำหนดให้มีการเลือกโดยตรงมาจากประชาชนแล้ว ผมคิดว่าจะเป็นอย่างยิ่งใหญ่ในการที่จะทำให้การทำงานของผู้ว่าฯ บูรณาการไม่ประสบความสำเร็จ โดยภาพรวมนั้นองค์กรบริหารส่วนจังหวัดก็คือส่วนหนึ่งขององค์กรบริหารพัฒนาของจังหวัดที่จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ว่าฯ บูรณาการ เพราะฉะนั้นจะต้องสามารถเชื่อมโยงโครงการพัฒนาของจังหวัดให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จึงขอสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งจากประชาชนทั้งจังหวัด สำหรับตัวนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดและก็ขอสนับสนุนคำอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ตามหลักการและเหตุผลที่ได้กล่าว ขอขอบคุณมาก

- ๒๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญ ดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ผมซึ่งหนักใจมาหลายนาที่แล้ว เพราะว่าทุกท่านเห็นด้วยหมดเลย ที่ตั้งใจไว้ในวันนี้ก็คือจะค้นแบบไม่ยอมประนีประนอมใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ที่รู้ชะตากรรม ให้เวลาผมอธิบายนิดหนึ่งว่าทำไมผมจึงไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้ ไม่เห็นด้วยทั้งหลักการเหตุผลและในรายละเอียด ผมว่าประเทศไทยของเรากำลังไปผิดทาง ใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ ก็คือกำลังละในการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพราะว่ากระจายไปแล้วก็ยังไม่ยอมกระจายให้หมด ที่ถูกต้องที่สุดก็คือลงไปในพื้นที่ระดับตำบล คือ องค์การบริหารส่วนตำบล พอได้ไปหมดแล้วทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาจังหวัดก็รู้สึกขี้เกียจอ่อนเสียดายก็พยายามจะดึงกลับ แล้วก็ส่งร่างพระราชบัญญัติแก่พระราชบัญญัติกันยกใหญ่ ผู้ว่าฯ ที่สูญเสียอำนาจไปที่จริงน่าจะเป็นสิ่งดี ประชาชนจะได้ดูแลท้องถิ่นก็กลับมีความรู้สึกโศกเศร้าที่สูญเสียอำนาจ งบประมาณต่าง ๆ ไม่ได้ ผู้ว่าฯ บางคนในจังหวัดผมที่ไม่ได้เป็นในปัจจุบันนี้แล้วก็ยังบ่น บอก คุณสมเกียรติของบจะสร้างที่จอดรถก็ต้องไปไหว้ อบต. คุณเหมือนจะเสียความรู้สึก แต่ผมก็บอกท่านอดีตผู้ว่าฯ สุพรรณของผมบอกว่าดีจึงเลยท่านผู้ว่าฯ ไม่ต้องไปห่วง ไปยุ่งอะไรเรื่องงบประมาณเราเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ เราก็ทำหน้าที่ประธานเชื่อมโยงให้จังหวัดของเราเจริญ สวนทางกันหมดครับ เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรีนี่จึงจะดึงอำนาจผู้ว่าฯ กลับสู่มือผู้ว่าฯ ให้หมดก็เรียกว่าอำนาจบูรณาการ หรือใช้ภาษาอังกฤษทำให้ชาวบ้านงง คุณเหมือนเท่ คือ ซีอีโอ นี่คือเผด็จการของบริษัทที่รับผิดชอบโดยตรงต่อประธานผู้ถือหุ้นใหญ่เท่านั้น คือ นายกรัฐมนตรีนี่คิดหมดแล้ว เสียแล้วอยากได้คืน เพราะฉะนั้นผู้ว่าฯ ซีอีโอกำลังทำลายการกระจายอำนาจ พวก อบจ. ก็เช่นเดียวกัน น่าจะยุบไปให้หมดไม่ต้องมี เพราะว่าไม่มีอะไรทำ ไม่มีงบให้รับเหมาก่อสร้างแต่ก็ยังอยากจะมี เพราะฉะนั้นก็คงอยู่ต่อไป คงอยู่ต่อไปก็ไม่ใหญ่เท่ากับการเลือกตั้งโดยตรง เพราะฉะนั้นการเลือกตั้ง

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงคือการทำให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีอำนาจอันชอบธรรมที่จะบอกกับประชาชนทั้งจังหวัดว่าเราใหญ่กว่า อบต. จากนั้นต่อไปประเทศไทยก็จะยุ่งๆ ใ้ภาษาที่แรงก็เรียกว่าจะร้อนเป็นไฟ เพราะว่า อบต. ก็จะทะเลาะกับ อบต. อยู่แล้ว อบจ. ก็จะใหญ่กว่าก็จะแย่งเงินกันครับ ไม่ใช่การแย่งกันคิดว่าจะพัฒนาการศึกษา ปฏิรูปการศึกษาดูแลวัฒนธรรมท้องถิ่น หรือธรรมชาติแวดล้อม ไม่มีครับ ไม่เคยมีใครทะเลาะกันเลยในเรื่องนี้ ถ้าไม่รู้เรื่องเลยครับว่าแม่น้ำทำเงินสกปรกที่สุดจะเอาอย่างไร ไม่รู้ครับ รู้ว่าโครงสร้างพื้นฐานถนน สะพาน อยู่อย่างนี้ครับ ทั้ง อบจ. อบต. ผู้ว่าฯ ก็เช่นเดียวกันก็บ่นไม่มีที่จอดรถ จะสร้าง อบต. ก็บอกว่าที่จอดรถจักรยาน ยังไม่มี ผมบอกว่าได้ต้นไม้ทำไมไม่จอด ไม่ได้ ต้องการเงินหาที่จอดรถจักรยาน ผมบอกอย่างนั้นได้โรงเรียนเอาไหม บอกว่าดีเหมือนกันจอดรถจักรยานได้โรงเรียน เพราะฉะนั้นไม่ได้ครับ ต้องยุบ อบจ. แต่เมื่อไม่ยุบผมมีทางที่ดีมาก ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีถ้ายังฟังอยู่ขอประทานโทษ ถ้าท่านฟังอยู่ ทางออกที่ดีที่สุดคือ เอาละครับไม่ต้องยุบ อบจ. มีอยู่ต่อไปแต่ผู้ว่าฯ คงต้องลดอำนาจ ไม่ใช่ผู้ว่าฯ ซีอีโอ แต่ว่าลงไปเถอะครับไม่ซ้าก็ล้มเหลว แต่ผมไม่ใช่รัฐบาล ผมอยากจะแก้กฎหมายฉบับนี้แบบนี้ครับ แก้ที่หลักการลำบาก ข้ามหลักการไปก่อน ให้เลือกตั้งทางอ้อมให้องค์การบริหารส่วนตำบลทุกตำบลในแต่ละอำเภอ เลือกตัวแทนซึ่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลละ ๑ คน คือพวก อบต. นี้เลือกมาแล้วโดยตรงใช่ไหมครับ ก็ให้พวก อบต. ช่วยกันในสภามีที่คนก็ตาม ตำบลหนึ่งให้ส่งมา ๑ คน เป็นตัวแทนของตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือทุกตำบลส่งมา ๑ คน สุพรรณบุรี ขออนุญาตยกตัวอย่างไม่ได้หาเสียง ยกตัวอย่าง สุพรรณบุรี ๑๑๐ ตำบล ๑๐๖ - ๑๐๗ ตำบล เทศบาลด้วยก็ส่งมา เราก็มีตัวแทน ๑๐๐ แต่ถ้ามากไป ผมก็เสนออย่างนี้ว่าหนึ่งอำเภอทุกตำบลเลือก ๑ คน ถ้าหนึ่งอำเภอมี ๑๐ ตำบล ก็เลือกตัวแทนจากแต่ละอำเภอโดยผ่านสภาตำบล ๑ คน พุดง่าย ๆ คือ ๑ อำเภอส่ง ๑ คนก็ได้ หรือว่าทุกตำบลส่ง ๑ คน เราก็ได้สมาชิกสภาจังหวัด ๑๐๐ คน แต่ถ้าอำเภอคัดเลือกให้เหลือ ๑ คน เราก็ได้ ส.จ. อำเภอละคนเป็นตัวแทน เลือกตั้งทางอ้อม แล้วก็ไปเลือกนายกฯ เอง หน้าที่ก็คือหน้าที่อาจจะไม่เหมือนกับร่างฉบับนี้ หน้าที่ก็คือหน้าที่

๕๕

ว. ๑๗ (ส. นิตินบัญญัติ)

อังกรรียา ๒๓/๓

ในเชิงที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน ในแง่ของการใช้จ่าย หน้าที่คือไปดูแลบริหารจัดการโครงสร้าง
เรื่องงบประมาณแต่ไม่ใช่เพื่อแจกจ่ายไปยังตำบลและงานส่วนกลาง ประสานนโยบาย
ภาพรวมไม่ว่าจะเป็นการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม-----

- ๒๔/๑

เพราะฉะนั้นตัวแทนของแต่ละอำเภอ สมมุติอำเภอละ ๑ คน ก็จะไม่มีการทะเลาะกัน
 หรอกครับ เพราะว่าในจังหวัดหนึ่งมี ๑๐ อำเภอ ๒๐ อำเภอ ๑๕ อำเภอ ก็มานั่งคุยกัน
 เดือนละครั้ง ๑๐ - ๑๕ คน เพื่อแบ่งเงินกันไปใช้ แบ่งความคิดในเชิงศิลปะ วัฒนธรรม
 สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ การศึกษา ถ้าทำอย่างนี้ได้จะครับ อบจ. ยังอยู่ แต่คนของ อบจ. นั้น
 มาจากตำบล มาจากอำเภอ ไม่ต้องมีเงินเดือนเพิ่ม มีเบี้ยประชุมนิดหน่อย แล้วก็ประสานงาน
 กับผู้ว่าฯ ถ้าผู้ว่าฯ ลดความยิ่งใหญ่ให้เป็นผู้ว่าฯ ธรรมดาที่รับใช้ประชาชน ไม่ใช่ผู้ว่าฯ
 ซีอีโอที่รับใช้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ประเทศไทยจะมี
 ความสุข เพราะว่าเลือกตั้งตรงที่ตำบล รู้ปัญหาหมด และพอเป็นส่วนจังหวัดไม่แย่งอะไรกัน
 เลยครับ เพราะว่าไม่มีการรับเหมาในระดับจังหวัด ผู้รับเหมาก่อสร้างก็หากินไปตามปกติ
 ไม่ต้องมาแข่งกันเป็น ส.จ. ส.จ. เต็มไปด้วยผู้รับเหมาก่อสร้าง ไม่ได้ว่าอะไรกัน เพียงแต่ว่า
 ทำไมเยอะจัง นักปรัชญา นักปราชญ์ ทำไมไม่ได้เข้ามาอยู่ในส่วนนี้ อยากเข้าครับ แต่ไม่มี
 อิทธิพลมากพอ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอว่าการเลือกตั้งทั้งหมดในระดับจังหวัด องค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดต้องทางอ้อมผ่านสภาตำบล แล้วก็ผ่านสภาตำบลที่รวมกลุ่มเป็นอำเภอ
 เพื่อจะได้มีจำนวนน้อยลง ถ้าอย่างนั้นชีวิตเป็นสุขมาก ปัญหาของผมครับท่านประธานฯ
 คือว่ากฎหมายฉบับนี้หลักการที่รัฐบาลเขียนมาบอกว่า ให้มีการเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง
 ตรงนี้คือปัญหา ซึ่งผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ถ้าผมจะขอแปรญัตติแก้ก็แก้ทั้งหมด ต้องแก้ที่
 หลักการก่อน เพราะต้องการเลือกตั้งทางอ้อม ไม่ได้อยากจะหักหาญน้ำใจ ทิ้ง อบจ. ไป
 ทั้งหมด องค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรี ไม่รู้ซีครับ ผมแก้หลักการ
 ไม่ได้ ก็ฝากไว้ว่าถ้าเรามีรัฐบาลที่เข้าใจประชาธิปไตยพื้นฐาน ซึ่งกระจายไปสู่ระดับ
 รากหญ้าอย่างแท้จริง อยากให้รัฐบาลคิดใหม่เลย ให้ประชาชนระดับตำบลมีตัวแทนทาง
 อ้อมไปอยู่ในระดับจังหวัด ก็ต้องแก้หลักการของกฎหมาย ไม่อย่างนั้นผมก็จะต้องเสนอ
 แปรญัตติแก้หลักการของกฎหมาย ซึ่งผมก็นอกเหนืออำนาจครับ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลนี้
 ไม่ทำ ก็แล้วแต่ท่าน เพราะท่านใหญ่มาก กระผมก็ไม่เลือกท่านในสมัยหน้าก็แล้วกัน ถ้ามี
 รัฐบาลอื่นที่ฟังอยู่ วิธีของผมเป็นวิธีแห่งความสงบสุข เป็นวิธีที่เราจะเอาเวลาไปคิดเรื่อง
 ศิลปะ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การศึกษา เรื่องที่ไม่เกี่ยวกับสตางค์สักเท่าไร ก็ฝากไว้เท่านี้
 ขอบพระคุณครับ ผมไม่รับกฎหมายฉบับนี้ถ้าหลักการเป็นอย่างนี้ครับ

๕๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

นทพร ๒๔/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไพบูลย์

นายไพบูลย์ อุปติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม

ไพบูลย์ อุปติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ท่านประธานฯ ครับ คุณเหตุผลแล้วดิฉันะครับ คือให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดปี ๒๕๔๐ บางมาตรายังไม่สอดคล้องกับการบริหารงานของ อบจ. จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ เดิม ในอดีตคนทั่วไปเกรงกลัวเรื่องการเลือกตั้งโดยตรงทั้งจังหวัด เกรงว่าจะมีผู้มีอิทธิพลหรือมาเพี้ยเข้าสภา ท่านประธานฯ เห็นไหมครับ เลือกตั้ง ส.ว. ทั้งจังหวัด ผมเห็นคนตี

เต็มสภาเต็มไปหมด ประชาชนปัจจุบันเขาเลือกเป็น เขาว่าจะเลือกใครเข้าสภา เหมาะสมกับเขาอย่างไร เพราะฉะนั้นอย่าดูถูกประชาชนว่าเลือกไม่เป็น กระผมต้องถามในกฎหมาย

ฉบับนี้ เรื่องของการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๕ ซึ่งมีการแก้ไข เดิมการที่นายก อบจ. ละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่

ผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำเนินการสอบสวนก็ได้ แต่ต้องตั้งกรรมการสอบสวน หรือส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบทางราชการ หรือ

ป.ป.ช. หรือไม่ก็ส่งเรื่องให้กับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการสอบสวน แต่ท่านประธานฯ ครับ ในร่างนี้ให้อำนาจผู้ว่าฯ ซึ่อไอสอบสวนเองเลย ไม่ต้องส่งกรรมการ

ไม่ต้องส่ง ป.ป.ช. ไม่ต้องส่ง สตง. ผู้ว่าฯ ซึ่อไอมีอำนาจมหาศาลในร่างกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานฯ ดิฉันะครับว่า นายก อบจ. เลือกตั้งโดยตรงทั้งจังหวัดกับผู้ว่าฯ แต่งตั้งซึ่อไอ

ถ้าเกิดการขัดแย้งกันมีการสอบสวน ผู้ว่าฯ ปลดได้ ต้องขอเรียนถามนะครับว่า เหตุผลที่มหาดไทยแก้กฎหมายฉบับนี้ให้ผู้ว่าฯ ซึ่อไอมีอำนาจมากมาย ถามว่าปัญหามีหรือไม่ มี

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในประเทศไทย ๑๖ จังหวัด ก็คนที่โดนตั้งกรรมการ

● สอบสวน แล้วตรวจสอบแล้วมีความผิดถึงไหน แล้วทำไมต้องแก้ประเด็นสำคัญในกฎหมายฉบับนี้มาหาไทยไม่เชื่อ ป.ป.ช. ไม่เชื่อ สตง. หรือกรรมการที่ท่านตั้งมาไม่มีประสิทธิภาพใช้หรือไม่ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้สำคัญมากท่านประธานฯ เป็นหลักการของกฎหมายฉบับนี้ด้วย เพราะฉะนั้นผมฝากท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับว่า กรุณาชี้แจงต่อสภาด้วยว่าที่ท่านแก้กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจผู้ว่าฯ ซีอีโอมหาศาล ประเด็นสำคัญก็คือว่าท่านมีปัญหาอะไรบ้างในอดีตถึงปัจจุบันที่ผ่านมา ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

● ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์พนัสครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พนัส ทัศนียานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก โดยหลักการสำคัญซึ่งเป็นหัวใจของ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ อบจ. นี้โดยตรง ฟังก็ดูดี ในเมื่อเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนแล้ว การปฏิบัติหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็น่าจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะได้รับ อาณัติโดยตรงจากประชาชน เพราะฉะนั้น โดยหลักการเรื่องนี้กระผมเห็นด้วย แต่ก็ยังมี ข้อแม้อยู่ว่า สำหรับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะนี้เรามีถึง ๓ รูปแบบ ก็คือมีทั้งเทศบาล อบต. และก็ อบจ. อบจ. อาจจะเรียกได้ว่าเกือบจะไม่มีพื้นที่ของ ตัวเองเลยด้วยซ้ำไป ข้อพิจารณาที่สำคัญต่อไปในอนาคตก็คงจะอยู่ที่ว่า เรายังจะจำเป็น ที่จะต้องมี อบจ. อีกต่อไปหรือไม่ ถ้าหากว่า อบต. กับเทศบาลสามารถทำหน้าที่ของเขา ได้อย่างเต็มที่แล้ว ตรงนี้ก็จะเป็นข้อสังเกตของกระผมนะครับ แต่ที่นี้ในเมื่อขณะนี้ยังเป็น ที่ยอมรับกันอยู่ว่า อบจ. ยังมีความจำเป็นต่อไป การให้มีการเลือกตั้ง การกำหนดให้มีการ เลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง ก็ถูกต้องตามหลักการของระบบประชาธิปไตย นาย ก อบจ. ก็จะได้อาณัติจากประชาชนโดยตรง รับผิดชอบต่อประชาชนโดยตรง ประชาชน เขาก็มีสิทธิที่จะทำการตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของนายก อบจ. แต่ผมก็มี ข้อสังเกตต่อไป ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้อาจจะมีส่วนที่ทำให้หลักการที่ว่านี้ขัดแย้งอยู่ในตัวเอง ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ข้อสังเกตของผมก็คงจะคล้ายคลึงกับของท่าน ไพฑูริย์ อุบัติศฤงค์ ขอบกัที่เอ่ยนาม คือในเมื่อเรายอมรับหลักการแล้วว่าให้ประชาชนเป็นคน แต่งตั้ง ก็เหมือนอย่างระบบประธานาธิบดี หรือระบบการอะไรที่เขามีการเลือกตั้ง โดยตรง อาณัติมาจากประชาชน ประชาชนเป็นคนแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นผู้ที่จะถอดถอน เขาได้ ก็คือ ๑. ประชาชนนั่นเอง ในเมื่อรัฐธรรมนูญเราก็มีบทบัญญัติอยู่แล้ว ว่าให้ ประชาชนสามารถเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ซึ่งอันนี้มีชัดเจนและก็มีกฎหมายรองรับอยู่แล้ว นั่นก็ช่องทางหนึ่ง และมี ส่วนอีกช่องทางหนึ่ง ก็คือเป็นการให้อำนาจกับสภาของเขาเอง คือสภา อบจ. ในเมื่อสมาชิกเข้าชื่อกันแล้ว ในสภา อบจ. ลงมติกัน ๓ ใน ๔ ก็ถอดถอนนายก อบจ. รองนายกฯ ได้ นะครับ ผมคิดว่าทั้ง ๒ ช่องทางที่มีอยู่นี้ถูกต้องตามหลักการ

ในการปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นสำหรับมาตรา ๗๕ ซึ่งเป็นหลักการอันสุดท้ายที่กำหนดว่าต้องมีการแก้ไข และท่านไพบูลย์ได้ตั้งข้อสังเกตไว้แล้ว ผมก็มีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า แท้ที่จริงแล้วไม่ควรต้องมีเลขด้วยซ้ำไป ในเมื่อตามหลักการเขามีทางเข้ามาของเขา ที่มาของเขาเมื่ออยู่แล้วโดยอาณัติของประชาชน ที่ไปของเขาก็ต้องเป็นโดยอาณัติของประชาชนเช่นเดียวกัน และในส่วนที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารหรืออำนาจการปกครองส่วนภูมิภาคยังสามารถที่จะครอบงำได้อยู่โดยเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดที่ทำการสอบสวน แล้วเมื่อคำนึงถึงว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดตามหลักตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเริ่มต้นดำเนินการกันไปแล้วว่าเป็นผู้ว่าฯ ซีอีโอแล้ว เรียกว่ามีอำนาจเบ็ดเสร็จในจังหวัด ฉะนั้นถ้าตรงนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเหนือนายก อบจ. อย่างปฏิเสธไม่ได้ การให้นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน แล้วก็อาจจะถูกสอบสวนเมื่อไรก็ได้โดยผู้ว่าฯ ซีอีโอ ผมคิดว่า การที่เราจะมีนายก อบจ. จากการเลือกตั้งโดยตรงไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ ก็ขอตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ แต่โดยหลักการ ถ้าหากว่าตัดมาตรา ๗๕ ทิ้งไป กระทบเห็นชอบด้วยสำหรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ ครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ

ที่เคารพครับ กระผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กระผมก็เป็นผู้หนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีความเห็นคล้าย ๆ กับขออภัยที่เอ่ยนามครับ คุณสมเกียรติ อ่อนวิมล แต่ว่าผมอาจจะมีความเห็นต่างกันบ้างเล็กน้อย กล่าวคือถ้าเราจะพิจารณากันแล้วจะเห็นว่าในแผ่นดินรูปชวานโบราณนี้ เขาแบ่งส่วนการปกครอง การบริหารงานไว้ชัดเจนอยู่แล้ว มี อบต. มีเทศบาล แล้วแผ่นดินหมดแล้วครับ ไม่รู้ว่าตรงไหนที่เป็นแผ่นดินส่วนที่เหลือสำหรับ อบจ. ก็ดี หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพราะฉะนั้นถ้าจะว่าแล้วโดยหลักการแล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ ไม่มีแผ่นดินจะปกครองละครับ ผมยังคิดว่าฝ่ายบริหารน่าจะพิจารณาทบทวนเรื่องนี้ให้ชัดเจนว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ จริง ๆ แล้วไม่ควรจะมาสานต่อ แต่ต้องมาเพิ่มบทบาทอย่าง โนน้อย่างนี้ เพิ่มให้มีรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเพิ่มขึ้นอีก และซ้ำร้ายนะครับท่านประธานฯ ครับ ยังชี้ช่องให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถออกข้อบัญญัติจังหวัดเก็บเงินเพิ่มอีกครับ เก็บจากน้ำมันเก็บจากยาสูบคือบุหรี่นี่นะครับ เสมือนกับเป็นการซ้ำเติมประชาชนให้ต้องรับเคราะห์กรรมหนักขึ้น ให้ต้องเสียภาษีแพงขึ้น ให้ต้องใช้จ่ายมากขึ้น ที่จริงแล้วผู้ปกครอง ผู้บริหารหัวใจมีประการเดียวครับ ต้องแผ่เมตตา ต้องสร้างบารมีให้กับผู้อยู่ในปกครอง ไม่ใช่ไปเชือดเฉือน ซึ่งผิดหลักการครับ คิดได้อย่างไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วโดยหลักการร่างพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด น่าจะต้องทบทวน และจริง ๆ ควรจะยกเลิกด้วยซ้ำไป แต่อย่างไรก็ตาม โดยที่ยังเกรงใจกันยังหวังฐานเสียงกัน กระผมก็จริง ๆ ไม่เห็นด้วยครับ แต่อยากจะเสนอแนะเป็นข้อสังเกตว่าข้าราชการส่วนจังหวัดที่เอามารวมไว้ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่สำนักงานใหญ่ ไม่ว่าจะเข้าหน้าทำการเงิน การบัญชีก็ดี หรือฝ่ายช่างก็ดี แทนที่จะเอามารวมอย่างนั้น มีหนทางอย่างไรครับ ที่จะกระจายไปช่วย อบต. จะออกกฎหมายหรือจะให้รับโอนกันอย่างไรว่ากัน แต่แทนที่จะเอากำลึงมาสูญเปล่ามากองรวมไว้ ให้เอาไปช่วย อบต. ซึ่งเราพูดกันนักกันหนาว่า อบต. เป็นท้องถิ่นที่น่าสงสารและมีจุดอ่อนหลายประการด้วยกัน เพราะฉะนั้นก็อยากจะ

๖๒

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ศกฉกษณ ๒๖/๒

ฝากสิ่งเหล่านี้ไว้เป็นข้อสังเกตสำหรับฝ่ายบริหารคือรัฐบาล กล่าวโดยสรุปกระผม
ไม่เห็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา กรุงเทพมหานคร
ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็คงจะร่วมกับท่านสมาชิกฯ หลายท่านที่ได้อภิปราย
ไปแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าจะเป็นประโยชน์กับอนาคตของการปกครอง
ท้องถิ่นของประเทศไทยเรา เราไม่กล้ามานานแล้วที่จะเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรง
สมัยที่ผมผลักดันเรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าฯ กทม. ก็ถูกกระแสความไม่เข้าใจมากมาย
ก่ายกอง -----

- ๒๗/๑

บางครั้งก็คิดว่าจะเป็นการแบ่งแยกประเทศไทยออกเป็นเสี่ยง ๆ บ้าง บางครั้งก็คิดว่าอำนาจของผู้ว่าฯ ถ้าเลือกตั้งมาแล้วจะสูงเกินอำนาจสูงสุดของประเทศไทย ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิดทั้งนั้น ประเทศไทยเรารูปแบบของประเทศเราเป็นเอกรัฐ ไม่ใช่สหพันธรัฐ ดังนั้น การเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรงนั้นอยู่ภายใต้โครงสร้างของเอกรัฐ ไม่มีทางที่จะเป็นสหพันธรัฐไปได้ ประเทศญี่ปุ่นเขามีจักรพรรดิ มีประมุขสูงสุด แต่ผู้ว่าราชการจังหวัด ฟริเฟกเจอร์ (Prefecture) ทุกแห่งเขาเลือกตั้งทั้งสิ้นเป็นเวลานานนับสิบปีแล้ว บุคลากรในจังหวัดทั้งหมดที่ทำงานให้จังหวัดฟริเฟกเจอร์ต่าง ๆ ก็บรรจุจากคนท้องถิ่น ไม่ได้เอาคนจังหวัดแม่ฮ่องสอนไปอยู่จังหวัดนครราชสีมา ไม่ใช่เอาจังหวัดนครราชสีมาไปอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ทุกอย่างจะอยู่ที่ท้องถิ่นเป็นใหญ่ทั้งสิ้น ก้าวนี้เป็นอีกก้าวหนึ่งที่จะรองรับการเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรงนอกจาก กทม. พัทยา เทศบาลก็มีอยู่แล้ว อบต. ก็กำลังจะตามมา การเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรงนั้นเมืองไทยเราคงจะเลี่ยงไม่ได้แล้ว แต่เราเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรงภายใต้โครงสร้างของเอกรัฐ ซึ่งอำนาจรัฐของส่วนกลางยังมีเต็มที่ ถ้าต่อไปในอนาคตเราเห็นว่าการเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรงที่ไหนไม่เหมาะสม รัฐบาลกลางมีสิทธิที่จะยกเลิกได้ทันที ต่างกับโครงสร้างของประเทศที่เป็นระบบสหพันธรัฐ อันนั้นเลิกไม่ได้ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เด็ดขาดตายตัวเลย แต่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑ ของเรานั้น “ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวกันจะแบ่งแยกมิได้” คำก็อยู่ข้างบนอยู่แล้ว ข้อเป็นห่วงต่าง ๆ นั้นไม่น่าจะเกิดขึ้น

ประการที่ ๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดในอดีตคือประมุขของจังหวัด ราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ทำงานคล้าย ๆ เป็น ขอประทานโทษ ท่านผู้ว่าฯ เก่าเหมือนเจี๊ว อำนาจสั่งการไม่มี อำนาจให้คุณให้โทษไม่มี ดังนั้น อะไรที่เกิดขึ้นแต่ละจังหวัดนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง ทุกส่วนราชการ ๑๖๐ กรมที่มีส่วนราชการอยู่ในแต่ละจังหวัดนั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบ ความดีความชอบก็ไปขึ้นอยู่กับอธิบดี ขึ้นกับปลัดกระทรวงในส่วนกลางทั้งสิ้น เวลานี้รัฐบาลชุดนี้ต้องขอขมนิดหนึ่งระบบผู้ว่าฯ ซีอีโอ นั้นผมเคยพูดหลายทีแล้วว่าเราเข้าใจกันไปในทางที่คลาดเคลื่อนว่าจะเป็นการไปบล็อก (Block) ระบบการกระจายอำนาจ ซึ่งไม่ใช่ ระบบผู้ว่าฯ ซีอีโอที่กำลังทำอยู่ในปัจจุบันนี้ที่กำลังฮือฮานั้นเป็นการจัดระเบียบของราชการบริหารส่วนกลางที่อยู่ในส่วนภูมิภาค

- ◆ เท่านั้นเอง ยังไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นในเรื่องการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นแต่ประการใด สมัยก่อนนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจควบคุมบังคับบัญชาในจังหวัดไม่มี กรมต่าง ๆ คุมหมด แต่ตอนนี้กรม ๑๕๐ กว่ากรม ๑๖๐ กรมปัจจุบันนี้จะตัดแข็งตัดขาของตนเองไปให้ ผู้ว่าราชการจังหวัด ความหมายคือว่า จะตัดอำนาจต่าง ๆ ลงไปให้จังหวัดหมด ในอนาคต อาจจะต้องแก้กฎหมาย เพราะการตัดอำนาจอันนี้เป็นแต่เพียงการมอบอำนาจเฉย ๆ ยังไม่ได้เป็นกฎหมายที่ตัดทอนอำนาจไปสู่ภูมิภาค ราชการบริหารส่วนภูมิภาคในระดับ จังหวัดในอนาคตจะต้องปรับเปลี่ยนเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของ อบจ. ต่อไปในอนาคต -----

- ๒๘/๑

การเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ คือก้าวแรกที่เราจะตีคู่กับผู้ว่าฯ ซีอีโอดังนั้นเราเลือกตั้ง
 นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง ก็จะได้ให้ อบจ. นี้ได้เรียนรู้ประสานงานกับ
 ผู้ว่าฯ ซีอีโอโดยตัวรัฐบาลเองก็ต้องเป็นผู้กำกับอย่าให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง อบจ.
 กับผู้ว่าฯ ซีอีโอขึ้นมา ถ้าทำได้อย่างนี้ คู่ขนานกันไปอย่างนี้ ระบบผู้ว่าฯ ซีอีโอก็คือ
 ระบบ อบจ. ก็คือ ก็จะต้องคู่กันไป ระบบ อบจ. เป็นระบบภาคประชาชน ระบบ ซีอีโอเป็นภาค
 รัฐบาลส่วนกลาง วันหลังถ้าพัฒนาไปได้สัก ๔ - ๕ ปี วันดีคืนดีประชาชนก็ทวงสิทธิคืน
 บอกว่าผู้ว่าฯ หมวกที่ผู้ว่าฯ ซีอีโอกำลังสวมอยู่เวลานี้ประชาชนขอละ ขอเอามาสวม
 ภาคประชาชนให้นายกฯ อบจ. เสีย วันหลัง อบจ. ก็จะได้รับมรดกถ่ายอำนาจจากผู้ว่าฯ ซีอีโอ
 เข้ามารองรับ วิธีการเรียนรู้นั้นต้องใช้เวลาไม่ใช่น้อย ๆ ก็โยนโครมให้นายกฯ อบจ. อำนาจ
 ทั้งหมดเบ็ดเสร็จไม่ได้ ดังนั้นระบบ ๒ ระบบ จะต้องตีคู่กันไปขนานกันไป พอไปถึงจุดหนึ่ง
 ก็จะมาผสมผสานซึ่งกันและกัน ผมเองมองอนาคตเห็นว่า ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นจะโต
 ด้วยวิธีการอย่างนี้ เวลานี้เราไกลเกินไป ไปเลือกตั้งนายก อบต. อบต. นี้เกิดเร็วกว่า อบจ.
 อบจ. ควรจะเกิดก่อนตั้งนานแล้ว แต่ความที่ อบจ. ไปถกเถียงกันมากเรื่องว่าจะเลือกตั้ง
 นายกฯ โดยตรงหรือว่าจะเลือกตั้งทางอ้อม สุดท้ายกฎหมาย อบต. ก็ออกไปเมื่อปี ๒๕๓๘
 ก่อน ก็เลยทำให้อำนาจซ้อนกันในจังหวัด อบจ. ก็เลยขาดลอยไม่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ
 อะไรเลย โดยผลของกฎหมายฉบับนี้และกฎหมายเทศบาล กฎหมาย อบต. ที่จะตามมา
 จะได้มีการจัดสรรแบ่งส่วนบทบาทซึ่งกันและกัน อบจ. จะทำในลักษณะคล้าย ๆ เป็น
 ตัวกลางเชื่อมระหว่างเทศบาล เชื่อมระหว่าง อบต. ทั้งหมด งบประมาณเงินอุดหนุนรัฐบาล
 กลางในอนาคตจะต้องส่งไปให้ที่ อบต. แล้วก็จัดสรรกันต่อไป ในภาพของส่วนรวมราชการ
 บริหารส่วนท้องถิ่น ดังนั้นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นต่อไป อบจ. จะต้องอยู่บนยอด
 เทศบาลลงมา พัทธา แล้วก็ไป อบต. อบต. ต่อไปก็ต้องรวมกันให้เป็นพลังกำลังใหญ่ ๆ
 ไม่ใช่ ๗,๐๐๐ กว่าแห่ง เวลานี้เบี้ยหัวแตก อบต. บางแห่งนี้มีเงินแค่แสนกว่าบาท ซึ่งเป็น
 อบต. ไม่ได้ เลี้ยงตัวเองไม่ได้ ดังนั้นถ้ารวมเป็นพลังกำลัง โดยถือระดับอำเภอเป็นหลักก็ได้
 จะได้ประมาณสัก ๑,๐๐๐ อบต. ถ้าได้ ๑,๐๐๐ อบต. เมื่อไร กำลังคน เงิน วัสดุต่าง ๆ นั้น
 จะต้องมีพลังในการทำงาน ไม่ใช่เวลานี้วิศวกรก็ดี เจ้าหน้าที่ก็ดี ไม่อยากลงไปทำงาน
 ในระดับ อบต. ไม่อยากไป เพราะเขาไปแล้วสภาพท้องถิ่นที่ไม่มีความเจริญอะไรเลย

ตั้งนั้นการพัฒนา อบจ. ให้เข้มแข็งขึ้นมาโดยผลของกฎหมายฉบับนี้ น่าจะเป็นทิศทางการ
 ที่ถูกต้อง เสร็จแล้วก็ผู้ว่าฯ ซีอีโอในอนาคตขอฝากรัฐบาล ต้องดูแลให้ประสานงานระหว่าง
 ๒ ระบบนี้ ให้ประสานกันเป็นเนื้อหนึ่งอันเดียวกันให้ได้ แล้วต่อไปในอนาคตจะต้องถอด
 หมวกจากผู้ว่าฯ ซีอีโอไปให้กับนายกฯ อบจ. แล้วประชาชนจะได้มีการปกครองตนเอง
 มากยิ่งขึ้น การเลือกตั้งผู้บริหารโดยตรง ทำให้ผู้บริหารรับผิดชอบต่อประชาชนมากกว่า
 ผู้บริหารที่มาจากทางอ้อม การเลือกตั้งผู้บริหารทางอ้อมนั้น ผู้บริหารที่ได้รับเลือกตั้ง
 มักจะมองไปที่คนที่เลือกตัวเองขึ้นมา เหมือนกับระบบนายกรัฐมนตรียังปัจจุบัน
 นายกรัฐมนตรีปัจจุบันต้องหันมามอง ส.ส. เพราะ ส.ส. มีสิทธิที่จะเลื่อยขาเก้าอี้นายกฯ
 ได้ตลอดเวลา การเลือกตั้งทางอ้อมมีข้อเสียในตรงจุดนี้ว่า ถ้านายกฯ ไม่เข้มแข็งเพียงพอ
 สถานการณ์คือเลื่อยขาเก้าอี้ผู้บริหารทุกวัน ๆ วงจรอุบาทว์ในทางการเมืองมันเกิดขึ้นตลอด
 ในสังคมที่เศรษฐกิจ การเมือง การพัฒนาสังคมเจริญเพียงพอแล้วเขาจะไม่เลือกตั้งทางอ้อม
 เขาจะเลือกตั้งโดยตรง -----

- ๒๘/๑

เพราะประชาชนสามารถใช้สิทธิโดยตรง เลือกผู้บริหารของตนเองได้ แต่ต้องเป็นสังคม และเป็นท้องถิ่นที่สื่อสารก็ดี สื่อมวลชนก็ดี ข่าวสารที่ไปถึงผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งนั้น สามารถที่จะรับรู้ได้ สามารถที่จะเลือกบุคคลได้ว่า คนไหนดี คนไหนไม่ดี จังหวัด ๑๕ จังหวัดของเราเวลานี้ยกเว้น กทม. ผมว่าสื่อสาร ข่าวสารต่าง ๆ เพียงพอ ประชาชนก็ตื่นตัวเพียงพอไม่อย่างนั้นเราเลือก ส.ว. ได้อย่างไร ส.ว. เราเลือกทั้งจังหวัดนะครับ ท่านไปดูถูกว่า จังหวัดแต่ละจังหวัดเขาสื่อสารข้อมูลข่าวสารไม่ดี การตัดสินใจไม่ดี เรา ส.ว. ทั้งหมดที่นั่งอยู่ในที่นี้ก็ชาวบ้านเขาเลือกกันขึ้นมาทั้งนั้นแหละ นายก อบจ. ก็เช่นเดียวกันนะครับ ผมว่าเราเริ่มต้นอันนี้เถอะครับ แล้วเราก็จะเรียนข้อผิดพลาดไปอีกสักระยะหนึ่ง สุดท้ายนั้นแหละการพัฒนาประชาธิปไตยในระดับราชการบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นจะก้าวหน้าไปในทิศทางที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นและประชาชนมากที่สุด และขออย่าอีกทีนะครับ ผากท่านประธานฯ ไปทางรัฐบาลว่า ต้องทำให้ ๒ ระบบนี้ประสานกันให้ได้ เสร็จแล้วพอไปถึงจังหวัดหนึ่งต้องถอดหมวกของซีอีโอเข้าไปสู่มวกของนายก อบจ. ของประชาชน ผมเองเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ถ้าเราเริ่มใช้ได้วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ได้ผมว่าเราจะได้ไม่ต้องไปรออีก ผมเองก็อยากจะฝากความคิดเห็น ซึ่งผมเองทำมาโดยตลอดในเรื่องนี้ โดยเฉพาะการเลือกตั้งผู้ว่า กทม. นี้ ทำมาด้วยมือกับท่านถวิล ไพรสณฑ์ ก็อยากจะทำในระดับจังหวัดให้สัมฤทธิ์ผลต่อไปอีกระดับหนึ่ง ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ร่างพระราชบัญญัตินี้ นะครับ เป็นการทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้มแข็งขึ้นในทางบริหาร เราเห็นด้วยหรือไม่เพราะเป็นปัญหาอยู่จริงแล้วนี้จะแก้ได้จริง คำตอบสำหรับผมก็คือจริง ถ้าเพื่อสายบริหารยังตลอดออกมาจากสภาจังหวัด คือให้ ส.จ. มาเลือกนายกฯ ตรงนี้จะปัญหาหนึ่งที่ท่านกล่าวกันว่า เป็นสภาผู้รับเหมา แต่ผมเชื่อว่าถ้าเลือกโดยตรง สมมุติผมเป็น ส.จ. อำเภอเมือง แล้วผมมาขึ้นเป็นนายกฯ โดยการบอกเพื่อน ส.จ. ต่าง ๆ ดึงเข้ามาเป็นพวกกัน ผมก็มีหน้าที่จะต้อง

แบ่งสัญญา แบ่งงานรับเหมาให้กับพวกนั้น ผมก็คิดหนี้บุญคุณเขาอยู่ตลอด แต่ถ้าผมเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ผมคิดว่าโอกาสที่จะมาซื้อเสียงกันนี่ลดลง ซึ่งในมุมนักเลงเสียงของประชาชนก็จะมีคามเข้มแข็งขึ้น เพราะฉะนั้นการที่จะขึ้นมาเป็นนายก อบจ. เราต้องหาเสียงกันทั้งจังหวัด แล้วก็ต้องพูดว่า เอาละผมจะลงภูเก็ต ผมมีทัศนะอย่างไรกับภูเก็ต ผมจะแก้ปัญหานั้นปัญหาได้อย่างไร ก็จะเกิดขึ้น และถ้าผมยังต้องมาลงอยู่ที่อำเภอเมือง ผมก็ต้องพูดปัญหาอำเภอเมือง สำหรับข้อนี้ผมคิดว่าถูกต้องในแง่ของการจัดการ แล้วก็ไม่ใช่เรื่องของประเทศไทยจะแตกแยกอะไรหรือครับ ถ้าทำตัวไม่ดีชั่วช้า ผิดกฎหมาย เราก็เขียนกฎหมายเอาออกได้ ทะเลาะกัน แดกกันผมก็ยุบสภาจังหวัดได้ อำนาจที่เอาไปก็ไม่ใช่ราชการทหาร ไม่ได้มีกองทัพอะไรเสียที่ไหน แล้วหน้าที่หลักก็มุ่งที่บริการสาธารณะในพื้นที่ ไม่ได้ไปทำทางหลวงแผ่นดินหรือดูแลแม่น้ำท่าจีน ไม่ใช่ เรื่องอะไรที่อยู่นอกจังหวัดหรือเป็นปัญหาระดับภาคก็เป็นเรื่องของรัฐบาลนี้ ของสภานี้ เพราะฉะนั้นในทัศนะผม ผมไม่มีอะไรขัดข้องเลยและเห็นด้วยอย่างยิ่ง และปัญหาที่จะเกิดขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากนำเสนอ คือ อบจ. มีผู้เสนอให้เลิกเสียก็มี แล้วบอกพื้นที่ไปทับซ้อนกับ อบต. กับเทศบาลเขามีไว้ทำไมหาแผ่นดินไม่ได้ ผมคิดว่ามีความคิดสำคัญขอใช้เวลาเพื่อนสมาชิกฯ นิดหนึ่งที่ต้องชี้ตรงนี้ กล่าวคือ เอาละ ตอนนี้ผมอยู่กรุงเทพฯ เข้าถนนเพชรเกษม พหลโยธินใช้ไม่ได้ ผมอยู่บางแคนะครับท่านประธานฯ ถนนเพชรเกษมไปฟรีมทางก็ไม่มี ขรุขระ เส้นทางก็ไม่ชัดเจน ตรงนี้เป็นเรื่องทางหลวงแผ่นดิน เขาไม่ได้ตัดให้บางแค ไม่ได้ตัดให้กรุงเทพฯ เขากำลังพุ่งลงได้ -----

นี่คืองานของส่วนรวมเป็นงานของรัฐบาลและเป็นเรื่องของสภานี้ แต่ผมถามว่า ถนนราชดำเนิน ถนนเขาวราชนะครีบ ตรงนี้เป็นของใคร มาตั้งกระทู้ในสภานี้ได้ไหม คำตอบคือไม่ได้เป็นถนนระดับจังหวัด อย่างนั้นเราก็มี กทม. นะครีบ แต่ท่านประธานฯ ครีบ ขณะนี้มีผู้เสนอบอกว่าให้แบ่งกรุงเทพฯ ออกเป็นเทศบาลอีก แล้ว กทม. อยู่ตรงไหน คำตอบก็คือต้องแยกตรงนี้ครีบท่านประธานฯ ผมอยู่บางแคตลาดเหม็นเน่า ขยะเก็บไม่ดี อันนี้เป็นปัญหาถิ่นของบางแคนะครีบ เพราะฉะนั้นมีเทศบาลมาดูแลไม่ต้องมาเดือดร้อน เสาชิงช้า ก็ โอ.เค. ครีบ ก็แบ่งงานให้ชัด เอาคำว่าท้องถิ่นเป็นเทศบาลก็ดี อบต. ก็ดี หมายถึง ปัญหาในถิ่นนั้นแท้ ๆ แต่เรื่องอะไรขยับขึ้นมาเป็นระดับจังหวัดนะครีบ สะพานข้ามปิ่นเกล้า อันนี้ระดับทั้งจังหวัด เขาวราชเส้นเลือดใหญ่ ตรงนี้ กทม. เขาก็ยังดูแลอยู่เก็บขยะตลาดเหม็น ก็ให้เทศบาลดูแลไป แต่ถามว่ากำจัดขยะแต่ละเทศบาลทำไหวหรือ เทศบาลบางแค เทศบาล บางกะปิเขาก็ต้องรวมทุนกันหรือไม่ก็ให้ กทม. รับเอาไปบำบัด นำท่วมแหม่มาจากปทุมฯ จากนนทบุรี เทศบาลแต่ละแห่งดูแลไหวหรือ ก็ให้ กทม. ดูแล แต่ถ้าผันน้ำมาจากไหน ทั้งลุ่มน้ำ ตรงนี้ก็กรมชลประทาน ถ้าเข้าใจอย่างนี้นะครีบ ณ พื้นที่หนึ่งผมเป็นคนบางแค ถ้าปัญหาถิ่นบางแคแท้ ๆ ผมก็มีเทศบาล แต่ถ้าปัญหาความอยู่เย็นเป็นสุขของกรุงเทพฯ โดยรวม ถนนหนทางหลักผมก็มี กทม. แต่พอทางหลวงแผ่นดิน พหลโยธินนะครีบ อันนี้ ก็เป็นเรื่องกรมทางฯ ก็แบ่งกัน ทับกันซ้อนกันเสียที่ไหนละครีบ ฉะนั้น โดยทำนองเดียวกัน นะครีบ ปรับเข้ากับ อบจ. ถ้าเราสร้างความเข้าใจแบ่งงานนี้ให้ชัดเจนจะไม่เกิดปัญหา ผมลงมาชมพระนครรับ ผมเป็นเขยที่โน่น ชาวบ้านแหม่ถามผมบอก อบต. ทะเลาะกับ อบจ. มีถนนจากอำเภอเมืองวิ่งไปศาลกรมหลวงชุมพรที่หาดทรายรีผ่านไม่รู้กี่ตำบล เป็นหลุม เป็นบ่อขรุขระ อบจ. จะสร้าง อบต. บอกอย่ามายุ่งอันนี้พื้นที่ผม แต่ถ้าเราแบ่งให้ชัดเจน อันนี้ไม่ใช่ถนนหมู่บ้าน ไม่ใช่ถนนตำบล เป็นถนนจังหวัด วิ่งจากอำเภอเมืองไปหา หาดทรายรีนี้ ความเป็นอยู่ของชุมพรถนนนี้ต้องเป็นของ อบจ. แต่พอถนนเป็นซอยแยก เข้าไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ ปลายทางตรงนี้ถึงจะเป็นถนน อบต. พื้นที่เดียวกันแต่ถ้าแบ่งถนน ให้เป็นระดับ ๆ ก็ไม่เกิดการทับซ้อน อบจ. ก็จะมีงานทำ ทำในระดับจังหวัดคิดเป็นจังหวัด ถิ่นก็ไปทำปัญหาถิ่น เพราะฉะนั้นถนนเชื่อมระหว่างตำบลทั้งหลายที่วิ่งผ่านหมู่บ้านต่าง ๆ ถนนนั้นคือถนนจังหวัดนะครีบท่านประธานฯ นั่นคือ อบจ. นะครีบ ต่อไปกรมทางหลวง

ชนบทโอนงานมาจะดูแลตรงนี้ แต่ถนนเข้าหมู่บ้านเข้าไร่เข้านาตรงนั้นถึงจะเป็นของ อบต. นี้ครับ โดยนัยอย่างนี้ถ้าเราแก้ปัญหาดตรงนี้ได้นะครับ จะไม่มีการขัดแย้งกัน จะมีการแบ่งงาน ที่ชัดเจนเป็นเรื่อง ๆ แล้วการกระจายอำนาจก็จะครบในทุกระดับถัดไป ผมว่าท่านรัฐมนตรี มานั่งอยู่ตรงนี้ก็อยากจะเรียนถามว่า รัฐบาลได้เห็นหรือเปล่าครับว่าคำว่าพื้นที่ซ้อนกันไม่ใช่ แบ่งงานต่างหากให้ชัด ณ พื้นที่เดียวกัน ซึ่งตรงนี้มีกรรมการกระจายอำนาจ กรรมการตัวนี้ สมมติว่าเป็นตัวสร้างระบบนี้ขึ้นมา แล้วท่านรัฐมนตรีมหาดไทยคือหัวจักรสำคัญได้ทำ ความกระจำอันนี้ให้เกิดขึ้นแล้วหรือยัง เพื่อที่ อบจ. จะได้เดินหน้าต่อไปได้ นี่เป็นข้อถาม

ท้ายสุดครับท่านประธานฯ เรื่องนี้สும்เสียงทางรัฐบาลส่วนหนึ่งบอก ไม่เห็นด้วย เห็นว่าจะซ้อนกับซีอีโอ เห็นว่าเลือกแล้วแผ่นดินจะแยกจะแตกนะครับ ข้าราชการใหญ่ในกระทรวงมหาดไทยก็ไม่เห็นด้วยกันมากมาย แต่รัฐบาลเสนอมารับ แล้วก็ผ่านไว้มาก แล้วการเลือกตั้งก็มีคุณภาพขั้นนี้ ถ้ากฎหมายนี้ออกเลยคุณภาพขั้น นะครับ อีก ๔ ปี ถึงจะใช้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมวิตกคือผมได้รับคำบอกเล่ามา ขอยืนยันว่า เป็นคำบอกเล่า นะครับว่ากฎหมายฉบับนี้โดยกระแสแล้วรัฐบาลจำเป็นต้องเสนอ ถึงแม้ จะเห็นต่างอะไรกันบ้าง -----

๓๑

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๓๑/๑

แต่โดยการเมืองแล้วต้องเสนอ ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยบอกกันไปทั่วบอกว่า ให้วุฒิสภาแก้ไขอะ
 พวกวุฒิสภาอดไม่ได้หรือต้องแก้ พอแก้แล้วตอนนี้ก็ไปกระทำการร่วมกัน มีช่องว่าง
 อย่างนี้รับท่านประธานฯ ๑. พอเราแก้ ยกตัวอย่างร่างพระราชบัญญัติป่าชุมชน คงไว้
 เลยครับ ไม่เอาเข้าสภาผู้แทนราษฎร หนทางที่ ๑ อันที่ ๒ เอาเข้า ตั้งกรรมาธิการร่วมกัน
 พอเป็นกรรมาธิการร่วมกัน ไม่มีระยะเวลาเร่งรัดให้เสร็จ ค้างเข้าไป ๆ พอกฎหมายเสร็จ
 ใช้ไม่ได้ นี่ก็คือสิ่งที่ผมได้รับคำบอกเล่ามา แต่กลุ่มที่ไม่เห็นด้วยในสภาผู้แทนราษฎรนั้น
 พรรคการเมืองเขากำลังจ้องอันนี้อยู่ แต่อย่างไรก็ตาม ผมขอเรียนสมาชิกฯ ผมจบแล้วนะครับ
 ว่า เราต้องแก้ อะไรที่ไม่ถูกต้อง ไม่เห็นด้วยก็ต้องแก้ให้สมบูรณ์เป็นกฎหมายบ้านเมือง
 แต่ในแง่ความสุจริตใจของสภารัฐบาลผมขอเรียนถามผ่านตรงนี้ จริงหรือเปล่าครับ
 ท่านต้องการให้เราตกเป็นแพะรับบาปแก้อะไรเสร็จแล้วค้ำกันไปเลย แล้วโทษว่าวุฒิสภา
 เป็นตัวทำให้กฎหมายนี้ไม่ออก ถ้าผมคิดมากไปก็จะช่วยยืนยันกลางสภานี้ด้วย
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้ยกมือแสดงความประสงค์จะอภิปรายไว้อีกหลายท่านนะครับ
 ผมจะจัดลำดับในการอภิปรายต่อไป ๓ ท่าน เริ่มตั้งแต่ท่านสุรสิทธิ์ก่อน แล้วก็ต่อด้วย
 ท่านนิรัตน์และก็ไปท่านอุบลครับเพื่อเตรียมตัวอภิปราย เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร ตามหลักการของ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ผมเห็นด้วย แต่เมื่อผมศึกษาในเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ
 แล้ว ผมมีเรื่องที่ยากจะเรียนสอบถามผ่านท่านประธานวุฒิสภาไปยังท่านรัฐมนตรี
 เพราะเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก ก็อยากเรียนถามว่า
 ผมมีปัญหาคือจะถามอยู่ ๔ - ๕ ประเด็นก็คือว่า เมื่อผมอ่านแล้วผมไม่ค่อยสบายใจนัก
 ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจกับผู้ว่าฯ มากเหลือเกิน ยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องการ
 วินิจฉัยเรื่องคุณสมบัติของสมาชิกสภา อบจ. ก็ดี การวินิจฉัยคุณสมบัติของนายกองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดก็ดี ให้อำนาจผู้ว่าฯ เป็นผู้วินิจฉัย ผมยกตัวอย่าง ถึงแม้ว่าขณะนี้เราเป็น
 สมาชิกวุฒิสภายังให้ศาลเป็นผู้ตัดสิน โดยให้สมาชิกเป็นผู้เสนอให้ตรวจสอบคุณสมบัติ

๓๒

ว. ๑๑ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๓๑/๒

แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับให้ผู้ว่าฯ มีอำนาจในการที่จะชี้ขาด และคำชี้ขาดนั้นให้ถือเป็นที่สุดด้วย ผมอยากเรียนถามข้อแรกว่า กฎหมายฉบับนี้เพิ่มเติมอำนาจผู้ว่าฯ ให้มีอำนาจเป็นศาลใช้หรือไม่ ข้อแรกนะครับ

ข้อต่อไป กฎหมายฉบับนี้บอกว่า ให้ผู้ว่าฯ เป็นผู้เรียกประชุมสภาครั้งแรก นับแต่มีการประกาศผลการเลือกตั้ง ผมถามว่า หากการประกาศผลแล้วสภาแห่งนั้นไม่มีสมาชิกครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กฎหมายฉบับนี้มีวิธีการแก้ไขอย่างไร คือประเด็นที่ ๒

ประเด็นที่ ๓ เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฯ ร่างกฎหมายฉบับนี้ร่างลือมาจากรัฐธรรมนูญเลขครับ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก ซึ่งได้มีการเป็นเรื่องเป็นราวถึงกับศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยแล้วในการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. งบประมาณฯ ของรัฐบาลนั้น ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็เอาร่างนั้นเข้ามาอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย แต่ไม่มีวิธีการแก้ไขไว้ ที่ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะว่า กฎหมายฉบับนี้พูดแต่ว่า หากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณางบประมาณฯ เกิดไปทำให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง หรือพวกพ้อง เขาบอกว่าทำไม่ได้ แต่ไม่มีบัญญัติไว้ว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้จะทำอย่างไร กฎหมายฉบับนี้ไม่มีบัญญัติไว้ ผมจึงอยากถามว่า ถ้าเกิดมีกรณีอย่างนี้กฎหมายฉบับนี้มีแนวทางที่จะแก้ไขไว้อย่างไรบ้าง

- ๓๒/๑

๓๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๓๒/๑

ประการต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการตรวจสอบของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จะทำการตรวจสอบนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจเพียงแค่เปิดอภิปรายทั่วไปเท่านั้นโดยไม่ลงมติ แต่ไม่ได้ให้อำนาจสมาชิกที่จะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตัวนายกฯ หรือคณะผู้บริหาร แต่กลับไปให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๗๕ ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ยังมีช่องโหว่อยู่อีกมากมาย ถึงแม้ว่าผมจะเห็นด้วยกับในหลักการก็จริง แต่ว่าในเนื้อหาแล้วผมมีข้อสงสัยตามที่ผมได้ลุกขึ้นมาอภิปรายในขณะนี้ และผมหวังว่าทางท่านรัฐมนตรีคงได้ตอบให้ผมเพื่อหายข้องใจ เพราะว่าก่อนที่จะลงมติเพื่อรับร่างนี้ไว้พิจารณาผมจะได้พิจารณาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ตามหลักการแล้วนี้ผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าอะไรครับ ท่านประธานฯ เพราะว่าเราเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจาก การเลือกตั้ง แนวคิดนี้วุฒิสภาเราเป็นคนออกกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ต้องมาจากการเลือกตั้ง ผมเห็นด้วยครับ กับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ท่านประธานฯ ไปดูใส่ในแล้วผมเป็นห่วง ๒ เรื่องครับ ท่านประธานฯ คุณสมบัติครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า คุณสมบัติของนายก อบจ. นี้ นะครับ เขียนไว้เลยครับ ๓๐ ปี เป็นห่วงครับท่านประธานฯ ๓๐ ปีนี้ นะครับ เด็กเด็ยวันนี้เรียนจบปริญญาตรีก็อายุ ๒๕ ปี ไปทำอะไรครับ ๕ ปีนี้ประสบการณ์จะมีหรือไม่ ผมเป็นห่วงจริง ๆ ครับ ท่านประธานฯ ลองมองย้อนกลับไปนะครับ บัดนี้ประเทศไทยเราฝ่ายบริหาร ๒ ปีมานี้ นะครับท่านประธานฯ แก้ไขหนี้สินของประเทศได้ คุณสมบัติอันหนึ่งท่านประธานฯ มองย้อนไปครับ นายกรัฐมนตรีปัจจุบันนี้ อายุ ๕๐ ปี กว่าอายุ ๕๕ ปี ถ้ามองย้อนกลับไป ๒๕ ปีที่แล้ว ก็คนคนเดียวที่ลองเอามาเป็นนายกฯ ชาติครับ เมื่ออายุ ๓๐ ปี ไปไม่รอดครับท่านประธานฯ ณ วันนี้ผมเห็นด้วยกับอาจารย์ชุมพล นะครับว่า เราควรสนับสนุนองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ไปอยู่ในระนาบเดียวกับ

๓๔

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มยรี ๓๒/๒

ผู้ว่าราชการจังหวัด ทำงานคู่กันครบท่านประธานฯ ส่วนหนึ่งมาจากการแต่งตั้ง
 อีกส่วนหนึ่งมาจากการเลือกตั้งแล้วค่อย ๆ ผ่องถ่ายอำนาจจากการแต่งตั้งมาเป็น
 ของประชาชนในจังหวัด แต่พอไปดูอายุแล้วอ่อนจริง ๆ ครบท่านประธานฯ ๓๐ ปี
 เป็นห่วงครับ ถ้ารับราชการท่านประธานฯ ไม่เกิน ซี. ๖ ราชการทหารไม่เกินยศร้อยเอก
 ไปรับผิดชอบเป็นหัวหน้าครับ อยากจะให้มีการปรับปรุงสัณนิทหนึ่งจะเอาเทียบเคียง
 กับรัฐมนตรี ๓๕ ปีก็ยังสามารถรับได้ ผมนี้อายุ ๔๐ กว่าปี ๔๑ ปี ๔๒ ปีมาเป็นวุฒิจำ
 ยังเรียกว่าน้องเลยท่านประธานฯ จะไปทำงานร่วมกับผู้ว่าฯ อายุ ๕๐ ปีกว่า ผมคิดว่า
 ให้เขามีวุฒิภาวะสัณนิทหนึ่ง สะสมประสบการณ์สักหน่อยหนึ่ง ๑๐ ปีก็พอรับได้

เรื่องที่ ๒ ครบท่านประธานฯ บันทึกหลักการและเหตุผลเขียนไว้เลยครับ
 นายก อบจ. นี้ต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงเห็นด้วยครับ แต่พอไปดูวุฒิการศึกษา
 ท่านประธานฯ ปริญญาตรีที่เราสนับสนุน ผมสนับสนุนเต็มที่เลย เรื่องการศึกษา นโยบาย
 ปัจจุบันประชาชนยอมรับว่าคนมีการศึกษาเท่านั้นเองที่จะนำพาประเทศชาติไปได้ แต่ไปดู
 คำว่า “หรือ” ซิท่านประธานฯ “หรือเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่น” จุดนี้ครบท่านประธานฯ
 จะทำลายการศึกษา เพราะอะไรครับท่านประธานฯ สมมุติว่าผมนี้เรียนจบแค่ ม. ๓
 อยากเป็นนายก อบจ. ถามว่าผมต้องไปใช้เวลาเรียนอีก ๗ ปีไหมครับ ๓ ปีจบ ม. ๖
 ๔ ปีจบปริญญา ผมบอกผมไม่จำเป็น ผมไปสมัครเป็น อบต. ขอเป็นรองนายก อบต.
 ฝ่ายบริหาร เป็นปีเดียวครบท่านประธานฯ เสร็จแล้วผมก็เอาคุณสมบัตินี้เดินเข้าไปสมัคร
 เป็นนายก อบจ. แล้วถ้าผมรอดเข้าไปเป็นนายก อบจ. ขึ้นมา ถามว่าจังหวัดนั้นเป็นอย่างไร
 ผมเป็นห่วงครับ -----

- ๓๓/๑

๓๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๓๓/๑

- ท่านประธานฯ คุณศุภนิชหนึ่ง นโยบายปราบปรามยาเสพติดที่ผ่านมานะครับ ปรากฏว่ามี อบจ. บางจังหวัดนี้มีปัญหาเรื่องยาเสพติด นายกฯ ด้วย ผมตั้งข้อสังเกตว่า พอไปดูวุฒิการศึกษา ไม่จบปริญญาตรีครับท่านประธานฯ ผมถึงเรียนว่า อยากจะเห็นว่า ถ้าวุฒิการศึกษาอยากให้ เป็นทางตรงจริง ๆ อย่าไปเอาเลยครับ ไปเขียนทำไมว่า เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภา รัฐสภาแห่งนี้ นะครับท่านประธานฯ จบปริญญาตรีกันทั้งนั้น ไม่จบเขาไม่เอาหรอก ตัดทิ้งไปเลย อยากจะเห็นว่าต่อไปนี้ อบจ. คือผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการเลือกตั้ง แต่พอไปดูคุณสมบัติแล้วเป็นห่วงครับ ผมคิดว่าอย่างไรเราก็จะสนับสนุนให้มีการเลือกตั้ง นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงอยู่แล้ว ขอนิดหนึ่งครับ ปรับปรุงสักหน่อยหนึ่ง ใครที่ไม่จบการศึกษาไปเรียนซิครับ ทุกวันนี้กำนันบ้านผม ส.จ. บ้านผม จบปริญญาตรีทั้งนั้นแล้ว เพราะมีกระแสว่า ต่อไปคนจบปริญญาตรีถึงจะมาเป็นตัวแทนในองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ เขาไปเรียนกันหมด แล้วถามว่าคนที่เกียจคร้านท่านจะไปเปิดโอกาสให้ทำไม ต่อไปนี้ออกหมดแล้ว ที่ไปเรียนปี ๒ ปี ๓ ก็ไม่เอาแล้ว อบต. กับ อบจ. เขาบอกไม่เรียนแล้ว ไปเรียนทำไมเสียเวลา ๔ ปี เอาคุณสมบัติที่เคยเป็นนายกฯ นี้ไปสมัครก็ได้แล้ว เสียหมดครับท่านประธานฯ ผมถึงบอกว่า โดยตรงก็ให้ตรง อย่าให้การใช้วุฒิการศึกษาทางอ้อมนี่นะครับ แล้วเราเป็นวุฒิสภาเราถ่วงถ่วง ผมบอกว่าเรามองเห็นประเด็นนี้ ผมก็จึงเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าผมจบ ม. ๓ ผมไม่จำเป็นต้องไปเรียนปริญญาตรีผมไปเป็นผู้บริหารท้องถิ่นสักปีหนึ่งแล้วผมมาสมัครผมก็ได้ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

• ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอุบลครับ

• นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาสู่วุฒิสภานี้ นะครับ แต่ว่ากระผมมีข้อสังเกตอยู่นิดหนึ่งท่านประธานฯ คือการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มี ๒ สถาบัน ๒ ระบบ ที่จะทำให้งานส่วนท้องถิ่นนี้ดำเนินไปได้ นั่นก็คือ

๑. ระบบของนักบริหารหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๒. ระบบสภาท้องถิ่น

กระผมเคยอยู่ในวงการบริหารส่วนท้องถิ่นมาทุกระบบ ไม่ว่าจะเป็นสุขาฯ
 ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระผมอยากกราบเรียน
 ท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า ในระบบของผู้บริหารส่วนท้องถิ่นนั้น แต่ก่อนผู้ว่าราชการ
 จังหวัดเป็นคนรับผิดชอบ ต่อมาก็มีนายกฯ มาจากการเลือกตั้งของสมาชิกในจังหวัดนั้น ๆ
 นี่นะครับ รวมกันเสนอผู้ใดผู้หนึ่งเป็นนายกองค์การฯ แต่ก็มีปัญหาในทางปฏิบัติว่า
 การเลือกนายกองค์การฯ โดยสมาชิกนั้น มีปัญหาเลือกไม่ได้ มีการอุ้มกัน อะไรต่ออะไร
 มีปัญหาเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาในสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น จึงได้เสนอเข้ามาในรูปของ
 การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นโดยตรง
 จากประชาชน นี่คือการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนครับ ตรงนี้กระผมก็เห็นด้วย
 กับท่านสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายไปแล้วว่า คนที่จะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้
 ควรจะมีวิวุฒิและคุณวุฒิที่เหมาะสมกับหน้าที่การงาน กับภารกิจรับผิดชอบในระดับของ
 จังหวัดนะครับ ไม่ใช่เอาใครก็ได้ที่จบ ป. ๕ ป. ๖ หรือว่าจบ ป. ๔ หรือว่าจบมัธยมมา
 นะครับ-----

๓๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรารณ ๓๔/๑

เพราะว่าการกึ่งมากมายเหลือเกินนะครับ จะต้องศึกษามีความรู้เป็นพื้นฐานมาก่อน
 หรือมีประสบการณ์มาก่อนพอสมควร~~ครับ~~ ประชาชนถึงจะได้ประโยชน์ ผมมองถึง
 ประโยชน์ที่ได้รับจากประชาชน ไม่ได้มองหลักการประชาธิปไตยแต่เพียงอย่างเดียว
~~นะครับ~~ นี่คือข้อสังเกตของกระผม แต่ว่าท่านประธานฯ ครับ ในเรื่องของนายกฯ นี้
 เราอาจจะหมดปัญหาไปอย่างที่ผมกราบเรียน เพราะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของ
 ประชาชนครับ แต่ว่าที่จะเป็นปัญหาต่อไปก็คือการเลือกประธานสภา องค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด ซึ่งจะมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกนั้น ๆ อันนี้ก็จะเป็นปัญหาอีกนะครับ
 จะเรียกประชุมสภาไม่ได้ นะครับ จะมีปัญหานะครับ เพราะว่ายังไม่ได้ตกลงกันว่าจะให้
 ใครเป็นประธาน เพราะประธานสภาจังหวัดนี้~~ก็~~ไปกับนายกฯ นะครับ มีอำนาจเท่า ๆ กัน
 เพราะฉะนั้นประธานสภาจังหวัดก็จะมีปัญหาในทางปฏิบัติว่าจะเลือกไม่ค่อยได้หรือจะมี
 ปัญหา จะมีการอ้อมกันด้วยซ้ำไปเหมือนสมัยก่อนครับ สมัยก่อนที่ผู้ว่าฯ เป็นนายกฯ ~~ครับ~~
 ประธานสภาก็มีปัญหาการอ้อมกัน ไปอยู่ที่จังหวัดต่าง ๆ มีการเสียเงินเสียทอง ว่ากันตรง ๆ
 เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕ นี้ นะครับ ท่านบอกอย่างนี้ครับว่า มาตรา ๕ ให้เพิ่มความ
 ต่อไปนี้เป็นวรรคหกของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 พ.ศ. ๒๕๔๐

“กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรก
 ตามกำหนดเวลาในวรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจเสนอรัฐมนตรีให้มีคำสั่งยุบสภาองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด” ~~อันนี้~~ท่านประธานฯ ผมเป็นห่วงเพราะว่าแจ้งไป มีทางอื่นไหมที่ยัง
 ไม่ต้องยุบสภาจังหวัด~~นี้~~ครับ มีทางอื่นหรือไม่ ไม่ใช่พอขัดแย้งกันนัดประชุม ๒ ครั้ง ครั้ง
 แรกนัดประชุมแล้วก็เกิดเลือกไม่ได้สั่งยุบเลยนะครับ เราเสียเงินไปเท่าไรท่านประธานฯ
 ควรจะมีครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ไหมถึงจะยุบนี้ นะครับ ผมเป็นห่วงตรงนี้ มีการอ้อมกัน
 ตรงนี้ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ แล้วนะครับ ตัวนี้จะมีผลกระทบต่อการบริหาร
 องค์การส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ถ้าไม่มีสภานี้บริหารไม่ได้ท่านประธานฯ จะยื้อกันตรงนี้ครับ
 ตรงนี้เป็นข้อสังเกตฝากท่านประธานฯ ไปยังทางรัฐบาลด้วยนะครับว่าจะมีทางออก
 ที่ยืดหยุ่นอย่างไร

ที่นี้ประเด็นต่อไปครับมีการพูดกันถึงเรื่องว่า อบจ. ควรมีหรือไม่~~ครับ~~ ~~X~~
 ผมเองมีความเห็นว่าควรมีท่านประธานฯ เพราะว่าการบริหารราชการแผ่นดิน
 หรือท้องถิ่นก็แล้วแต่ครับ เราไม่ใช่มองมิติในด้านพื้นที่อย่างเดียวนะครับ มิติทางด้าน
 ภารกิจในด้านความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
 ท่านจะเห็นว่าในจังหวัดต่าง ๆ นั้นเต็มไปด้วยราชการบริหารส่วนกลาง ราชการ
 บริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีอยู่ใน ๓ อย่างมีอยู่ทั่วทุกจังหวัด
~~นะครับ~~ เพราะฉะนั้นควรมี อบจ. หรือไม่ ผมยกตัวอย่าง เช่น สมุทรปราการที่ผมเคยอยู่ ~~X~~
 ก็แล้วกัน คลองสำโรง คลองสำโรงนี้ผ่านพื้นที่ไม่รู้กี่อำเภอไม่รู้กี่ตำบลน้ำเน่า
 ที่คลองสำโรงใครรับผิดชอบท่านประธาน อบจ. ได้ไหมครับ ได้อยู่ แต่ว่า อบจ. ก็มี
 เขตพื้นที่ของเขา เทศบาลได้ไหม ก็อยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาล ใครจะเป็นคนรับผิดชอบ
 ท่าน ก็จะต้องมีหน่วยหรือองค์กรที่ใหญ่กว่าเทศบาลหรือ อบต. ~~นี้มารับผิดชอบ~~ นั่นก็คือ ~~X~~
 องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนี้เองครับ มีหลายอย่างที่ทำได้ในระดับของตำบลไม่ได้หรือ
 เทศบาลไม่ได้ ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เชื่อมโยงกัน เพราะฉะนั้น อบจ. จะต้องมีแน่นอน
 นะครับ แต่นี้ถามว่าซ้ำซ้อนกันหรือเปล่า ในเรื่องพื้นที่อาจจะซ้ำซ้อนแต่ภารกิจไม่ซ้ำซ้อน
 แยกให้ได้ว่า อบจ. รับผิดชอบอะไร นี่คือปัญหาในทางปฏิบัติท่านประธานฯ ครับ
 ผากไปท่านรัฐมนตรีครับ น้ำเน่า น้ำเสีย มลพิษ มลภาวะนี้ครับ ให้เฉพาะองค์กรเล็ก ๆ
 คือ อบต. นี้รับไม่ไหวหรอกครับ ถนนลาดยางขึ้นไปจากสี่แยกสำโรงไปโน่นบางบ่อครับ
 ผ่านไม่รู้กี่ตำบลไม่รู้กี่อำเภอต้องลาดยางใครรับผิดชอบดูแลนะครับ อันนี้ก็ถือว่าในระดับ
 พื้นที่อาจจะซ้ำแต่ภารกิจไม่ซ้ำนะครับ -----

ปัญหาต่อไปที่พูดกันบ่อย ๆ ก็คือ ผู้ว่าฯ ซีอีโอ บางท่านบางคนอาจจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่า ซีอีโอนี้คือเผด็จการ มีคนบอกด้วยซ้ำว่า ซีอีโอนี้คือคอมมิวนิสต์ นะครับท่าน จะเป็นคอมมิวนิสต์ได้อย่างไร จะเป็นเผด็จการได้อย่างไร ไม่สวนทางกับการกระจายอำนาจครับท่านประธานฯ ท่านดูซีครับท่านประธานฯ ในจังหวัดหนึ่งมีราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นอยู่ในนั้น ผู้ว่าฯ นี้ไม่ใช่ดูแลเฉพาะ อบต. อบจ. ไม่ได้ดูแลเฉพาะราชการส่วนภูมิภาคอย่างเดียว ยังเป็นตัวแทนของทุกกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นราชการส่วนกลางด้วย นี่คือความหมายของคำว่า ซีอีโอ คือบูรณาการ

ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ เอกชน ประชาชนด้วยนะครับท่าน ไม่เฉพาะราชการอย่างเดียว ผู้ว่าฯ นี้ องค์กรค้า สภาพอุตสาหกรรม มูลนิธิ สมาคม ประชาชนต่าง ๆ ดูแลทั้งหมด ผู้ว่าราชการจังหวัดนี้ ~~จะ~~รับ ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดดูแลเฉพาะการปกครองอย่างเดียว เป็นหัวหน้าประชาชน ดูแลประชาชน ส่วนงานบริหารการพัฒนาอื่น ๆ ที่มีงบประมาณ บริหารโดยกรมต่าง ๆ ที่กรุงเทพฯ ผู้ว่าฯ ทำในนามเลข ๆ ครับท่าน แผนต่าง ๆ กรมนี้เป็นคนออกแผน กรมในกระทรวงต่าง ๆ นี้ของบักผู้ว่าฯ ไม่ได้ขอ กรมเป็นคนขอ เวลาจะโอนงบประมาณไปที่จังหวัดก็โอนผ่านหัวหน้าส่วนราชการจังหวัด เวลานี้ปฏิรูประชาการแล้ว ส่วนราชการจังหวัดมาขึ้นกับส่วนกลางทั้งหมด ท่านเห็นไหมครับ นี่คือปัญหาที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นที่ท่านนายกฯ ที่รัฐบาลบอกว่า ควรจะมีผู้จัดการแบบบูรณาการคือ ผู้ว่าฯ ซีอีโอ นั้นถูกต้องแล้ว ถ้าจะให้การบริหารมีประสิทธิภาพ ได้ประโยชน์ต่อประชาชน แต่ว่าหย่อนประชาธิปไตยโดยนิคหน้อยก็ไม่ใช่ไร สำคัญผลประโยชน์ของประชาชนครับท่านประธานฯ ก็สรุปว่าอย่างนี้ครับ ผมเป็นห่วงเรื่องการยุบสภา ในกรณีที่ตั้งประธานสภาฯ ไม่ได้ ~~อันนี้ฝาก~~ ท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ควรจะมีการยืดหยุ่นใหม่ครับท่านประธานฯ ไม่ใช่ยุบเลย นะครับ ถ้ายุบเลยเสียงบประมาณ เสียเวลาในการทำราชการครับ อย่างน้อยก็ ๔ - ๕ เดือน ครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ๓ ท่านต่อไปครับ ท่านสมสิทธิ์ ท่านไสว และท่านถวิล นะครับ เชิญท่านสมสิทธิ์ก่อนครับ

นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ครับ ร่าง พ.ร.บ.
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอเข้ามา กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับ
 เพราะว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด กว่าจะมาเป็นองค์การได้ต้องต่อสู้กฎหมายขององค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด กว่ากระทรวงมหาดไทยจะนำมาได้นี้ใช้เวลานานหลายปี และก็ออกมา
 ด้วยความยากลำบาก และมาถึงวันนี้รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้
 นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการเลือกนายกฯ โดยตรง ผมเห็นด้วยครับ เหตุผล ในอดีต
 ผู้ว่าราชการจังหวัดสวมหมวก ๒ ใบ ตำแหน่งที่ ๑ คือ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 และตำแหน่งหนึ่งคือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้น ณ วันนี้ได้แบ่งออกเป็น ๒ คือ ไม่ให้ผู้ว่าฯ
 สวมหมวก ๒ ใบนั้นถูกต้องครับ และถามว่า ผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้งนั้นเป็นคนในท้องถิ่น
 ย่อมทราบสภาพปัญหาในท้องถิ่นดี โดยเฉพาะคนที่จะมาลงเลือกตั้งสมัครเป็นผู้ว่าองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัด ต้องศึกษาปัญหาของจังหวัดมาอย่างดีด้วย ในขณะที่เดียวกันต้องทราบ
 ปัญหาและความอยู่รอดขององค์การได้ด้วย และถามว่า พื้นที่แต่ละพื้นที่ที่บอกว่า องค์การ
 ชำช่อนั้น ไม่เป็นความจริงครับ เหตุผลเพราะว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดในปัจจุบันก็ดี
 จะเป็นองค์กรส่วนหนึ่งของจังหวัดที่รวบรวมแผนพัฒนาจังหวัด ทั้งเทศบาล ทั้ง อบต.
 เป็นแผนพัฒนาจังหวัดที่ร่วมกันสร้างแนวทางในการพัฒนาจังหวัดไปในทิศทางเดียวกัน
 อันนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องมีครับ จะยกเลิกไม่ได้ และประเด็นสำคัญในเรื่องการจัดหา
 รายได้ ในมาตรา ๖๔ ที่ว่า น้ำมันเบนซิน น้ำมันที่คล้ายกันแล้วก็ยาสูบนี้ ให้เก็บไม่เกิน
 ลิตรละ ๑๐ สตางค์ อันนี้ผมขอเรียนว่า เป็นปัญหาครับ และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจาก
 การโยนปัญหาไปให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยแท้จริงแล้วรายได้ส่วนนี้ควรจัดเก็บ
 ที่ต้นทาง ไม่ใช่โยนไปให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้จัดเก็บ เหตุผล ผู้ประกอบการ
 จะต้องทำบัญชีแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อเสียรายได้ส่วนนี้ แล้วก็ต้องทำบัญชี
 เสียให้กับสรรพากรอีก ถามว่า ถ้าเก็บที่ต้นทางคืออย่างไร ท่านทราบไหมครับ-----

ถ้าเก็บที่ต้นทุนนั้นหมายความว่าผู้ประกอบการทั้งหมดจะว่าแต่ผู้จำหน่ายน้ำมัน लेकर
 ผู้ใช้น้ำมันทั้งหมดที่ส่งน้ำมันไปสู่จังหวัดนั้นจะต้องเสียภาษีให้ด้วยซึ่งมีจำนวนมากว่า
 ผู้ประกอบการค้าน้ำมันอีกด้วยครับ อย่างเช่น นาย ก อยู่ที่จังหวัดสุพรรณฯ เป็นนักธุรกิจ
 ประกอบกรในงานรับเหมาหรืองานโรงงานก็แล้วแต่ ส่งน้ำมันเป็นจำนวนมากไปใช้ที่
 สุพรรณฯ อย่างนี้ควรจะเสียภาษีด้วย และในขณะที่เดียวกันถ้าเขาส่งน้ำมันไปที่
 จังหวัดสุพรรณฯ โดยมีใบอินวอยซ์ (Invoice) หรือใบกำกับส่งไปที่จังหวัดสุพรรณบุรี
 แต่เอาน้ำมันไปใช้ที่จังหวัดสมุทรสงคราม ก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่การตั้งชื่อมาจาก
 จังหวัดสุพรรณฯ จังหวัดสุพรรณฯ คนเดียวรับภาษีส่วนนี้ ถ้าจะเปรียบเทียบไปแล้ว
 ผู้ประกอบการรายใหญ่ อย่างเช่น แม็คโคร บิ๊กซี อะไรก็แล้วแต่ที่ไปตั้งสาขาอยู่ต่างจังหวัด
 ทำไมไม่ต้องมาเสียภาษีให้กับบริษัทที่จดทะเบียนที่กรุงเทพฯ ทำไมไม่เสียที่จังหวัดนั้น
 แต่กลับเป็นว่ายาสูบก็ดี น้ำมันหรือที่มีส่วนคล้ายก็ดี กลับให้ไปเก็บที่ปลายทางคือ
 ผู้ประกอบการ อันนี้คือปัญหาครับ ฉะนั้นในสิ่งนี้กฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าต้องแก้ในตัวนี้
 ด้วย สรุปแล้วผมขอสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้ และก็ต้อง
 รีบทำให้เร็วที่สุด เพราะว่าจะได้ประกาศใช้ให้ทันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พรหมณี (นครราชสีมา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม ไสว พรหมณี จริง ๆ แล้วร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการให้มีการเลือกตั้งนายก
 องค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรง ซึ่งเป็นในรายละเอียดของกฎหมายขององค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดเท่านั้น โดยหลักแล้วขณะนี้ผมคิดว่า อบจ. หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น
 ไม่น่าจะมีในกระบวนการโครงสร้างปกครองของประเทศ เพราะเหตุว่าในขณะนี้
 เรามีบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนมากมาย ตั้งแต่สมาชิกวุฒิสภา สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาเทศบาล และก็สมาชิก อบต. ฉะนั้นเมื่อมี ส.จ. ขึ้นมาอีก
 สมาชิกสภาจังหวัด จึงทำให้เห็นว่ากลไกของ ส.จ. จึงค่อนข้างจะเป็นองค์กรหรือสมาชิกสภา
 ที่เป็นของประชาชนนั้นเพิ่มเติมจากกลไกของสังคมในโครงสร้างทั่วไป จุดนี้เองผมคิดว่าถ้า

โดยหลักการบริหารแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดน่าจะยกเลิกไป แต่เนื่องจากรัฐบาลไม่ได้คำนึงในประเด็นนั้น มาเน้นให้เห็นว่าเราจะมีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีการเลือกตั้งโดยตรง ในหลักการกระผมไม่ขัดข้อง แต่ผมเห็นว่าในอนาคตข้างหน้ารัฐบาลกำลังออกแบบ โครงสร้างของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคกับส่วนจังหวัดค่อนข้างจะเป็นการทับซ้อนกัน จุดนี้เอง ผมคิดว่ารัฐบาลคงจะต้องแก้แนวทางต่อไปข้างหน้าให้ชัดเจนว่า จะให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นอยู่ตรงไหน หัวหน้าส่วนราชการและผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหลาย เหล่านั้นจะอยู่ตรงไหน ความชัดเจนในเรื่องอำนาจหน้าที่ควรจะชัดเจน แต่ในปัจจุบันนี้ รัฐบาลโดยกฎหมายการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น ให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ ๓๐ อำนาจ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ทับซ้อนซึ่งเราหลายคนพูดกันแล้วว่า ไปทับซ้อนงานของหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งงานของรัฐบาลหรือท่านผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการอยู่ด้วย และที่สำคัญที่สุดก็คือ อบต. ซึ่งเป็นองค์กรที่เราจะเน้นมากที่สุดขณะนี้ก็คือให้ อบต. นั้นมีบทบาทมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายงบประมาณหรือกระจายคนไปสู่ อบต. อย่างไรก็ตาม ผมว่าถ้าให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีบทบาท แล้วการกระจายอำนาจนั้นให้ อบต. เปลี่ยนแนวไปเป็นสู่ไปให้อำนาจ อบจ. โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการศึกษาที่ดี งานด้านสาธารณสุขที่ดีหรืองานด้านอื่น ผมคิดว่าน่าจะเป็นบทบาทที่ดีกว่า จุดนี้เองผมอยากขอเสนอแนะให้รัฐบาลรีบดำเนินการในแนวตรงนี้เสีย มิฉะนั้นแล้วกระบวนการถ่ายโอนอำนาจให้กับ อบต. จึงเป็นปัญหาอุปสรรคต่อไปอย่างมาก ผมอยากทราบเรียนข้อสังเกตชนิดก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ให้คุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี ผมรู้สึกว่าคุณจะเติบไป เพราะเหตุว่าคนที่เข้ามาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งมาจากทั้งจังหวัด เพราะฉะนั้นอายุน่าจะไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ซึ่งเรื่องนี้ผมคงจะแปรญัตติในรายละเอียดต่อไปข้างหน้าครับ ผมคงไม่ทราบเรียนเพิ่มเติมมากกว่านี้ เพราะเหตุว่าท่านสมาชิกฯ ได้พูดเรื่องความขัดแย้งในอนาคตของผู้ว่าฯ กับนายกฯ หรือพื้นที่ซ้ำซ้อนชัดเจนอยู่แล้ว ผมขออนุญาตทราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ ท่านถวิล ไพรสมณ์ ครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมเองคงไม่ไปพูดถึงประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดไปแล้วทั้งในเรื่องของความเหมาะสม เรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และก็บางท่านที่ได้พูดถึงการทับซ้อนของภารกิจขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ในจังหวัดนั้น ๆ ซึ่งกระผมอยากจะเรียนถึงข้อดีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาลเสนอมาว่า สมควรจะได้รับ การสนับสนุนอย่างรวดเร็ว ก็คือว่า ในกรณีที่ไม่มี การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทางจังหวัดนั้นผมคิดว่ามีข้อดีมากกว่าข้อเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่จะมาเป็นผู้บริหารของจังหวัดนั้นจะต้องให้คนในจังหวัดเขารู้จัก ไม่ใช่ไปเลือกเอาสมาชิกสภาจังหวัดในบางอำเภอขึ้นมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งดูแลทั้งจังหวัด ก็เปรียบเทียบกับกับการที่ ๆ ฅณฯ ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี คนทั้งประเทศเลือกท่าน เพราะท่านเป็นมือ ๑ ของพรรคไทยรักไทย ซึ่งอยู่ในบัญชีปาร์ตี้ลิสต์ (Party list) ทำให้คนทั้งประเทศรู้จัก เพราะคนทั้งประเทศเป็นผู้เลือก ไม่ใช่เลือกเอา ส.ส. เขตเข้ามาเป็นรัฐมนตรี ซึ่งมีคนในเขตนั่น ๆ แม้แต่ในจังหวัดเองเขตเลือกตั้งนั้นเขายังไม่รู้จักด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นจึงเป็นลักษณะที่ผมเรียนว่า มีความเหมาะสมด้วยประการทั้งปวง

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประการที่ ๒ ก็คือว่า ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งนั้นจะต้องมีนโยบายชัดเจนให้คนทั้งจังหวัด เหมือนที่ท่านนายกฯ ทักษิณท่านมีนโยบายทั้งประเทศว่าทำอะไรบ้าง เป็นการมอบอำนาจให้ประชาชนเขาตัดสินใจว่าจะเลือกผู้สมัครคนใดที่มีนโยบายเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของเขาในจังหวัดนั้น ๆ และที่สำคัญก็คือว่าผู้สมัครนั้นจะต้องเดินหาเสียงทั้งจังหวัด ทำให้รู้ อย่างน้อยที่สุดก็รู้ว่า แต่ละอำเภอแต่ละตำบลนั้นมีความต้องการอย่างไร แล้วจะสามารถกำหนดเป็นนโยบายได้ ก่อนที่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็จะต้องหาข้อมูลเสียก่อน ซึ่งแตกต่างกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากการแต่งตั้งซึ่งท่านต้องไปตามระบบราชการ

ในประการที่ ๓ ก็คือว่า การเลือกตั้งลักษณะนี้ที่ชัดเจนก็คือว่า คนที่รู้ปัญหา เข้ามาแก้ปัญหา ความต้องการของประชาชนในต่างจังหวัดนั้นมีความหลากหลาย ราชการ ส่วนกลางไม่สามารถที่จะไปสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในแต่ละจังหวัดได้ เพราะราชการส่วนกลางนั้นจะต้องดูทั้งประเทศดูในภาพรวม แต่ว่านายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดนั้นเป็นคนท้องถิ่น เขาอยู่ที่นั่น เขารู้ปัญหา ผมเองเป็นคนจังหวัด นครศรีธรรมราช ผมรู้ปัญหาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมรักนครศรีธรรมราช เพราะฉะนั้น โดยหลักการปกครองแล้วเราต้องให้คนที่เขารู้ปัญหา คนที่เขาเป็นคนท้องถิ่น คนที่รัก ท้องถิ่นมาแก้ปัญหาให้กับเขา จริงอยู่ในอดีตที่ผ่านมาแล้วผู้ว่าราชการจังหวัดท่านเอง ท่านต้องไปจากระบบราชการ ท่านไม่ใช่คนที่เสียส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นกว่าท่านจะ ไปศึกษาคน ศึกษาพื้นที่ ศึกษางานท่านก็ย้ายไปอยู่ที่อื่นอีกแล้ว การกำหนดนโยบายของ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงไม่สามารถกำหนดได้ชัดเจน เพราะว่าท่านอยู่อย่างน้อย ๒ ปี ๓ ปี ท่านก็ไปอีกแล้ว แต่การเลือกตั้งในองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งจังหวัดนั้น เนื่องจากเป็น คนท้องถิ่น คนจังหวัดนั้นจึงสามารถกำหนดเป็นนโยบายได้ และนโยบายนั้นสอดคล้องกับ ความต้องการของประชาชน เพราะถ้าไม่สอดคล้องกับประชาชนคงไม่เลือกผู้นั้น นั่นข้อดี ประการที่ ๓

ข้อดีประการที่ ๔ ก็คือว่า ตามกฎหมายนั้นให้มีรองนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ซึ่งอันนี้เป็นข้อดีอย่างมาก เพราะว่าถ้าให้สมาชิกสภาจังหวัดเป็นรองนายกฯ แล้ว เราก็จำกัดตัวบุคคลเหมือนปัจจุบันนี้แหละครับ คนเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือรองนายกฯ ก็ดีจะต้องเป็น ส.จ. เท่ากับเป็นการจำกัดคนว่าต้องเอาผู้ที่เป็น ส.จ. มาเป็น รองนายกฯ ซึ่งในกรณีของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้น ท่านนายกฯ เลือกแต่งตั้งใครก็ได้ซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภาจังหวัด สมมุติว่าผมเป็นนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ผมก็สามารถเลือกคนที่มีความเชี่ยวชาญด้านท่องเที่ยวมาเป็น รองนายกฯ ได้ ผู้ที่มีความชำนาญด้านอาหารการแก้ปัญหาเรื่องน้ำมาเป็นรองนายกฯ ได้ ถ้าถึงเวลาหนึ่งผมอาจจะเปลี่ยน ได้ ซึ่งนี่ก็คือความเหมาะสม เช่นเดียวกับผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครซึ่งแต่งตั้งรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้อยู่แล้ว

ในประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนก็คือว่า ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น มีงานหลายสิ่งหลายอย่างที่ส่วนกลางจะต้องถ่ายโอนภารกิจ ~~✗~~ อย่างเช่น งานขนส่งจังหวัด ผมไม่คิดว่า อบต. หรือเทศบาลสามารถทำได้ งานที่แก้ปัญหาล้วนรวม งานทางด้านการศึกษา เช่น ตั้งมหาวิทยาลัยก็ดี ตั้งโรงเรียนอาชีวะฯ ก็ดี โรงเรียนมัธยมก็ดี อบจ. สามารถตั้งได้ ส่วนให้เทศบาลและ อบต. นั้น รับผิดชอบงานทางด้านประชากรไป หรืองานของพยาบาล สถานพยาบาล ระดับจังหวัด อบจ. อาจจะตั้งเป็นโรงพยาบาลจังหวัดก็ได้ นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ผมคิดว่า เป็นส่วนที่ดี ผมขอสรุปว่า โดยความเห็นของผมแล้ว ผมสนับสนุนในเรื่องนี้ และก็สนับสนุนมาช้านานแล้ว แล้วก็คิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก และ ส.จ. เอง ท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเองที่มาจาก การเลือกตั้งโดยตรงนั้น จะสามารถทำงานด้วยความง่ายขึ้นและก็จะต้องมองประชาชนเป็นใหญ่ ไม่ต้องมาเอาอกเอาใจ ส.จ. เหมือนปัจจุบัน เพราะถ้าไม่เอาอกเอาใจเหมือนปัจจุบันแล้ว นายก อบจ. ก็ไม่สามารถอยู่ได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ผมสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ผู้หนึ่งครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ๓ ท่านต่อไปที่จะเชิญตามลำดับนะครับ คือท่านสมศักดิ์

โล่สถาพรพิพิธ และ ~~และ~~ นายแพทย์สวัสดิ์ และ ~~คือ~~ ท่านสมพรครับ ~~เชิญ~~ท่านสมศักดิ์ครับ ✗ ✗

นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรง ก่อนอื่นผมคิดว่า กฎหมายฉบับนี้คงเป็นอีกฉบับหนึ่งที่เป็นความสนใจของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย และก็ต้องขอชื่นชมรัฐบาลที่นำกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และก็ต้องขอชื่นชมสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ทำงานกันอย่างเต็มที่ พิจารณากฎหมายฉบับนี้มาสู่การพิจารณาของพวกเราในวันนี้ กฎหมายฉบับนี้มีหลักการสำคัญก็คือว่า ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ในอดีตนั้นสภาจังหวัดเป็นองค์กรที่ไม่ค่อยจะได้รับความชื่นชมจากสังคมมากนัก สังคมบางส่วนได้ให้ขนานนามสภาจังหวัดว่า สภาผู้รับเหมา ซึ่งจริง ๆ แล้วก็ได้ไม่ได้เกินเลยความจริง สภาจังหวัดในอดีตนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร งบประมาณแต่ละปีจัดตั้งขึ้น โดย

ผู้ว่าราชการจังหวัดและข้าราชการประจำ งบประมาณของสภาจังหวัดในแต่ละปีนั้น ได้ถูกใช้จ่ายไปในทางที่ไม่ค่อยจะเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนมากนัก ถ้าจะเรียกว่า งบประมาณได้ถูกใช้จ่ายไปอีหลยลุยกุแฉกหมค ก็น่าจะไม่ผิดนัก ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมมีประสบการณ์ในเรื่องนี้พอสมควร การตั้งงบประมาณของสภาจังหวัดในแต่ละครั้งนั้น ในช่วงที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารนั้น งบกลางหลายส่วนที่ถูกตั้งขึ้น เช่น งบน้ำมัน บางจังหวัดตั้งงบประมาณน้ำมันถึงปีละ ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท น้ำมันที่ถูก ใช้จ่ายเป็นรถหลวงบ้าง รถราษฎร์บ้าง รถเองบ้าง รถญาติพี่น้องบ้าง ล้วนแล้วแต่ใช้น้ำมัน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสิ้น-----

- ๓๕/๑

ค่าโทรศัพท์ก็เป็นค่าใช้จ่ายประเภทหนึ่ง ค่าโทรศัพท์ทุกสายที่ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้ ปลัดจังหวัดใช้ หรือรองผู้ว่าราชการฯ ใช้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัว โทรศัพท์ไปหาลูกที่ อังกฤษ ที่อเมริกา หรือโทรศัพท์มือถือต่างก็โยงไปหาองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งสิ้น ใน ยุคนี้หลายคนอาจจะกล่าวได้ว่าสภาจังหวัดเป็นยุคที่ค่อนข้างจะอับศยุคนึงของสภาจังหวัด นอกจากนั้นลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวที่ได้ถูกจัดจ้างขึ้นโดยสภาจังหวัดนั้น จำนวน ไม่น้อยที่ไปบริการที่ไปอยู่บ้านผู้ว่าราชการจังหวัด ไปอยู่บ้านรองผู้ว่าราชการจังหวัด ไปช่วย ปรนนิบัติพิศวีคุณนายผู้ว่าฯ คุณนายรองผู้ว่าฯ ทั้งหลาย ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าอันนี้ เป็นเรื่องจริงที่ผมนำมาสะท้อนให้ท่านประธานฯ และท่านผู้มีเกียรติที่เคารพได้รับทราบ ว่า ในสภาจังหวัดในอดีตเป็นอย่างไรนั้น ต่อมารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจึงทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพ้นไปจากผู้บริหารขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เราจะเห็นได้ว่า ในช่วงนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดได้นำรธนฯ มาใช้ ๓ วา ๕ วา มาคืนองค์การบริหารส่วนจังหวัดกันเป็นแถวเกือบทุกจังหวัด หลังจากที่เปลี่ยน ผู้ว่าราชการจังหวัดมาสู่ตัวแทนของประชาชน มาเป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด นั้น ถ้าจังหวัดไหนที่มีสมาชิกสนับสนุนผู้บริหารขึ้นมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีคะแนนเสียงค่อนข้างจะเอกฉันท์ จังหวัดนั้นก็โชคดีเพราะนายกฯ ไม่ต้องเอาใจสมาชิก ก็จะได้ทำงานเพื่อพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ถ้าจังหวัดไหนที่มีคะแนนเสียงก้ำกึ่ง อย่างเช่น จังหวัดไหนที่มีสมาชิก ๓๐ คน นายก อบจ. มีผู้สนับสนุน ๑๖ ฝ่ายค้าน ๑๔ ทำงานลำบากมาก นายก อบจ. จะต้องเอาใจสมาชิกทั้ง ๑๖ คนตลอดเวลา จะต้องดูแล จะต้องเป็นธุระเกือบทุกอย่าง ไม่ได้ทำหน้าที่ดูแล ไม่ได้ทำหน้าที่เพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตรงนี้ก็มีปัญหา หลังจากนั้นได้มีสมาชิกสภาผู้แทนฯ จำนวนหนึ่ง ผมอยากเรียนท่านประธานฯ ว่า เกือบทุกพรรคการเมืองได้มองเห็นความสำคัญตรงนี้ จึงได้ เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกฯ ของฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลเกือบ ทุกพรรคการเมือง ได้มองเห็นความสำคัญ ได้มองเห็นข้อบกพร่อง ต่อไปนี้ น่าจะให้ นายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยตรง ก็ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา แล้วผมก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะประโยชน์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นการกระจายอำนาจสู่รากหญ้าอย่างแท้จริง ผมคิดว่าผมเอง

๘๘

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๓๕/๒

- ถ้าได้มีโอกาสสนับสนุนหรือรับเลือกจากท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติให้เป็นกรรมการวิสามัญ
กฎหมายฉบับนี้กระผมก็ยินดี แล้วก็จะทำงานเต็มที่เพื่อที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ออกมา
ประกาศใช้ทันกับการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจะหมด
วาระในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่จะถึงนี้ ขอขอบคุณครับ

- ๔๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญนายแพทย์สวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม ตั้งแต่เข้ามาได้รับฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติมาหลายท่านเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉบับนี้ครับ ก็มีหลายท่านที่เห็นด้วยและมีบางท่านที่ไม่เห็นด้วย จริง ๆ แล้วผมก็คิดเรื่องนี้มาเป็นเวลานานว่าน่าจะยกเลิก อบจ. แต่เมื่อคิดไปคิดมาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะคงเอาไว้ และเห็นด้วยกับการที่มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้หลายประเด็นด้วยกัน ซึ่งสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายไปมากแล้วครับ กระผมขออภิปรายในบางประเด็น

ประเด็นแรก คือผมเห็นด้วยกับที่จะมีการเร่งรัดให้มีการออกกฎหมายฉบับนี้โดยเร็วตามที่ท่าน ส.ว. นันทนา สงฆ์ประชา ขอภัยที่เอ่ยนามและท่านผู้มีเกียรติหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ เพราะว่าถ้าไม่เร่งรัดออกกฎหมายฉบับนี้แล้วก็จะล่าช้าไปกว่าจะได้ไปใช้กฎหมายฉบับนี้ก็อาจจะใช้เวลาอีก ๔ ปีเศษนะครับ ก็คิดว่าจะเสียเวลาที่จะพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไปนะครับ นอกจากนี้ถ้าเราไม่เลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงนี้แล้วเรามาใช้กฎหมายฉบับปัจจุบันเราก็จะได้นายกฯ ที่มาจากเขตเลือกตั้งเล็ก ๆ นะครับ อาจจะไม่รู้ปัญหาครอบคลุมทั้งจังหวัด

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมจะขออภิปรายก็คือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องของพื้นที่ทับซ้อนตรงนี้พูดกันมากคล้าย ๆ ว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้จะไม่มีงานทำคือจะไปทำงานทับซ้อนกับเทศบาลบ้างกับ อบต. บ้างนะครับ จริง ๆ แล้วสมาชิกฯ หลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่าพื้นที่ทับซ้อนแต่งงานไม่ทับซ้อนนะครับ งานใหญ่ ๆ ที่เทศบาลทำไม่ได้ อบต. ทำไม่ได้ก็ อบจ. เอาไปทำได้ คือผมก็มีพรรคพวกหลายคนที่เป็นนายก อบจ. ปัจจุบันก็คุยกันแล้วว่าเขามีงานทำมากครับ ผมยกตัวอย่างบางที่งานสังคมหาคนทำยาก เป็นต้นว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรู้สึกว่ามีหลายหน่วยรับผิดชอบ แต่ว่าเงินทองก็ไม่ค่อยมีจากส่วนกลาง อบจ. เขาก็จัดสรรงบประมาณให้เอาไปดำเนินการครอบคลุมทั้งจังหวัด อันนี้ก็ ได้ผลมาแล้วครับ งานอื่น ๆ งานกีฬา อบจ. ก็ทำได้นะครับ งานวัฒนธรรมเขาก็ทำได้

๕๐

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ลัดดาวัลย์ ๔๐/๒

งานประจำปีของจังหวัดหลายจังหวัดส่วนกลางไม่ได้ให้เงินไป อบจ. เขาก็ไปดูแล
 ก็สามารดดำเนินการไปได้ อันนี้เป็นตัวอย่างของงานที่ว่าทำได้มากมายเหลือเกินครับ
 ประเด็นต่อไป ที่มีผู้อภิปรายกันมากคือว่าทำไมจะต้องมีผู้ว่าฯ ซีอีโอแล้วมี
 นายก อบจ. ผมว่าจำเป็นนะครับ เพราะว่าท้องถิ่นของเรานั้นตั้งนาน อบจ. นี้ตั้งมานานแล้ว
 เราไปขุดไม่ได้หรอกครับ ไปขุดไม่ได้ แต่ว่าผมคิดว่าทางแก้ไขเรื่องท่านผู้ว่าฯ แบบ
 บุรณาการหรือซีอีโอนี้ก็ยังมีทางเดียวคือ ส่วนกลางจะต้องเร่งรัดถ่ายโอนอำนาจให้ท้องถิ่น
 โดยเร็วครับ ผมทราบว่าขณะนี้หลายหน่วยที่ว่ายังไม่ค่อยยอมถ่ายโอนอำนาจ -----

- ๔๑/๑

ยกตัวอย่างเช่น โรงพยาบาลจังหวัดบางจังหวัด หรือว่าโรงพยาบาลอำเภอบางอำเภอ หรือว่า สถานีอนามัยบางตำบลก็ยังไม่มีการถ่ายโอนไปให้ท้องถิ่นนั้นดูแล อ้างว่าไม่มีความพร้อม หรือว่าถ่ายโอนไปแล้วก็ให้แต่เครื่องมือเก่า ๆ ไป ยกตัวอย่างบางจังหวัดก็ให้เครื่องมือที่ไป ใช้ทำถนนไป เพราะว่าอายุประมาณ ๓๕ ปี ไปถึงก็ใช้การไม่ได้ นะครับ ให้คนไปแต่ว่า บอกว่าไม่มีเงิน นะครับ อันนี้ก็ทำงานไม่ได้ เพราะฉะนั้นการเร่งรัด การถ่ายโอนอำนาจ ไปให้ ท่านนายกฯ คนใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าครับ ก็คงจะต้องเร่งรัดเพื่อให้เขา ทำงานได้

ประเด็นต่อไปก็คือผมคิดว่าถ้าจะแก้ไขเรื่องของโครงการหน่วยงาน ส่วนจังหวัด ก็คือการจัดตั้งหน่วยงานในส่วนภูมิภาคของกระทรวง ทบวง กรม จะต้องทำให้น้อยลง คือส่วนราชการบางส่วนถ้าไม่มีก็ไม่จำเป็นต้องไปตั้ง โอนงานไปให้ อบจ. เขาทำก็สามารถทำได้ ผมยกตัวอย่างวันนี้มีกระทรวงที่เกิดใหม่เขายังไม่มีหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด และอำเภอ เขาก็ควรจะถ่ายโอนไปให้ อบจ. ดำเนินการก็สามารถทำได้ครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องของการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงที่มาจากประชาชนนั้น ผมเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์นะครับ

ประเด็นต่อไปผมเห็นข้อดีของกฎหมายฉบับนี้ก็คือการที่จะให้ท่านนายก อบจ. แต่งตั้งรองนายกฯ ได้ตามจำนวนที่เหมาะสมที่กำหนดไว้ในกฎหมาย อันนี้ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เพราะว่าถ้าท่านนายกฯ ท่านเป็นคนที่ว่าอาจจะเป็นคนที่มีความรู้ยังน้อย อาจจะ เป็น ส.จ. รุ่นเก่า ๆ ที่มีคนนับถือมาก นะครับ อาจจะมาสัมผัสรับเลือกตั้งเป็นนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับการเลือกตั้ง ท่านก็อาจจะไม่มีความมั่นใจที่จะบริหารงาน ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ท่านก็อาจจะแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นต้นว่าอาจจะตั้งหมอบ จัดตั้งผู้ว่าฯ ตั้งศึกษาธิการมาเป็นรองนายก อบจ. ก็สามารถทำได้ นะครับ

ปัญหาต่อไปที่ผมจะขออภิปรายก็คือเรื่องของการที่ว่ามีปัญหาว่า อบจ. บางแห่งงบประมาณน้อยก็ทำงานได้ไม่เต็มที่ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ก็มีทางออกไว้ให้ ผมได้ เห็นว่าจะมีอยู่มาตราหนึ่งที่กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ในส่วนของน้ำมันเชื้อเพลิงและนุหรี คือเก็บได้เพิ่มกว่าเดิมเท่าตัว ยกตัวอย่าง เป็นต้นว่า ภาษีน้ำมันเชื้อเพลิง เดิมเก็บได้ลิตรละ ๕๐ สตางค์ กฎหมายฉบับนี้ก็บอกว่าเอาไปเลย

อีกเท่าตัว หรือว่าภาษีนุหรีเก็บได้ ๕ สตางค์ ก็เอาไปเลย ๑๐ สตางค์ อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ก็จะแก้ปัญหาเรื่องงบประมาณของ อบจ. นี้ได้้นะครับ โดยสรุปแล้วผมเห็นด้วยที่ควรรับหลักการร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ คงจะเป็นชุดสุดท้ายที่จะอภิปรายในช่วงนี้ นะครับ ท่านสมพร คำชื่น ครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร์ กระผมเห็นด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยในหลักการนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ ๖ ประการ ประการที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ผมจะไม่พูดในรายละเอียดแต่จะขอตั้งข้อสังเกตในการแก้ไขเพิ่มเติมในหลักการข้อที่ ๒ และข้อที่ ๕ เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชน ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายมาตราครับท่านประธานฯ ครับ และข้อ ๕ ก็คือการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อบจ. นะครับ เรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชนนั้นผมมีข้อสังเกตว่า ตอนนั้รัฐบาลก็ได้ดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติ อบจ. นี้ให้วุฒิสภาพิจารณา เวลาที่มาถึงตรงนี้แล้ว นะครับ ซึ่งจะมีการเลือกตั้งนายก อบจ. หรือสมาชิก อบจ. ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๗ ซึ่งเวลาก็จวนเจียน แต่ผมคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร เนื่องจากว่าเวลาในการพิจารณานั้น ก็ต้องเป็นไปตามครรลองของกฎหมาย ในชั้นวุฒิสภาก็ต้องถ่วงถ่วงให้รอบคอบ-----

๕๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๔๒/๑

เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมนับดูแล้วว่าเกือบ ๓๕ มาตรา เพราะฉะนั้นคิดว่าจะต้องพิจารณาไปตามครรลองของกฎหมายทั่วไป คือ วาระหนึ่ง วาระสอง วาระสาม ครบท่านประธานฯ ครบ ในเรื่องการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชนนั้น ผมมีข้อสังเกตว่า อย่างท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน อภิปรายไปแล้วว่า อย่างในประเทศญี่ปุ่นมีการเลือกตั้งโดยตรงมาเป็น ๒๐ ปี ๓๐ ปีแล้ว แต่ผมอยากจะถามว่าการเลือกตั้งโดยตรงของประเทศญี่ปุ่นนั้นเขามีผู้ว่าการจังหวัดจากรัฐบาลกลางไปอีกหรือไม่ ประเทศไทยเราที่แบ่งการบริหารราชการออกเป็น ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น แต่ในจังหวัดนั้นก็เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค รวมถึงอำเภอด้วย แต่ว่าเราก็มีผู้ว่าฯ จากรัฐบาลกลาง ตอนนี่ก็มีผู้ว่าฯ แบบบูรณาการ หรือซีอีโอ นะครับ ที่นี้เราก็ยังมีผู้ว่าฯ จากประชาชน หรือนายกประชาชนเข้ามาอีก อันนี้ผมก็สงสัยจริง ๆ ผมอยากจะทราบเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ได้มาชี้แจงว่า ลองอธิบายให้ผมเข้าใจสักเล็กน้อยซีครับว่า เรามีผู้ว่าฯ จากรัฐบาลกลาง คือผู้ว่าฯ ซีอีโอ หรือบูรณาการแล้วนะครับ ก็มีสิทธิมีอำนาจอะไรต่าง ๆ ตามนโยบายรัฐบาลว่า จะทำบูรณาการจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยความร่วมมือจากทุกองค์กรภายในจังหวัด งบประมาณต่าง ๆ ก็สามารถที่จะใช้ได้โดยไม่มีขีดจำกัด และเราก็ยังมีงบประมาณที่ใส่ลงไป ใน อบจ. มีงบประมาณใส่ลงไป ในเทศบาล ใน อบต. นะครับ ซึ่ง อบต. แต่ละแห่งก็อาจจะจะมีขนาดเล็กได้ปีหนึ่งก็เงินอุดหนุนจากรัฐบาลก็ประมาณสัก ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาท เทศบาลก็อาจจะได้เป็นสิบล้านบาท อบจ. ก็สังเกตว่า ตอนนี่ก็เป็นร้อย ๆ ล้านบาทครับ ท่านประธานฯ ครับ บาง อบจ. ใหญ่ก็ ๒๐๐ - ๓๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท อบจ. เล็ก ๆ ก็ ๑๐๐ กว่าล้านบาท นะครับ ที่นี้งบประมาณจากรัฐบาลที่เก็บภาษีจากประชาชน โดยรวมทั้งประเทศไปนี้ ก็ส่งลงไปเป็นเบี้ยหัวแตกครับ ส่งไปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ตัวประชาชนที่สุด คือ อบต. แล้วก็ยังไปให้เทศบาลอีก แล้วก็ยังไปให้ อบจ. อีก สมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายว่า อบจ. นั้นเป็นสภาผู้รับเหมา เพราะว่าประชาชนในท้องที่หรือในจังหวัดนี้อาจจะยังไม่เข้มแข็งพอ หรือเข้มแข็งแล้วไม่กล้า เนื่องจากว่าตัวแทนของท่านที่มาจากแต่ละอำเภอนั้น ไม่ใช่ธรรมดา นะครับ บางแห่งบางที่ก็เสีย สิ่ง กระทั่ง แรด พอสสมควร ประชาชนไม่กล้า หือ ไม่กล้าอือ นะครับ เพราะฉะนั้นจะอาศัยว่าให้ประชาชนมาตรวจสอบการใช้อำนาจของ

ท่านในการบริหารจัดการในเรื่องของงบประมาณนั้นเป็นเรื่องที่ลำบากนะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่านายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนนี้ ผมก็เป็นห่วงว่าอำนาจในการบริหาร ซึ่งเป็นนายกจังหวัด เป็นผู้ว่าฯ จังหวัด ที่มาจากประชาชนนี้ นะครับ มันจะไปซ้ำซ้อนกับผู้ว่าฯ ซีอีโอ ซึ่งผู้ว่าฯ นี้เป็นผู้ว่าฯ รัฐบาลกลางที่มีอำนาจจัดการทุกเรื่อง ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องอะไร นำเสียดี เรื่องบ่อน้ำบาดน้ำเสีย เรื่องกำจัดขยะก็ดี หรือเรื่องลอกคลอง กุดคลอง หนอง แม่น้ำอะไรต่าง ๆ นี้ นะครับ ผู้ว่าฯ ก็มีอำนาจจัดการได้อยู่แล้ว เราก็ยังบอกว่า ให้นายกประชาชน หรือนายก อบจ. นี้มาจัดการอีก อันนี้ผมก็สงสัย ผมก็อยากจะกราบเรียน ว่า ถ้าอย่างนี้เราจะแยกแยะได้อย่างไร เพราะว่าถ้าหากว่านายก อบจ. มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงนี้ นะครับ เป็นอำนาจอธิปไตยที่พี่น้องประชาชนคนในจังหวัดนั้น ๆ มีสิทธิ มีเสียง และเลือกตั้งมาเป็นคนเดิวนะครับ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดใหญ่ ๆ โคราชนี้ ส.ว. ก็หลายคน ๘ - ๙ คน ส.ส. ก็เกือบ ๒๐ คน แต่นายก อบจ. มีคนเดียว นะครับ แล้วอำนาจตรงนั้นมันมหาศาลนะครับ มาจากประชาชนเข้ามาคนเดียว ใหญ่เจอบุญครับ ใหญ่มาจากประชาชนก็มาเจอใหญ่ คิงส์ดำมาเจอคิงส์ดำนะครับ มาเจอผู้ว่าฯ ซีอีโอ อันนี้ลำบาก ผมอยากจะให้รัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องของแผนการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ดีนะครับว่า แผนเหล่านี้เราทำ มาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ นี้มีความชัดเจน มีความรอบคอบรัดกุมอย่างไรบ้าง ในการที่เราจะ เองงบประมาณก็ดี เอาบุคลากรก็ดี เอาวัสดุก็ดี ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีความ ซ้ำซ้อน ในเรื่องของ อบต. ก็มี อบต. ตั้ง ๒ คน ในแต่ละ อบต. นะครับ เทศบาลอย่างน้อยก็ ๑๒ คน นะครับ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง ก็ ๑๘ คน เทศบาลนคร ๒๔ คน นะครับ แล้วในจังหวัดนั้นก็ยังมี ส.ส. เขตอีกนะครับ ตัวแทนประชาชน แล้วในจังหวัดนั้นก็ยังมี ส.ว. อีกนะครับ แล้วในจังหวัดนั้นก็ยังมีนายก อบจ. อีกครับ ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน อันนี้ผมก็งงเหมือนกัน ผมเป็นคนต่างประเทศ ผมมองประเทศไทยก็งงเหมือนกันว่า ราชการส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นนี้จะเป็นอย่างไหนนะครับ อันนี้ต้องพิจารณาให้ต้องแท้ ผมไม่ปฏิเสธหรอกครับว่า อำนาจที่มาจากประชาชนนั้นจะเป็นอำนาจอันคิวิไลซ์ เป็นอำนาจ ที่พวกเราเรียกร้อง ผมเป็น ส.ว. ก็เพราะมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนคนที่มีสิทธิ

๕๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ควงทิพย์ ๔๒/๓

เลือกตั้งโดยตรง แต่ว่าเราต้องพิจารณาให้รอบคอบว่า อำนาจไม่ซ้อนอำนาจนะครับ บางประเทศนี่เขาเป็นสเตต (State) เป็นรัฐนะครับ อย่างสหรัฐอเมริกา ผมขออนุญาต ท่านประธานฯ ที่ยกตัวอย่างชื่อประเทศที่เป็นมิตรของเราะครับ แต่ประเทศไทยของเรา เป็นรัฐเดี่ยว เป็นรัฐเดี่ยว ไม่ใช่เป็นสเตต สเตตนี่เขาจำเป็นต้องมีผู้ว่าการรัฐนะครับ แต่ว่าของเรานี้มีผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากรัฐบาลส่วนกลางแล้ว ไม่เหมือนกับ กทม. หรือ เมืองพัทยา กทม. นี้ มีผู้ว่าฯ แล้ว แต่เขาไม่มีผู้ว่าฯ ของรัฐบาลกลางนะครับ เมืองพัทยาก็เหมือนกันมีผู้ว่าฯ นะครับ เมืองพัทยาหรือนายกเมืองพัทยานี้นะครับ เขาก็อยู่ในภายใต้สังกัดของผู้ว่าราชการจังหวัด อันนี้เป็นต้น-----

- ๔๓/๑

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

แต่ว่านายก อบจ. เรานะครับ ผมเห็นว่าสมัยก่อนนั้น เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายไปว่า เรามีสภาจังหวัด ในขณะที่เรามีรัฐบาล เรามีฝ่ายนิติบัญญัติคือ รัฐสภา มีการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจของฝ่ายบริหาร แต่ภายในจังหวัดส่วนภูมิภาคคือ จังหวัดและอำเภอ ตั้งแต่เรายุบเลิกสภาจังหวัดไปเมื่อปี ๒๕๔๐ มาเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ะครับ ไม่มีอำนาจประชาชนที่จะมาถ่วงดุลการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ในราชการส่วนภูมิภาค เราไม่มีจริง ๆ ครับ เมื่อก่อนนี้เป็นสภาจังหวัดก็อาศัย ส.จ. ที่มาจากอำเภอแต่ละอำเภอแหละครับ มาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ในการที่จะตรวจสอบถ่วงดุลการบริหารราชการฝ่ายบริหารก็คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่มาจากรัฐบาลกลาง นายอำเภอที่มาจากรัฐบาลกลาง แต่เดี๋ยวนี้เลย ส.จ. ก็ไม่มีนะครับ ไม่มีที่จะไปถ่วงดุลได้ สมัยก่อนเป็นสภาจังหวัด ส.จ. ไปนั่งประชุมกับผู้ว่าราชการจังหวัด ก็มีการถ่วงดุล มีการดูแลทุกข์สุขพี่น้องประชาชน คนในจังหวัด ในอำเภอว่า หัวหน้าส่วนราชการก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอก็ดี ประพฤตมิชอบหรือไม่โปร่งใสในเรื่องใด ไม่สนองความต้องการของพี่น้องประชาชนในความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ส.จ. นี้แหละครับก็จะได้ไปตรวจสอบทำหน้าที่ถ่วงดุลเหมือนกับสภาของเรา นี้แหละครับว่า ฝ่ายบริหารทำอย่างไรบ้าง บริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามนโยบายที่แถลงไหม สมาชิกสภาทั้ง ส.ส. ส.ว. นี้แหละครับเป็นการถ่วงดุล อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า เราคิดให้ดีนะครับ ผมไม่ปฏิเสธการเลือกตั้งโดยตรง แต่ว่าอย่าให้ซ้ำซ้อนให้ชัดเจน ให้รัดกุมในการที่จะทำร่างพระราชบัญญัติอันนี้ให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพที่สูงสุดให้กับพี่น้องประชาชนคนในท้องถิ่น ถ้ามว่าท้องถิ่นจริง ๆ ก็มี อบต. ในแต่ละอำเภอ แล้วก็มีเทศบาล อำเภอหนึ่งมีหลาย อบต. มีหลายเทศบาล จังหวัดหนึ่งก็มีหลายเทศบาล มีเทศบาลเมือง มีเทศบาลตำบล แล้วในจังหวัดหนึ่งก็ยังมี อบจ. อบจ. นี้ทุกพื้นที่ตารางนิ้วของจังหวัด จะทำสะพาน ทำถนนอะไรต่าง ๆ ถ้าไปซ้ำซ้อนกับเทศบาลหรือ อบต. ก็ทำไม่ได้ครับ เพราะพื้นที่ทับซ้อนจริง ๆ เพราะ อบจ. ไม่มีพื้นที่เป็นของตัวเอง ไม่มีประชากรที่แน่นอนของตัวเอง เป็นของท้องถิ่นที่เป็น อบต. และเทศบาล อันนี้ผมอยากจะคิดให้รอบคอบ ไม่ต้องกลัวหรอกครับ ถ้าเราทำในสิ่งที่ดีที่สุด มีประโยชน์ที่สุดของพี่น้องประชาชนคนทั้งประเทศ แล้วเป็นการบริหารจัดการงบประมาณที่มีประสิทธิภาพแล้วไม่ให้รั่วไหล ไม่ให้ซ้ำซ้อน ซ้ำหน้าอกก็ไม่เป็นไรครับ ผมคิดว่าอย่างนั้น

๕๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

มิ่งขวัญ ๔๓/๒

เพราะเราเป็นตัวแทนของประชาชนต้องมากลั่นกรองให้ดีที่สุด เอาสิ่งที่ดีที่สุดไปให้ประชาชน ไปให้ประเทศชาติ ไม่ใช่เอาสิ่งที่รีบร้อน คิดว่าอย่างนี้ดีแล้ว รีบร้อนไม่ให้มีโอกาสกลั่นกรอง ไม่ให้โอกาสแก้ไขเพิ่มเติม ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ขัดเจตนาารมณ์กับรัฐธรรมนูญที่ให้ ส.ว. มาเป็นผู้กลั่นกรองกฎหมายครับ

ต่อไปในเรื่องของการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติในเรื่องหลักการ ข้อที่ ๕ นั้นะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมยังพูดในเรื่องของหลักการของกฎหมายอยู่ ยังไม่ได้ลงไปรายละเอียดของกฎหมายนะครับท่านประธานฯ ครับ ยังไม่ได้ลงมาตรา ผมคิดว่าในเรื่องนี้ที่จะให้ อบจ. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบนั้น ผมคิดว่าผมบริโภคน้ำมันดี น้ำมันก็ดี ฝิ่น้องประชาชนบริโภคกันจำนวนมาก จะมาเก็บภาษีอีกทำไมครับ จะให้ อบจ. มาเก็บภาษีอีกทำไมครับ เพราะภานี้นำจะเข้าสู่รัฐโดยตรง เข้าที่กรมสรรพากรโดยตรง ไม่ต้องไปเก็บภาษีแล้ว ยาสูบก็ติดอากรแสตมป์แล้ว น้ำมันก็หักภาษี ณ หักจ่ายแล้ว จะให้ อบจ. ไปเก็บอีกทำไมครับ รัฐบาลตอนนี้ก็ไต่ถามประมาณลงไป ใน อบจ. เป็นร้อย ๆ ล้านบาท เงินเป็นร้อย ๆ ล้านบาทนี้ท่านสมาชิกฯ หลายท่านในสภาแห่งนี้พูดเองนะครับว่าเป็นสภารับเหมา การจัดซื้อจัดจ้างอะไรต่าง ๆ อบจ. ตอนนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตรวจสอบได้ยากที่สุดก็คือ อบจ. ตรวจสอบได้ยากที่สุด ซอยงบประมาณออกไปเป็นสอบราคาไม่เกิน ๒ แสนบาท ตรวจสอบยากที่สุดครับ -----

- ๔๔/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่ารัฐบาลต้องดูเรื่องนี้ ไม่ให้งบประมาณของแผ่นดิน ของพี่น้องประชาชนเป็นเบี้ยหัวแตก ไล่ลงไป ใน อบจ. เท่าไรก็ไม่เต็ม เทศบาลเท่าไรก็ไม่เต็ม อบต. เท่าไรก็ไม่เต็ม แล้วก็มีปัญหาเรื่องการทุจริตฆ่ากันตาย ตีรันฟันแทงกันตายก็เพราะอำนาจอยู่ตรงไหนก็มีการขัดผลประโยชน์กันตรงนั้น โดยเฉพาะในเรื่องเงิน เรื่องเงินนี่เป็นที่มาแห่งอำนาจ ถ้าเงินไล่ลงไปตรงไหนมาก ๆ คนก็ต้องการอำนาจตรงนั้น แล้วเราก็ทราบแล้วว่าที่ผ่านมาเป็นอย่างไร อันนี้ผมอยากจะให้รัฐบาลคิดให้รอบคอบแล้วดูให้ชัดเจนในเรื่องของแผนการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัสดุ ในเรื่องของคน ในเรื่องของงบประมาณ โดยเฉพาะในเรื่องของงบประมาณ เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นผมมีข้อสังเกตใน ๒ ข้อนี้ แต่หลักการข้ออื่นนั้น ข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๖ นั้น ผมเห็นด้วยกับรัฐบาลที่เสนอหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านที่ยังยกมืออยู่ ๓ ท่านนะครับ เชิญท่านวิสิทธิ์ เตะชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิทธิ์ เตะชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิทธิ์ เตะชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานฯ ครับ มีหลายประเด็นนะครับที่ผมจะอภิปรายในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ว่าท่านสมาชิกฯ หลายท่านนั้นได้อภิปรายไปหลายประเด็นนะครับ ผมจะผ่านไป ผมขอเสริมในประเด็น มาตรา ๑๔ คือเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งนายก อบจ. ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๔ (๒) เรื่องคุณสมบัติ คือผู้ที่จะมาเป็นนายก อบจ. ได้ สมัยครได้ต้องสำเร็จการศึกษา ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเห็นด้วย ต้องยอมรับว่าการศึกษานั้นยิ่งสูงเท่าไร ก็จะเป็นตัวชี้วัดหรือว่าตัวเสริมสร้างให้บุคคลนั้นเป็นผู้มีคุณสมบัติ มีความรู้ มีวิจรรย์ญาณ มีจริยธรรมที่สูงขึ้น ผมไม่ได้ปฏิเสธนะครับว่า บุคคลที่ไม่จบการศึกษาในระบบนั้นจะเป็นคนไม่ดี จะทำงานไม่ได้ แต่โดยทั่วไปต้องยอมรับว่าคนเรานั้น ถ้าเข้าสู่ระบบการศึกษาและฐานการศึกษาที่ทางรัฐบาลได้รับรองนั้น ผมว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็น

๕๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สารวม ๔๔/๒

บุคคลที่มีคุณสมบัติเบื้องต้น การบริหารในครั้งนี้ที่เราต้องการนายกฯ นั้น เราต้องการผู้มาบริหาร แต่ว่าที่ผมไม่สบายใจนักก็คือใน (๒) มีข้อยกเว้น คือถ้าไม่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีก็ได้ โดยมีข้อยกเว้นว่าเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดมาก็ได้ ผู้บริหารก็ได้ ท้องถิ่นก็ได้ ตรงนี้มีท่านสมาชิกฯ เคยอภิปรายไปก่อนหน้าว่า ตรงนี้จะเป็นขั้นตอนในการหลีกเลี่ยง ไม่ต้องจบการศึกษาปริญญาตรี ยกตัวอย่างที่ผ่านมาก็เคยเห็นว่าเมื่อเรามีคุณสมบัติ กำหนดคุณสมบัติอะไรก็ช่างที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ เป็นข้อยกเว้น ก็จะมีผู้ใช้ข้อยกเว้นเหล่านั้น ที่ผ่านมาจะเห็นนะครับว่าเรื่องการสมัครในสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ก็พิจารณาคุณสมบัติ ก็จะไปสมัครเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลก็ดี องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ดี แค่ ๓ วัน ๗ วัน ก็เอาคุณสมบัติเหล่านั้นเข้ามาใช้ ตรงนี้ก็เช่นเดียวกัน จะทำให้บุคคลที่ไม่มีความรู้เหล่านี้เข้าไปใช้ช่องว่างของกฎหมาย เพราะคำว่า "เป็นผู้บริหารท้องถิ่น" แค่นี้ระดับ อบต. ก็สามารถนำคุณสมบัติเหล่านั้นเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มีข้อยกเว้นเหล่านี้ เราต้องดึงบุคคลเข้าสู่มาตรฐาน มาตรฐานก็คือต้องจบปริญญาตรี เราไม่ใช่ดึงมาตรฐานเข้าหากันนะครับ การที่มีข้อยกเว้นเป็นการดึงมาตรฐานให้ต่ำลงมา เพื่อให้บุคคลที่ยกเว้นเหล่านี้มีโอกาสเข้ามาเป็นนายก อบจ. แต่ผมก็นำเรียนตั้งแต่ต้นแล้วนะครับว่า ผมไม่ได้ดูถูกบุคคลที่ไม่จบปริญญาตรีว่าไม่มีความสามารถในการบริหาร แต่เมื่อเราต้องการบุคคลที่ให้ดีที่สุดเราก็ต้องมีมาตรฐานไว้ เพราะฉะนั้นต้องดึงคนเข้าไป ท่านที่อยากเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ต้องขวนขวาย ต้องจบปริญญาตรีให้ได้ เราต้องยอมรับนะครับว่าในระดับประเทศเอง รัฐธรรมนูญก็กำหนดแล้วนะครับว่าคณะรัฐมนตรีนั้นต้องจบปริญญาตรี-----

- ๔๕/๑

ผมก็ไม่เห็นในรัฐธรรมนูญว่า บุคคลที่เป็นอดีตรัฐมนตรีก็สามารถเป็นได้ ก็ไม่มีข้อยกเว้น
 ครับ เพราะฉะนั้นมาตรฐานต้องอันเดียวกันนะครับตรงนี้ ตรงนี้ผ่าน ไปครับ ส่วนประเด็น
 อื่นผมคงไม่อภิปรายซ้ำกับท่านสมาชิกฯ ที่ได้อภิปรายไป ผมอยากอภิปรายในประเด็นนี้
 ครับท่านประธานฯ ซึ่งให้เห็นว่า ความขัดแย้งที่จะเกิดต่อไปข้างหน้า เรื่องที่เราเป็นห่วงก็คือ
 เรื่องนายกองค์การบริหารฯ มาจากการเลือกตั้ง กับผู้ว่าฯ ซีอีโอ ต้องยอมรับว่า นายกองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดนั้นได้รับอำนาจมาจากการเลือกของประชาชน ต้องถือว่าเป็นอำนาจ
 ที่ยิ่งใหญ่ครับ ยิ่งบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจ และมีคุณงามความดีจนประชาชน
 ในจังหวัดนั้นให้ความเห็นชอบเป็นอย่างเอกฉันท์ คะแนนมาเป็นแสน ๆ หรือหลายแสน
 บุคคลเหล่านั้นต้องถือว่าประชาชนให้ความชอบ ให้ความไว้วางใจ นโยบายต่าง ๆ
 ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะดำเนินการ ไปนั้นก็ต้องดำเนินไปตามความต้องการ
 ของพี่น้องประชาชน แต่ว่าผู้ว่าฯ ซีอีโอครับ ผู้ว่าฯ ซีอีโอนั้นมาจากการแต่งตั้งของรัฐบาล
 ผมเชื่อเน่ว่ารัฐบาลนั้นไม่สามารถไปควบคุมในการทำงานของนายก อบจ. ได้ นายก อบจ.
 นั้นไม่สามารถจะมารับฟังนโยบายหรือคำสั่งจากส่วนกลางได้ นายก อบจ. นั้นต้องรับฟัง
 หรือคำสั่งมาจากความเห็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เพราะมาจากการเลือกตั้ง แต่ผู้ว่าฯ
 ซีอีโอสามารถปรับเปลี่ยนนโยบายได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ผมชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลเอง
 เมื่อตัดสินใจแล้วว่า ให้นายกฯ มาจากการเลือกตั้งได้ มีผู้ว่าฯ ซีอีโอ บุคคล ๒ คนเหล่านี้
 ถ้าไม่สามารถประสานงานกันได้จังหวัดนั้นจะเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรง ปัจจุบันนี้
 ก็เห็นอยู่แล้วว่าในบางจังหวัด ผมคงไม่จำเป็นต้องเอ่ยนะครับ ผู้ว่าราชการจังหวัด
 กับนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัจจุบันนี้ก็ขัดแย้งกันอย่างรุนแรงหลายจังหวัดครับ
 จนทำให้การบริหารในจังหวัดนั้นเป็นไปด้วยความไม่ราบรื่น ทีนี้ผมวกมาตรงนี้ว่า
 เมื่อรัฐบาลไม่มีอำนาจหรือคำสั่งอะไรที่จะไปกำหนดแนวนโยบายให้นายก อบจ. ดำเนินการ
 พัฒนาไปตามที่รัฐบาลต้องการได้แล้วนั้น รัฐบาลจะต้องปรับผู้ว่าฯ ซีอีโอครับ จะต้องปรับ
 แนวนโยบาย ต้องวางแผนแนวนโยบายว่า ผู้ว่าฯ ซีอีโอที่จะแต่งตั้งไปในแต่ละจังหวัดนั้น
 จะต้องทำงานสอดคล้องกับนายก อบจ. ให้ได้ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วจังหวัดเหล่านั้นจะเกิด
 ผลกระทบอย่างรุนแรง เพราะว่าฝ่ายหนึ่งนั้นทำตามความต้องการของประชาชน

แต่อีกฝ่ายหนึ่งนั้นต้องทำตามแนวคำสั่งของรัฐบาล ถ้าไม่สอดคล้องกันตรงนี้อันตรายครับ
ผมขอฝากในประเด็นนี้ไว้ นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่าน
สมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ สมาชิกวุฒิสภา

จังหวัดนครสวรรค์ กระผมขออนุญาตใช้เวลานิดเดียว เพราะเวลานี้ถึงนะครับ ท่านสมาชิกฯ
ได้ฟังมานานก็คงจะเบื่อกันพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามนะครับ ผมขอฝากข้อคิดว่า

ประการแรก กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลได้แก้ไขสาระสำคัญเพียง ๖ หลักการ
ใหญ่ ๆ ว่าด้วยเรื่องเกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้ง ว่าด้วยเรื่องการตรวจสอบ ว่าด้วยเรื่อง
การปรับปรุงระเบียบวิธีการกระบวนการนิติบัญญัติต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งสำคัญมาก
ถ้าสมมติว่าเรามองดูว่าระบบเก่านั้นเกิดปัญหาอะไรบ้าง-----

ปัญหาของการเลือกตั้งในระบบเก่าที่ให้คณะ ส.จ. เลือกตั้งผู้บริหารเป็นระบบตัวแทน ผมได้คุยกับท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายท่านเขาบอกว่า เดี่ยวนี้จะทำงานอะไรใหญ่ ๆ ก็ทำไม่ได้ จะต้องเอามารดด้วยจำนวน ส.จ. ทั้งหมด แล้วก็ไปเขตละแส่วน ๒ แส่วน ๔ - ๕ แส่วน แล้วทุกคนก็จะไปหาเสียงในเขตพื้นที่ตัวเอง องค์การบริหารส่วนจังหวัดจึงไม่สามารถคิดโครงการใหญ่ ๆ ที่มีผลกระทบ ที่มีผลประโยชน์ต่อประชาชนทั้งจังหวัดได้ นี่ประเด็นแรก

ประเด็นที่ ๒ ก็คือโครงการต่าง ๆ นี้รับเนื่องจากนายกฯ จะต้องฟัง ส.จ. พอฟัง ส.จ. แล้วนี้การทำงานต่าง ๆ จะต้องให้ ส.จ. เห็นด้วย ทีนี้กฎหมายต่าง ๆ เวลาจะเห็นด้วยนี้ ถ้าไม่ผ่านนายกฯ ก็ต้องออก เมื่อนายกฯ ต้องออกจึงต้องมีการเลี้ยงดูจะต้องมีการดูแลกัน บางทีจะผ่านงบประมาณแต่ละทีนี้ยาก หมายถึงเสถียรภาพซึ่งหาความแน่นอนไม่ได้ เพราะวาระบบข้างล่างนี้ไม่มีระบบพรรคการเมืองในการควบคุมสมาชิก สิ่งเหล่านี้เองเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ถ้าเราเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เลือกตั้งฝ่ายบริหารโดยตรง เขาเรียกระบบเช็คแอนด์บาลานซ์ (Check and balance) ก็ระบบการตรวจสอบซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เองจะทำให้ นายกฯ มีเอกภาพในการดำเนินงาน ผมขอขอบคุณรัฐบาลของคุณ ส.ส. ที่ได้ตรากฎหมายนี้มา ถึงแม้ว่าจะกระชั้นชิดความจริงน่าจะเร็วกว่านี้ ประมาณสัก ๒ - ๓ เดือน เพราะกฎหมายมาถึงเรานี้ก็เกือบจะหมดสมัยการประชุมแล้ว สมาชิกสภาจังหวัดชุดนี้จะหมดวันที่ ๕ แล้วเรามีเวลาอีกนิดเดียวเราจะปิดสภา เปิดอีกทีก็เดือนกุมภาพันธ์ เพราะฉะนั้นผมเกรงว่ากฎหมายดี ๆ เหล่านี้จะไม่ทัน ก็เลยขอกราบเรียนสมาชิกฯ ว่า ถ้าเป็นไปได้อย่างไรก็ตาม ใครก็ตามที่จะเสนอให้มีกรรมการเต็มสภา ผมก็ยินดี เพราะกฎหมายมีสาระที่ประจักษ์ชัดไม่มากเท่าไร สิ่งเหล่านี้เราจะได้ให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ๖๒ ล้านคน กำลังรอความเป็นเอกภาพในการบูรณาการในการดำเนินงานของสมาชิกสภาจังหวัด สิ่งเหล่านี้จะครับผมขอฝากท่านสมาชิกฯ ด้วยว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องช่วยกันสร้างนวัตกรรมของสมาชิกวุฒิสภาที่ผลิตกฎหมายที่มีความสำคัญระดับประเทศชาติให้ออกใช้ได้อย่างทันที่ ขอบขอบคุณครับ

๑๐๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๔๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เราใช้เวลากันมากแล้วครับ ขอเป็นท่านสุดท้ายนะครับ ท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ เชิญครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีประธานะครับ ผ่านไปถึง ส.ส. ด้วย เพราะว่าตั้งแต่ที่เคยพิจารณากฎหมายครั้งนี้แหละครับที่เป็นกฎหมายที่ร่างขึ้นมาแทบจะไม่มีที่ติท่านประธานฯ แต่อย่างน้อยก็ขอติหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ตรงที่ว่าใครจะมาเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้จะต้องจบปริญญาตรี เพราะว่ายุคนี้ท่านประธานฯ ครับกฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับเอาไว้ว่า เรียนฟรี ๕ ปี ไซ้ใหม่ครับ ๑๒ ปีก็ได้ เพราะว่ามันกฎหมายร่างเผื่ออนาคตท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมว่าหมดสมัยแล้วว่า คุณต้องจบอย่างน้อยอย่างนี้มานะ กฎหมายเลือกตั้งผู้ว่า กทม. ท่านประธานฯ ครับ ไม่กำหนดคนะครับท่านประธานฯ ว่าใครจะมาสมัครผู้ว่า กทม. ต้องจบอะไรมา ไม่มีเลยนะครับ ย้อนไปถึงอเมริกาท่านประธานฯ ไม่มีเหมือนกัน อังกฤษก็เหมือนกันครับ ท่านประธานฯ ครับ นายกฯ คนปัจจุบันของอังกฤษก็ไม่ได้จบปริญญาตรีนะครับ ก็สมัครได้ แต่ว่าตรงนี้แค่จังหวัดธรรมดาท่านประธานฯ อย่างยโสธร บ้านผมไปนิดเดียวนะครับ ๕ อำเภอ ถามว่าจำเป็นต้องจบปริญญาตรี ไม่จำเป็นหรอก ถ้าคนทั้งจังหวัดเขาสมัครก็เป็นเถอะครับ เพราะอะไรครับ เพราะร่างตรงนี้บังคับบอกว่า ถ้าคุณไม่จบก็ไม่มีไร แต่ต้องเคยเป็นองค์การผู้บริหารส่วนตำบลมาด้วยอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ เป็นผู้บริหารแค่เดือนเดียวก็มาสมัครได้นะครับ นี่ก็คือข้อจุดโหว่ก็ติตรงนี้ แต่ถ้าถามว่าพอผ่านให้ได้ไหม ก็ผ่านได้ครับ แต่ข้อติหนึ่งครับท่านประธานฯ ครับ ข้อติตรงนี้ก็คือตรงที่ว่า จากนี้เป็นต้นไปท่านประธานฯ ใครที่จะมาเป็นผู้บริหารเป็นผู้รับใช้ประชาชนของจังหวัดนั้น ๆ จะต้องรู้ปัญหาตามหลักของพระพุทธองค์นะครับ อริยสัจ ๔ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค ก็เหมือนท่านประธานฯ ของผมนี้แหละครับ ท่านหลักตาสักนิดหนึ่งนะครับว่า ชัยภูมิสะพานขาดตรงไหนไซ้ใหม่ครับ ตรงไหน

นำประปาไม่ไหลท่านรู้หมด เหมือนผมที่ขีโสรอย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าก็เห็นด้วยกับท่านสมเกียรติครับ ถ้าสภาแห่งนี้จะกรุณาผ่านตามที่ทางรัฐบาลเสนอมานี้ หรือสภาผู้แทนราษฎรเสนอมานี้ ผมก็คนหนึ่งเห็นด้วยครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สำหรับท่านสมาชิกฯ อีก ๒ - ๓ ท่าน ที่ยกมือไว้ ผมให้ท่านรัฐมนตรีตอบก่อน ถ้าหากท่านตอบชัดเจนหรือเข้าใจแล้วก็ไม่ต้องอภิปรายนะครับ เพราะว่าเราใช้เวลาอภิปราย ๓ ชั่วโมงกว่าในวาระรับหลักการเท่านั้นครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประชา มาลินนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ มีสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายถึงประเด็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ อบจ. ที่อาจจะซ้ำซ้อนกับเทศบาลและ อบต. นั้น ผมใคร่เรียนชี้แจงว่าตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นเจตนาที่จะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ให้เขาไปดำเนินการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในกิจการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก เช่น เทศบาลหรือ อบต. นะครับ และอย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในอำนาจหน้าที่ระหว่างกัน ทางคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีประกาศของคณะกรรมการลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการบริหารจัดการขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดดังนี้ ยกตัวอย่างเช่น ลักษณะของการดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด ให้ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด หรือเป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมของจังหวัดที่มุ่งประโยชน์ต่อท้องถิ่นหรือประชาชนโดยรวมหรือเข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือ โครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่งขึ้นไป ซึ่งกรณีประเด็นปัญหาของอำนาจหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกันนั้นผมคิดว่าทางคณะกรรมการกระจายอำนาจได้กำหนดค่อนข้างชัดเจนแล้ว ดังนั้นปัญหาดังกล่าวคงจะไม่เกิดขึ้น ในจังหวัดแน่นอนครับ ผมขอกราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีท่านชี้แจงแล้วนะครับ ล้วน ๆ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่ยังติดใจอยู่มีไหมครับ ท่านที่ยังติดใจที่ยังไม่อภิปราย ท่านปราโมทย์ ไพชนม์ เชิญครับ

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมกราบขออภัยด้วยที่ได้ลุกขึ้นมากล่าวในวาระนี้ เนื่องจากกระผมได้ยกมือแต่ต้นยังไม่ทราบว่า จะเป็นคนอันดับที่เท่าไร เฉพาะเรื่องอย่างนี้ต่อไปก็ขอให้กรุณาบอกลำดับด้วย

๒, ๓, ๔, ๕ ไปตลอดด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูงยิ่ง เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสภาท้องถิ่นหรือการบริหารท้องถิ่นนั้นเป็นหลักการในเรื่องของการปกครอง เป็นหลักการในเรื่องของการกระจายอำนาจ ซึ่งในอารยประเทศที่เจริญก้าวหน้า รุดหน้านั้นมีสิ่งสำคัญที่ประชาชนภายในประเทศต้องยึดเหนี่ยวและมีส่วนร่วมและการปกครองตามหลักของประชาธิปไตยนั้น ประโยชน์สูงสุดจะต้องเป็นของประชาชน อำนาจสูงสุดจะต้องเป็นของประชาชน เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นสาระสำคัญในเรื่องนี้ กระผมขอให้ท่านย้อนไปในอดีตสักนิดหนึ่งก่อนที่เราจะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของท้องถิ่นนั้น ในปี ๒๕๓๗ เราได้ตราพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้น ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เราได้ยุบเลิกสุขาภิบาลทั่วราชอาณาจักร ๘๘๒ แห่งเป็นเทศบาลตำบล นั่นก็หมายความว่าเขตพื้นที่การปกครองทั่วราชอาณาจักรนี้ไม่มีที่ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอีกต่อไป แต่กระผมไม่ได้คำนึงถึงว่าเมื่อไม่มีพื้นที่การปกครองจะขัดกับรัฐศาสตร์ แต่อย่างไรเมื่อมีรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ได้เน้นหนักถึงสิทธิประชาชน ได้เน้นหนักถึงการปกครอง การกระจายอำนาจ เพราะฉะนั้นในหลักส่วนนี้รัฐบาลได้คำนึงถึงหลักการสำคัญในรูปของการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในข้อสำคัญคือความขัดแย้งระหว่างสภากับผู้บริหารไว้ ซึ่งน่าจะนำมาพิจารณาในที่นี้ อย่างกว้างขวาง ผมยกตัวอย่างการวิจัยหรือการกระทำ เช่น ของเทศบาลหลายแห่งซึ่งขณะนี้ขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้ไปแก้ไขในบางประเด็น -----

- ๔๘/๑

ของประชาชนทั้งจังหวัด จังหวัดใหญ่ ๆ แม้แต่ราชบุรีของกรมนั้น ประชาชนเกือบ
 ๑ ล้านคน ผู้ที่มาดำรงตำแหน่งอื่นนี้ถือว่ามีความสูงที่สุด^{ว่า}หนึ่งของจังหวัด ควรที่จะ
 ได้รับยกย่องจากประชาชน มีวุฒิภาวะและอื่น ๆ มากพอสมควร มีหลายประเด็นที่ผมจะ
 กล่าวถึงในที่นี้ แต่ขอกราบขอบคุณท่านประธานวุฒิสภาที่ให้โอกาสกับผม และผมจะ
 ในหลาย ๆ ประเด็นที่จะกล่าว ขอขอบคุณยิ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ที่จะตั้งใจเป็นคำถามก็แล้วกัน หรือเป็นข้อสังเกต
 ไป เพราะว่าเราได้ปิดอภิปรายแล้ว เพราะว่าท่านรัฐมนตรีก็ตอบแล้วนะครับ เอาไว้ใน
 ชั้นแปดผู้ตัดสินครับ ถ้าอย่างนั้นผมขอยุติอภิปรายนะครับ ท่านสมาชิกฯ ผมจะถามมติ
 ที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาหรือไม่ครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ
 เห็นสมควรรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาคัด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นชอบ
 ด้วยหรือไม่รับพิจารณาคัด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน
 ครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นรับไว้พิจารณาคะรับ ๑๓๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒ เสียง งดออกเสียง ไม่มี ถือว่าที่ประชุมรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาคะรับ จะให้คณะกรรมการใดพิจารณา เชิญท่านนภินทรครับ

นายนภินทร ศรีสรรพวงค์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม นภินทร ศรีสรรพวงค์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดราชบุรี ท่านประธานฯ ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี เสียงส่วนใหญ่ที่มีความเห็นพ้องต้องกันว่าการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มาจากพี่น้องประชาชนโดยตรงนั้นมีผลดี มีประสิทธิภาพในการทำงาน และที่สำคัญก็คือการสนับสนุนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ให้รู้จักการบริหารตนเอง ท่านประธานฯ ครับ หลาย ๆ คนได้อภิปรายกันแล้วในวาระที่ ๑ การพิจารณาในวาระที่ ๒ นั้น กฎหมายฉบับนี้มีใช้กฎหมายการเงิน กรรมการวิสามัญ หากเราตั้งไปมีอำนาจการพิจารณาภายใน ๖๐ วัน และอาจจะต่อได้อีก ขยายได้อีก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วัน ท่านประธานฯ ครับ ในสมัยประชุมนิติบัญญัตินี้เราจะปิดสมัยประชุมในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน เราเหลือเวลาอีกประมาณ ๕๐ กว่าวันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นหากเราตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น โอกาสที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้เสร็จในสมัยประชุมนี้ย่อมเป็นไปได้ยากมาก ท่านประธานฯ ครับ สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ๗๐ กว่าจังหวัดนั้น เกือบทั้งหมดจะครบวาระในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ปี ๒๕๔๗ นั้นแสดงให้เห็นว่า หากเราตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในรายละเอียดจะทำให้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลใช้บังคับในการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือนายกฯ ในต้นปี ๒๕๔๗ นี้อย่างแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ให้เสนอเสียก่อนแล้วก็จะถึงให้อภิปรายสนับสนุนว่าทำไมต้องเสนอเป็นอย่างที่ท่านเสนอ

นายนภินทร ศรีสรรพวงค์ (ราชบุรี) : ได้ครับท่านประธานฯ ครับ ผมขอเสนอให้ตั้งกรรมการเต็มสภาพิจารณา ๓ วาระรวดครับ ขอเสียงรับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอให้ท่านสมาชิกฯ รับรองก่อนครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ รับรองถูกต้องนะครับ

นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์ (ราชบุรี) : ผมอภิปรายต่อได้หรือยังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ เพื่อว่ามีเสนอเป็นอย่างอื่นก่อนครับ ท่านสมาชิกฯ ที่เสนอเป็นอย่างอื่นเชิญครับ เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอให้พิจารณาไปตามครรลองของการพิจารณาในวุฒิสภา คือเป็น ๓ วาระ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเกือบ ๓๕ มาตรา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะพิจารณาเป็น ๓ วาระ

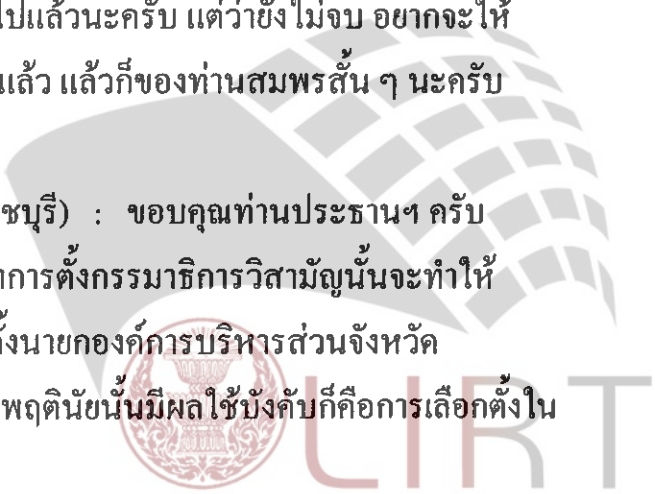
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวขอผู้รับรอง ท่านเสนอและรับรองเลย

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่นี้มีญัตติ ๒ ญัตติ ความจริงผมก็ให้ท่านนรินทร์อภิปรายประกอบการที่จะเสนอไปแล้วนะครับ แต่ยังไม่จบ อยากจะให้อภิปรายสนับสนุนญัตติสั้น ๆ เพราะจะจบอยู่แล้ว แล้วก็ของท่านสมพรสั้น ๆ นะครับ เชิญท่านนรินทร์ครับ

นายณรินทร์ ศรีสรรพวงค์ (ราชบุรี) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมอภิปรายสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ เราจะเห็นว่าการตั้งกรรมาธิการวิสามัญนั้นจะทำให้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีผลใช้บังคับในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในต้นปี ๒๕๔๖ ซึ่งทำให้กฎหมายฉบับนี้โดยพฤตินัยนั้นมีผลใช้บังคับก็คือการเลือกตั้งใน

ปี ๒๕๕๑ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากเห็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ผมอยากเห็นการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นค้นหาเสียงทั้งจังหวัด แลกงนโยบายต่อพี่น้องประชาชน และเมื่อได้รับการเลือกตั้งมาแล้วประชาชนสามารถตรวจสอบได้ว่าเขาได้ทำตามนโยบายที่แถลงกับพี่น้องประชาชนหรือไม่ ผมอยากเห็นนายกฯ มีอิสระในการทำงาน ผมอยากเห็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่จำเป็นต้องประสานประโยชน์กับสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผมไม่อยากเห็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประสานประโยชน์กับสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ผมอยากเห็นนายกฯ ที่มีอิสระ ประสานประโยชน์กับพี่น้องประชาชนในการทำงานเพื่อบ้านเพื่อเมือง ท่านประธานฯ ครับ หากเราใช้เวลาในที่ประชุมวันนี้ เรายอมเหนื่อย เรายอมทำหน้าที่ของวุฒิสภาอย่างเต็มที่ ผมเชื่อมั่นว่ากฎหมายฉบับนี้จะสามารถใช้ทันในการเลือกตั้งต้นปี ๒๕๕๗ กฎหมายฉบับนี้มีเพียง ๓๓ มาตราเท่านั้น ท่านประธานฯ ครับ เนื้อหารายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้ไม่มีอะไรที่สลับซับซ้อน เป็นเรื่องของคุณสมบัติของสมาชิกผู้ที่จะสมัครสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด คุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและในเรื่องของคุณวุฒิต่าง ๆ ไม่ว่าจะอายุ ไม่ว่าจะเรื่องของปริญญาความรู้ หรือในเรื่องของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยฯ ที่ปรึกษา หรือเลขฯ เท่านั้นเอง ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่สลับซับซ้อน เราใช้เวลาในที่ประชุมแห่งนี้ทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย เราก็ทำหน้าที่ได้อย่างดี เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอให้การใช้กรรมวิธีการทั้งสภา และพิจารณา ๓ วาระรวดครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมาก ท่านนภินทร จากราชบุรี ^๖ ได้ให้เหตุผล เชิญท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็กล่าวไปแล้วว่าเรื่องบันทึกหลักการและเหตุผลนี้ ยังมีการบอกว่าแก้ไขเพิ่มเติมแห่งพระราชบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือว่าพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ตั้ง ๖ ข้อ แต่เนื้อข้างในมี ๓๕ มาตราที่แก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา ล้วนแต่เป็นเรื่องสำคัญทั้งนั้น

เรื่องที่ ๑ ผมจะกล่าวว่า แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกภาพของประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งในเรื่องนี้ ๕ มาตรา

เรื่องที่ ๒ ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงจากประชาชน แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา ๑๐ กว่ามาตรา

เรื่องที่ ๓ มีการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพิ่มมาตราขึ้นมาอีก ๑ มาตรา

เรื่องที่ ๔ เป็นการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและการกำหนดเงินเดือนและค่าตอบแทนให้มีความคล่องตัว อันนี้ก็แก้ไขขึ้นมาอีก ๖ มาตรา

เรื่องที่ ๕ คือการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติการจัดเก็บภาษีน้ำมันและยาสูบเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาอีก ๑ มาตรา

เรื่องสุดท้าย ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดดูแลการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ ก็เพิ่มขึ้นมาอีก ๑ มาตรา อันนี้จะสังเกตเห็นว่าในเนื้อหาสาระแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมาอีกเกือบ ๓๕ มาตรา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญต่อชาติบ้านเมือง แม้ว่าเราเป็นสมาชิกวุฒิสภาจะเห็นความสำคัญในการที่จะจัด

๑๑๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

อรุณิย์ ๕๐/๒

ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรง แต่เราก็จะละเลยสิ่งที่เป็นประโยชน์กับชาติบ้านเมืองโดยการกลั่นกรองกฎหมายเพื่อให้สมกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญว่า เราเป็นสภาสูง สภาที่เล็งที่จะต้องกลั่นกรองกฎหมายให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายนี้ไม่เหมือนกับกฎหมายที่ผ่านมามี ๓ - ๔ มาตรา เราก็สามารถพิจารณาเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองให้รวดเร็วได้คือใช้ ๓ วาระได้ แต่นี้กฎหมายมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตั้ง ๓๐ กว่ามาตราจะมีเหตุผลอันใดไปไม่ได้หรือครับ นอกจากนี้ประชาชนให้เรากลั่นกรองกฎหมายฉบับนี้ให้มีคุณภาพประโยชน์ที่มีประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ผมได้เสนอนั้นก็เป็นไปตามครรลองในการพิจารณากฎหมายที่จะต้องพิจารณากฎหมายให้เกิดความรัดกุม รอบคอบและให้เกิดประโยชน์ที่ถ่องแท้แก่ประเทศชาติและประชาชน โดยการพิจารณาตามครรลองของวุฒิสภาถือเป็น ๓ วาระ เหตุที่มีการพิจารณากฎหมายที่ล่าช้า นั้น ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อีกสักนิด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพร ขอบคุณครับ พอแล้วครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : คือว่าแม้จะมีการพิจารณาไปตาม ๓ วาระซึ่งกฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ไม่เกี่ยวกับการเงินมี ๖๐ วันตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ แต่ถ้าล่าช้าที่ผ่านมานั้นเราได้พิจารณาในชั้นกรรมาธิการวิสามัญอาจจะมีการต่อเวลาออกไป ถ้าเป็นกฎหมายการเงินต่อไปอีก ๓๐ วันเป็น ๖๐ วัน ถ้าเป็นกฎหมายทั่วไปต่ออีก ๓๐ วันเป็น ๙๐ วัน ถ้าหากเราจะเร่งพิจารณาในชั้นกรรมาธิการวิสามัญให้เป็นไปตามข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญโดยไม่ต่อเวลา ผมคิดว่าวันที่อะไรก็ตามในเดือนกุมภาพันธ์นี้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงนี้ทันแน่นอน เพราะว่าการเลือกตั้งนั้นเมื่อกฎหมายออกไปแล้วจะต้องมีการประกาศรับสมัครและมีเวลาในการดำเนินการที่จะให้มีการเลือกตั้งโดยการหาเสียงกับพี่น้องประชาชนก็มีเวลา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเวลานั้นไม่จวนเจียนครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือการพิจารณากฎหมายตามข้อบังคับฯ นั้นเราทำได้ทั้ง ๒ วิธีนะครับ จัดตั้งกรรมาธิการวิสามัญในวาระที่ ๒ ก็ถูกต้องตามข้อบังคับฯ ตั้งกรรมาธิการเต็มสภาก็ถูกต้องตามข้อบังคับฯ ทีนี้ว่าในเมื่อมีสมาชิกฯ มีความเห็นที่แตกต่างกัน แล้วก็มิผู้เสนอ แล้วผู้รับรอง และมีจะขออภิปรายสนับสนุนอีก แต่ว่าขอให้ฝ่ายละคนพอ เพราะว่าวินิจฉัยอยู่ในใจแล้วความเข้าใจขณะนี้ ขอให้ฝ่ายละคน ฝ่ายสนับสนุนว่าทำไมต้องเต็มสภา และทำไมต้องเป็นตามที่ท่านสมพรเสนอแนะครับ ท่านแก้วสรรเชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมขอสนับสนุนญัตติอภิปรายเต็มสภา โดยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือไม่ใช่ว่าการพิจารณาเต็มสภานี้จะเป็นงานลวก ๆ ไม่ใช่เช่นนั้นครับ เหตุผลคือเป็นเรื่องด่วน แต่ก็ต้องว่ากัน วันนี้ไม่เสร็จหน้าก็ต้องทำทำให้ละเอียดที่สุด ประเด็นอยู่ตรงนั้น ประเด็นอยู่ที่ว่าด่วนจริงหรือเปล่า ซึ่งตรงนี้ผมเห็นด้วยกับท่านผู้เสนอว่า ถ้าไปตามครรลองตามปกตินี้ไม่ทันหรือครับ ไม่ทันที่จะเกิดเลือกตั้งได้ในกุมภาพันธ์นี้ แล้วกฎหมายนี้จะอยู่เฉย ๆ ไป ๔ ปี เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลของความเป็นเรื่องด่วนนี้ชัดเจนที่สุด ข้อที่ ๒ เป็นไปได้ไหม ตรงนี้ชัดเจน เมื่อเราเกิดการแบ่งอำนาจขึ้นมาแบบนี้ ผมก็คิดว่าเขาเสนอไว้อย่างไร ผมก็เห็นหลักการก็คือเหมือนกับผู้ว่า กทม. นั่นแหละครับ ในเมื่อแบ่งแยกอำนาจ โดยเกิดปัญหาเรื่องข้อบังคับ เกิดปัญหาเรื่องงบประมาณ หลักเกณฑ์เขาเอามาจากผู้ว่า กทม. จากกฎหมายกรุงเทพมหานคร ไม่ได้ซับซ้อนพิสดารอะไรที่ตรงไหนเลย สามารถไปพิจารณาได้ ไม่ได้ขึ้นกับการฟังข้อเท็จจริงผู้เชี่ยวชาญอะไรทั้งสิ้น แบบอย่างมีแล้วทั้งหมด อย่างนั้นช่วยกันทำเถอะครับ ให้เรื่องด่วนให้เสร็จพันทันมือเราไป แล้วท้ายที่สุดท่านประธานฯ ครับ ผมไม่เข้าใจรัฐบาลจริง ๆ เทศบาลนี่นะครับ ประทับตราว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติการเงินให้เสร็จใน ๓๐ วัน แต่เรื่องนี้เรื่องด่วนที่สุด สภาพกฎหมายเหมือนกันหมดทุกอย่าง แต่เป็นร่างพระราชบัญญัติธรรมดาเสร็จใน ๖๐ วัน ต่ออีกก็ได้ ก็ขอเรียนรัฐบาล ๒ มาตรฐาน ขอบขอบคุณครับ

๑๑๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๕๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณอาจารย์ครับ ท่านอุดร ตันติสุนทร ฝ่ายสนับสนุนให้เป็นที่ไปตามวาระของท่านสมพรไช้ไหมครับ เชิญครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ตลก) : สนับสนุนให้ ๓ วาระรวดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุดรครับ ถ้า ๓ วาระเมื่อก็ให้ท่านเดี๋ยพอแล้วครับ เพราะเดี๋ยเราจะได้ใช้เวลาในการพิจารณากฎหมายว่า ถ้าจะเป็นอย่างไรให้เป็นมติที่ประชุมเสียก่อนครับ

นายอุดร ตันติสุนทร (ตลก) : ท่านประธานฯ ขอความกรุณาครั้งนาที่คือเรื่องนี้ผมติดตามมาโดยตลอด อันที่ ๑ ผ่าน กรม.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอุดรครับ ผมขอท่านอย่างนี้ดีกว่า ผมขอฟังฝ่ายที่สนับสนุนฝ่ายท่านสมพรก่อน อย่างไรก็ตามจะให้ท่านอภิปรายอีกนะครับท่านอุดรครับ ท่านนิรรัตน์ อยู่ภัทที ฝ่ายท่านสมพรไช้ไหมครับ เชิญครับ

นายนิรรัตน์ อยู่ภัทที (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ คงไม่ใช่ฝ่ายนั้นนะครับ เพียงแต่เป็นส่วนสนับสนุน คือผมเรียนอย่างนี้ท่านประธานฯ ในฐานะที่ทำกฎหมายมาหลายฉบับ แล้วยัง ๓ ปีที่ผ่านมา แล้วยังนั่งเป็นเลขฯ อยู่เกือบทุกฉบับที่เป็นกฎหมายฉบับนี้เรามีเวลา ๒ เดือน เรียนท่านประธานฯ ครับ ถึงแม้ว่าจะผ่านไปตามขั้นตอน ขอให้วุฒิสภาเรากำหนดกรอบเวลาไปว่า ตั้งไปทำให้เสร็จภายใน ๑ เดือนก็สามารถทำได้ ขออย่างเดียว ขอฝากคณะกรรมการที่เราเลือกไปนี้ ไปทำให้จบภายใน ๓๐ วันก็จบ เพราะผมเองนี้ ถ้ามว่าผมสนับสนุน ผมก็สนับสนุนอยากให้ทันด้วยซ้ำ แต่ที่นี้ใส่ในมีบางเรื่องที่ผมเคยเรียนในที่ประชุมแล้ว เราควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขนิด ๆ หน่อย ๆ ผมว่าถึงจุดนั้นแล้ว ๓๐ วัน คณะกรรมการทำได้ ผมดูแล้วยะครับเราต่อไปนี่ผมเป็นห่วงว่า ถ้าลักษณะอย่างนี้แล้วเราผ่าน เกิดต่อไปมีกฎหมายผ่านเรามาแล้วเป็นสาระสำคัญของประเทศ แล้วเราเอาเรื่องของเวลามากำหนดบอก ถ้า ส.ว. ไม่ผ่าน

๑๑๖

ว. ๑๓ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพรรัตน์ ๕๑/๓

๓ วาระนะไม่ทันใช้ ผมบอกขอยึดถือแนวทางเดียวกันครับท่านประธานฯ ๒ เดือนนี้ ผมคิดว่าพอ ถ้าเราร่วมมือทำ เพราะว่ามีหลายเรื่องแก้ไขไปแล้วผลประโยชน์จะตกกับประชาชน กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เห็นควรว่าผ่านสามวาระครับ

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านอัคร ตันติสุนทร ในฐานะที่เป็นคนศึกษาเรื่องนี้มาเป็นประเด็นเสริมสั้น ๆ จะได้ขอมติเลยครับ

นายอัคร ตันติสุนทร (ตกร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้ผมได้ติดตามมาโดยตลอด สภาผู้แทนราษฎรหลังจากรับร่างแล้วมีการอภิปรายกันในชั้นกรรมาธิการและในสภาใหญ่เป็นเวลานาน ละเอียดทุกอย่าง ทุกประเด็น และสรุปออกมาตรงนี้ แสดงถึงว่ากฎหมายนี้ค่อนข้างจะสมบูรณ์ ผมว่าสมบูรณ์ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ตรงนี้ผมคิดว่าหลักการน่าจะเป็นเรื่องที่เป็นที่เข้าใจกันแล้ว เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า การพิจารณาจะง่ายขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะถามมตินะครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นฝ่ายคุณสมพรอย่างแท้จริงเลย ยังไม่ได้พูดเลยครับ จะมาให้ได้ ๑ ที่ ๑ เสียงขอประธานโทษจริง ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล แต่ว่าให้ผมได้เรียกชื่อท่านก่อนนะครับ เชิญท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ขอบพระคุณครับ สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ผมอยู่ฝ่ายคุณสมพรอย่างแท้จริง ในแง่ของการคัดค้านมิให้ทำไปอย่างรวดเร็ว คืออย่างนี้ครับ การเมืองก็คือการเมือง ผมต้องการถ่วงกฎหมายฉบับนี้ไม่ให้ผ่าน ผมต้องการให้ตกไป ต้องการให้อยู่อย่างนี้ ๔ ปี ผมต้องการให้รู้ว่าถ้าเกิดทำไปเร็วและมีการเลือกตั้งนายก อบจ. โดยตรง ความเสียหายต่อการปกครองส่วนท้องถิ่นคือการขัดแย้งทั้ง ๓ ระดับ ระดับภูมิภาค ผู้ว่าฯ ระดับจังหวัดคือ อบจ. ระดับตำบลก็ อบต. อันนี้คือสงครามแห่งการแย่งชิงงบประมาณและศักดิ์ศรีความยิ่งใหญ่ จะไม่มีความสามัคคีต่อไปในประเทศไทยในระดับท้องถิ่น แค่ อบต. ทุกวันนี้ผมก็ปวดหัวแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าถ่วงไว้ไม่ให้ผ่าน นี่เป็นยุทธศาสตร์

๑๑๘

ว.๑๗ (ส.นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕๒/๒

ทางการเมืองอย่างแท้จริง จะไปลงมือรัฐบาลผมไม่ว่าครับ ก็ถือเกี่ยวกับผมในเรื่องนี้ คือต้องการให้คนทั้งประเทศโดยเฉพาะ อบต. ประชาชนในระดับตำบลนั่งดู นั่งคิด ปรีक्षाหรือ รับฟังความเห็น ถกเถียงกันว่าอีก ๔ ปีข้างหน้าจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้น ถ้าถ่วงให้ตกไปจะสมประสงค์ของผมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาว่าเสนอให้เป็นขั้นตอนตามวาระของท่านสมเกียรติ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากมีท่านสมาชิกฯ ได้เสนอ ๒ แนวในการตั้งกรรมการ มีการเสนอให้ตั้งกรรมการพิจารณาเต็มสภาคือ ท่านนภินทร ศรีสรรพางค์ เสนอตั้งเต็มสภา และท่านสมพร คำชื่น เสนอให้ตั้งสามัญ วิสามัญปกติ ผมจะถามมติ ที่ประชุมว่า ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการตั้งกรรมการเต็มสภาตามที่ คุณนภินทรเสนอกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นให้ตั้งกรรมการวิสามัญ ปกติตามข้อบังคับฯ ให้กด ไม่เห็นด้วย อีกครั้งหนึ่งนะครับ ถ้าสมาชิกฯ ที่ยังอยู่ข้างหลัง มาลงคะแนนนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นตามท่านนภินทรกด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นตามท่านสมพรกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ เห็นตามท่านนภินทรคือกรรมการเต็มสภากด เห็นด้วย เห็นตามท่านสมพรคือ ตั้งกรรมการวิสามัญและพิจารณาตามขั้นตอนข้อบังคับฯ กด ไม่เห็นด้วย มีท่านใด ยังไม่ลงคะแนนไหมครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๔ คะแนน)

- ๕๓/๑

๑๑๕

ว. ๑๗ (ส. นิตินบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมาชิกฯ เสียข้งมากเห็นด้วยให้ตั้งกรรมาธิการเต็มสภา ๕๔ เสียงเห็นให้ตั้งกรรมาธิการตามข้อบังคับฯ ๕๔ เสียง ก็ถือว่าเราจะมีการพิจารณาในวาระสองโดยกรรมาธิการเต็มสภา ท่านสมาชิกฯ ครับ ในการพิจารณาในวาระสองนั้นถือว่าสมาชิกฯ ทุกท่านเป็นกรรมาธิการนะครับ ฉะนั้นถ้าจะมีการแปรญัตติ มีการเสนอคำแปรญัตติ ทุกคนมีสิทธิที่จะอภิปรายและก็มีสิทธิเสนอแปรญัตติ มีประเด็นปัญหาในการพิจารณาอยู่บ้าง ผมทำความตกลงนิดหนึ่ง เพราะกฎหมายฉบับนี้ ๓๐ กว่ามาตราด้วยกัน จะให้ทางฝ่ายเลขานุการนี้ อ่านเฉพาะมาตราหรือว่าอ่านทุกตัวอักษร เพราะจะต้องใช้เวลามาก ท่านสมบูรณ ทองบุราณ เชิญครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ชโยธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชโยธร กระผมเห็นพ้องกับท่านประธานฯ เพราะว่ามากเกินไปนี้ ให้ท่านเลขานุการอ่านเฉพาะมาตราก็ได้ เพราะอย่างไรพวกเราอ่านมาจากบ้านอยู่แล้วและก็อ่านตรงนี้อีก และฟังเพื่อนสมาชิกฯ อภิปรายตั้งก่อนวันแล้วครับ เอาเป็นเฉพาะตัวเลขก็ได้ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบูรณ ทองบุราณ ก็เสนอให้ฝ่ายเลขานุการนี้ อ่านเฉพาะตัวมาตรา รายละเอียด แต่ว่าท่านสมาชิกฯ หรือกรรมาธิการต้องดูตามทุกมาตรานะครับ ท่านบุญญา หลีเหลด ครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมมองต่างของท่านสมบูรณ ทองบุราณ ก็ด้วยเหตุผลว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะต้องใช้กันทั่วประเทศแล้วเรามีการถ่ายทอดวิทยุด้วย เพราะฉะนั้นนอกจาก ส.ว. เราได้รับทราบแล้ว ผมอยากจะให้ประชาชนเขาได้เรียนรู้ไปกับกฎหมายทุกมาตราด้วย ผมว่าเห็นด้วยที่จะอ่านทุกมาตรา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ
 ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในขณะที่ตัวกันที่เราเองนี้ต้องการ เอาละ
 ไม่ใช่เราเอง คือในส่วนของเสียงข้างมากบอกว่าต้องการให้ ๓ วาระรวด คือใช้กรรมวิธีการ
 เต็มสภา ในฐานะที่ผมเป็นกรรมการอยู่ส่วนหนึ่งนี้ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้
 ในข้อบังคับฯ นี้บอกมาให้ช่วยร่างแล้วให้อ่าน ไม่ได้บอกมาให้อ่านเฉพาะหัวข้อมาตรานั้น
 เพราะฉะนั้นผมไม่อยากให้ทำกฎหมายลวก ๆ ผ่าน ๓ วาระนี้ผมก็กระอักแล้ว
 เพราะฉะนั้นผมเรียนท่านประธานฯ ว่าวันนี้ถ้าไม่เสร็จ ไปสัก ๓ - ๔ มาตรา มีผู้เสนอ
 แปรญัตตินี้แล้วหลังจากนั้นสัปดาห์หน้าไม่เสร็จ สัปดาห์หน้าต่อไปไม่เสร็จนี้ อย่างอื่นยกมา
 นี้ก็ตกเกลี้ยงเลยใช่ไหม เพราะฉะนั้นตรงนี้ว่ากัน เพราะฉะนั้นถ้าในขณะที่ตัวกันถ้าจะเริ่มนี้
 ต้องอ่านทุกมาตราและทุกคำพูดและถ้อยคำ คนขยันก็อ่านจากบ้าน ถ้าคนขี้เกียจ ผมก็ขี้เกียจ
 ผมอ่านไม่หมดหรอกครับ เพราะฉะนั้นผมจะฟังตรงนี้ แล้วตรงไหนถ้าผมจะแก้แล้วจะ
 แปรญัตติทุกคำพูดและถ้อยคำ ต่อไปไม่ลุกเข้าห้องน้ำแล้วครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านสันติภาพและที่ท่านบุญญาที่เสนอให้ทำตามข้อบังคับฯ
 แล้วผมปรึกษาทางสำนักงานเลขานุการ ท่านวัลลกก็จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับฯ ไม่ต้อง
 ยกเว้นนะครับ คงจะต้องอ่านทุกมาตรา

นายวัลลก ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม วัลลก ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเต็มสภานี้
 ต้องเป็นไปตามข้อบังคับฯ ก็คือสารบบต้องอ่านทุกถ้อยคำ อันนี้จริงครับ ประเด็นที่ ๒ คือว่า
 หลังจากอ่านไปแล้วสมาชิกฯ ก็ดู ถ้าท่านจะแปรฯ กลางสภาท่านก็แปรฯ ไป และถ้าเวลา
 ไม่พอก็กำหนดวันต่อ ๆ กันไป นี่เป็นเรื่องสารบบปกติครับ อย่าได้งั้นนักเลย ก็ว่าไปเถอะ
 ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมทำตามข้อบังคับฯ เชิญท่านเลขานุการเลยครับ

๑๒๑

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๓/๓

นายสุรพงษ์ มาคะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑๒๒

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๕๓/๔

"มาตรา ๕ สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว จะต้องไม่เป็นผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น เลขานุการหรือที่ปรึกษาผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง"

- ๕๔/๑

๑๒๓

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎุทธ ๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวท่านเลขาฯ ครับ ผมถามท่านสมาชิกฯ ในฐานะกรรมการก่อน ในมาตรา ๕ วรรคสอง ท่านสมาชิกฯ มีแปรญัตติใหม่ครับ เชิญท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ในวรรคแรกของมาตรา ๕ ถ้าในถ้อยคำในขณะที่เราเองเข้ากรรมการปกตินี้ ผมสงสัย X ในประเด็นบางเรื่องเราก็จะเชิญไม่ว่าจะเป็นกรรมการปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น กกต. X X ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดนี้มาสอบถาม แต่ที่นี้รัฐมนตรีไม่มีให้ผมถาม X แล้วคนที่เกี่ยวข้องนี้ผมจะทำอย่างไร ท่านประธานฯ คือถ้าเล็ก ๆ นี้ได้ครับ ถ้าเป็นเรื่องใหญ่ X แล้วผมจะถามใครในรายละเอียด นี้ครับ ผมบอกว่ากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นไปจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น ผมหมายความว่าคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนี้ต้องไม่เป็นผู้ที่พ้น นั่นแสดงว่าผู้ที่พ้นนี้สมัครไม่ได้หรือและรายละเอียดอย่างนี้ผมจะถามใคร เพราะฉะนั้นเดี่ยวพอถามเสร็จได้คำตอบผมจะแปรฯ ในส่วนที่ผมคิดว่าน่าจะตัดออกหรือไม่ตัดออก ที่นี้ผมจะทำอย่างไรครับนี้ ผมถามท่านประธานฯ ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพครับ เดี่ยวครับ เชิญท่านอภิปรายให้จบ เดี่ยวเรื่องรัฐมนตรียังอยู่ รัฐมนตรีขอทำธุระส่วนตัวเดี๋ยวกลับเข้ามาครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : อันนั้นส่วนหนึ่ง แต่ว่าถ้ารัฐมนตรีตอบไม่ได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและท่านจะให้ผมถามใคร ผมถามท่านก่อน ไม่มีหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ผู้ปฏิบัติไม่มีให้ผมทำอย่างไรครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องเล่น ท่านประธานฯ ครับ เดี่ยวถ้าเอาเต็มสภานี้จัดคนให้ผมงวดหน้า ผมต้องถาม และใครจะชี้แจงผมละครับ

LIRT

๑๒๔

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎ ๕๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวเชิญท่านนั่งก่อน เดี่ยวหารือก่อน จะมีท่านสมาชิกฯ จะอภิปรายในประเด็นนี้เช่นเดียวกัน

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ยังสิทธิผมอยู่ เพราะฉะนั้นผมจะถาม เพราะผมยังอภิปราย แต่นี่ถ้าท่านประธานฯ ให้ผมอภิปรายนี้ ตอนนี้ เป็นหน้าที่ผมแล้วท่านให้ผมนั่ง แล้วสิทธิที่ผมจะต้องอภิปราย ~~เอาอยู่~~ กฎหมายบอกว่า ~~ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะต้องไม่เป็น~~ ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ~~เริ่ม~~ เริ่มต้นตรงนี้ก่อน ผมแปรญัตตินี้ ในขณะเดียวกันต้องไม่เป็นผู้ที่พ้น นี้ต้องห้ามนี้ ในขณะเดียวกันผมเรียนท่านประธานฯ ว่าถ้าในข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนี้ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่าถ้ารองผู้บริหารท้องถิ่นในตามกฎหมายเดิมและในส่วนที่เกี่ยวข้อง ผมจำได้ในกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานฯ ว่าได้มีการตั้ง กรรมการร่วมกันครั้งหนึ่ง ผมเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในสิทธิของการรับสมัครเลือกตั้งนี้ในกฎหมายเดิมเชื่อมโยงนี้ท่านประธานฯ จะให้ผมดูของเดิมอย่างไร ถ้าผมสงสัยอย่างนี้ ผมปรึกษาท่านประธานฯ ก่อน ขออนุญาตครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวผมจะให้คำตอบ ผมกำลังประสานอยู่ ท่านภิญญา ช่วยปลอดครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ภิญญา ช่วยปลอด ส.ว. จากสุราษฎร์ธานี กระผมเป็นห่วงเหมือนท่านสันติภาพ ท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าเวลาเราประชุมในกรรมการนี้มีเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกฎหมายฉบับนั้น ๆ ได้มีเจ้าหน้าที่มาประกอบในการให้ความคิดเห็นในการตอบข้อซักถามของพวกเรา และเราตัดสินใจว่าถ้ามาอย่างนี้แล้วก็อย่างนี้ ท่านบอกอย่างนี้เป็นอย่างนั้นดี เราบอกอย่างนี้อาจจะเห็นด้วยหรือไม่ดีเราก็ว่าไป ตรงนี้ผมอยากปรึกษาท่านประธานฯ ว่ากฎหมายนี้ไม่ใช่เล็ก และก็คิดถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กระผมว่าผมขอ

๑๒๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

สฤษฎธ ๕๔/๑

อนุญาตเสนอที่ประชุมว่าเลื่อนได้ไหมครับ คราวหน้าเชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวกับบริหารส่วนจังหวัดมานั่งเป็นเจ้าหน้าที่ตอบเราเหมือนกับที่เราประชุมกรรมการ
 ปกติในคณะกรรมการ โดยเจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะมาให้หลักฐานเอกสาร ข้อมูล สถิติทั้งหลาย
 ให้เราได้ทราบและเราพูดคุยกัน ท่านประธานฯ ฟังผมก่อนครับ ขอเรียนท่านประธานฯ ครับ X
 ถ้าอย่างนั้นเอาอย่างนี้นะครับว่าเราเชิญท่านมาเราก็ได้ซักถามกันและเราก็เร็วแน่ เพราะว่า X
 อย่างไม่จำเป็นต้องมีการแปรญัตตินอกรอบ เอาตรงนี้เลย แต่ว่าผมอยากให้มีสมาธิมากขึ้น
 บางครั้งเราเห็นใจเรื่องเวลาและจำเป็น แต่ในขณะที่เดียวกันนี้เราเป็นสภานิติบัญญัติ เมื่อ
 ผมจะอภิปรายคัดค้านแล้ว แต่เห็นว่าเอาไปก่อน เห็นปัญหาเกิดอย่างนี้ครับท่านประธานฯ X
 แล้วจะไปแบบไม่สละสลวยและไม่สอดคล้องกับสิ่งที่เราต้องการ ฉะนั้นขอเสนออย่างนี้ว่า
 เราเลื่อนไปแล้วก็ท่านประธานฯ คราวหน้าเอาเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมา แล้วมีปัญหาเชิญผม X
 เถอะครับ แล้วจะเดินลำบาก เพราะเราเคยเห็นมาแล้วอย่างนี้ ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาติเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ครับ ก่อนที่ท่านสมาชิกฯ ท่านอื่นจะอภิปรายในประเด็นที่
 กรรมการหรือสมาชิกฯ หรือ เนื่องจากว่าเราได้มีมติวาระรับหลักการไปแล้วและขณะนี้
 อยู่ในวาระที่ ๒ มติที่ประชุมก็ให้ดำเนินการต่อ ซึ่งก็ไม่สามารถที่จะหยุดได้ เพราะว่าเราทำ
 ตามข้อบังคับฯ แต่ว่าผมมีทางออก ผมหาหรือทางฝ่ายบริหาร ทางฝ่ายสำนักงานเลขาฯ แล้ว
 ผมขอพักการประชุม ๑๐ นาที ผมขอเวลาประสานกับทางฝ่ายรัฐบาลกับทางฝ่ายกฎหมายที่
 จะมาชี้แจง ขอพัก ๑๐ นาทีเท่านั้นครับ

พักการประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

- ๕๕/๑

LIRT

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เมื่อสักครู่นี้ผมได้อยู่ระหว่างการหารือของท่านสันติภาพ อินทรพัฒน์ แต่ว่าอภิปรายยังไม่จบ เชิญท่านสันติภาพต่อครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากเราพิจารณากรรมาธิการเต็มสภา เพราะฉะนั้นข้อสงสัยของสมาชิกฯ ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการจะต้องมีคนมาชี้แจงและทำความเข้าใจกับผม ไหน ๆ จะพิจารณา ๓ วาระ เรื่องที่ผ่านผมก็ไม่คิดใจ แต่ขออนุญาตท่านประธานฯ และที่ประชุมว่าจะต้องมีคนมาชี้แจงให้กระผม สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ไม่ว่าจะเป็นตัวแทนของ กกต. ก็คือ ตัวแทนของอธิบดีหรืออธิบดี ไม่ต้องเอาตัวแทนเอาอธิบดีเลยครับ กรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ตัวแทนของกฤษฎีกา ตัวแทนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง สงสัยตรงไหนผมจะได้ถามท่านเป็นอย่างนี้ ๆ แล้วก็ผู้ยกร่างด้วย เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอที่เสนอที่ประชุม ๔ หน่วยที่ผมว่า แล้วก็ตัวแทนของรัฐบาลที่จะต้องชี้แจงด้วย เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อพิจารณา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เดี่ยวผมได้วินิจฉัยประเด็นนี้ก่อนนะครับ ผมแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าผมได้ประสานกับทางฝ่ายเลขานุการ กฤษฎีกา แล้วก็ฝ่ายเจ้าของกฎหมายคือทางฝ่ายรัฐบาล วันนี้ไม่มีความพร้อมที่จะมาชี้แจงต่อท่านกรรมาธิการได้ เพราะเนื่องจากกะทันหัน แต่ว่าเพื่อให้การพิจารณาของเราต่อเนื่องในเมื่อเป็นมติที่ประชุมแล้ว แล้วก็ให้การประชุมของเรามีประสิทธิภาพก็มีข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ ว่าควรจะมีบุคคลภายนอกมาคอยตอบคำถามและให้คำแนะนำกับกรรมาธิการในระหว่างพิจารณา วาระ ๒ ในประเด็นนี้เห็นด้วยนะครับ ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นเป็นอย่างอื่นมีไหมครับ เห็นแตกต่างจากนี้

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

๑๒๓

ว. ๑๓ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกรียา ๕๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ชัดเจนนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นอยากให้มีที่ปรึกษากรรมการ เพราะไม่สามารถจะตั้งเป็นวิสามัญได้ ต่อไปให้เสนอบุคคลที่จะมาเป็นที่ปรึกษาว่าจะเอาใครบ้าง ที่ปรึกษากรรมการ เชิญท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ เรื่องนี้ผมคิดว่าอยู่ในวิสัยที่จะทำความเข้าใจได้ ไม่ใช่เรื่องเทคนิคอะไรเลย อย่างท่านอุดร ท่านก็ตามเรื่องนี้มาตลอด เอกสารที่อยู่ในมือเทียบกับร่างเดิมก็จะเห็นชัดเปลี่ยนอะไรไม่มาก นิด ๆ หน่อย ๆ ผมว่าเราสามารถดำเนินการไปได้ ไม่ใช่เรื่องซับซ้อนอะไร เหมือนกับพระราชบัญญัติกิจการโทรคมนาคม ~~ไม่ใช่ครับ~~ แล้วพวกเราหลายคนก็เคยเป็น ส.จ. มาแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ~~ผมว่าเราไปขอของเราได้ครับ~~ ถ้าสงสัยตรงไหนก็ถามตรง ๆ ~~แล้วถ้าติดจริง ๆ ค่อยมาว่ากันครับ~~ มาตรา ๕ ผมอ่านดูไม่เห็นติดอะไรครับ สงสัยตรงไหนก็ถามมาสิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านอาจารย์แก้วสรรครับ เป็นข้อเสนอครับ เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

- ๕๖/๑

๑๒๘

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๕๖/๑

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี ก่อนอื่นท่านประธานฯ เมื่อที่นี้ผมเดินไปตามมาตรา ๕ เขียนอย่างนี้
 ครับท่านประธานฯ บอกว่า สภา อบจ. ประกอบด้วยสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง พอไปอีกอันหนึ่งบอกว่า ผู้ว่าฯ จะต้องให้มีการประชุมภายใน ๑๕ วัน
 ผมถามอย่างนี้ว่า ถ้า อบจ. โคน กกด. แวนเปิดประชุมได้หรือเปล่า ตอบผมไม่ได้ครับ X
 ผมบอกว่า ถ้าตอบผมได้ข้อนี้ไม่ติดใจครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ นี่เฉพาะมาตรา ๕
 เริ่มเลยนะครับตอบไม่ได้แล้วครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเห็นแล้ว และมีความจำเป็นที่จะให้หลายฝ่ายเข้ามาช่วยเราด้วย
 เมื่อที่ผมก็ได้วินิจฉัยไปแล้วว่าควรจะมี เชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
 นครสวรรค์ ผมอาศัยข้อบังคับฯ ข้อ ๖๐ ที่ขออนุญาตท่านประธานฯ ให้นำบุคคลภายนอก
 เข้ามาชี้แจงในที่ประชุม ผมขออนุญาตที่จะขอบุคคลภายนอกคือ คุณอนุชา โมกขะเวส
 ซึ่งเป็นรองปลัดกระทรวงมหาดไทย คุณชัชชัย พิทักษ์กุล ซึ่งเป็นรองอธิบดีกรมส่งเสริม
 การปกครองท้องถิ่น แล้วก็คุณบุญเกียรติ รักชาติเจริญ ผอ. สำนักการเลือกตั้งท้องถิ่น
 ของ กกด. เข้าชี้แจงในที่ประชุมครับ ขออนุญาตท่านสมาชิกฯ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีสมาชิกฯ ท่านอื่นที่เห็นเป็นอย่างอื่น
 ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : แล้วมีเสนอคนอื่นอีกไหมครับ เชิญท่านไพฑูริย์ อุปัติสฤงค์ ครับ

LIRT

๑๒๕

ว. ๑๗ (ส. นิติบัญญัติ)

นนทพร ๕๖/๒

นายไพบูลย์ อุบัติศฤงศ์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม ไพบูลย์ อุบัติศฤงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ขอเสนอตัวแทนจากกฤษฎีกามา
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีตัวแทนกฤษฎีกาเพิ่มอีกคนหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ
เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายที่สำคัญ และที่สำคัญมาก
วันนี้ก็ได้อยู่ประชุมกันอย่างครบถ้วน แต่มีข้อติดขัดบางประการคือฝ่ายชี้แจงกฎหมายกับ
ฝ่ายที่จะให้ข้อมูลประกอบการพิจารณานั้นไม่พร้อม ผมจึงขอเลื่อนการประชุมร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้ไปในวันศุกร์หน้าจะครับ

วันนี้ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภาวนา	ภักดิ์ทรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	พนิดา	อิสโร
สุชาดา	ภมระภา	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
กาหลง	เทียนทอง	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
มิ่งขวัญ	พິงรัตนะมงคล	สำรวม	ผลประสิทธิ์
ภักษนี	คงสมจิตต์	รุจิรา	เนตรบุตร
วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	วรนุช	ทรวงแสง
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
สมบูรณ์	ข้างกระแสร	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
อัจฉริยา	เอี่ยมไธษฐ์	นนทพร	แก้วมะเริง
ศรีอนงค์	นิสกา	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สร้อยญา	ศตะภาค	เปล่งฉวี	ศิรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ้จ้อถะ	มยุรี	แก่นสาร

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๒๓
๒.	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๒๔
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	๒๕
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	๒๖
๕.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	๒๗
๖.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	๒๘
๗.	นายวิวัฒน์ ทัชชานานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	๒๙
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๐
๙.	ร้อยตรี อนุชิต สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๑
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๒
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๓๓
๑๒.	นายณรินทร์ ศรีสรรพางค์	๓๔
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	๓๕
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	๓๖
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	๓๗

ตรวจแล้ว วันที่ 19 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗
ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ประธานคณะกรรมการ	๑๗ ๑๒
๒.	นายสรารุช นิยมทรัพย์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	๑๗
๓.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่หนึ่ง	จิตรา
๔.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธาน คนที่สอง	ปัญญา
๕.	นายสมชัย สมแสน รองประธาน คนที่สาม	สมชัย
๖.	นายถวิล จันทรประสงค์ รองประธาน คนที่สี่	ถวิล
๗.	นายโกเมศ ทิฆมณานนท์ โฆษกคณะกรรมการ	โกเมศ
๘.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สมชาย
๙.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อนุกุล
๑๐.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	บัณฑิตย์
๑๑.	นายเพิ่มพูน ทองศรี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	เพิ่มพูน
๑๒.	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์	ณภัทร
๑๓.	นายพิชิต ชัยวิรัตน์	พิชิต
๑๔.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	พิเชฐ
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	อมร

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๙ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT